

అఘోరా

డా॥ కె. కిరణ్ కుమార్

gudachari.com

అపార (అంద్రజ్యోతి సీరియల్)

రచన :

కె. కిరణ్ కుమార్

మొదటి ముద్రణ :

ఏప్రిల్-1996

వెల : 45.00

కవర్ డిజైన్ :

N. V. రమణ

పబ్లిషర్స్ :

నవ్యాంధ్ర బుక్ హౌస్

తెలిస్ సెంటర్,

విజయవాడ-2

ముద్రణ :

డి. వి. ప్రింటర్స్

విజయవాడ-2

ఫోన్ : 434852

SAROJA BOOK STALL

Circulation Library

All Magazines & News paper Suppliers

8th. Road, Safilguda, Hyd-47,

అ పార

ఒక లిప్తపాటు అవతలి వ్యక్తి చెబుతున్నదేమిటో అర్థంకాక “ఏమిటి...” అన్నాడు.

అవతలి వ్యక్తి అంతకు ముందు చెప్పిన విషయాన్నే తిప్పి చూచాడు.

ఇవతలి వ్యక్తి భృకుటి ముడిపడింది. తెలిఫోన్ పట్టుకున్న చెయ్యి విగుసుకుంది.

“ఎన్... దెన్ వాట్?” సుదులు తిరుగుతున్న విసుగు కంఠంతో తొంగి చూసింది.

“మీ అమ్మాయి... పాపని... విమెన్స్ కాలేజీలో బి.కామ్ ఫైనలియర్ చదువుతోంది...” అవతలి వ్యక్తి కంఠంతో అదే సప్రశ్న!

“ఇంతకీ నువ్వెవరు...”

“నా గురించి నువ్వు తెలుసుకోవలసింది అఖిరి దై లాగు అవుతుంది. దానికి ముందు మరికొంచెం రథ ఉంది. జాగ్రత్తగా విను... ఈ రోజు మీ అమ్మాయి పసుపుపచ్చ లంగా, తెల్లని పమిట వేసుకుని కాలేజీకి బయల్దేరింది.”

“ఇదంతా నాకెందుకు చెబుతున్నావ్” అతడి రక్తం ఉడికిపోతోంది.

“నీవు ఆ అమ్మాయి తండ్రివి కనుక....సరే. ఆసలు విషయానికి వస్తున్నాను. మీ అమ్మాయి కాలేజీకి వెళ్ళలేదు”

“మరి”

“మా దగ్గర వుంది. మేము మీ అమ్మాయిని కిడ్నాప్ చేశాం”

“వాద్....”

దెలిఫోన్ రిసీవర్ పట్టుకున్న చేయి వణుకుతోంది. శరీరంలో ఒక్కసారిగా రక్తప్రసరణ హెచ్చింది.

అది సన్నటి జలదరింపు కాదు.... లక్ష ఓట్లుం పాక్!

మాట్లాడే దశ దాటిపోయింది. కళ్ళప్పగించి చూస్తున్నాడు.

సరిగ్గా అప్పుడే వచ్చింది ఆయన శ్రీమతి వంట ఇంట్లో నుంచి, పనిటకు చేయి తుడుచుకుంటూ. స్పృహ తప్పి తూలి పడిపోవటానికి నిర్ధంగా వున్న అతణ్ని ఒక్క అంగలో సమీపించింది. “ఏమండీ.... ఏమయిందీ....” అంటూ అతణ్ని, అతడి చేతిలోని దెలిఫోన్ ని పట్టుకోటానికి ప్రయత్నించింది.

ప్రక్కనే వున్న సోఫాలో జారగిలబడ్డాడు గాని ఫోన్ ని మాత్రం వదిలిపెట్టలేదు.

ఒక స్వేత బిందువు అతడి నుదుటి నుంచి నెమ్మదిగా క్రిందకు జారడం ప్రారంభించింది.

అతణ్ని ఆ సింకింగ్ ఫీలింగ్ తో చూడగానే ఆమె కంగారు రెట్టం పయింది.

“ఏంటండీ....ఏమైంది. ఎవరిదా ఫోన్” బలవంతంగా అతడి చేతిలోని ఫోన్ లాక్కునే ప్రయత్నం చేస్తోంది.

తన కూతుర్ని.... డిగ్రీ ఫైనల్ ఇయర్ చదువుతున్న కూతుర్ని కిడ్నాప్ చేశాడు.

ఆ అలోచనని భరించలేకపోతున్నాడు.

అతడు ఓ రిటైర్డ్ ఎమ్మార్వో....

భయపడుతూ బ్రతకటానికి అలవాటు పడిన బడుగు అది కారి.

“చూడు మిస్టర్ సుబ్రహ్మణ్యం.... ఈ న్యూస్ వినగానే షాక్ అయినట్లున్నావ్.... పోను పెట్టేసి ఓ గ్లాసుడు మంచినీళ్ళు తాగు.... గుండెల నిండా గాలి పీల్చి ఓ విమిషం పాటు దిగబట్టు. తర్వాత వదిలెయ్య. నీకు ఆసనాలు వేసే అలవాటు వుందిగదా! నేను నీకు దెన్నన్ తగ్గించుకోవడమెలాగో చెప్పనవసరంలేదు. ఫోన్ పెట్టేసే ముందు ఓ మాట.... పెద్ద నీను క్రియేట్ చేయకు. ఈ విషయం నీకు, నీ భార్యకు మినహా మూడో వ్యక్తికి తెలియటానికి వీలేదు. ‘తెలిస్తే ఏమిటి’ అన్నది కార్యరూపంలో చూస్తావ్. తెలియనీయకపోతే సువ్వేం చేయాతన్నది నేను మళ్ళీ ఫోన్ చేసి చెప్తాను”

అవతల రిసీవర్ కెడిల్ చేసిన శబ్దం.

అతడి మొహంలో కనబడిన భయం, కళ్ళలోని బెదురు చూసి- “ఏం జరిగిందంటే చెప్పరేం” అని రెట్టిస్తోందా ఇల్లాలు.

ఓ వేపు ఫోనువాడు, రెండోవేపు భార్య—

ఏం చెప్పాలి?

అతడి మొహంలో రక్తం ఇంకిపోయింది.

కళ్ళు మూసుకుని ఉభ్యాస నిశ్వాసల్ని క్రమబద్ధం చేయసాగాడు.

తనని తాను కంట్రోల్ చేసుకోటానికి అతడు చేస్తున్న ప్రయత్నాల్ని ఆమె గమనించింది.

తనని తానూ అదుపు చేసుకోటానికి ప్రయత్నించసాగింది.

గుండెకి, గొంతుకి మధ్య కండరాన్ని ఓడ్లించే సరక యాతన ఆరంభమయింది.

* * * *

చెట్ల కొమ్మల మధ్యగా సూర్య కిరణాలు చొచ్చుకొస్తున్నాయి.

అకాశంలో నూద్యుడు పులి పంజాకి బలయినట్లు రక్తం కక్కుతున్నాడు.

ఎత్తయిన చెట్లు సంద్యవారుస్తున్న మహర్షిలా వుంది.

ఇసుక నేలంతా చిత్రడిగా వుంది.

గారి ప్రంబించినట్లు తిక్కగా వుంది.

నరాలను జేడ్లతో కొస్తున్నట్లు ఒక్కంతా నూదులతో గుచ్చుతున్నట్లు....

కనుకూపు దూరంలో తాలుతున్న కాష్టాలు విరజిమ్ముతున్న పొగలు నీలి మేఘాలవలె అంబరాన్ని ఆక్రమించి సూర్య తాపాన్నుంచి అద్భుతన ప్రసాదిస్తున్నాయి.

కాష్టం నుంచి వెలువడుతున్న కమురు కంపు గుళ్ళు గుళ్ళున గుళాళించి వాయు దేవునికే ఉచ్చాస నిశ్వాసాలకు ఆటంకం కలిగిస్తున్నది.

ఆ బీభత్స ప్రకృతి కాలభైరవుని కరాళ నృత్యవేదిక!

ఆ భైరవుని అలయ ప్రాంగణంలో—

విరులు తాల్చిన తరువు నీడన ఎగుడు దిగుడుగా పోసి వున్న గాజు పెంకులు, కొనదేరిన రాళ్ళమీద ఒక పండు ముసలి పడుకొని వున్నాడు.

బంగారం తాపడం చేసినట్లున్న మేను-

ఏకుల బుట్టలా కాత్తు-

కొపినం-

గుబురుగా, పొడవుగా పెరిగిన గడ్డం, శరీరాన్ని కప్పేస్తోంది, జడలుగా ప్రాకిన శిరోణాలు నేల మీద నాగుల్లా పరుచుకుని వున్నాయి.

ఎముకల పొగులా వున్నాడతడు.

పాలథాగాన భస్మం దరించాడు. కొనలమధ్య మణిపూస పొడివినట్లుంది.

శివలింగంపై పవిత్ర గంగ బొట్టు బొట్టుగా జారిపడినట్లు, గాజు పెంకులు, రాళ్ళు గుచ్చుకున్న ఆ పండు ముడుసలి శరీరం నుండి రక్తం జారుతోంది.

నీచ, దరిద్ర వాతావరణంలో నిస్సహాయంగా పడివున్న అతడి ముఖం చూస్తుంటే మహా సమాధి స్థితిలో మునిగినట్లు కనిపిస్తున్నాడు.

బాహ్య దృష్టికి కన్పించే సర్వ చరాచర ప్రపంచము అతడి దృష్టిపథానికి కన్పించినట్లు కన్పించడంలేదు.

పండుటాకులా వున్నాడతడు.

అంపశయ్య మీదనున్న దీప్తునిలా వున్నాడు.

మీది వెకడించి అద్భుతదేవతకు మరిచెడటంవల్ల స్మృతానానికి చేర్చబడినట్లున్నాడు.

సరిగ్గా ఆ సమయంలో—

ఆ బీభత్స వాతావరణంలోకి-

పండుటాకులాంటి ఆ ముడుసలి వద్దకు ఒ చిగురుటాకులాంటి కుర్రవాడొచ్చాడు.

అతడు??

అదిగర్భేశ్వరత్వము—

యౌవనము—

చక్కదనము—

సాహసము—

చనువు—

దోషపుంజమున కొక్కక్కదే చాలు!

కానీ ఇనన్నీ కలగలిపితే 'కుకుమార్' అవుతాడు.

అతడ్ని చూసి మనమరుడు కోపించాడు.

పితృ గౌరవము, వంశ గౌరవము, విద్యా గౌరవము మంట గలిపి ద్యూతకేళి వినోదోప్రాయముగా - పరదారగమనము ప్రౌఢినుగా - గురు తిరస్కారము గరిమగా - పానము ఆద్యాత్మపరతగా - విటకీర్తనము పడిమగా - కామతంత్ర పరతంత్రుడుగా, "దేవతా రహస్యావికో తర్క యిష్టంతి" అని ప్రణయ చర్యల యందలి గంభీరార్థ మెరిగినవాడుగా వాసికెక్కాడు, తన్ను మరిగిన శ్రీల యనురాగమున మునుగుటయే నిత్యకర్మ అథదికి

తాగ్రియ పురుషార్థమే సర్వమతదికి

అతనికి అనుష్ఠాన బంధములై విషయ బోగము లందే సుఖ బుద్ధి. ఏవరీత వాంఛ తోలుడయిన నుకుమార్ ఆ దృశ్యాన్ని చూశాడు.

తాను బ్రాంతి పడుతున్నా నేమోనని కళ్ళు నులుముకుచి మరి చూశాడు....

పండు ముదుసలి... విసిరివేయబడ్డట్లు, అతడి శరీరం నుండి రక్తం- చుక్కలు చుక్కలుగా!

ఒకడు, మరొకడు ఆయితే ఆ దృశ్యాన్ని హత్యగా భావించి ఆక్కర్నించి పారిపోయేవాడే.... ఏదో ఉన్నాడం అవలించినట్లు దుద్ర భూమిని సమీపించిన నుకుమార్ ఆ ముసలిని కదిపి చూశాడు. కొన ప్రాణంతో కొట్టుకుంటున్నారేమోనని

ఆ ముదుసలి తపస్సు భగ్నమయింది, కళ్ళు తెరిచాడు....

పున్నమి వెన్నెలనాడు కొలనులోని కలువవలె ఉన్నాయి, ఆ కళ్ళు.... నిర్మలంగా, ప్రశాంతంగా!

రంగస్థలం కర్తెను నెమ్మదిగా పైకి లేచినట్లు కనురెప్పలు పైకి లేచి, అదే స్థాయిలో క్రిందకు దిగాయి.

ఆ కళ్ళలో మెరుపు.... అమాయకత్వం, నిర్మలత్వం, కాక తెయిర్ అయినట్లు!

అంపశయ్యపై పున్న బీమ్మడు గుర్తుకు రాలేదు ఆ కదాన, యకోదకు తన బోసినోట్లో కువన బాండావాన్ని చూపిన బాలకృష్ణుడు గుర్తొచ్చాడు.

అతడిలోని సందేహాలు దృష్టిని మరల్చాయి. "శవాలు కాలు తున్న దుర్మాసనను భరిస్తూ, ఈ పొగలో, ఇంత ఎండలో, ఈ గాజు పెంకులు, రాళ్ళమీద, రక్తం చిమ్ముతూండగా ఈ పడకేమిటి?" అనడి గాడు నుకుమార్.

"నీవేమిటి.... ఇక్కడి కెందుకొచ్చావ్" మొగ్గులు పుప్పిస్తున్న చప్పడు స్ఫురించింది ఆ స్వరంలో.

"నా వయసు పద్దెనిమిది.... జీవితంలో నేను చవిచూడని అనుభవము లేదు. అన్ని జాతుల శ్రీ సౌఖ్యాన్ని చవి చూశాను. మత్తు పదార్థాలు - అంటూ నాకు తెలియనివి లేవు. ఏ ఒక్కడీ నాకు పరిపూర్ణ తృప్తిని ఇవ్వడం లేదు. యింతేనా? అనిపిస్తుంది. యింకా ఏదో చేయాలనిపిస్తుంది. అది ఏదో, ఎక్కడ వుంటుందో తెలియక తిరుగు తున్నాను"

"కుమారా! 'సుఖము' అంటే ఏమిటో జీవునికి బోధపడదు తెలుసుకోవాలన్న 'తపన' వుంటే, ఆ తపన 'తపను'గా మారుతుంది. కుండ లిసీ జాగృతమవుతుంది. మాయకు అవలనున్న స్థితి అవగతమవుతుంది. శవాలు కాలుతున్న వాసన.... చర్మాన్ని కాల్చేస్తున్న సూర్యరశ్మి.... శరీరాన్ని శిథిలం చేస్తున్న గాజు పెంకులు, రాళ్ళు అంటున్నావు... యివేమీ నాకు తెలియవు నీ దుస్తులపై చల్లుకున్న పెర్రుహ్యమే ఆ శవాల వాసనకీ, చర్మాన్ని చీల్చే గాజు పెంకులకీ హాయినిచ్చే పూల పాన్సుకి నాకు తేడా లేదు, ఈ భూమండలం నాకు ఒక శివలింగం, ఆ స్వామికి అభిషేకం చేస్తున్నాను నేను - రక్తం స్రవిస్తోందని అంటున్నావు నీవు! మన ఇద్దరికీ పున్న తేడా అదే నేను పడుతున్నది మారేడు చెట్టు క్రింద, క్రిసిరి, మారేడు చెట్టు క్రింద దీక్ష తీసుకోవడం మంచిది. గుహ్య దీక్షకు పర్యత శిఖరం ఎంతగా ఉత్తమమైనదో స్మరణనమూ అంతే ఉత్తమమైనది!

“శివుడు మెడలో కపాలాలు దరిస్తాడు. ఆ కపాలాల వెనుక నన్ను కథ తెలుసుకో. అవన్నీ తన భక్తుల కపాలాలు. పరమేశ్వరుడు తన భక్తులను ఎంతగా ప్రేమిస్తాడంటే వారు చనిపోయినా వారి కపాలాలను కూడా మెడలో వేసుకొని తిరిగిరాతాడు అంతగా ప్రేమిస్తాడు. అటువంటి రుద్రుని భూమి ఇది. ఇంతకన్నా పవిత్ర స్థలం మరొకటి ఏముంది?”

“శివుడు- బోగా శంకరుడు. భక్తులు అడిగిందే తదవు ఇచ్చేస్తాడు.

“విష్ణువు ఆలా కాదు, భక్తులకు ఎన్నో పరీక్షలు పెట్టి చివరకు పరం-ఇస్తాడు.”

“అమ్మవారు పరం ఇస్తుంది; ఇచ్చింది తిరిగి తీసుకుంటుంది.”

“నీలోని తపన తపనుగా మారే యోగం నీకు వుంది కనుకనే నన్ను వెదుక్కుంటూ వచ్చావు. నీకు కుండలినీ నిద్రపూయోగము నేర్పిస్తాను....” అంటూ లేచాడు ఆ ముదునలి.

“యోగము అంటే—” నుకుమార్ సందేహం.

“యోగః చిత్తవృత్తి నిరోధః- చిత్త వృత్తులను నిరోధించటమే యోగము”

“దీక్ష ఎలా ఇస్తారు?”

“దృష్టితో-స్వర్గులో-యంత్రము విచ్చుట ద్వారా-

గురువు ఏ విధంగా ఇవ్వాలనుకుంటే ఆ విధంగా ఇవ్వవచ్చు. ఏ విధంగా ఇచ్చారు? అన్నది ఆశ్రదానం- ‘సంకల్పం’ ప్రదానం.”

“మీరు నాకు దీక్ష ఇవ్వాలని ఎందుకు అనుకుంటున్నారు?”

“భగవంతుణ్ణి వెదుక్కుంటూ భక్తుడు పుణ్యక్షేత్రాలను, పుణ్య నదులకు వెళతాడు. కానీ భగవంతుడు అసలయిన భక్తుణ్ణి తెడుక్కోవడానికి అంతకంటే ఎక్కువ శ్రమ పడతాడు. ఈ భక్తుడు ఎక్కడ, ఏ రూపంలో వున్నా వెదకి పట్టుకోవడం.... ముక్తి మార్గాన్ని సూచించడం ఆ భగవంతుని కర్తవ్యం.

“అలాగే గురుశిష్యులు.

గురువు లభించడం శిష్యుని అదృష్టం.

సద్గురువు కూడా అంత గొప్ప శిష్యుడు ఎక్కడ దొరుకులాడా అని ఎదురు చూస్తాడు. నా అదృష్టంకొద్దీ నీవు నాకు లభించావు.”

“నేను శిష్యుణ్ణి- మీరు గురువు అనుకుందాం. నాకు దీక్ష ఇవ్వాలని మీకెందుకంత తపన? నన్నూ ఈ రాళ్ళు- గాజు పెంకులమీద, స్మశానంలో, దున్నులు లేకుండా పడుకోబెడదామనా?” నుకుమార్ నూటి ప్రశ్న.

“జీవి భూమిమీద పడినప్పుడు ఏ స్థితిలో వుంటాడో అదే స్థితిలో ఈ శరీరాన్ని త్యజించాలి జీవి ఈ శరీరం దరించిన తరువాత గురువుల నుంచి, పరిసరాల నుంచి ఏయే విద్యలు సంపాదిస్తాడో ఆ విద్యలన్నిటినీ శిష్యులకు ధారపోయాలి. అప్పుడే విముక్తి; ముక్తి లేకుంటే మరో జన్మ ఎత్తి రుణ విమోచనం పొందాలి. ఈ శకుల్ని శిష్యుడు దుర్బిణియోగంతోనే ఆ పాపం గురువుది. ఆ పాప ప్రవాళనానికి గురువు ఏడు జన్మలు ఎత్తాలి.

‘సద్గురువు’ అనేవాడు శిష్యునికి ఎంత అవసరమో, అటువంటి శిష్యుడూ గురువుకి అంతే అవసరం”

“ఓ ముసలయ్యా.... కొంపదీని నన్ను ఈ శ్మశానానికి అంకితం చేస్తావా ఏమిటి....?”

“స్మశానం అంటే కోరికలు అణిగిపోయిన చోటు కాదు; కోరికలు అగిపోయిన చోటు!

శివుడు తనలో తాను ద్వారానే చేసుకునే చోటు!

ఏ జీవి అయినా పరిపూర్ణ ఏకాగ్రతని పొందేచోటు; అత్యంత ప్రశాంతంగా- అతి గాఢంగా నిద్రపట్టే చోటు.

శివ-బయోపెక్షికల్-పదార్థం

శక్తి-బయోకెమికల్-శక్తి

బ్రహ్మ-క్రియేషన్-ఉత్పత్తి

'శివ శక్త్యాత్మకం బ్రహ్మ'

మనిషిలో జీవభౌతిక పదార్థాలు- 30 నుంచి 40 శాతం

జీవరసాయనిక పదార్థాలు- 70 నుంచి 60 శాతం

వీటిని 50-50 చేయగలిగితే

-మరణం లేదు

-వృద్ధాప్యం లేదు

-కృశించడం లేదు

అదే 'అర్థనారీశ్వర' తత్వం

-ఆ తత్వాన్ని సాధించాలంటే నన్ను అనుసరించు. లేదా నీ

మార్గాన్ని నీవు వెదుక్కో

-మరణం లేదు

-ముసలితనం లేదు

-నిత్యయవ్వనం

ఈ మార్గాలు సుకుమార్ ని వివరితంగా ప్రకటిస్తున్నాడు.

"అందుకు నేనేం చేయాలి...." అంటూ అప్రయత్నంగా చేతులు జోడించాడు.

"అహూర....

సంప్రదాయాన్ని పాటించాలి"

2

తంత్ర మంత్రజాల భూషణా అహిన శేముషీ దురందరార్యలోక పూజితా సుహృదపూర్ణ దివ్యరేఖ శోభితా సుధాకరుడు-ఆచార్యుడు-ఆ షణ్ణాన ఆగ్నివలె వున్నాడు; హృదయాన్ని చీల్చి చదవటంలో మేటిలా భాసిస్తున్నాడు; కృతాంతుడి పాశంలా శోభిస్తున్నాడు.

అనన్య సాధారణ బ్రహ్మ వర్చస్సుతో-

అనంత శేముషీ సంపదతో-

అఖండ మేధా సంపత్తితో జాజ్వలంగా మిరుమిట్టు గొలుపు తున్న ఆ మనిషి నిశిత విక్షణ సుకుమారుణ్ని పెదవి కదపనియలేదు.

పాలలో ముంచి తీసినట్లు అందంగా, అకర్షణీయంగా కనిపిస్తున్న సుకుమార్ ఆలోచనలు ఎక్కడో, ఎప్పుడో ఆగిపోయాయి. ఏదో ఉత్కంఠ, ఉద్రిక్తత.... అందోళన.... ఆశ.... అనందం-కాక్ డెయిల్ అయి-అతణ్ని వివశుణ్ని చేశాయి.

వార్ధక్యం—

నశించడం—

కృశించడం లేనే లేవు!

అన్న విషయం దగ్గరే ఆగిపోయాయి.

అతడి విడుదగా నున్నది నీచ, నిస్సహాయ, దరిద్ర రూపం కాదు.

-అన్న భావం బలపడసాగింది!

శూన్యంలోకి గీసిన రెండు సమాంతర రేఖలు కలిస్తే వచ్చే రూపం ఆ ఆచార్యుడు; జీవితంలో వడిన చిక్కుముడికి కాలం విప్పిన జవాబుముడి ఆ ఆచార్యుడు.

ఆ ఆచార్యుని శరీరం అదోభాగం నుంచి రక్తం సరసరా కారి జరజరా ప్రవహిస్తోంది.

అంత రక్తం ధారకడుతున్నా, ఓ మనిషి నిలువరించుకొని నిల దొక్కుకోవడం సాధ్యమా? ఎముకల పోగులా శుష్కించిన ఆ శరీరంలో అంత రక్తం ఎక్కడుంది? -పాతాళ గంగలా ఎలా పెల్లుబుకుతోంది? లాజిక్ కి అందని విషయం!

-తీవ్రనింగ్ మనసు ముంగిటకు రావడంలేదు.

-నుకుమార్ శరీరంలో తీవ్రమైన సంచలనం ఆరంభమయింది. తనలో కలుగుతున్న సంచలనాన్ని అణచివేసుకునే ప్రయత్నం చేయలే దతడు.

ఆ ఆచార్యుడు నుకుమారులోని మార్పు గమనించాడు; గమనించనట్లే వున్నాడు.

ఆ ఆచార్యుని శరీరం నుంచి రక్తం దారకడుతున్నా మనిషిలో భయ విహ్వల వాయలు లేవు; వర్షపు చినుకుల్లా పడుతున్న రక్తపు చుక్కలు గర్భకట్టడంలేదు.

ఆయన పాదాలు పసుపురంగులో వున్నాయి; పచ్చని చర్మం వెనుకనున్న నరాలను - ఎముకలను లెక్కపెట్టగలిగిన స్థాయిలో వున్నాయి!

నుకుమార్ చూస్తున్నది ఇవి కాదు-ఆయన మొహాన్ని.

ఆయన శరీరంలోని ప్రతీ అణువులోనూ ప్రశాంతత దృఢచిత్తం కొణికినలాడుతోంది. ఆయన కళ్ళు ముక్కుపై చిన్నలో పద్ధ వర్షపు చుక్కల్లా స్వచ్ఛంగా, ప్రశాంతంగా వున్నాయి.

ఆ ఆచార్యులవారు పెదవి కదిపాడ.
“అరోగ్యకరమైన మనసుని ఒకే విషయంపై కేంద్రీకరిస్తే అది సమాధి”

-బుద్ధ

- అరోగ్యం - నాన్ ఎగ్జయిట్ మెంట్
- నాన్ ఎమోషనల్
- నాన్ ఎగ్జిరేషన్!

‘తంత్రం’ ఇక్కడే ఆరంభమవుతుంది.

- ‘జ్ఞానం’ - నలభై ఏళ్ళ తర్వాత నిన్ను ఆవరిస్తుంది.
- పంచమకారాలు ‘స్థైర్యాద్వై’ వలె పనిచేస్తాయి.
- అత్యశక్తి, యోగశక్తి, జ్ఞాన-క్రియా శక్తి లేనివారు ఈ పంచమకారాలను సాధనాలుగా చేసుకుంటారు.

- అయిదోది మండలం.”

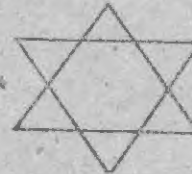
- అని చెబుతున్న ఆచార్యులవారు చేతివేళ్ళతో శూన్యంలో గీతలు గీసి

“ఇది సృష్టికి చిహ్నం; ఇక్కడ యాక్టివిటీ మినిమమ్ వుంటుంది” అంటూ మరొక్కమారు శూన్యంలో గీతలు గీసి, “ఈ త్రికోణం సృష్టిని

విరోధిస్తుంది. ఈ రెండూ కలిపితే షడ్కోణం” అంటూ మరొకమారు చేతి వేళ్ళతో శూన్యంలో గీతలు గీశారు.

సాధకుని లక్షణాల్ని కళ్ళు చూసి చెప్పొచ్చు-

సాధకుని కళ్ళు ఎప్పుడూ ఏదో ఒక దానికోసం ఆన్వేషిస్తుంటాయి.

ఎవరి జీవితం ‘ఎంక్వయరీ’ అవుతుందో, అతడు యోగి-

'మెంటర్' ఎగ్జిక్యూషన్ ద్వారా లైవ్ వి ట్యూన్ చేసే వ్యక్తి యోగి.

'ఎంక్వయరీ' అంటే 'ఎముక్తి' గురించి తెలుసుకోవాలన్న 'జిజ్ఞాస'.

'అవదూత' అర్హత పొందడానికి.

బాల-

ఉన్నత-

విశాచ దళల్ని అధిగమించాలి.

"అదాద్యుడు ఇద్దరికోసం అన్వేషిస్తున్నారు.

ఈ జన్మ ఎత్తిన తర్వాత ఏ ఏ విద్యలు అర్జించాడో, ఆ విద్యలను శిష్యునికి బోధించి ఎముక్తి పొందడానికి సత్ శిష్యుని కోసం.... అన్వేషణ.

ఈ దేహంతో ఏమేం సంపాదించారో ఆ సమస్తాన్ని శిష్యునికి భారపోస్తేనే 'ఎముక్తి' లభిస్తుంది. లేకుంటే ఆ విద్య రుజువేషంగా మిగిలి పోతుంది.

'అవదూత' గా అవిష్కరింపజేసే ఆ సద్గురువుకోసం.... అన్వేషణ.

నీ కళ్ళలో ఈ అదాద్యునికి అన్వేషణ కనిపించింది. అయితే ఒక్క అన్వేషణ చాలదు-ఆరాటం, అంతకుమించిన పోరాటం వుండాలి. ఈ అదాద్యుల వారి నుంచి ఆ విద్యలు పొందడానికి ప్రయత్నించు.... వెంటాడు, వేటాడు" అంటూ కదిలారు ఆ ముసలాయన.

(గమనిక : అవదూతలు ఎన్నడూ 'నేను, మేము' అని తనని గురించి పేర్కొనరు. 'అదాద్యులు' అని చెబుతారు.)

సుకుమారుడు మెస్మరైజ్ చేయబడినట్టు ఆ ముదుసలి మాటలు వింటూ మిగిలిపోయాడే గాని, ఆ సమయంలో అంతగా గాలి వీస్తున్నా ఆ చెట్టు ఆకులు కదలడంలేదని, అకాళంలో తిరిగే కాకులు తదితర పక్షులు కూడా ఆ వైపు రావడంలేదని, అఖిరికి చీమలు కూడా అదాద్యుల వారున్న ప్రదేశం వైపు మసలడంలేదని గమనించలేక పోయాడు.

గమనిస్తే ఇంత సాహసానికి పూనుకునేవాడుకాదు-అతడి జీవితం చిత్రమయిన మలుపు తిరిగేదీ కాదు!

కోసనీమ....

అందునా అమలాపురం తంత్రవిద్యలకు కేంద్ర బిందువని, పైకి అతి సామాన్యులవలె కనిపించే వారిలో ఎందరో ఉపాసకులున్నారని, వారివద్ద కాకపత్ర గ్రంథాలు వున్నాయని - కనునైగతో విద్యుత్తునే శానిందగల విద్యుత్తు వున్న వారని అతనికి తెలియదు. తెలిస్తే ఈ కథ మరో మలుపు తిరిగేది.

కళ్ళు మూసి తెరిచేంతలోనే ఆ ముదుసలి అక్కడ్నించి కదిలాడు.

ఆ కదలిక నడకకన్నా వేగంగా వుంది. పరుగుకన్నా తక్కువగా వుంది.

ఆ ముదుసలి వేగాన్ని అందుకోవడానికి పరుగు ప్రారంభించాడు సుకుమార్. చిత్రం.... సుకుమార్ పరుగెత్తుతున్న కొద్దీ ఆ ముదుసలి నడక వేగం మితిమీరుతోంది రొప్పుతూ, రోజుతూ తన ప్రయత్నాన్ని కొనసాగిస్తున్నాడు సుకుమార్....

అక్కడ నేల అంతమయి, నీరు ప్రారంభమయింది.

ఆ నది లోతయింది....

అదాద్యులవారు నేలమీద ఎలా నడిచారో అలాగే ఇసుకపైన.... నీటిపైన నడుస్తున్నారు.

నేల అంతమయినచోట సుకుమార్ చబ్బున జారి గుదిల్లుమని నీటిలో పడ్డాడు.

అదాద్యులవారు వెనుదిరిగి చూడలేదు.... అలాగే నీటిపై అదే వేగంతో నడుచుకుంటూ వెళ్తున్నారు.

* * * *

డిగ్రీ వైస్ చియర్ చదువుతున్న తమ కూతురు- కిద్నావ్! మంచుపులి పంజా తెల్పిలా వుంది ఆ వార్త!!

ఆ పాక్ నుంచి తేరుకోవడానికి వారికి అయిదు నిమిషాలు పట్టింది.

అంతకు కొద్ది నిమిషాల క్రితం భర్తకి ఆసరా ఇవ్వబోయిన ఆమెను అతడు ఓదార్చవలసిన పరిస్థితి ఏర్పడింది.... ఆ ఇద్దరిలో ముందుగా తేరుకున్నది అతడే గనక!

“అమ్మో....నా కూడూరు” అని అరున్నాక్కరాగం అందుకున్న ఆమె నోరు నొక్కేశాడు మాటలతో. “చూడు.... ఈ విషయం నాలుగు రోజులకి తెలిస్తే అమ్మాయి మరింత అల్లరపుతుంది. అసలు ఇందులో నిజమెంతో మనకి తెలియదు.... నీవు నోర్చుకుకో” అతడి మాటలలో జీలకనం, గడమాయింపు, అక్రమం మిళితమై ద్వనించాయి.

దుఃఖాన్ని కడుపులో దిగమింగుకోవలసిరావడమే మరింత దుఃఖానికి కారణమవుతుంది.

సమద్రగర్భంలో ఏర్పడిన అల్పపిండం తీరాన్ని పెనుచుపానం చుడిచేసిపట్టు ఆ కన్నకడుపు రంపపుకోతకు గురయింది.

కూతురు కోసం ఏర్చు....ఉక్కిరిబిక్కిరవుతున్న భార్యని సముదాయంపు....తన తక్షణ కర్తవ్యమేమిటో తెలియక సతమతమవుతున్న అతడు ఆ క్షణాన అవధాని అయ్యాడు. సరిగ్గా ఆ సమయంలో మరో సారి పోసు మోగింది.

అదే వాయిస్....

“మిస్టర్ సుబ్రహ్మణ్యం....మేము చెప్పేది జాగ్రత్తగా విను.... మేము మీ అమ్మాయిని కిడ్నాప్ చేశాం....ఎందుకు చేశామంటే, తమాషా కోసం చేశాం. కిడ్నాప్ చేయడంలో ఓ థ్రిల్ వుంది.

“వయస్సొచ్చిన అడవిల్ల అరుగురు అబ్బాయిల ముందు.... అదీ ఒక పాడుబడ్డ కొంపలో దితుకు దితుకునుంటూ కూర్చుని వుండడం- ఎంత థ్రిల్లింగ్గా వుంటుందో చూడటానికే కిడ్నాప్ చేశాం.

“రేపోమాపో ఆ అమ్మాయికి పెళ్లి ప్రయత్నాలు ప్రారంభిస్తున్న ఆమె తల్లిదండ్రులు ఈ వార్త విని ఎంతగా తల్లడిల్లిపోతారో చూడటం చాలా ఎగ్జయిటింగ్గా వుంటుంది. అందుకోసమే కిడ్నాప్ చేశాం....”

“ఒక అడవిల్లని తొమ్మిది నెలల్లో తల్లిని చేయగలమో లేదో తెలుసుకోవడానికే కిడ్నాప్ చేశాం..... అన్నిటిని మించి ఒక అమ్మాయి శరీరాన్ని గంటలెక్కన- రోజుల లెక్కన ఎలా సొమ్ము చేసుకోవచ్చో అనుభవపూర్వకంగా తెలుసుకోవడానికే కిడ్నాప్ చేశాం....మీ అమ్మాయి గుండె, కిడ్నీ, బ్లడ్ ఒకచేమిటి ఆఖరికి నేతిమీద జాత్రు కూడా సొమ్ము అవుతుంది. ఇప్పుడు నిర్ణయించుకో- మీ అమ్మాయిని మేము కిడ్నాప్ చేశామని పోలీసులకి చెప్పాలో, వద్దో!

“మీ అమ్మాయిని ప్రాణాలతో ఎంతకు సొమ్ముచేసుకోగలమో, ప్రాణాలు పోయిన శరీరాల కూడా అంతగా సొమ్ము చేసుకోగలం. అయితే ఆ ఛాన్స్ ముందుగా మీకే ఇవ్వాలని నిర్ణయించుకున్నాం. ఒక లక్షరూపాయల క్యాష్. సాయంత్రం నాలుగు గంటలకు ఆ డబ్బు ఎవరికి ఎక్కడ ఎలా ముట్టచెప్పవలసిందీ మళ్ళీ పోన్ చేసి వెబులాం మీరు ఈ విషయాన్ని పోలీసులకి ఇన్ ఫార్మ్ చేస్తే మీ అమామ్మాయి మటాష్.... గుర్తుంచుకోండి. సాయంత్రం నాలుగు గంటలలోపు లక్ష రూపాయల క్యాష్....వెద్” అంటూ అవకల పోన్ క్రెడిట్ చేసిన శబ్దం వినిపించింది.

అప్పటికి జవనత్యాలు కృంగిపోయిన సుబ్రహ్మణ్యం పోన్ క్రెడిట్ చేయాలన్న విషయం కూడా మర్చిపోయి అలాగే వున్నాడు.

“ఎవరండీవాళ్ళు....ఏమంటున్నారు... మన అమ్మాయి మాట్లాడిందా?” అంత బాదలోనూ పోన్ మోతకి అప్రమత్తమయిన ఆ ఇల్లాలు ప్రశ్నించింది.

ఎవరనిచెబుతాడు?

వారి డిమాండ్ వినడంతోనే సుబ్రహ్మణ్యం గుండె గొంతులోకి వచ్చింది.

“ఎవరండీ....” భార్య రెడ్డిస్తోంది.

“తెలియదు....కానీ లక్షరూపాయలు ఇస్తే వదిలిపెడతారట—”

“లక్ష రూపాయలా?” అంత బాదలోనూ అక్కర్లం తొంగి చూసిందామె కంఠంతో.

అదొక విచిత్రమైన నరకయాతన

ఎదిగిన కూతుర్ని ఎవరో కిడ్నాప్ చేశారని చెప్పుకోలేదు; చెప్పుకోకుండానూ వుంట్టలేదు- ఆ బాదని భరించలేదు; ఆ బాదను బయటకు చెప్పుకోనూ చెప్పుకోలేదు!

ఒకరికొకరు మిగిలిపోయారు.

అప్పుడు అనుభవంతోకి వచ్చింది భార్యాభర్తల బంధమంటే ఏమిటో- ఒకర్నొకరు ఒదార్చుకుంటూ విషయాన్ని వివరించుకున్నారు.

అప్పుడొచ్చిందామెకు ఈ అనుమానం : “ఎవరయినా మనల్ని ఆట పట్టించడానికి ఇలా పోన్ చేశారేమో- ఒకసారి కాలేజీకి వెళ్ళిందీ” అన్నది.

భార్య అనుమానం నిజంకాదని అనిపిస్తున్నా, నిజమయితే బావుణ్ణి మనసు పీకుతోంది. అందుకే బయటైతాడు.

ఆ రోజున పావని తాలేజీకి రాలేదని తెలిసింది అంతే- అంతకు మించి దిస్కవేన్ పెంచలేదు సుప్రమణ్యం. వెనుదిరిగాడు. అంత నిరాశలోనూ ఆ అకాకిరణం - బంధువుల ఇళ్ళలోనో, స్నేహితుల దగ్గర వుండేమోనని!

పావనికోసం ఎంక్యుయిరీకి వెళ్ళినట్టుగా కాక, యధాలాపంగా వెళ్ళినట్టు వెళ్ళాడు. ఎక్కడా పావని అమాకి దొరకలేదు.

ఒక్కగానొక్క కూతురు

ఇంట్లోకి అడుగు పెట్టగానే ఏడుపు కట్టలు తెంచుకుంది.

భర్త ఏడుపుమాని బావురుమంది ఆ ఇల్లాలు

ఇరుగూ పొరుగూ ఎక్కడ ఏంటారోనని దిగ్గరగా ఏద్యతేక ఏడ్చుకున్నారు ఆ దంపతులు,

అదపిల్ల తల్లిదండ్రులు తమ పిల్లకు జరుగుతున్న అన్యాయానికి దిగ్గరగా ఏడ్చుకునే స్వతంత్రం, అవకాశం లేవు ఈ దేశంలో.

అదపిల్లల్ని కిడ్నాప్ చేసి తీసికెళ్ళి వ్యతిధార కొంపలకి, ఏదేశానికి అమ్ముతున్న ముటాలు మన మధ్యే తిరుగుతున్నాయి-

అయా వ్యక్తులకు తెలియకుండా వారి కిడ్నీలు, రక్తం తీసుకుని అమ్ముకుంటున్న రాకెట్స్ కూడా సమర్థవంతంగా పనిచేస్తున్నాయి.

పరువు ప్రతిష్ట కోసం ప్రాణలాడే మద్యతరగతి కుటుంబాలు తమ కూతురు అమాకికోసం పదిమందిని అడగలేదు; పోలీసులకు ఏర్పాదు చేయలేదు.

ఇదే జరిగితే ఆ పిల్లకు రేపు పెళ్ళి కాదు: ఆ కుటుంబానికి పరువు మిగలదు

ఇలా ఆలోచిస్తున్న ఆ దంపతులు అంతకుమించి ఆలోచించలేక పోయారు.

వారు ఆలోచించనిది;

పావని తిరిగి వస్తుందా?

ఆ తిరిగి రావడమన్నది ప్రాణాలతోనా? ప్రాణాలు లేకుండానా?

అదపిల్లలకు ప్రాణం ముఖ్యమా? మానం ముఖ్యమా?

ఇంతకీ పావనిని కిడ్నాప్ చేసింది ఎవరు?

3

అణువంత అనుమానం క్షణాల్లో ఆకాశమంతగా ఎదిగిపోయి అంతటా తానై అవరించింది.

అంతా చీకటి-ఆ చీకటి స్థానాన్ని విద్యుత్ దీపం ఆక్రమించడానికి పోరాడిస్తోంది.

టిక్....టిక్....టిక్....గోడ గడియారం శబ్దం.

టపటపా కొట్టుకుంటున్న గజా కిడికిలు.

చీకటి విశృంఖలాన్ని బద్దలుచేసే కప్పల బెక బెక....

చుటూ చూశాడు సుకుమార్-

తాను తన గదిలో వున్నాడు. ఇదెలా సాధ్యం

రాత్రి తాను చూసిన ముదుసలి-గుర్తువచ్చాడు.

కాలుతున్న శవాల వాసన-

అవేమీలేవు తాను భ్రమపడ్డాడా? కం చెందాడా?

వెండిలా మెరిసిపోతున్న జుత్తుతో ఆ ముదుసలి: పగిలిన గాజు పెంకులు-రాళ్ళశయ్య- అంతా భ్రమేనా?

అదంతా 'కల'గా కొట్టిపారేయడానికి దాఖలాలున్నాయి.

తానీ 'వార్తకల్పం లేదు'- అన్న మాట వేద మంత్రంలా అతణ్ణి మెస్మరైజ్ చేసింది అది కల 'కాదు', 'కల కాకూడదు' అన్న ఆలోచన బలపడింది.

రాత్రి తాను చూసిన దృశ్యాన్ని తిరిగి చూడటానికే- దిగ్భ్రమ లేదాడు.

అసంఘాతీగా మిగిలిన అన్వేషణని కొనసాగించడానికి, కొలిక్కిరాని నిగూఢ రహస్యాలను అంతఃతెల్పడానికే నిర్ణయించుకున్నాడు. ఎంత వేగంగా ఆ ప్రాంతాన్ని చేరుకున్నారంటే ముళ్ళ కంచెల మధ్య అతడి మోకాళ్ళు చీరుకుపోయిన విషయం నైతం అతడు గమనించలేదు.

ఆతి స్వల్పకాలంలో ఒక జీవితానికి సంపత్త అనుభవాన్ని పొగు చేసుకున్న వ్యక్తి అతడు.

ఒక జీవితకాలం తర్వాత ఎదురయ్యే ప్రశాంత వాతావరణమది;

ఒక సుదీర్ఘ పోరాటం తర్వాత జీవీ విశ్రమించే చోటు అది;

దగ్ధ హృదయ బడబాలనం పూర్తిగా ద్రవించి మనసు ప్రవేశన మయ్యే చుద్రకూమి అది;

కాలభైరవుని కరాళ నృత్య వేదిక అది;

సుకుమారుడు నిన్నుకున్న తాజా రంగస్థలమది!

ఆతడు మెదడుతో కాక గుండెతో ఆలోచిస్తున్నాడు.

పున్నమి-

కాముని పున్నమి-

సాధారణంగా తాంత్రికులకు అమావాస్య, ఆదివారం పరమ పవిత్రమయిన రోజు!

కొన్ని తాంత్రిక విద్యలు పున్నమి రోజునే ఉపానిస్తారు.

అన్న విషయమే కాదు; తాంత్రిక విద్యా విషయాలేమీ స్థుకు మారకే తెలియవు

మెగ్నీషియం లీగ మండినట్టు లోకమంతా తెల్లగా వి-తర్రాదితో మెరుస్తోంది తాను ఆ తెల్ల గడ్డపు వ్యక్తిని చూసిన చెట్టువేపు నడిచాడు.

అదే చెట్టు- ఆ చెట్టుకింద రాళ్ళు, గాజుపెంకులు చూమూలే- ఆ చెట్టు సమీపించబోయాడు. అప్పుడు జరిగిందది

కమ్మ బాడిద్రకం పట్టాకే పిడకల కౌలిమి పెట్టివట్టు వలయా కారంలో అగ్నిశిఖ-

ఈ వలయాకారాన్ని సమీపిస్తున్నకొద్దీ అడుగుల వేగం తగ్గ సాగింది ఎ తగా శక్తిని కూడదీసుకుని ముందుకి కాళ్ళు పీకుతున్నా అంతగా అడుగులు వెనుకకి పడసాగాయి. అడుగు ముందుకి వెగలకం లేదు అప్పుడు గమనించాడు-తాను ముందుకు అడుగేయబోయినప్పు డల్లు అడుగు వెనుకకి పడుతోందని! తానేమిట, ఆ చెట్టు ఎత్తున ఆకా శంలో సంచరించే వస్తులు వయితం- దిశ మార్చుకుని వెళుతున్నాయని! ఏమియూసా ఆ ప్రాంతంలో వెనుకకి నడుస్తున్నాయి. వీచే గాలికిరెటం కూడా ఆ చెట్టు సమీపానికి దాగానే స్టంకించిపోతోంది ఆ చెట్టు ఆకు కూడా కదలడంలేదు.

ఒక్క వాళ్ళంలో చెప్పాలంటే- అక్కడవున్న చరాచర వస్తువు లన్నీ ప్రీజ్ ఆమ్యాయి ఆ నేపథ్యంలో పుట్టాల్సి గోల్వేపు తన్నీ నట్టు: క్రికెట్ బాల్స్ బౌండరీ లైను అవతలికి కొట్టినట్టు- సుడిగాలితో చిక్కుకున్న ఎండుటాకులా ఒక్కసారిగా దూరంగా విసిరివేయ బడ్డారు.

అక్కడ మాళాడు: భూమికి గణం ఎత్తున గాలిలో నిల్చునివున్నాడతడు.

ఆ పాదాలు పవిత్రత నాపాదించుకున్నట్టు - ఎర్రచందనంలో ముంచి తేల్చినట్టున్నాయి; పవిత్రత పోగులు పోగులుగా విడిపోయి, పొరలు పొరలుగా కదిలిపోయి, కదిలే ప్రతీ కదలిక ఒక మృదుమయర ప్రకంపనమై తూర్పును తాకి, పడమటను పోకి, ఉత్తరాన వికసించి, దక్షిణాన అనిష్కరింపబడినట్లున్నాడు అంతుబట్టని రహస్యాల ప్రపంచంలా వున్నాడు.

ఒక ఉన్నాదిలా ఏ శక్తి అవహించినట్టు ఆకాశంలోకి రెండు చేతులా సాచి ఎవరినో కానిస్తున్నాడు.

ఆకాశం బద్ధలైనట్టు అనిపించింది.

వెండికొండల్లా మెరుస్తున్న ఆకాశం కరిగి మేఘాలయ్యాయి; పొద్దుతున్నాయి; మెలికిరుగుతున్నాయి; దివినుంచి దుక్కి దిగుతున్న పామపాతంలా వుంది.

అతడి నీడ నేలమీద పరుచుకుంది. పింగిను... నేలకు దిగుతున్న వెన్నెల అ నీడ పొడవునా పరచుకుంటోంది. ఆ నీడ పరుచుకున్న మేర నేల చిట్టిది. ఆ నేల కదలిక మామూలు కదలిక కాదు, రొదకా కృతహస్తుకేతు లంఘనంలా వుంది. పింగి భూమినుంచి ఒక శవం తనకు తానుగా లేచి నిల్చుంది.

—నరాలు చిట్టంత గగుర్పాటు.

—దెన్నన్, రక్తం నోటితో... గజిమ్ముతున్నట్టు వెగర్చు.

—ఎదురుగా గాలిలో నిలబడిన మనిషి; అతడి నీడ పరుచుకున్న మేరకు నేల చిట్టి, కేచి నిలబడిన కేల చూశిగ... నీడ; వాగ్గాం... బర ప్రాణికి శక్తి!

ఆకాశం గుండె పగిలినట్టు కుదపలు కుదపలుగా కురుస్తున్న వెన్నెల!

వెన్నుపాములో పుట్టిన వణుకు క్రమంగా అతడి శరీరమంతా వ్యాపించింది.

గొంతు పిడచకట్టుకుపోతోంది; గగుర్పాటుతో అతని శరీరం కనిపించసాగింది.

ఏనాడూ ఇటువంటి అనుభవం చూడని సుకుమార్ ఎంతగా కలవరపడ్డావోదే, అప్పటికే అతని శరీరం చెమటతో తడిసి పోయింది.

“భాయా ప్రేతము”

తాంత్రికులకు అమావాస్య-ఉదివారం పవిత్రమయిన రోజు. ఆ రోజు కొనసమీ వారు నిరీక్షిస్తారు అయితే కొన్ని ఉపాసనా కార్యక్రమాలు పౌర్ణమినాడుకూడా జరుగుతాయి వాటిలో ఒకటి- చాయా ప్రేతము.

అరోజు తాంత్రికుడు వెన్నెలలో నిలబడి తన చాయలోకి పోవచ్చే అహ్వానిస్తాడు. ఆకాశంనంచి వచ్చే పీఠాలను వారు ఉపానిస్తారు; నిడిసిస్తారు.

ఈ ఉపాసకుడు సామాన్యుడు కాదు గాజు పెంకులలోను పూల వాన్సుగా ప్రశమించగలడు. అతడు నిల్చున్న దగ్గర గాలి దిశ మార్పు కుంటుంది; పక్షులు యితం అతడివేపు చూడటానికి సాహసించవు; చిరుమనగా తమ గమనాన్ని మార్చుకుంటాయి అతడు నేలపై ఎలా నిలబడుతో-నీడవగడతో అలాగే నిడిపై, గాలిలోన నిలబడగలడు; పడమట... శవాలను లేపి తన కార్యక్రమాన్ని విర్యర్థించుకో నిలబడు.

సావన, మధువిద్య, జీవ విద్య, భూత విద్య, భూ విద్య-మనక విద్య-బోగవిద్య- అబోగవిద్య

—అప్త నిద్దులలో మొదటి ఏడు పాదించిన నిద్దురును రాయన.

—సుకుమార్ ఆబోచనలేకాదు, శరీరమూ పారత్రైక్ అయింది. ఆ ఉద్వేగం, అవణుకు, ఆ వీరావహం స్థానే భావన- ఆ భావన స్థితి చోటుచేసుకుంది. అలా యెంతసేపు వున్నాడో అతడికే తెలియదు.

స్కూల్ లోకి వచ్చి చూస్తే కుదపలు కుదపలుగా నీగి నుంచి నేలకు దిగుతున్న వన్నెలవేడు; భూమిని చేసుకొని లేచి నిలబడిన శవమూ లేదు.

ఆ నిస్సత్తువలోంచి ఆత్మవిశ్వాసు మెదడు పొరల్లోకి మవ్వబడింది. ప్రపంచం చచ్చుపడిపోయిన జ్ఞానేంద్రియాలు పనిచేయడం మొదలు పెట్టాయి.

అయితే ఏదో మగత....మనసుని ఆవరించింది.

“ఇక్కడ నీవు చూసింది నిజమనుకుంటే నిజం, ప్రాంతం ఆరుట పీఠాంతం తీరావడాన్ని ఓ అత్యున్నత ఉపయోగించుకోవాల్సిగాని భూమిని తొంగిపోకూడదు. ఇంద్రియాలను నిలువరింపజేస్తే నిలోని మండలి శక్తి స్రవతస్తుంది. అందివచ్చిన అవకాశాన్ని సర్వోపయోగం చేసుకునేవాడే జ్ఞాని”

ఆ మగత విడిపోయింది.

ఆ గాలిలోని మండి కనుమరుగయ్యాడు.

—ఈహింసకక్కంకాని దృశ్యమిది.

గురు శిష్య సూత్రం మర్కట, మార్కట కిశోరనీతి.

మర్కట కిశోరనీతి: తల్లికోటి పొట్టని పిల్లకోటి అంటే పట్టుకుని పూటూరి. తల్లికోటి ఒక్క కొమ్మమీదనుంచి మరొక కొమ్మమీదకు మునుకుతున్నప్పుడు జారి పడిపో...ండా పట్టుకోవలసిన బాధ్యత పిల్ల కోరిదే!

—అలాగే శిష్యుడు గురువుని వెదుక్కోవాలి; వెంటపడాలి; క్రూరవేదనీ రహస్యాలు తెలుసుకోవాలి.

మార్కట కిశోరనీతి

తల్లిపిల్లి పిల్లపిల్లి తన నోటితో కరచి పట్టుకుని జాగ్రత్తగా ఒక ప్రదేశానుంచి మరో ప్రదేశానికి తీసుకెళుతుంది.

ఇక్కడ పిల్లపిల్లి బాధ్యత ఏమీ వుండదు; బాధ్యత అంతా తల్లి పిల్లదే!

—అలాగే శిష్యుని వెదుక్కోవడం, విద్యలు నేర్పడం గురువు బాధ్యత.

నుకుమారికి గురువుపట్ల గురి కుదిరింది.

గురి కుదిరిన శిష్యుడు గురువుని వదిలిపెట్టడు.

డిగ్రీ ఫైనల్ ఇయర్ చదువుతున్న నుకుమార్ అమోర సంప్రదాయాన్ని అనుసరిస్తే....!???

4

సమయం సాయంత్రం పావుతక్కువ నాలుగు గంటలు—

కిడ్నాపర్స్ డిస్టెండ్ చేసిన డెవలెనుకి యికా పావుగంటే బ్రెముంది

క్షణాలు గడిచేకొద్దీ తయం భూతంలా మారుతోంది

ఇక్కడ యిబ్బందికరమైన నిశ్శబ్దం రోటుచేసుకుంది డిగ్రీ చదువుతున్న అమ్మాయి కిడ్నాప్- ఈ వార్త విన్నాక మనసు నితాంత శరామాత అవశేషమైంది. గుండెల్లో దుఃఖం కళ్ళలోంచి రాలేదు— మరింత బాధ పెట్టడం నీకా అన్నట్టు మనసులోనే వుండిపోయింది నిర్వికారంగా చూస్తుండిపోయాడు.

అప్పుడు మోగింది పోసు- సరిగ్గా పడినముపాలు తక్కువగా నాలుగు గంటలకి

పోన్ని సమయం లోకులు ఉండవు అవి అంతే! ఎందుకీ? జరిగింది-అంటే లాజిక్ దొరకదు!

నిశ్శబ్దంలోంచి ఓ శబ్దం

“హలో....” అని

స్వరంలోనేకాదు మొహంమీద కూడా అతడి మానసిక స్థితి తెలుస్తోంది-విచారాన్ని, నిస్సహాయతన్ని సూచించే ముదత ఒకటి ఆయన

నుదుడిమీద తేలింది. ఆ కొద్ది గంటల్లోనే పదేళ్ళ వార్ధక్యం ముందుకొచ్చింది.

రక్తం లేనట్టు ఆమె మొహం పాలిపోయి వుంది! అతికష్టమైన పడుపు అపుడేనుకున్నట్టుంది.

"హలో మిస్టర్ సుబ్రహ్మణ్యం! నీకొక ముఖ్యవిషయం చెప్పాలి. ఒక సగటు మనిషి హఠాత్ గా ఓ అరుగుదల వ్యవధిలో లక్ష రూపాయల క్యాష్ ఇవ్వడమంటే చిన్న విషయం కాదు మానవతా దృక్పథంతో నీకొక డాన్స్ ఇస్తున్నాం ఒక వారంరోజుల్లో మాకు లక్షరూపాయలు సర్కారి అడ్డం పప్పుడు ఎవరికి అందజేయాలన్న ఆనుమానం సీటు రావచ్చు. కుంగురుపదం—టమెన్స్ కాలేజీ ఎంట్రన్స్ లో ఎడమవేపున ఓ క్లాత్ స్టోర్స్ వుంది ఆ క్యాషియర్ లక్షరూపాయల క్యాష్ ఇవ్వ... అతడితో డిస్కషన్ పెరిచినా, చెప్పినట్టు చేయకపోయినా నీ కూతురు వీధిలోకి వస్తే చాలు యానీడ పోనీ ముఖం కాత్తెస్తా... నీ కూతురు వీధి ముఖం చూడకుండా ఎంతకాలం దాదగ్గర వో చూస్తా... ప్రస్తుతానికి నీ కూతుర్ని పదివిపెక్షతున్నాం సరిగ్గా నాలుగు గంటలకి మీ ఆమ్మాయి మీ ఇంట్లోకి తిరిగి వస్తుంది"

అలమైతే తెరటం వచ్చి మొహానికి తగిలి పట్టుకుంది సుబ్రహ్మణ్యం.

సదన్ గా చాలా రిలాక్సింగ్ గా అనిపించింది

శిశు నీళ్ళమధ్య కొండంత సంతోషం-విషాదం మధ్య రక్షాల విడుదలవు...

అతడు అడిగిన ఒకే ఒక ప్రశ్న—“మా ఆమ్మాయి మా డగ్గరికి వచ్చేస్తుందా.... విజంగా వచ్చేస్తుందా?” అని..

అతడి ముఖంలో మారిన రంగుల్ని, కంఠంలో పచ్చిన మార్పుని గమనించిన ఆమె ఓ నిర్ణయానికొచ్చింది.

భార్యని గమనించే నేటి దాటిపోయాడు సుబ్రహ్మణ్యం. అవతలి వ్యక్తి చెప్పేది అతి జాగ్రత్తగా వింటున్నాడు.

“అవును.... సరిగ్గా నాలుగు గంటలకి మీ ఆమ్మాయి మీ ఇంటి దగ్గర వుంటుంది. మా మాట మేము నిలబెట్టుకుంటాం. మీ మాట మీరు నిలబెట్టుకోండి. ఈ విషయం పోలీసులకు చెప్పినా, లక్షరూపాయల వాగ్దానద-గం జరిగినా మీ ఆమ్మాయి తొమ్మిది నెలలకి దిడ్డని ఎత్తుకోవడం భాయం” అంటూ సహరానం కోసమైతే ఎదురు చూడకుండా పోన్ పెట్టేసాడు.

ఈ పాచ్చరికలు.... ఎన్నే నేటి దాటిపోయాడు.

తన కూతురు తిరిగి వస్తుందన్న చోటే మిగిలిపోయాడు.

5

పాపం—

కురాయి చెట్టులా ఎర్రెర్రగా వుందామె ఆ క్షణాన.

ఏదో ట్రాన్స్ లో వున్నట్టు నడుస్తోంది.

శృంగారమంతా మూలనట్లు ఆమె కనుపాపలు ముత్యగా, ద్రిమిగా వున్నాయి.

ఎత్తు గుండెలు గుండ్రగా, ఎదుటి మనిషిలో తుపాను రేపుతున్నట్టున్నాయి. లివర్ నెక్ జాకెట్ లోంచి బయటకు సుమకడానికి అవి వెస్తున్న ప్రయత్నం జాకెట్ వంపు తిరిగిన దగ్గర అద్భుతంగా కనిపిస్తోంది జాకెట్ వెనుక డబుల్ స్ట్రీపు బ్రా చిక్కని చిక్కంలా స్తన ద్వయాన్ని హతుకొని వుంది. చీరని జాకెట్ ని వేరుచేస్తూ చోట చర్మం బంగారం రంగులో మెరిసిపోతోంది.

ఉపాపం విధంగా తన కూతురు అంత హఠాత్తుగా అడ్డంకి అనిపించేసరికి అదోలాంటి డ్రిట్, అదోరకమైన ఉద్వేగం ఆమె తండ్రిని ఉపేసింది.

వీధిగుమ్మం దగ్గర నిల్చుని కూతుర్ని చూస్తున్న సుబ్రహ్మణ్యం తన కాళ్ళకు చెప్పులు కూడా లేవని మర్చిపోయి వడివడిగా కూతురి దగ్గరికి వచ్చాడు. వయసులో తాతలు ముహూర్త ప్రతిబింబిస్తున్నాయి. ఆనందం ఉద్యోగం-దూఖం-ఆవేశం కాక చెయిలో అయి అతడిని ఒక కుడుపు కుదిపేశాయి.

“అమ్మా! వాళ్ళు నిన్నేం చేయలేదుగదా....” అది నడివీధి అని కూడా మర్చిపోయి అడిగాడు. వెనుకే వచ్చిన తల్లి ఎవరు ఎక్కడ తమ సంభాషణని వింటారోనని జాగ్రత్తపడుతూ వడివడిగా లోపలికి లాక్కెళ్ళింది.

“ఏమ్మా....వాళ్ళు నిన్నేం చేయలేదుగా!”

“ఇంతకీ వాళ్ళు నిన్నెక్కడికి తీసికెళ్ళారు....వాళ్ళు ఎవరో నీకు తెలుసా?” ప్రశ్నలవర్షం కురిపిస్తున్నాడు సుబ్రహ్మణ్యం.

“నన్ను ఎవరో ఎక్కడికో తీసికెళ్ళవమేమిటి? నేను వాటినించి వస్తున్నాను”

“నేను మీ కాలేజీకే వచ్చాను....మీ ఫ్రెండ్స్ ఇళ్ళకు, అంటికాళ్ళ ఇంటికి వెళ్ళాను. ఎక్కడా లేవు....”

ఏడుదాకం తగిలిన దానిలా సిశ్చేష్టలయి అలాగే చూస్తూ వుండిపోయింది మొదట తండ్రి చెప్పింది అర్థంకాలేదు అర్థమయిన తర్వాత శరీరం మంచులో పెట్టినట్టు చల్లగా అయింది.

“అవునమ్మా... మీ నాన్నగారు నీకోసం వెదకని చోటు అంటూ లేదు” అంటూ పోస్ట్ రావడం సుబ్రహ్మణ్యం అన్నిచోట్లా చూసిన వైనం చెప్పింది.

ఆకాశం బద్దలయినట్టు అనిపించింది. పావని సన్నగా వణికింది.

“చెప్పమ్మా! వాళ్ళు నిన్నేం చేయలేదుగదా? అసలు వారెవరో నీకు తెలుసా? నిన్ను ఎక్కడికి తీసికెళ్ళారు? నిన్ను ఒకదానినే తీసికెళ్ళారా?” అదే ధోరణిలో తండ్రి ప్రశ్నల వర్షం కురిపిస్తున్నాడు.

ఊపిరి అందనట్టు మనసంతా అందోళన....వెన్నులో ప్రారంభ

మయిన ప్రకంపన సెకండ్లలో మొత్తం శరీరమంతా వ్యాపించింది. ఒక్కసారిగా బరన్స్ అయింది.

ఆ ఏడుపు వాగయింది. వాగు ఏరయింది, ఏరు మిన్నేరు అయింది.

కూతురి ఏడుపు ఆ తల్లిదండ్రుల్ని కట్టెల పరిచింది. పొగిలి-పొగిలి ఏడుస్తున్న కూతుర్ని చూసి తట్టుకోలేకపోయారు ఆ యిద్దరిలో ముందుగా వున్నది ఆమెతల్లి మాత్రమే.

“మీరు వుండండి....పిల్లని వాళ్ళంతగా హింసించారో” అంటూ కూతుర్ని పక్క గదిలోకి తీసికెళ్ళింది వాళ్ళు తన కూతుర్ని ఏదో చేశారని, అది చెప్పలేక కూతురు ఏడుస్తోందని ఆమె అభిప్రాయం.

“ఏమ్మా ఏం జరిగింది? కన్న తల్లిని నాకయినా చెప్పమ్మా” అనునయంగా అడిగింది.

అప్పటికే స్వేదం పువలలో నిలుపునా తడిసిపోయిన పావని అక్షరాల అల్లజ్జాడిపోయింది.

ఆ కన్నతల్లి గుండె వాగుకు గండిపడింది. మనసు పొరచిట్టి మెదడు సరాలను మెలిపెట్టి నిప్పు సెగల్ని పైకి చిమ్మింది. కన్నీళ్ళు లావలా చిమ్మాయి.

ఆ గది బయట, హాలులో వున్న ఆ కన్నతండ్రి మనసు మెలి తిరిగినట్టు అక్రోశించింది.

అక్రోశంనుంచి అలోచన్లు ఒక్క కొలిక్కి వచ్చాయి. పోలీసు రిపోర్ట్స్—

తన కూతురు గుమ్మందాకి వీధిలోకి అడుగు పెడితేనేగదా, వాళ్ళు తన కూతురిపై అమాయత్వం జరపగలిగేది....

తన కూతుర్ని ఒంటరిగానే కాదు, తల్లితోకూడా బయటకు వెళ్ళ నీయదు....

పోలీసు నిఘా వుంటుంది.

ఆ వెదవల్ని ఇప్పుడే అరెస్టు చేయించాలి. లేకుంటే మున్నుండు ముఠి వేదవ్వేషాలు వేస్తారు.

స్థిర నిర్ణయానికి వచ్చిన సుబ్రహ్మణ్యం వీధి తలుపుకి లాశం పెట్టి తిన్నగా పోలీసు స్టేషన్ కి వెళ్ళాడు.

ద్యూటీలో ఉన్న ఇన్స్ పెక్టర్ 'జిగురునాదం'

వాస్తవాని! అతడి ఇంటిపేరు 'గంటి', అసలు పేరు 'గురునాదం'. ఆ విధంగా జిగురునాదం అయ్యాడు. కానీ స్కూలురోజుల్లో క్రొవ్వు బుక్ మీద 'జి' తర్వాత ఫుల్ స్టాప్ పెట్టడం ముచ్చటయి 'జిగురునాదం' అని తన పేరు రాసుకున్నాడు. అది చూసిన తెక్కలు మాస్టారు 'జిగురునాదం' అని అ రోజు నుంచి పిలవడం ప్రారంభించారు. అతడికి ఆ పేరే స్థిరపడింది.

వాస్తవానికి గురునాదం దృష్టికి ఏ విషయమూ వెడితే దాని అంతు చూడనిదే వదిలిపెట్టడు, బంకలా పట్టుకుంటాడు. ఆ విధంగా జిగురునాదం సార్వక నామదేయదయ్యాడు.

సుబ్రహ్మణ్యం చెప్పింది రొటీన్ గా కాక, ఇంటి రెస్టింగ్ గా విన్నాడు జిగురునాదం. అతడలా ప్రత్యేక శ్రద్ధ చూపడానికి కారణం లేకపోలేదు. ఈ మధ్య టౌనులో రెండు గ్రూపులు బయల్పడ్డాయి. ఒక గ్రూపు అడపిల్లల్ని కిడ్నాప్ చేసి తీసికెళ్తుంటే మరో గ్రూపు అమాయకుల్ని వలలో వేసుకొని వారి కిడ్నీలు స్వగృహ్ ప్రస్తోంది. ఈ రెండు గ్రూపుల కోసం పోలీసులు గాలిస్తున్నారు. ఈ నేపథ్యంలో కాలేజీగర్ల కిడ్నాప్ ఎపిసోడ్ దీనికి రెస్పాండ్ కావలసినదానికన్నా ఎక్కువగా రియాక్ట్ అయ్యాడు జిగురునాదం. పావని కిడ్నాప్ వెనుక పెద్ద మూలా ఉందన్న నిర్ణయానికి వచ్చిన జిగురునాదం ఇండిలిజెన్స్ ఎన్సీ సహాయం కోరాడు. దానితో నినేరియో మారిపోయింది. సుబ్రహ్మణ్యం ఇంట్లోని పోనుని ట్యాప్ చేశారు. పేరలలో పోను ఒకటి ఆమర్చారు. ఆ ముంచి పరిసరాలలోనూ, ఆమెన్స్ కాశీజీ ఎం డెన్స్ లో నిమో విచ్చాడు చేశారు మస్టిలో పోలీసులు.

అప్పుడు ప్రారంభించారు ఇంటరాగేషన్. ఎవరు ఎన్ని రకాలుగా ప్రశ్నించినా ఆమె ఇచ్చిన సమాధానం ఒక్కటే—ఎదురు!

ఆమె పెదవి కదిపితేగాని కద మూడుకి సాగదన్న విషయం అందరికీ తెలుసు కానీ ఆమె అసలు విషయం చెప్పదు— ఒకటే విషయం

ఆ కిడ్నాపర్స్ ఎవరో ఆమెకు తెలుసా?

వారి ఆమాకీ తెలిపితే వారివలన తనకే కాక తన తలి చంద్రులకి కూడా ముప్పు ముంచుకొస్తుందని ఆమె భయపడరాందా?

ఇలా పలురకాల సందేహాలు జిగురునాదంని వేధిస్తున్నాయి. ఏమెన్స్ కాశీజీ బుక్స్ లోనున్న మ్యాచింగ్ సెంటర్ క్యాష్ కొంటు రుల్ నున్న వ్యక్తిని మంచి మాటలతో పక్కకు తీసికెళ్ళి పోలీసువేసు ఎక్కిందారు. సైన్సులో మత్తెలు విరగొట్టితా వాడు కుయ్యా— మొర్రో అన్నాడేగాని అసలు విషయం బయట పెట్టలేదు. దానితో కేసు మొదటికొచ్చింది.

అప్పుడీకి పావని ఇండికి తిరిగివచ్చి సరిగా ఇరవయ్యే గంటలైంది కేసులో ఫురోగరి లేదు. అప్పుడు జరిగిందది.

సుబ్రహ్మణ్యం ఇండిలోని పోను మోగుతోంది.

పోను మోతని మించిపోతోంది ఆమె గుండెదడ

అంతకన్నా దడదడలాడిపోతున్నాడు సుబ్రహ్మణ్యం.

పోలీసులకి ఇన్ ఫార్మ్ చేసిన విషయం వారికి తెలిసిందా? తెలిస్తే రియాక్షను ఎలా వుంటుంది?

అన్నది సుబ్రహ్మణ్యం వత్రి.

పావని వేరొకటి: పావని వత్రి వెనుక వెరీ ఇంటి రెస్టింగ్ స్టోరి వుంది.

"పోన్ రీయండి—" అన్నాడు పోలీసు ఇన్ స్పెక్టర్.

సుబ్రహ్మణ్యం రిసీవర్ రీయడం పోలీస్ ఇన్స్ పెక్టర్ పేరలలో పోన్ అడుకోవడం ఒకేసారి ఎలా జరిగాయో, సుబ్రహ్మణ్యం నోటి నుంచి "హలో" అన్న మాట రావడం, అవతల రిసీవర్ క్రెడిట్ చేయడం కూడా అలాగే జరిగాయి.

విషయం అర్థమైంది—ఆ పోను ఎవరికో!

పోలీస్ ఇన్ స్పెక్టర్ ఈపాండినట్టుగానే మళ్ళీ పాపుగంటలో పోను మోగింది. ఈ కథా పావనిని పోను అందుకోమని, పేరలర్ పోను తీసుకున్నాడు ఇన్ స్పెక్టర్.

“హలో—” అన్నది పావని అప్రయత్నంగా.

“హలో పావని—నేను” అంటూ ఏదో చెప్పబోతుండగా పావని తీసివర్త్రెడిల్ చేసింది.

“ఎందుకమ్మా పోను పెట్టేశావు—నీవు సంభాషణని పొడిగించు అతను ఏ పోను నుంచి మాట్లాడుతున్నాడో మనకి తెలిసిపోతుంది నీతో మాట్లాడుతూ వుండగానే వెళ్ళి రెడ్ హౌండ్స్ గా పట్టుకునేవాళ్ళం—” ఇన్ స్పెక్టర్ జిగురునాదం అన్నాడు సమాధానంగా పావని మరొక్కమారు బోరుమన్నది.

పావనికి ఏ నెంబరు నుంచి పోను చేశాకో పోలీసులును తెలిసింది అయితే అది పబ్లిక్ ఖాత్ పోన్ కలబడ!

పోన్ ట్యాపింగ్ ప్రయత్నం విఫలమయింది, పావనికో-ఆపరేట్ కేంద్రం లేదు. అదివరే కర్తవ్యం ఏమిటి? అని జాత్తు పీక్కుంటూ స్తంభగా ఆ మేనేజ్ వచ్చింది. ఒక ఆపరిచిత వ్యక్తి హీరోహౌండా మీద ఆ ఇంజియర్లూ చక్కెర్లు కొడుతున్నాడని ఆ మేనేజ్ సాగాంశం.

“వాడ్ని పట్టుకుని స్టేషనుకి తీసికెళ్ళండి” జిగురునాదం మాకుం జారిపోతాడు.

మోటార్ సైకిల్ మీద ఆ ఇంజియర్లూ ప్రదక్షిణం చేస్తున్న ఆ హీరోవాడి పేరు దామోదర్-పావని బోయ్ ఫ్రెండ్!

ఆ రోజు పావని కలవకపోవడం, పోన్ చేస్తే ఆమె తండ్రి మాట్లాడడం, మళ్ళీ పోన్ చేస్తే-తన గొంతు విని పావని పోన్ పెట్టేమ దాతో బెంబేలైతిన దామోదర్ ఆ ఇంటి కట్టూ రెండుసార్లు తిరిగాడు. దానితోడు క్లౌట్ స్టోర్సులో క్యాషియర్ గా పనిచేస్తున్న తన ఫ్రెండ్

కనిపించక పోవడంతో మనసంతా తిక్క తిక్కగా వుంది. ద్వేయం చేకుండా తిరగనాగాడు. అలా వరాకుగా సందులు గొందులు కూడా తిరుగుతున్న దామోదర్ రోడ్డుకి అడ్డంగా ఆగివున్న మోటార్ సైకిల్ చూసి తన బైక్ స్టో చేశాడు. ఆగివున్న బైక్ మీద చిద్విలాసంగా పడు కుని వున్న థర్డ్ ఇమర్ డిగ్నీహౌండ్ మళ్ళీ ఈల వేసుకుంటూ లేచాడు

“హలో రోమియో, ఏమంటుంది నీ జూలియన్—” అనడిగాడు చిద్విలాసంగా.

“షుట్—” అనకే చిరాకుగా వున్న దామోదర్ మరింతగా ఇరిచేట్ అయ్యాడు.

ఆ పని చేసేది నేను కాదా, పోలీసులు ఇప్పటికీ ఒక అంకం భారయ్యింది. నీ గర్ల్ ఫ్రెండ్— కే పావని—కాతేకి అని బయల్పడి నితో పాపుట్లో, జోటల్లో, హాటల్స్ లో చూయేట్ పాడడిక-వాళ్ళ బాబు ఇ.ట్లో నుంచి బయటకు వెళ్ళవచ్చు, నీవు పోనుచేస్తే నీ గర్ల్ ఫ్రెండ్ మాట్లాడడు మీ ఇద్దరికీ ఇద్దర్లు సుధాకర రుగా వ్యవహరించే క్లౌట్ స్టోర్స్ క్యాషియర్ ప్రస్తుతం పోలీసుల కన్ట్రీలో వున్నాడు ఇప్పటి వరకూ మోటారి చిప్పలు మాత్రమే పగిలాయి. నీవు ఆ వైపు వెడితే నీ గతి అంతే— అన్నట్టు ఆరలు పడయ్య గుర్తుదా? రెండ్రోజుల క్రితం నీ గర్ల్ ఫ్రెండ్— అదే పావనిని చూసాడారే ఏదో కామెంట్ చేశాడని వాడి ఇంతు పట్టుకున్నావు దానికి చచ్చి పసిమైల్డ్ యిది. నీచూ పెద్దగా నీనించేమి లేదు-కాతేకి బయల్పడ నీ గర్ల్ ఫ్రెండ్ తిక్కగా కాతేకి: రాదు, మీద్దరూ ఎక్కడికో వెళ్ళిపోతారు కాతేకి వసలే సమయానికి చుట్టూనుతులాలలాగా యింటికి తిరిగి వస్తుంది ఇది తిరుగులేని సత్యం ఈ కథమయితో పావని బాబుకి ఒక పోను కొట్టాం. నీ కూతుర్ని కిక్కురేపేసి-లక్ష చూపాయలు తీసుకొచ్చి క్లౌట్ స్టోర్స్ లోని క్యాషియర్ కి యిప్పు లేదా మీ అమ్మాయిని కేప్ చేస్తాం—అని

దాంట్ బెంబేలుపాన సుబ్రహ్మణ్యం పోలీసులకి కంప్లెయింట్
యిచ్చాడు. ఇప్పుడు ఆ యిండి పరిసరాలన్నీ ముఫ్తలోని పోలీసులతో
నిండిపోయింది. ఆ వైపు తొంగి చూశావో కిక్కు తొలగిపోతాయి
జాగ్రత్త—

“బైబిల్ నా పేరు వంటి. నాతోగానీ, నా పింగ్ బాంగ్స్ తోగానీ
కెట్టుకోవ. ఇది శాంపుల్ డోస్ మూత్రమే, ఈతపా ఇచ్చే డోసు చాలా
నీరియన్ గా వుంటుంది”

దామోదర్ కి ఆ తర్వాత ఏమీ వినిపించలేదు. ముఫ్తలో వున్న
చారంతా పోలీసుల వలెనే కనిపించసాగారు. పోలీసుల తుపాకి గుండుకి
కూడా దొరకనంత వేగంగా కదిలారు.

“కంగ్రాట్స్ గురూ....నా కాలరు పట్టుకున్నందుకు నాడికి ఇంత
పెద్ద శిక్ష. అదీ తెండు ఫోన్ కార్న్ లో.” అన్నాడు ప్రభాకర్.

“రెటర్న్ నెలవేట్ ద ఆకేషన్.” అన్నాడు శ్రీనివాస్

“బై ఆర్ మీన్స్” అంటూ దగ్గర్లోనే-కాలేజ్ మెయిన్ గేటుకి
ఎదురుగా వున్న హోటల్ వైపు దారి తీశారు.

ఎవరి అభిరుచిమేరకు వారు మెనూ ఆర్డర్ చేశారు.

ఆర్డర్ కి సర్వీసుకి మధ్యనున్న సమయంలో ఇరిగిందది.

కాలేజీ ఎంట్రన్స్ గేటు దగ్గర ఇరిగింది.

తలతిప్పిన వంటి ఆ వైపే చూస్తూండిపోయాడు.

వంటి దృష్టి ఎటువైపు విలిచివుందో ఆ వైపే మిగిలినవారి దృష్టి
చుట్టింది.

రిజ్జావాదితో చెబులాడుతోంది ఆమె!

వారు చూస్తున్నది ఆమె చెబులాడుతున్న పీరు వాడు- ఆమె
విల్చున్న పీరు!

ఆమె విల్చున్న పీరులో ఒక గ్రేస్ వుంది; ఆమె ముఖంలో
చెర్వటారిటీ ద్యోతక మవుతోంది.

“గురూ డింగ్ డాంగ్....” అన్నాడు ప్రభాకర్ చంటిని ఇచ్చే
వంటి

“ఈ డింగ్ డాంగ్ తొత్త ఎంట్రీ గురూ....” అన్నాడు చిన్న
బర్రా

“డింగ్ డాంగ్ కాదు గురూ, కింగ్ డాంగ్... కాలేజీ గేటులోకి
ఎవని వెళుతూనే గొడవ పెట్టుకుంది....” నన్నాయి నాక్కూలు
నొక్కాడు శ్రీనివాస్

“బుస్ ఎంట్రీ పాము నైజం; కుసకుసలాడటం అద కావడం.
నై బుస్ మనే పాముని పట్టి బుట్టలో వేయడం ఈ వంటి హాజీ...
నూర్తా, ఇప్పుడేగా మన గ్రౌండులోకి అడుగుపెట్టింది” విద్వీలాసంగా
అన్నాడు వంటి.

ఆమె- గాయత్రి.

మ్యా ఆడ్మిషన్ ఆని తెలుసుగాని ఆమె పేరు ‘గాయత్రి’ అని
చారికి ఇంకా తెలియదు.

★ ★ ★ ★

అహిమహాహారము :

జలది వేలాదర్శనము, కుతూహలి, ఉత్సుకడు విలయాద్రావ
ముతై వున్నాడు.

రక్త వస్త్రములు దరించిన కంచుకివలె ముంగిస చర్మంపై
కూర్చాననంతో వున్నాడు.

అతడి ఎదురుగా పులి ముగ్గు- ఆ ముగ్గుకి ఉత్తర వాయువ్యా
చర్మం చితికి నెత్తురు దారాపాతంగా ప్రవహిస్తున్న కోడిపుంజు గిలగిల
లాడుతోంది. ముగ్గు మధ్యలో కాల్రాని మట్టిమూకుడు; నిండుగా నూనె!

రుధిరంతో దాహం తీరిన కంచుకివలె నూనెలోని నిండు చంప
నూమను చూస్తున్నాడు. అతడి కళ్ళలో ఆశ్చర్యం-ఉత్సాహం-సంతో
షం ఒక్కసారిగా ముప్పిరిగొన్నాయి.

మధుపములంటని- కేసరములు చెదరని- ఎండచే వాడని-
మంసుచే బిరు నెక్కని పూజాపుష్పంవలెనున్న అమెని చూడగానే అతడు
అన్నేషణకు గండిపడింది; గుండె పొంగింది. వికల్ప గాంధీర్షం చెడి
రింది.

అతడు చూస్తున్న అమె స్వర లక్షణ లక్షిత మాత్రమే కాదు,
స్వర లక్షణ లక్షిత కూడా!

అతడు నూనెలో అమె తాయను చూస్తున్నాడు.

అమె గాయత్రి

ఒక చిన్న మెరుపు ఆకాశంలో; అరడి కళ్ళలో!

-వంటికి అక్షణాన తెలియదు; ఒక అమెరశ్రీ దృష్టి అమెపై
వారిందని అమె జీవితం దుద్ర భూమికి అంకితం కాబోతుంటుంది!

పేదాపులలో పేదాని.

అల్లరిలో చిల్లరవాడు.

చిన్న విషయాన్నయితా పెద్దగా ఆలోచించే వంటి-

వామాచార మనాపాటి అమెరశ్రీ-

ఇద్దరి దృష్టి ఏకకాలంలో అమెపై మరలడం యాదృచ్ఛికం!

6

కారణీ గేటులోకి అడుగుపెడుతూనే అందరి చూపులూ తనవైపు
ఆకర్షితుకోగల ఒక విధమైన ఆహాయకత్వంతో కూడిన అందం అమెది.

పెదవి విరుపులో నిర్లక్ష్యం, కనుబొమలలో ముడుచుకున్న
కోపం అమె అందాన్ని రెట్టింపు చేస్తున్నాయి.

అమె పోట్లాడుతున్న తీరులో కూడా ఒక రకమైన ఆకర్షణ
వుంది.

అమెనే చూస్తున్న ప్రభాకర్ వెన్నెముకమీద 'థ్రిల్' అనేది అర
అలా పోలింది ఏదో తొట్టుపాటు తుళ్ళిపడుతూ!

చిదంబరం అయితే ఏదో ట్రాన్స్లో వున్నట్లు అటువై పేచూస్తు
న్నాడు.

కరీరమంతా మదురమైన కంపనాలు, అంతవరకు అతని చని
పిలిగి వత్తుగా, గమ్మత్తుగా!

గోదావరి రెండు పాయలుగా చీలుతున్నచోట చూడగానికి ఎంత
ముచ్చటగా వుంటుందో అంత ముచ్చటగా అమెలో కనిపిస్తోంది ఎక్కడో
గుండెల్లో నన్నుగా ప్రారంభమైన చిన్న కదిలిక ప్రతి అరయవానికి
పాటి అర్పుక తరంగమై ఊపేసింది. ఏదో అర్హణ పరిణామ చుట్టు
ముట్టేసింది.

అయితే అటువంటి భావనేదీ దగ్గరకు రానివ్వనిది వంటి ఒక్కదే!
తన కోరికలు చూడడంగా కదలాడుతున్న అమెరుపు తీగని చూడటం
లేదనిపి. రోషాలో అరబడిన అమె ముక్కుని చూస్తున్నాడు. ఆ
ముక్కు చరక జాగిన ముంగిరులను చూస్తున్నాడు. అమె నిలుస్తున్న
తీరులోని గ్రేస్ని గమనిస్తున్నాడు అంతమిమింది, అమె ముక్కు కొన
పైను జాగిన పుటచిక్క మెడమీద నుంచి గుండెల మధ్యకు జారు
తున్న వైనాన్ని చూస్తున్నాడు.

వ శి-

ప్రభాకర్-

చిదంబరం-

శ్రీనివాస్-

భరణి-

పంపిపాండవులవలె కలిసి వుంటారు. క్లాసులోను, బయట పీరు
చేసే అల్లరి అంతా ఇంతా కాదు పీరు దీక్ష చేయని అమ్మాయి వుండదు.
ఆ దీక్షింగ్లో కూడా అందం వుంటుంది. ఆ అమ్మాయి ఆ కామెంట్స్ని

కాంప్లెక్స్‌గా తీసుకుంటున్నానని, అమెరికా కాదు! అర్థమవుతున్నాను. వారి కాంప్లెక్స్ ఎంతవరకు విజయోత్సవం. తనలో తనలో తెలియని అందాలను అతడెంతవరకు చూపించాడో నిజంగా గమనించడం కష్టం.

కంప్లెక్స్ కన్నా వేగంగా ప్రోగ్రామింగ్ ఇచ్చాడు పండి.

రోబిన్ కదిలింది ఆ రోబిన్ పేరు ప్రభాకర్.

మరో పది నిమిషాలలో కొంత ఇంఫర్మేషన్ తీసుకొచ్చాడు. ఆమె బి.ఎ. సెకండ్ ఇయర్ స్టూడెంట్ - పేరు గాయత్రి.

క్లాసులు ప్రారంభ నూతనంగా వెళ్లి మోగాయి. పంజాబ్ లోని బయల్పాడు. తిన్నగా బి.ఎ సెకండ్ ఇయర్ క్లాసు వెళ్ళాడు ఆ క్లాసు సెట్టా వె కడేశ్వరరావుగారిది. ఆయనను నామీతువర, తాదా ప్రాది. పద్యం చదవడంలో ఆయనకు ఆయనే సాక్షి.

ఆయన పాఠం చెబుతున్నారు అప్పుడు కిటికీ దగ్గరకు వెళ్ళి పంజాబ్ లోని వారు వస్తే చాలు, ఏదో సందడి మొదలవుతుంది. పంజాబ్ లోని జరుగుతోన్నాడోనని ఉత్సుకతతో ఎగిరుగుతుంటారు మిగతా స్టూడెంట్స్ ఇవేమీ తెలియని గాయత్రి మాస్ట్రో వైపు దృష్టి నిలిపింది అంతలో 'కాపు కాపు'మన్న ఆరుపులు వినిపి చాలు.

పెట్టావారు తమ సర్వీసులో ఇటుమాటివి ఎన్నో చనిపోయారు. అంతా నీ అల్లు కొడితే వంగమన్నట్టు వంగుతుందన్న విషయం ఆయనకు బాగా తెలుసు.

చెబుతున్న పాఠం ఆపారు "నాలుగు కాకులు కలిసి ఆరున్నా క్లాసు లే...." అంటూ ఆయన ఏదో చెప్పబోతున్నాడని, 'నాలుగు కాకులు కలిసి ఆరున్నా' అన్నది అఖరి బెనీతోని అమ్మాయి.

"ఆ... ఆ.... కాకుల్ని తెక్కెట్టడమే పనిగా పెట్టుకొన్నాడు అమ్మాయి నీ మాదే విజయమకుందాం.... కాకులు కలిసి ఆరున్నా అంటే వాడిలో ఒక కాకి చచ్చి పుండాలి. ఆయిదు కాకుల్లో ఒక కాకి

సన్నే మిగిలేవి నాలుగు కాకులే గదా.... ఎవరయినా పిందరి వేస్తారేమో అని గొడవ పెడుతున్నట్లున్నాయి.... కాలేజీ తెచ్చుకున్నా వాళ్ళలో ఎవరయినా మూడు ముద్దులు కిటికీలో నుంచి బయటకు పిసిరేయండి. కాకులు తెగిపోతాయి...." అనేసరికి క్లాసులోని అమ్మాయిలంతా ఒక్కసారిగా గొల్లుమన్నారు.

మాష్టరు ఇచ్చిన రిటార్డు: కొంటర్ వేయడంలో మునిగిపోయాడు పండి.

పెట్టావారు మళ్ళీ పద్యం అందుకున్నారు.

ఈ జీజీ గోదావరలో అప్పుడూ పెట్టావారిదే పెట్టాయి ఆయన పంజాబ్ లోని పంజాబ్ లోని మానిపుంటారు.... కాలేజీ అవరణలో ఆడుగు పెట్టిన పతి స్టూడెంటూ హిరోలా గొడవ మొదలెడతాడు. వాడి బాబు కూడా అదే కాలేజీలో చదివాడని, వాడి బాబు కూడా అలాగే గొడవ పోయాడని ఈ మాష్ట్రో అప్పుడూ పున్నారని మర్చిపోతారు.

అప్పుడు అలాంటి ముమ్మాయి కుక్కల ఆరుపులు!

పంజాబ్ లోని పంజాబ్ లోని మాష్ట్రో తన ఆయుధాన్ని బయటకు తీశారు.

"కాకులు కలిసి ఆరున్నా పంజాబ్ లో, వెళ్ళిపోయాయి అప్పుడు మాష్ట్రో కూడా కాలేజీలోకి ఆడుగు పెట్టాయి కుక్కల్ని చులకనగా చూడకండి. పిరిడి సాయికి కుక్కలంటే చాలా అభిమానం దత్తాత్రేయం నాలుగు వేదాల్ని నాలుగు కుక్కల రూపంలో చేరదీశాడు. అప్పుడు మన పద్య పఠనాన్ని ఆశ్వాదించటానికి వచ్చిన ఆ కుక్కలు ఏ పద్యానికి చెందినవో చూద్దాం" అని మాష్ట్రో అంటే క్లాసులో నవ్వులు గిట్టల గలపరింపులై మూగొక్కాయి.

ఆ సమయం వేపతల్లిలో ఒక అమ్మాయి అడిగింది- "మాష్ట్రో! కొంతమంది అకారణంగా కుక్కల్లా మాటలతో రక్కతారు, పిల్లలా గొణుగుతుంటారు. కారణమేమిటి?"

“అది పూర్వజన్మ ప్రభావం— గత జన్మలో కుక్క, పాము, పిల్లి అయినవారు ఈ జన్మలో కూడా గతజన్మ వాసన విడిచిపెట్టలేక ఆకారంగా మొరగడం, బుసకొట్టడం, అరవడం చేస్తుంటారు....” అని చెప్పిన స్వామీయే రహస్యం చెప్పినట్లు చెప్పసాగారు— “మీకు ఒక విషయం చెబుతాను జాగ్రత్తగా గమనించండి కొన్ని పశువులు కొన్ని రంగులు చూస్తే చెప్పిపోతాయి, బెదురుతాయి, అలాగే రోడ్ మీద కలకపుల్గోగా కనిపించే వాటిగర్బ్స్ ని చూడగానే కొంతమంది అమ్మాయిలు చెప్పిపోతారు ఆ చెప్పిపోవడమన్నది పశువు లక్షణం”

క్లాసు రూం కరతాళ ద్వనులతో దీర్ఘదీర్ఘింది.

క్లాసు బయట పున్న అమ్మాయిల ముఖాల్లోనే కాదు, క్లాసురూము లోని అమ్మాయిల ముఖాల్లో కూడా కత్తి వేటుకు నెత్తుడు చుక్క లేదు!

బయటి అరవ బలంగా గోపిక గుర్రాని కొడితే అరవ వేగంతో వెనుదిరిగి నడుచుంది. ఇప్పుడు ఇదిగింది ఆ చే!

గర్జనలపాలయిన వాటి అదే కాలేజీ ఆవరణలో ఉన్నాయి. రవటానికి సరికొత్త ప్రాసన శిశువు.

* * * *

ప్రథమ మామం గడిచిపోయింది. ద్వితీయ యామ ముగియడానికి సిద్ధంగా వుంది అలాగాని వివాహిస్తున్న రతిరాజు రాజాజు గుండెలు గులిల్లుమన్నట్లున్నాయి.

రహస్యం నీలి మేఘం ముసుగేసుకుని గవ్వవోగా చాక్కున్నాడు

సగ్గా అదే సమయాన ఓ అరడుగుల అత్తవ్యక్తి ఊరికి వచ్చింది వేపు వెళుతున్నాడు.

ఆ మనషి ఓ అగ్ని, అతడి నిశిత వీక్షణలు ముక్కంటి చూడవ నేత్రం నుండి వెలువడే అగ్నిజ్వాలలను పోలివున్నాయి.

అతడి ముఖంలో అనన్య సాధారణ బ్రహ్మవర్చస్సు- అనంత శ్రమపీ సంతోషం!

కృతాంతాది పాశంలా అతడి భుజం మీదగా జీరాడుతున్న తాడు- ఆ తాడు చివర గంట!

అతడు అడుగు తీసి అడుగేస్తున్నప్పుడల్లా ఆ గంట అతడి వీల మండలకు తగిలి శబ్దిస్తోంది.

అతడు వెనుదిరిగి చూడటంలేదు. తన గమ్యానికి లక్ష్యం తెల్లు, తన గమ్యం తెలుసు.

అతడి ఒంటినిగా బట్టే, చంకకు జోరే- ఆ జోరెలో భస్మం, ఇతర పూజా సామగ్రి.

ఆ గంటానాదానికి జీరకుక్కలు ఒక్కటయి మొరుగుతూ పరుగెత్తుకున్నాయి.

తాడితొట్టలో గాలి ఊలు ఆ నిశీధిలో ప్రేతాత్మల గుసగుసల్లా వినిపిస్తున్నాయి.

ఎత్తయిన చెట్లు అలాగాన్ని అలింగనం చేసుకుంటున్నాయి. మబ్బు తుళకల్ని ముద్దాడుతున్నాయి.

ఆ చెట్ల ఎత్తు బతుకు అర్థాన్ని అమోర గవ్వ వేట- ముందకు తెల్ల పొడవుగా సాగిపోతోంది.

రుద్రభూమికి దారితీస్తున్న కాలిబాట!!

అర్ధరాత్రి, దుర్గమ్మ మెడలో హారములమరే వేళ అది!

గర్జనల పాటల సేవత్య సంగీతంలో తాలరు దుని కరాళవృత్తం పతాక స్థాయికి చేరుకుంది

అతడి భుజం నుంచి వ్రేలాడుతున్న తాడు చివరనున్న గంట వీలమండలను తాకి శబ్దిస్తోంది, ఆ శబ్దానికి చెవులపిల్లి ఒకటి చెంగున పక్కనున్న ముళ్ళపొదలోకి దూకింది. తెల్లగా, మెత్తగా బొచ్చుతో నిండిన ఆ చర్మం ముళ్ళు గుచ్చుకుని ఎర్రగా మారింది.

అతడిదేమీ గమనించే స్థితిలో లేడు.

నిండయిన విగ్రహ - ఆరడుగుల ఎత్తులో బొడ్డుగా!

వెడల్పుయిన మాఖ - అకాశ మండపంలా కళ్ళు-కాటుక దిద్దిపట్టు
మిల మిల మెరుస్తున్నాయి

ఎటు చూసినా దీతావహమైన వాతావరణం, ఒడలు జలవర్షంవేసే
పరిసరాల.

ఎక్కువెట్టి విడిచిన బాణంలా రుద్రభూమికి చేరాడు.

వేదంలా ప్రవహిస్తున్నది నది

ఆ రుద్రభూమి పూరికి ఆగ్నేయాన, నది తీరాన వుంది

అతడు తన చంకన ఉన్న జొరె తీసి ఒడ్డున ఉంచాడు. ఒకటి
మన్ను వలువలు కుప్పగా పోగాడు. బోదెలోకి దిగిపోయి.

అతడి దారికి అడ్డంగా - కాలనాగు - బుస కొడుతోంది. పడగ
విప్పిన తీర, గొన పెడతూర్పుట్టు బుస కొడ తూర్పు వైపున చూసే పసి
గట్టుకుని, పొట్టి వచ్చినట్లాది.

అతడి అడుగుల వేగం తగ్గలేదు, చిలా చూరలేదు.

మనిషి దగ్గరవున్న కొద్దీ ఆ నాగు పడగ మరింత విస్తృత
మైంది. బున్నున గాల్లోకి లేచింది.

అప్పుడు జరిగిందీ విచిత్రం - కాడేయగో ముందుకు రావలసివి
ఆ పాము, ఎవరో వెళ్ళికి - నెట్టిపట్టు రబ్బున వెల్లకిలా పడింది.

అతడు ఇది కూడా గమనించనట్లు తిన్నగా నదిని సమీపం
చాడు.

అప్పుడు గాని అతడు బైతన్యంలోకి రాలేదు.

సుదులు తిరుగుతూ ప్రవహిస్తున్న ఆ తల్లికి వంగి ప్రణామం
చేసాడు.

తర్వాత గురువును తలుచుకున్నాడు. మంత్రాన్ని పతిస్తూ నెమ్మ
దిగా కుడికాలు నీటిలో పెట్టాడు. తర్వాత ఎడమకాలు;

ఆ స్వర్గలో అతడి నేత్రాలు విస్ఫులింగాలయ్యాయి. మనసు
భక్తి భావంతో నిండింది.

నదిలోకి దిగిన తర్వాత నిర్జీత వ్యవధిలో మంత్ర పఠనం ముగి
యాలి. నది నుంచి బయటకు రావాలి. అక్కర్లేంది తిన్నగా స్వ
నాన్ని పేరుకున్నాడు తన సురంజామాతో. శవాంశు చాల్చగా మిగిలి
కట్టె పుల్లలు, బొగ్గులు ఒక చోట చేర్చి నిప్పు చేశాడు.

ప్రకృతి ఒక మహాశక్తి.

అద్యయనం చేస్తే ఆ శక్తి అర్థమవుతుంది.

సాధన చేస్తే ఆ శక్తి అర్థమవుతుంది.

సాధన చేస్తే ఆ శక్తి పశమవుతుంది!

ఆ సాధనను ఉపాసన అన్నారు పెద్దలు.

అతడి శరీరం నిండా విభూతి రేఖలు - నొసట విభూతి రేఖలు
నమ్రు అన్నింటికంటే పెద్ద ముందు బొట్టు - అతడి ముందు శుకలో
గీసిన గీతలు - ఆ ముగ్గుమీస పసుపు, కుంకుమ -

పద్మాసనం వేసుకుని కళ్ళు మూసుకుని ధ్యాన ముద్రలో ఉన్నా
డతడు

మనసు అందర్నీ జయిస్తుంది.

కానీ మనసుని అతడు జయించాడు

కాయకల్పం పొందాడు

"శరీరేణ జితా స్వర్గే శరీరం యోగిభర్తృకం"

లోకక, పరలోకక విద్యల లక్ష్యం సమాధి స్థితిని పొందడమే!

అతడు పరమావధి సమాధి స్థితిని పొందిన జిత్రేంద్రుడు.

నిర్జీత వ్యవధిలో అతడి ధ్యానం ముగిసింది వెనుకటి మాడ
కుండా స్వనానం నుంచి ఊరివైపు బయల్దేరాడు. ఊరుని సమీపంచగానే
తృడికాలంపాటు అగాడు కళ్ళు మూసుకుని ధ్యానించాడు

అతడు ఒక రోజున - ఊళ్ళో - ఒక వీధి తిరుగుతాడు.

ఇంటింటి ముందు ఆగుతాడు. ఆ ఇంటి వారికి జరగబోయే భవ
అశుభకార్యాలు వారు నిర్వహించవలసిన పూజ పునస్కారాలు, వస్త్ర
ధారణ వగైరా వగైరా చూపమన్న చెస్తుంటాడు.

సుమ ప్రతి, జాగ్రదవస్థకు చువ్వ సున్న సంతకాలం అది.

వీడులన్నీ విన్నానువ్వంగా వున్నాయి.

వీడి కుక్కలు మాత్రం గొడవ చేయకుండా అతడు చెబుతున్న
కాలక్షాపాన్ని శ్రద్ధగా అలకిస్తున్నాయి.

దత్తాత్రేయుని పాదాల చెంతనున్న నాలుగు కుక్కలు-

వీరిడి సాయీ షేరదీనినవి శూరకుక్కలు-

అతడి వెంటా ఆనే కుక్కలు!

ఎడమ నేటితో శంఖం, కుడిచేతిలో దమరుకం!

-ప్రతి ఇంటి ముందు ఆగి శంఖానాదం చెప్పుతాడు. దమరుక
నాద నేపథ్యంలో తాను చెప్పవలసింది చెబుతున్నాడు.

ఇక్కడ మూడు విశేషాలున్నాయి.

అతడు విషపతి సేవకుడే గాని యాచకుడు కాదు

గ్రామ దేవతల కొలువులు తెండు నెలల్లో ప్రారంభమవుతా
యనగా అతడ ఆ ఊళ్ళో కనిపిస్తాడు. ఒక్కోరోజున- ఊళ్ళో ఒక
దిశన వెళతాడు.

ఏ ఇంటి వారి జాతకం ఆ ఇంటి ముందు చెబుతాడు. వక్క
ఇంటి వారి ముందు కూడా చెబుతున్నట్లు ఇరుగు పొరుగుకి తెలుస్తుంది
గాని, విషయం అర్థం కాదు. కోడి నిద్రలో నున్న ఆ ఇంటి యజమానికి
అతడు చెబుతున్నది అతి స్పష్టంగా అర్థమవుతుంది.

పైసా ఖర్చు పెట్టకుండా, ప్రయాస పడకుండా మన ఇంటి
ముందర నిలబడి- మళ్ళీ నిద్ర మేల్కొలిపి-మన కుటుంబ భవ్యత్
చిత్రపటాన్ని, ఆ సంవత్సరానికి మన ముందుంచే ఆ నిర్దుడు-
బుడబుక్కలవాడు.

దేవరా, ఇనుకోరా-

నైరుతి దిశన పడ ప్రారంభమయిందిరా. ద్వజ స్తంభం మీద
గరుడుడు ఎగిరేవరకు కూతుర్ని కాచుకోరా....

ఇది పశుపతి ఆనరా...

ఆ బుడబుక్కలవాని మాటల్లో వినిపించిన అవశ్యత ఆ యజ
మానిని కలవరపరిచింది. మనసు అట్టుడుగు పొరల్లోని రాగబంధం
కలషితమయింది. కన్న పేగు కదిలింది.

వెన్నులో నుండి పలుకు తన్నుకొచ్చింది.

“దేవరా....” గావుతేక పెట్టబోయాడు. ఏ స్మృతి కలశం
గొంతుకి అర్థం పడిందో, ఆ తేక గొంతులోనే ఆగిపోయింది

అప్పుడు వినిపించింది తైరవుని మొరాయింపు,

-సారారణంగా బుడబుక్కలవాని దమరుకం మోగితే ఏ కుక్క
మొరగదు. శంఖం ఊదానంటే రానున్న ప్రమాద హెచ్చరిక!

-ఇండుకు తిన్నంగా కుక్క అరుపు.

ఆ ఇంటి యజమాని ఒళ్ళు జలదరించింది.

గ్రామ దేవతకు హాజరి అలి ఇవ్వబోయే ముందు సాంబ్రాణి
పొగపేసి వేచుకులో పసుపు సీళ్ళు జింకరిస్తే ఆ ప్రాణి ఒడలు ఇలాగే
జలదరిస్తుంది.

అతడికి అపశకునం అయిదు రంగులలో కనిపించింది.

ఇంద్రియములకు వశపడిన ‘పశుత్వము’.

ఇంద్రియముల వశములో నుంచిన ‘పశుపతి తత్వము’ నిద్రిం
చున్న

ఆ ఇంటి యజమాని కుమార్తె-గాయత్రి.

★ ★ ★ ★
కళ్ళు మూసుకున్నా, తెరుచుకున్నా అదే రూపం!

-అది కామరూపమని నుకుమార్కి తెలియదు.

-తెలిస్తే ఇంతగా తెగించేవాడు కాదు.

ప్రాచీనులు లోకకళ్యాణం కోసమే ఉపాసించారు. తమ విద్యలను అంకితం చేశారు. ఉపాసకలో ఎన్నో కళ్యాణాలు చేశారు- అన్న విజయా తెలియదు.

రవీచంద్రుల దివారాత్రుల దోబూబులాటలో చంద్రుడు గ్రీన్ హిమ్లోకి తొరబడుచున్నాడు. రవీ రంగస్థలం మీదకి రావడానికి సిద్ధంగా ఉన్నాడు.

విజమీద వేదాలు పలికిస్తున్నట్టుగా ఎవరో తనని పేరు పెట్టి పిలిచినట్లుంది.

ఆ మధురస్వరం లాడికి తట్టుకోలేకపోతున్నాడు.

ఎవరో హిప్పోటైక్ చేసినట్లు నడుస్తున్నాడు.

ఒక్కడి తెలుతున్నాడో అతడికే అర్థం కావడంలేదు.

ఆ స్వరం ఎవరిదో అర్థం కావడంలేదు.

-చివరకు తానెక్కడున్నాడో కూడా అతడికి అవగతం కాలేదు.

-ఓ వ్యక్తి ఆకాశం వేపు దృష్టి సారించి, చేతులు రెండూ సాచి ఎవరో అదేగిస్తున్నాడు.

ఆ ఆదేశం శాంతిమాత్రాన్ని పోలివుంది.

పొడవుగా పెరిగిన తెల్లని గడ్డం, గుబురు మీసాలు.

గోటి పెట్టుకుని ఉన్నాడు.

అక్కడ అతడొక్కడే కాదు, దాదాపుగా మరో పాలికమంది ఉన్నారు. వారంతా ఆయనవేషే చూస్తున్నారు వారికి తెలుసు-ఆయన ఎవరినీ అదేగిస్తున్నారో?

ఆయన ఆదేశం/అనుమతి లేనిదే ఆ ప్రాంతానికి పట్టు కూడా రాకేదన్న విషయం కూడా వారికి తెలుసు.

సుకుమార్ కి తెలియదు- తాను ఒక ముగ్గుమీద నిలబడివున్నానని....

ఆ ముడుసలిని గుర్తించిన సుకుమార్ కళ్ళు కలువలయ్యాయి ఆనందంతో.

సుకుమార్ కోసం ఆ ముసలి ఎంతగా పరితపిస్తున్నాడో, సుకుమార్ కూడా ఆ ముసలివాడికోసం అంతగానే పరితపిస్తున్నాడు.

"ఎవరాయన...." పక్కనున్న వ్యక్తిని ప్రశ్నించాడు సుకుమార్

"ఆ మహర్షి ... అమెరశ్రీ ... ఆదార్య కాలనేమి ... ఆయన అనుమతి లేకుండా ఇక్కడున్న వారిలో ఏ ఒక్కరూ ఈ ప్రాంతంలో పాదం మోపలేదు.

"యోగశాస్త్రానికి సంబంధించిన ఇరవై రెండు ఉపనిషత్తులలో ఆయన మూడవది. సహాది పొందే అర్హత రావాలంటే ఈ ఇరవై రెండు ఉపనిషత్తుల సాదన వలన సమకూరే శక్తుల్ని ఒక్క పెట్టుకుంటామంటుంది సాగలి. అవార్జులవాడు మరొక్క స్థాయిని అందుకుంటే అవదూరంగా మిగిలిపోతాడు. "అత్యయోగ"లో అత్యుపై ఆదనపు భారం లేకుండా రాసు భూమిపై పడిన తర్వాత నేర్చుకున్న విద్యలన్నిటినీ భారబోతున్నాడు...."

"అవదూర అంటే...."

"జీవన్మరణాలకు, సుఖ దుఃఖాలకు అతీతమైన స్థితి.... పరమాత్మ స్థాయి భూతం—"

"అది సాధ్యమా?"

"ఉచ్చితమైన యోగాభ్యాసం అలవాటు చేసుకుని, యమ నియమాలను- ఆహార- సాజాయామ- ప్రత్యాహారాలను; ద్వానందరణ సహదులూ పొందగలిగితే ముందు కోరికలను జయించిన వాళ్ళమవుతాం."

"ఆ ముసలాయన...."

"అవును, ఆయన అమెరశ్రీ- ఆదార్య కాలనేమి"

“అదేలే, అదార్థులవారు ఎంతకాలం నుంచి ఈ నిష్టలు పాటిస్తున్నారు?”

“ఇదే విషయమై నేనూ మామీరువుగారిని ఏదై ఏళ్ళకితం ప్రశ్నించాను. ఆయన ఓ డిబ్బె సంవత్సరాల నుంచి తాను అదార్థులవారి సేవలు చేసుకుంటున్నానని సెలవిచ్చారు....”

“అంటే చాచావుగా రెండు వందల ఏళ్ళుండవచ్చు....”

“బ్రహ్మముహూర్తంలో ఆయన నీటి అడుగున నిలబడి జపం చేసుకుంటారు అప్పుడు మాస్తే అర్థమవుతుంది, ఆయన వయసు 200 ఏళ్ళకు తక్కువ వుండదని....”

అయ్యతాబోయ్, రెండు వందల ఏళ్ళ నుంచి ఏ సుఖమూ లేకుండా నీళ్ళలో నిర్భాసి, అగ్నిమీద కూర్చోని, గాజు పెంకులమీద వదుకుని తపసు చేస్తున్నాడట ... ఇంకా ఆయన సాధించవలసింది వుండటం.... ఆచారత తావదానికి ఇంకెంత కాలం పడుతోందీతుందో?

— ఈయనకే ఇంతకాలం పడితే నా హాస్తితి ఏమిటి?

— ఇన్ని వందల సంవత్సరాలు తపస్సు చేస్తూ కూర్చుంటే తీరికాన్ని అనుభవించేది ఎప్పుడు?

— దీనికోసమా ఇంత పడిగాపులు గానేది? ఇటువంటి బ్రతుకు కోసమేనా చావుని జయించేది?

— ఇలా పరిసరి విదాల్తుగా ఆరోచిస్తుండగా అదార్థులవారి ఆదేశం వచ్చింది

మారు మాటాడకుండా వెళ్ళాడు.

కొత్త మాకుడు— సింధూ నువ్వుల నూనె— పర్యటో ఆగర్త!

అదార్థులవారు అరేబియన్లు ఒంటిమీదున్న దుస్తులన్నీ తొలగించి నగ్నంగా రూపా స్వావించి, గోదపెట్టుకుని ఆయన ముందు కొద్దాడు సుకుమార్.

చేతిలోని దీపం మూకుడు సుకుమార్ చేతిలో వుంచాడు.

“కుమార్!”

నీకు మృత్యువు నుంచి రక్షణ కల్పిస్తున్నాను. అధిక బలాన్ని ప్రసాదిస్తూ మ తోపదేశం చేస్తున్నాను. అదిగో సూర్యోదయమవుతోంది సూర్యోపయం నుంచి సూర్యాస్తమయం వరకు దీపం మీదుగా ఆ ప్రత్యక్ష వారామణున్ని మూర్తా జపం చెయ్యి. అ సూర్యభగవానుని దిశకనుకూలంగా నీవు దిశ మార్చు—

దిశమెలతో దిశ తిరుగుతూ ఈ జపం చేయాలి. సూర్యాస్తమయం లోపు చేతిలోని దీపాన్ని క్రింద పెట్టరాదు; జపం అపరాధం!

“ఓం ఖిషోల్లాయ స్వాహా....”

— అని మూడుసార్లు మంత్రతోపదేశంచేసి తర్పణం విడిచారు అదార్థులవారు.

సరిగ్గా ఆ సమయానికి సూర్యభగవానుడు తూర్పున ఉదయించాడు.

ఇనుపపై కాళ్ళకు చెప్పులైతే లేకుండా దిశమెలతో నిలబడివున్న సుమహర్ ఉదయకాలపు దార్శన్య దీపం మీదుగా మాస్తున్నాడు.

* * * *

“రేయ్ బావా, నాకివేళ ఎంత ఆవమానమయిందో తెలుసా? తల తీసేసినట్టయింది....” అన్నది కాలుమీద చాలేసుకుంటూ!

అలా కాలుమీద చాలేసుకుని మార్చోవడంతో, లంగా బొందుక్రింద— వెల్లెడు మారంలో ద్రికోణం ఏర్పడింది.

అమె భుజం మీద నుంచి జారుతున్న వవిట—

కొద్దిగా పెక్కుకు తొలగి గోపుర కలకాల్చి గోదంప కిస్తోంది.

అమె- చారుమతి- వంటి మరదలు.

అదే కాలేజీలో డిగ్రీ పై (ఆర్ ఇయర్ చదువుతోంది.

“అవునురా బావా, నిన్న మెట్టా వెంకటేశ్వరరావుగారి నిండు క్లాసులో కామెంట్స్ అన్నింటినీ వింటూ కిక్కురుమనకుండా మిగిలిపోయావేమిటా—” అన్నది.

వాస్తవానికి చారుమతి వంశీకన్నా చిన్నది. కాకపోతే ఆస్తిలో పెద్దది. అంతకుమించి చిన్నతనం నుంచి కలిసి చదువుకున్నారు వంశీ ఎంత అల్లరి వాడో, అంతకు డబుల్ అల్లరి చారుమతి.

“దే కెంగే.... కల్ దేకెంగే....” సోల్ వసగా తలాడించారు వంశీ.

అతడి ఉద్దేశం- మధనశైలిజ్ఞుడైన గాయత్రి వ్యవహారం నూస్తానని

7

“రేయ్ బావా. మీ చెల్లాయి వస్తోందిరా—” బస్స్టాపులో పట్టగోడమీద కూర్చున్న జీన్స్ అబ్బాయి కంచు కంఠం ఖంగుమంది.

ఆ కంచు కంఠం చిదంబరానిది.

“అన్నా, మీ మరదలు ఈవేళ చీర కట్టుకుంటే చూడముచ్చగా వుంది గదా” నాలుకతో పెదవులు తుడుపుకుంటూ అన్నాడు శ్రీనివాస్.

“పదాయి వాడి ‘ఉదది’ని కామెంట్ చేయడం— అదీ కాబోయే శ్రీవారి సమక్షంలో— సంస్కారం అనిపించుకోదురా” అన్నాడు “ప్రాప్త కాదు” అనబడు ఐక్క ప్రసాద్.

“అలా గడ్డి పెట్టిరా ఐక్కాడా.... దానికి కాబోయే మొగుడ్ని నేనిక్కడ వుండగా మీరంతా నోటికొచ్చిన్న వాగడం పద్ధతి కాదురా” మెత్తమెత్తగా చివాట్లు పెట్టాడు ‘ఎర్రతేలు’ అని అడపిల్లలు ముద్దుగా పిలుచుకునే ప్రభాకర్.

“రేయ్, మనమీద మనం జోక్స్ వేసుకుంటూ నవ్వడం కాదురా. ఈ పోలి కావేటిలోకి ఆడుగు పెట్టి అప్పుడే రెండురోజులయింది. ఇప్పుడీ

వరకూ ఆ పోలికి మన ఎగ్జిస్టెన్స్ తెలియనీయలేదు. అందుకు ఏడుపుకోవాలిరా—” ముటముటలాడాడు వంశీ.

“నీవు బోటి చేయకుండా మేము దెంకుజెల్లరినిపించడం సభ్యత కాదని హెచ్చరిస్తూ గురూ.... లేక పోలేనా?” అన్నాడు ప్రభాకర్.

“కబుర్లకేంగా, పదండిరా..” అంటూ అందర్నీ బయల్దేరదీశాడు

కాశీ ఎంట్రన్స్లో, అఫీసు దగ్గర్లో బ్లాక్ బోర్డువుంది. దాని పైన ప్రెజిడెంట్ జూ ఏదో ఒక క్లాసువారు ఒక కేప్షన్ రాయడం అనవాయితీ ఆ రోజున ఆ ఆమ్మాయి మరికొందరు క్లాసుగర్ల్స్ తో కలిసి బ్లాక్ బోర్డు ముందు ఏదో చర్చిస్తూ వుండడం చూసి, “ఏమిటోయ్ నున బ్యాటి బ్లాక్ దగ్గర చర్చ మొదలు పెట్టింది” అన్నాడు శిను పండు.

“ఈ మగ సమాజానికి ఏదై సందేహం అందించబోతున్నట్టుంది..”

“అటులయిన మనం చూసి తరించవలె” అంటూ అక్కడకు చేరారు.

“WOMEN RULE THE WORLD....” అని రాసింది కామె బ్లాక్ బోర్డుమీద.

“ఈ వాక్యం అసంపూర్ణంగా వుంది. RESPECT THE WOMEN అని రాయండి—” సలహా ఇచ్చింది మరొక ఆమ్మాయి.

“RULERS RESPECT అనేది అడిగి తెచ్చుకోరు; COM-MAND వేసి సంపాదిస్తారు—” అన్నది ఆ ఆమ్మాయి అబ్బాయింలైపు ఒరగా చూస్తూ.

ఆ చూపుల్ని అర్థం చేసుకున్న వంశీ మరో డాక్ పీస్ తీసుకుని ఆ వాక్యం క్రింద ఇలా తాళాడు.

BUT MEN RULE THE WOMEN WITH ROLLERS

వంటి వ్యాఖ్య చూసిన ఆబ్బాయిలు ఆమ్మాయిల్ని గేలి చేసి విడిల్స్ చేయడం మాని

"IN THE JUNGLE" అని రాసింది.

— అలా రాయడంలో ఆమె తన తెలివినలతా ప్రదర్శించి బోధమీద క్రింద మరేమీ రాయడానికి పిలువకుండా పెద్ద పెద్ద పాటలు రాసింది.

ఆమె కొంచెతనం అర్థమైంది అందరికీ. ఎవరికి వారే మునిముసపులు రత్నతూ వంటివేపు చూసారు ఈ సవాలు యేవిధంగా నీర్మలించా? అని.

వారెంత ఉత్సుకతగా చూస్తున్నారో, అంత తాపీగా వెళ్ళి ఆమె రాసిన అఖి వాక్యం పక్కన మరో అక్షరం 'E' చేర్చాడు. అది— 'JUNGLEE' అయింది.

అంతే!

ఆబ్బాయిలతోపాటు కొందరు ఆమ్మాయిలు కూడా బిగ్గరి నవ్వులు అతడిచ్చిన రిటార్ట్స్.

దానితో ఆమె సెక్సేమ్ 'జంగ్లీ'-పాపులర్ అయింది.

"అరే బావా, హిట్ కౌట్లావురా...." వంటివేపు మెచ్చుకోలుగా చూస్తూ ఆన్సరి దారుమతి

"ఓగ్ టెన్" అన్న పిలుపుతో తృశ్శిపడి వెనుదిరిగి చూసింది.

దారుమతి పెద్ద బస్ పెట్టుమని ముడి దుట్టుకుంటుంది.

అప్పటివరకూ ఆమెను అలా కామెంట్ చేయసాహసిందిగా వాడు లేక. అందుకే ఆ తృశ్శిపాటు!

"నాతో పెట్టుకోకు. జీవితాంతం విచారిండాల్సి వస్తుంది" హెచ్చరించింది.

"జంగ్లీ....గుల్లెట్టుకో- 'V' ఫర్ విక్టరీ; 'V' ఫర్ వంటి. విచారానికి, విచారణకి లేదా ఏమిటో డిక్టనరీ వెదుక్కో....నీవు విచారిండాలో ఆబ్బావు! నాకోసం నీవు విచారణ— ENQUIRY చేసుకునే రోజొస్తుంది అంటున్నాను నన్ను వెదుక్కుంటూ నీవు నా గదప తొక్కే రోజొస్తుంది నీ ఈ ట్రాక్ బోధమీద రాస్తున్నాను. దమ్ముంటే అలాగే పండు; లేదా పింజెయ్" అంటూ ట్రాక్ బోధమీద పూర్వం వున్న గీతలు చదివి రాగాడు.

"ఈ వాత నీ నడుదీరాత- గుర్తుంచుకో" అంటూ అక్కజ్జించి పడిరాను.

★ ★ ★ ★

సుకుమార్—

పచ్చి మూకుడులో నూనె- అగర్త వెలిగించి రెండు చీతులతో పట్టుకున్నాడు. గోదీ మినహా ఒంటిమీద నూలుపోగు లేదు. అదీపం మీదుగా ఆకాశంలోని సూర్యుణ్ణి చూస్తున్నాడు.

ఉదయశాలపు సూర్యుడు-ఆకాశంలో సూర్యుడు పులిప-జాకి బలయిస్తట్టు ర కం కక్కుతున్నాడు. పశ్చిమాన వున్న గుట్టల శిఖరాలు ర క్కరిలకాన్ని అద్దుతున్నట్టు రాక్షసంగా కనిపిస్తున్నాయి.

కళ్ళురిక్కించి సూర్యునివేపే చూడసాగాడు.

ర క్తవర్ణం క్రమక్రమంగా తరిగిపోతోంది. తెల్లబడుతున్న కొద్దీ రీక్షణత పరుగులతోంది. ఆకాశాన ఒక బండెడు మెగ్నీషియం రీగరగలబెట్టినట్టుంది.

సరాలు చిట్లుతున్న యాతన; గోళం బద్దలవుతున్న వేదన; కంటిపొరల్లో-గుండె అరల్లో జ్వేల్లతో కోస్తున్నట్టు, సూడుల్లో గుచ్చుతున్నట్టు నరకయాతన. ప్రేవులు మెలిపెడుతున్నట్టు, ఈపిరికిల్లులు పంక్తరయినట్టు గిలగిలలాడుతున్నాయి.

నేలమీదనున్న ఇసుక వేడెక్కుతోంది. రక్షణ లేని పావా
హీఁకల్లుతున్నాయి.

జ్ఞానేంద్రియాలు చచ్చబడిపోతున్నట్టు-

శరీరమంతా తూట్లు పడుతున్నట్టు-

ఎముకలు విరుగుతున్నట్టు-

వీడిని మించిన ఏదో ఉద్యోగం నులిమేస్తోంది

మందుతున్న కళ్ళమంచి దారాపాతంగా నీరు కారుతోంది
గొంతు పిడచకట్టుకుపోతోంది.

చెక్కుతీసిన క్యారెట్ లా మిమిల మెరిసే అతడి శరీరం కో
అవుతోంది.

అచ్చాదనలేని శరీరంలోని రక్తమంతా విషపూరితమైపట్టు అ
రంగు నల్లబడుతోంది.

అంత బీభత్స వాతావరణంలోనూ అతడు స్పృహను కోల్పో
కుండా మంత్రపతనం గావిస్తున్నాడు.

ఏదో ఉన్మాదశక్తి ఆవహించినట్టు గొంతెత్తి మంత్రాలు చ
తున్నాడు.

అది ఇద్దరు బలమయిన ప్రత్యర్థుల మధ్య భీకర సంగ్రామం.

ఒకరు ప్రత్యేక నారాయణుడు-సూర్యభగవానుడు;

రెండు మంత్రంతో ఆ నారాయణుడే గెలవడానికి రోదకా
శృతపాస్త్ర కేతువులా బలన్ని కూడగట్టుకుంటున్న నరుడు!

తెరలు తెరలుగా పొంగుతున్న మంత్రోచ్ఛరణ—

నరాలు చిట్టించేంత గాంభీర్యం;

నరనారాయణుల మధ్య సాగుతున్న మిథ్యా యుద్ధం!

ఆ సూర్యభగవానుని శరామాతానికి చూడి మనయిపోవలసిందే-
అతడా మంత్రోచ్ఛరణ అవిన క్షణాన!

ఆ మంత్రోచ్ఛరణ ఆగలేదు;

శరీరవాసనివేపు తదేకంగా లేరిపార జూడటంవలన చూపు
పోతుందని భయపడలేదు;

పైన సూర్యుని ప్రతాపం-క్రింద కాలుతున్న ఇసుక - తాను
చూడి మనిబొగ్గయిపోతానని సంశయించలేదతడు!

శరీరాన్ని- పరిసరాల్ని మర్చిపోయాడు. ఆగడ మీదుగా
చంద్రప్రకాశ మార్పొచ్చి మున్నగుడు; పెదవులు మంత్రోచ్ఛరణ
స్పృహయి.

—మృత్యుకు కనిపించేది ఇదే!

మంత్ర ప్రభావంతో మౌనవుడు మహనీయుడవులాడు; ప్రకృతిని
జయిస్తాడు

సుకుమార్-వెన్నెలలోని లాలిత్యాన్ని, చంద్రశిలలోని కాఠి
న్యాన్ని రంగరించినట్టు రెండురకాల భావనలు ఏక కాలంలో చుట్టు
మిట్టాయి. అది మంత్రోచ్ఛరణ చేసిన ఇంద్రజాలం!

అతడికి కనిపిస్తున్నది ప్రపంచభానుడుచాడు—పుచ్చ పుచ్చలా
పగలబడిపోయిన వెన్నెల. మంచుకన్నా చల్లగా, తేనెకన్నా రీయ్యగా
ఈ సకల సృష్టికీ ఆధాన్ని చెప్పే బ్రహ్మస్వరూపాన్ని చూస్తున్నా
వతడు. కళ్ళముందు మరుపులు మెరిసిపట్ట, ఉల్కలు రాబినట్టు—
రెప్పలల్లాచ్చి మళ్ళీ మళ్ళీ చూస్తున్నాడు చూస్తున్న కొద్దీ శరీరమంతా
ఉద్యోగం పొందినట్లయింది; గొంతు పెరిగింది మంత్రోచ్ఛరణ పవిత్ర
గోదామిలా సాగిపోతోంది-వీణమీద వేదం పలికినట్లు!

అతడి ముఖంలో ఎగజిమ్ముతున్న విచిత్రమైన వెలుగుని
గుర్తించవలసినవారు గుర్తించారు.

గుర్తించిన ఆ వ్యక్తి-ఆచార్య కావనేమి!

ఆనన్య సాధారణ బ్రహ్మవర్చస్సు-ఆనంత శేముషి సంపద-
జ్ఞానానంగా మీరుమెట్లు గొల్పుతున్న ఆ వ్యక్తవాని నేతావతూని
తృప్తిగా తల పంకించారు ఆచార్యులవారు!

“కుమారా- శ్రీవిద్యతో కళ్యాణానికే పనియోగించాలి. గోక
కళ్యాణానికి ఎంతగా పనియోగిస్తే అంతగా ఆ సాధమిడు దైవత్వం
సంతరించుకంటాడు” అంటూ ఆచార్యులవారు కళ్ళు మూసుకునే విధి
చేయి చాలా దైరవీముద్ర దాల్చారు ఆచార్యులవారు ఆ సమయంలో
వాదినోడు గుహలా తెడుకుంది పాటక పాములా వెనుకకి మదరబడి
అంగిట్లోకి వెళ్ళింది.

మరుక్షణం ఆయన చేతిలో ఓ చలవ అద్దాలతోడు ప్రత్యక్ష
మైంది.

—ఆచార్య నాగార్జునుడు ప్రవోదిచిసి శూన్యచర సిద్ధాంతాన్ని
బెపోసనం పెట్టిన ఆ దివ్యపురుషునివేపు మమేకంగా చూస్తుండటోయాడు
కుమార్.

“కుమారా! విద్యా ప్రపంచంలో పాదం పోషనప్పుడ ఈ కళ్ళ
తోడు నిధిగా ధరించు! సిద్ధపురుషులు అగ్నిలో నిలబడగలరు;
పాములో నిద్రించగలరు; నీటి అడుగున తపసు చేసుకోగలరు వారికి
అగ్ని-వాయువు-జలము-శీతలము అన్న ఒక్కదే! నీవు ఇప్పుడు నీలు
చున్న బొటనుంచి కదలకుండా బ్రహ్మాండాన్ని చుట్టివచ్చావు; సమస్త
పవిత్ర నదులలో స్నానించావు.

ఒక్క వాక్యంలో చెప్పాలంటే-శూన్యని కిరణాలు సోకిన యీ
జగత్తునంతా సంప్రదించావు. ఎలా? అని నీవు అడగవచ్చు.

పంచరంగులు గల పాప మద్యంబున

నాద బిందుకళలు నమరియుండె

కళలలోన వెలుగు మనపరిపూర్ణంబు

పరమ దిద్విలాస కాను లేకంబు

★ ఎరువు :

కంటి యాదు గల తెల్ల గుడ్డునకు చుట్టూ వుండునది ఇదియే

వృత్తీతత్వము,

కియాశ క్తి

బ్రహ్మ అధిదేవత

ఆకారం మాతృక

అన్నమయ కోశము

సర్వోపార ముఖ బ్రహ్మ

★ తెలుపు :

కంటియందుగల తెల్లగుడ్డు.

ఇది ఆపోతత్వము

జ్ఞాన శ క్తి

సిద్ధువు అధిదేవత

ఆకార మాతృక

ప్రాణమయ కోశము

వాసుదేవ ముఖ బ్రహ్మ

★ నలుపు :

ఇది తెల్లగుడ్డు మధ్యన వుంటుంది.

—ఇది రేఖోపత్తము

ఇద్దాశక్తి

రుద్రుడధిదేవత

మకారం మాతృక

మనోమయ కోశము తత్పురుషముఖ బ్రహ్మ.

* సునీలము :

కండియందుగల నల్లగుడ్డు మధ్యమందు లీలమైన పాప-

ఇదియే వాయుతత్వము-

ఈశ్వరుడధి దేవత-

అర్థమాతృక విజ్ఞానమయకోశము

అమోర ముఖబ్రహ్మ.

* ఇంద్ర నీలము :

కండియొక్క నల్లగుడ్డు మధ్య లీనమైయుండు పాప మధ్యమ

నిరంతరము వెలుగు చుండెడు కళ.

ఇదియే ఆకాశ తత్వం.

పరాశక్తి

అధిదేవత సదాశివుడు

ఓంకార మాతృక

అనందమయ కోశము

ఈశాన ముఖబ్రహ్మ

ఈ పంచ రంగులు అయిదు తత్వములు-

అయిదు శక్తులు-

అయిదు దేవతలు-

అయిదు వీజములు-

అయిదు కోశములు-

అయిదు ముఖములు-

అయిదు లింగములు-

అందుబిందువే ఆజ్ఞాచక్రము, అందులోని కళయే సహస్రారము.

కండియాదుగల నల్లగుడ్డు- అండాండము; గంగానది, చంద్రమండలం నాదము; ఇశానాది; కామూషి; స్థూల దేహము జాగ్రదావస్థ తమో గుణముతో ప్రకాశించుచున్నది.

కండిపాప-పిండాండము. యముకానది, నీలతోయదము, సూర్య మండలం, చిందువు, పింగళనాది, మీనాక్షి, సూక్ష్మ శరీరము, స్వప్నావస్థ, రాజన గుణముతో ప్రకాశించుచున్నది.

కండియందు నల్లగుడ్డునందుగల పాప మధ్యమ వెలిగే కళ ఇదియే బ్రహ్మాండము, సరస్వతీనది, విద్యుచ్ఛక్తి, అగ్నిమండలము, నిష్కల, సుషుమ్ననాది, విశాలాక్షి, కారణదేహము, మహాకారణము, సుషుప్తి, తుర్వావస్థ.

సాత్విక గుణముతో ప్రకాశించును.

కుమారా!

రక్తమాంస కళేబరం, సూక్ష్మ శరీరం అనేవి రెండు వున్నాయి. మృత్యువుతో రక్తమాంస కళేబరం నశిస్తుంది; సూక్ష్మ శరీరం తన గమ్యాన్ని వెతుక్కుంటుంది. ఈ సూక్ష్మశరీరం భూమిమీద పడినప్పుడు

ఎంత భారరహితంగా వుంటుందో, ఈ భూమిని విడిచేటప్పుడూ అదే విధంగా వుండాలి. ఇక్కడ నేర్చుకున్న విద్యల్ని ఇక్కడే విడిచి పెట్టాలి. లేకుంటే ఈ సూక్ష్మ శరీరం ఈ విద్యల భారం మోస్తూనుదీర్చ ప్రయాణం చేయలేదు. అవధూత రామకృష్ణ పరమహంస తన విద్యల్ని వివేకానుభూతికి భారపోసినట్లు నీకు నేను నేర్చిన విద్యల్ని భారపోస్తున్నాను ఈ విద్యల్ని మానవ కళ్యాణానికి వినియోగించాలి. దుర్వినియోగం జరిగితే, సూక్ష్మరూపం చేరిన నా ఆత్మ - నాకు విద్యాధానం చేసిన నా గురువులు మహాసమాధినుంచి మేల్కొంటారు. నిర్దోషులు. యోగపురుషులకు ప్రత్యేక న్యాయస్థానాలు వుంటాయి అక్కడ.

గురుద్రోహికి విడిచి శివ జన్మజన్మలకు

పరిమిత మవుతుంది. నేను నత్ శిష్యుణ్ణి ఎన్నుకున్నానని విశ్వ నిస్తున్నాను.

ఈ రోజు నుంచి

"జ్ఞాన సిద్ధి"

అని నీకు నామకరణం చేస్తున్నాను.

దైనందిన జీవితంతో నీ పేరు సుకుమార్ అయినా, ఈ జ్ఞాన సమాజంలో నీవు జ్ఞానసిద్ధిగా చెలామణి అవుతావు.

అప్రయత్నంగా చేతులు జోడించి శిరసు వంచాడు జ్ఞానసిద్ధి.

4

"ఏప్రిల్ ఫస్ట్!

-ఫస్ట్ అవర్ తెలుగు.

-మాస్టారు:

మెట్టా వెంకటేశ్వరరావు గారు.

ఏ రోజున ఎవరు ఏ క్లాసు ఎగ్నోట్టినా, ఏప్రిల్ ఫస్ట్ మెట్టావారి క్లాసు మాత్రం ఎవరూ ఎగ్నోట్టరు. మిగతా క్లాసుల్లోనివారు కూడా ఆ అవర్ కి సెషన్ వర్మిషన్ తీసుకొని ఆయన క్లాసులో కూర్చుంటారు. ఆ రోజున ఆయన ఎవర్నీ అభ్యంతర పెట్టరు, వంటి అండ్ కో కూడా ఆ క్లాసులో చేరింది.

"ఏప్రిల్! ఏ పుస్తకానికయినా ప్రింటింగ్ దశలో ప్రావేరిడింగ్ వుంటుంది

అదృష్టం కలిసొస్తే, అదరించే పాఠకులుంటే రీప్రింట్ పడుతుంది. అసీ జీవితమనే ఈ పుస్తకానికి ప్రావేరిడింగ్ లేదు; రీప్రింట్ అంతాన్నా లేదు ఈ సంవత్సరంతో మీకు డిగ్రీ పూర్తవుతుంది మీరు, అక్కడ, ఏం చేస్తారో తెలియదు. ఒక స్పీచ్ మెమరీగా ఈ రోజు మీకు గుర్తుకాలి 'హోరీ' రోజున రంగులు పూసుకున్నట్లు ఈ రోజున ఎవరు ఎవరిపైయినా - అఖిరికి నా పైన కూడా - మీరు దోషలేయవచ్చు. టు డే ఈజ్ యువర్ డే.... స్టోర్టివ్గా తీసుకుని ఎవరూ చేయకూడనివారే ఈ రోజున క్లాసులో వుండండి. లేనివారు క్లాస్ రోజునో వెళ్ళవచ్చు. క్యాండిడ్ బిల్ నేను చల్లిస్తాను - ఈ ఒక్క రోజున" అన్నాడు.

ఆ రోజుదానం - ఆ క్లాసుకోసం సంవత్సరకాలం నుంచి ఎదురు చూచే స్టూడెంట్స్ ఒక్కరూ లేవలేదు.

"మాస్టారు.... ఈ రోజున అందరికీ నేను T ఇప్పిస్తున్నాను" అన్నది ఒక అమ్మాయిలేది.

"నాకు T వదు; అప్టర్ T కావాలి" అన్నాడు సన్నాయిసోక్కుల శ్రీనివాస్.

శ్రీనుపండు అడిగిందేమిటో అర్థంకాక చూస్తుందిపోయారు క్లాసంతా.

విషయం అర్థమయిన మాస్టారు శ్రీనుపండుకి ఎవరు రిటర్న్ ఇస్తారా అని ఎదురుచూస్తున్నారు.

అప్పుడు లేచింది గాయత్రి: "T తర్వాతది మీకు అర్పించుకోవాలంటే ఆ తర్వాత దాని తర్వాతది మీ దగ్గర ఎంతవుందో ముందుగా విన్నవించుకోండా అప్పుడు 'V' వరిస్తుంది" అన్నది.

"బాగా చెప్పావమ్మా...." మెచ్చుకోలుగా చూస్తూ అన్నారు మాస్టారు.

కానీ మిగతావారికి అర్థంకాక తెల్లమొహాలేళారు.

"ఏరా హీరో.... ఈ కోడ్ లాంగ్వేజీని నీవేమైనా డికోడ్ చేస్తావా?" మాస్టారు అడిగారు.

"ఈ రోజున హీరో పెద్ద డికోసార్ -" ఒక అమ్మాయి కిసు కున్న నవ్వింది.

చిద్విలాసంగా లేచాడు వంశీ.

"ఇంగ్లీష్ అల్పాబెట్స్ లో 'T' తర్వాత 'U'.

ఆ అమ్మాయి T ఇస్తానన్నది.

కానీ ఆ అమ్మాయి 'U' - అంటే నీవే కావాలి అన్నారు.

'U' తర్వాతది తర్వాతది - అంటే W - అంటే 'WEALTH' నేంతవుందో చెబితే 'U' తర్వాతది 'V' - అంటే VICTORY నీకే దక్కుతుంది అనిచెప్పింది.

అంతే!

క్లాసంతా కరతాళధ్వనులతో మోల్కొగింది.

సరిగ్గా ఆ చేసమయంలో ఓ అరుగురు కుర్రాళ్ళు పరుగులాంటి నడకతో వచ్చి డోర్ దగ్గర నిలబడ్డారు.

"ప్లీజ్ పారమ్ వచ్చింది" అన్నదో అమ్మాయి

మొక్కమారు క్లాసు గొట్టుమంది.

కారణం- ఆ వచ్చిన అమ్మాయిలంతా వైట్ ష్యాంటు, వైట్ షర్టు, వైట్ షూలో వున్నారు. కోళ్ళ పారంలోని బాయిలర్ కోళ్ళవలె తెల్లగా.

"రండి" అని, ఇప్పటివరకూ ఎక్కడున్నారు?" అనడిగాడు మాస్టారు.

"క్రికెట్ ప్రాక్టీస్ చేస్తున్నాంసార్...." అన్నాడు బీమారావు. పేరుకి తగ్గట్టే వాడు లావుగా వుంటాడు.

"ఇంత లావున్నాడు- ఇతనేం పరుగెత్తుతాడండీ" లేవకుండానే కూర్చున్న దొట్టునుంచే కామెంట్ చేసిందొక అమ్మాయి.

"రన్స్ తీయాలంటే పరుగెత్తనవసరంలేదు. దొర్లుకుంటూ వెళ్ళి రన్స్ తీస్తాడు" అన్నారు మాస్టారు.

"దొర్లుచానికి నేను రెడీ. ఆ అమ్మాయి రెడీగా వుందేమో అడగండి మాస్టారు"

అంతే స్పొర్టివ్ స్టైల్ తో చాలెంజ్ నిరాడ: బీమారావు.

"అప్పుడు దానిని క్రికెట్ అంటారా? దొమ్మర్లాట అంటారా?"

అమ్మాయిల నైపునుంచి కోరన్ గా వినిపించింది.

"దొంతర్లాట అంటారు" అమ్మాయిల సమరానం.

"విన్నర్స్ కి ఇచ్చేది మాత్రం రోలింగ్ ప్లీట్—"

"అక్కడ విన్నింగ్ ఫుండదోయ్, షేరింగ్ మాత్రమే ఉంటుంది"

టాపిక్ గాడి తప్పకుండాని గమనించిన మాస్టారు— "ఓకే-ఓకే. ఈ భీమరావు హ్యూవల్ విన్నర్స్, రన్నర్స్ లేరు-రోలర్స్ మాత్రమే మిగిలారు రోలింగ్ ప్లీట్ డిటైల్ చేస్తూ తదుపరి బటమ్ కెప్టన్నాం" అని అనౌన్స్ చేసారు మాస్టారు.

"మాస్టారు! మన యువకవి—" అని ఏదో చెప్పబోతుండగా "కవి" కాదు 'కపి'—స్మార్ట్ కరెక్షన్ ప్లీజ్" అన్నారు అమ్మాయిలు.

"నారద త బుర్రును మరలినా ఆడపిల్లలు కోరుకుంటున్న మన యువకవి కాశేశ్వరరావు కవిత్వాగానీ చేస్తారు" అని అనగానే టక్ చేసి ఇచ్చి ఓ యువకవి, ప్లాట్ పారమ్ దగ్గరకొచ్చాడు. (క్లాసు రూములో ఉన్న ప్లాట్ పారమ్ వుంటుంది. దానిపై మాస్టారి చేవిట్, చైర్.. అక్కడించి మానే క్లాసులో, అఖిరి వరుసలో కూర్చున్నవారు కనిపిస్తారు.)

"డియర్ ఫ్రెండ్స్.... ఇది నా కవిత్వంకాదు గాత్రం మాత్రమే నాది" అని పాట మొదలు పెట్టేంతలో— "పికాలో! తలు పెయ్.... గాడిదలు లోపలికి రావచ్చు" అన్నది ముందు బెండిట్ కూర్చున్న ఓ అమ్మాయి నుట్టేసింది.

"లోపలికి రావడానికి ఇంకా బయట గాడిదలేవీ మిగలలేదుగా" అన్నారు మాస్టారు.

కాశేశ్వరరావు కవిత ఆందుకున్నాడు.

"అడుగు వెయ్యి అదివారం

సైగ వెయ్యి సోమవారం

మాటు వెయ్యి మంగళవారం

బీటు వెయ్యి బుధవారం

లవ్ వెయ్యి లక్ష్మీవారం

షాద్ వెయ్యి శుక్రవారం

సలమ్ వెయ్యి శనివారం"

అది కవిత పూర్తయ్యేలోపు ఓ అమ్మాయి వచ్చింది.

"రేయ్ గాడిద రాకేదురా, మేక వచ్చింది" గుమ్మం దగ్గర నిలబడి వున్న అమ్మాయిని చూపిస్తూ అరిచాడు వంశీ.

"మేక కాదురా గొర్రె...." కరెక్షన్ ఇచ్చాడు ప్రభాకర్.

"వ్....వ్....వ్.... జడ కూడా పిసుతుందేమోరా" తరణి.

ఈ కామెంట్ ముందు బెండిట్ కూర్చునివున్న గాయత్రి ఉలిక్కిపడింది.

అమె జడనిండా వూలు....

పరిస్థితి గమనించిన మాస్టారు.... "వినండ్రా... మన కాశేశ్వర రావు కవిత విన్నాడునా! చందన్నువకార అది ఉత్పలమాలా? చంపకమాలా? ద్విపదా? సీసపద్యమా?" అనడిగారు

"చంపకమాలా, ఉత్పలమాల కాదు సార్! అది వైజయంతిమాల" అన్నాడు వేదిక దగ్గరలో వున్న కాశేశ్వరరావు, ఎదురుగా వున్న బెండిట్ కూర్చున్న వైజయంతిమాల అనబడు అమ్మాయివేపు ఓరగా చూస్తూ.

"ము....యు....యు ఆర్ ఎ మంకి" అందా అమ్మాయి.

"యస్....అయామ్ యువర్ 'మన్....కి'"

'మన్' అంటే మనసు.

'కి' అంటే తాళం చెవి....

"గడియపడిన నీ మనసు వాకిలి తలుపులు తెరిచిన తాళపుచెవిని చేను"

అంటే!

క్లాసంతా గొట్టుమంది. ఆ హడావుడిలో అందరూ ఎదురుగానున్న బల్బులు చరుస్తుంటే 'ఫణి' అనే విద్యార్థి ముందు బెంచీలో కూర్చున్న వాడి వీపుమీద బిగ్గరగా చరిచాడు

"రేయ్ ఫణి! ఒకర్ని కొట్టడం తప్ప కదా...." అన్నాడు మాస్టారు.

"సారీ సార్...." అంటూ మరొకడ్ని చాచికొట్టే "ఒకర్ని కొట్టడం తప్ప అందుకే ఇద్దర్ని కొట్టాను సారీ" అన్నాడు.

వాడి సమయచ్ఛుర్తికి మెచ్చుకోలుగా నవ్వారు మాస్టారు.

అప్పుడు వచ్చింది 'హసంతి' అనే అమ్మాయి.

"హసంతి! యు ఆర్ బీచ్" అన్నాడొక అబ్బాయి.

"నో....అయామ్ లేటెస్ట్" స్పాండినియస్గా అందా అమ్మాయి.

"అయితే రేలెంత?" ఓ కొంటె అబ్బాయి ప్రశ్న.

"కవిత్వానికి—

కన్నెపిల్లకి—

వెలకట్టగల షరాబు లేదోయ్ ఇక్కడ...." అంటూ ముసిముసి నవ్వులు నవ్వుతూ వెళ్ళి నీడ్లో కూర్చుంది.

"వారె వా....క్వా కహి....అన్నదొక సుందరాంగి.

"ఆ అమ్మాయికేమోగాని, ఈ అమ్మాయికి అక్షర లక్షలివ్వచ్చు".
చగ కంఠం.

"లక్షల అక్షరాలా—

"అక్షరాసికో లక్షరూపాయలా?"

"లక్ష అంటే రెండు అక్షరాలే గదా! మీరు ఎలా ఆనుకున్నా సరే..."

ఈ నేపథ్యంలో మాస్టారు ఆ గొడవని తగ్గించేస్తూ అన్నారు—

"నేను చెప్పేది వినండ్రా...." అని "నేను చెప్పేదేమిటంటే" బ్రో వెప్సోతుడగా వెనుకనుంచి ఎవరో "సోది...." అన్నారు.

"అవును....సోది....మాటల ప్రోది.... నోరమ్ముకుని బ్రతికే వాళ్ళుగదా.... ఈ సంవత్సరం ఇలా గడిచింది. నాకు తెలుసు, ప్రస్తుతము ఇక్కడ సెకండ్ ఇయర్....వైసర్ ఇయర్ స్టూడెంట్స్ కూడా ఉన్నారు. సంవత్సరానికి ఒకసారి వచ్చే ఈరోజు కోసం.... ఈ గంట కోసం ఎదురుచూస్తుంటాను....హాయిగా నవ్వుకోదానికి. ఏప్రిల్ ఫస్ట్— ఎస్టి అవరే ఇంత సరదాగా గడిచిపోయేది. నా స్టూడెంట్ డేస్ గుర్తొచ్చాయి.... గుర్తుతెచ్చుకుంటాను. మళ్ళీ ఆ యౌవన ప్రాంగణంలో పాదం మోపుతాను"

"మీ అందరికీ నా సలహా—

శరీరానికి వృద్ధాప్యం రావచ్చు, కానీ మనసుకి, ఆలోచనలకి వృద్ధాప్యం రానివ్వకండి.

BE YOUTHFUL&TOUGHTFUL.

కొంతమంది వృద్ధులు జాతుకి రంగేసుకోవడం, కుర్రవాళ్ళలా వెనకేసుకోవడం. లేటెస్ట్ ఫ్యాషన్ తాగి, బ్రీఫ్ కేసులు, కళ్ళతోళ్ళు దవలలో ఉద్దేశం... ఎక్కడా వృద్ధాప్యపు చాయలు తొంగిపూడకూడ

దనే! మీరూ అవడేదేగా వుండండి. లేవడే తరంతో పోటీ పడటానికే సిద్ధంగా వుండండి.

“ఎవ్ యూ ఆర్ ది బెస్ట్....” అని ఆయన ఆ వాక్యం ముగించారో లేదో తెలియజేసింది.

HE IS SO CALCULATED

అక్కడ నవ్వులు పువ్వులై విరజిమ్ముతున్న సమయంలో ప్రవేశించాడతడు. కళ్ళకు చలువ అద్దాలు, అతడి రాకతో హఠాత్తుగా అక్కడ గాంభీర్యం చోటుచేసుకుంది. నవ్వులు మాయమయ్యాయి.

అతడు ఎవరి అనుమతి తీసుకోకుండా తిన్నగా క్లాసురూమ్లోకి ప్రవేశించాడు. మెట్లా వెంకటేశ్వరరావుగారి నిష్క్రమణ, అతడి ఆగమనం దాదాపుగా ఏకకాలంలో జరిగాయి,

అతడు—సుకుమార్.

కూలింగ్ గ్లాస్ నే పెట్టుకుని క్లాసు రూములోకి ప్రవేశించాడు. తానీ సుకుమార్ ప్రవేశించాడు.

* * * *

పెరిగిన తెల్లటి గడ్డం-

బరువుగా లేదే కనుకెప్పుల క్రింద దేగలాంటి కళ్ళు-

ఎముకల పోగులా సన్నగా పీలగా వున్నా దృఢంగా వున్నాడు. మెరుపుకన్నా వెగంగా కదులుతున్నాడు.

ఆయన—అచార్య కాంసేమి.

ఆయనను అతిమృదుంగా సుకుమార్ పద్మాసనంలో కూర్చుని వున్నాడు.

ఆ సమయంలో సుకుమార్ శరీరంమీద గోపి మాత్రమే వుంది.

“అపత్రః పవిత్రోవా....” అంటూ మంత్రం చదువుతూ ముందుగా తనపై ఉద్ధరిణితో నీళ్ళు చల్లుకుని, తర్వాత సుకుమార్ పై నీళ్ళు జిలకరించారు అచార్యులవారు.

ఆ పిదప పసుపు ముద్దతో హఠిత గణపతిని తయారుచేసి ప్రాణ ప్రతిష్ఠ చేశారు. అర్ఘ్యపాద్య, అభిషేకానంతరం అది దేవత ప్రత్యేది దేవత సహిత గణపతికి, అవరణ దేవతలకు తర్పణం విడిచారు. చివరగా సుహృదసాదం సమర్పించి, దక్షిణ సహిత తాంబూలం- కర్పూర హారతి యిచ్చారు ఆ తదుపరి మంత్రపుష్పం, అపచార సమస్కారం చేసిన తర్వాతగాని తాను తల పెట్టిన ఆసలు పూజ ప్రారంభించలేదు.

“కుమారా-

శివ యంత్రం

న	శి	య	మః	వా
య	మః	వా	న	శి
వా	న	శి	య	మః
శి	య	మః	వా	న
మః	వా	న	శి	య

“ఐంగారు రేకుపై వ్రాయించిన యంత్రమిది. 30 రోజులు దీక్షగా పూజించాలి. దీనినే శివ యంత్రమని అంటారు.

ప్రతి రోజూ పూజానంతరం తేనె, మినప గారెలు, నూపిండి నైవేద్యం చేయాలి.

అనంతరం....

“ఓం నమః శివాయ”

మంత్రోపదేశం చేశారు.

“ఈ మంత్రాన్ని రోజుకు 1000 సార్లు జపం చేయాలి. అలా చేసిన అన్ని రకాల పిశాచ బాధలూ తొలగిపోతాయి ఇకపై ఎప్పుడూ సాధకుని జోలికి రావు దీన్ని మించిన పితాచీని నిరోధ్యం యిత్ర లేదని శాస్త్ర వచనం.”

నేలమీద జరుగుతున్న ఆ విచిత్రాన్ని సంగిలోని చంద్రుడు పైదాంతికో చూస్తున్నాడు. అప్పుడు నసుమూ ఒకటి పాతమే తన భూమిలో రొమ్ములెత్తున పెరిగి బ్రహ్మజెముడు జుత్తు పురకానపుట్టుకొని పల్లెమమ్మ కొమ్మల మద్యగా వీస్తున్నాది. నసుమూలోని వాడు గురక పెడుతున్నట్లు వినిపిస్తోంది.

సాధారణంగా ఆ ముదుసలి ఎక్కడప్పుడై ఆ వెళ్ళుచోటానికి ఎగిరే పక్షి కూడా తొంగిమాడవు. కానీ భూమిపై నుండి తెల్లని జుత్తు తెల్ల గడ్డూ, దవళ వస్త్రాలు దరించిన అచార్య కాలనేమి దృఢుడా ఎక్కడో వుంది అనిన రెండు నేతులు పారల్లా కదులుతున్నాయి నేలినేళ్ళు గునపాల్లా నేలలోకి దిగబడుతున్నాయి నేతలలో ఎత్త పోతున్న మట్టి తట్టలుతట్టలుగా ఒడ్డున కుప్పలు పడుతోంది.

ఆ ముదుసలి-అచార్య కాలనేమి-కదలిక మెరుపున్నా వేగంగా వుంది. చేతులతో నేలను తప్పుకున్న తీరు చిత్రమంగా వుంది తలమీద అగడ్త, ములకు గోబి మా తమే పెట్టుకుని నిలబడి తప్పు జ్ఞానవిధి అనబడే ‘సుఖహార్’ ఆలోచించే స్థితి దాటిపోయాడు. గుడ్డపై గిరి చూస్తుందిపోయాడు. దాదాపుగా నిలువెత్తు తోతున తప్పు గాని ఓ శిలా పలకం తగలలేదు. చిన్న పిల్లలు పలక మోసినంత సులువుగా ఆ శిలా పలకాన్ని తొలగించారు అచార్య కాలనేమి. ఆ తర్వాత జరగబోయే చూడలేక కాబోలు చంద్రుడు మేఘమాలని ముఖాన కప్పుకున్నాడు

అది సొరంగ మార్గం.

లోపల చీకటి గుయ్యారంటా వుంది.

“జ్ఞానవిధి, నాతోపాటు లోపలికి వచ్చేయి-” అంటూ ముందుకు పడగోడు గోతిలోనున్న అచార్య కాలనేమి

నేలమీద నిలబడి వున్న ‘జ్ఞానవిధి’ అనబడు సుకుమార్ కి ఆ ఘోర శని తలమీదున్న అగడ్త గుర్తురావేదు. నూనె లబికి మీద పడకుండున్న భయమూ కలగలేదు. అనాలోచితంగా క్రిందికి దుమి తాడు అతడు ఆలోచించే స్థితిని కోల్పోయాడు. గసక తెలియదు, ఎరిసిపోయే దాదాపుగా పది నిమిషాల తర్వాతగాని తన పాదాలు వెలుగు తొలేదని గ్రహించేవాడు. అక్కడ రెండు పెద్ద పెద్ద రాళ్ళు ఒకదానిమీద మరొకటి పీస్సినట్లు వున్నాయి ఆ రాళ్ళు నలువైపులా కాలకు చిమిదలు వెలుగుతున్నాయి ఓ తాటి ఎత్తమీద విస సుం— ఆ సొరంగ మూత తెరిచింది అప్పుడే! కానీ ఆ ప్రస్థాని నిలబడి అక్కడే నిలబడు నూనె నిండుగా వుంది అదీపాలు వికలంగా వెలుగుతున్నాయి ‘జ్ఞానవిధి’ అనబడు సుకుమార్ తలమీద అగడ్తని అ గాఢముందు నుండి అచార్య కాలనేమి ప్రాణాదారం పడ్డాడు మ తనము ముగిసిందేవారు అప్పుడు జరిగింది అద్భుత

అక్కడ తెన్నెల సొరంగ దురినినట్లు విస్తరితమైన కారం తోటా నేను. ది. మల్లెలు చిమ్మినట్లు కమ్మని సుఖానన వ్యాపించింది

ఈ సవర్ణంలో నలుగురు మార్తలు పద్మానవం వేసుకుని కొత్త వున్నారు. అక్కరి మనిషిదే, కానీ శిలలా విగుసుకునిపోయి వున్నాడు

4-5 కలాబ్బి కాలంలో యోగులు ‘భూగర్భ స్వర్గ విద్య’ని ఉపాసించిన దాటాలున్నాయి

(ఉచ్చాసన స్థానంలను బాధించి వీరు భూమిలో వుండగలరు అది కొన్ని వందల సంవత్సరాలు. కొన్నివేల సంవత్సరాల కాలం క్రింది నుంచి వున్నారు వారి జీవితానుభవాలను ఈ నీరియల్ తోపాటు

అందజేస్తూ 'వాయు స్తంభం' విద్య ఈ రోజుల్లో కూడా మనం చూస్తూనే వున్నాం. ఈ ఉపాసకులు సిడిపై తేలుతూ కొన్ని గంటల నేత్ర వుండగలరు.)

—రచయిత

"జ్ఞాననిధి!

వీరు మా గురుపరంపర —" అని ఆచార్య కాలనేమి అని అప్రయత్నంగా ప్రాణాచారం పడ్డాడు జ్ఞాననిధి అనుకు నుకు వారే

"జ్ఞాననిధి—

శివశక్త్యాత్మకం బ్రహ్మ!

దీని లక్ష్యం-బ్రహ్మత్వాన్ని అంది వుచ్చుకోవడం!

బాల, ఉన్నత, పితావ దళలను దాటి అనధికారంగా వుండడం!

జ్ఞానం నుంచే కాదు, జ్ఞానం నుంచి కూడా విముక్తి పొందడానికే నిన్ను ఇక్కడికి తీసుకొచ్చింది.

ఇక్కడికి ఎలా వచ్చామో అలాగే వెళ్ళిపోవాలి నేను నేర్చిన పర్య విద్యలూ నీకు ధారపోస్తున్నాను. దాని వలన నీకు దక్షిణాచారం కాదు, హిమాచారమూ వంటబడుతుంది.

దక్షిణాచారంలో 'సాధన ఇవ్వడం' ప్రధానం.

హిమాచారంలో- 'బీజవాచనం' (చిత్తనం నాటడం) ముఖ్యం.

ఆరోగ్యకరమైన మనసుని ఒకే విషయమై కేంద్రీకరిస్తే అది సమాధి అవుతుంది.

జ్ఞానమార్గ పరమావధి: ఆర్థనారీశ్వరత్వం.

హిమాచారం నీకు అంతుపట్టినా అవరించకు, అక్కడ స్థైర్యా యిద్దో వలె పంద మకారాలను వినియోగించవలసి వుంటుంది.

అమెరకి నెక్స్ ఎంత ముఖ్యమో, శవమూ అంతే ముఖ్యం.

ధారక-హేరుక-సుగతి-సందర్శన-లోకేశ్వరి-అవలోకితేశ్వరి—
దేవతలను ఆర్పించకు!

నీకు వంటబట్టిన 'మహా సుకవాద విద్య'తో సరిపెట్టుకో! మరి కొంత విషయ నేకరణకు నడుం బిగించకు.

దరణి విద్యలకు దరణికోట-ధారణికోట వైపు వెళ్ళకు.

గాత్రేయలో అతీంద్రియ శక్తులకు దగిచాలిని పూజ చేస్తారు.

-వీడికి దూరంగా వుండు.

"నేను నా గురువుల నుంచి నేర్చిన విద్యలన్నిటినీ నీకు ధార పోని ను విముక్తుడవుతున్నాను.

ఈ విద్యలన్నింటికీ పక్కాధారం: కే వినియోగించాలి.

ఈ విద్యలు ద్యునియోగమయినవవు నేను, నా గురు పరంపర సమాధిస్థితి నుంచి మేల్కొంటూ పిన్న జన్మజన్మలకు శాసిస్తాం—
"శివస్థానం కాన జాగ్రత్తగా మనలుకో" అని అభిరసారిగా హెచ్చరించి ఆయన రెండుకళ్ళు మూసుకున్నారు ఈడిలేయి 'జ్ఞాననిధి' అనబడు సుకుమార్ తలమీది వుంచారు. అప్రయత్నంగా ఆవాగ్యలవాది రెండు చాలపై తన రెండుచేతులూ వుంచాడు జ్ఞాననిధి.

ఏదో వింతకాంతి....విద్యుత్తుగా.... విద్యుత్తుగా గురువు నుంచి నిష్క్రమిస్తోంది ప్రవేశించింది.

గురుపరంపర సరసన చోటుచేసుకున్నారు ఆచార్య కాలనేమి.

శివు మూసుకున్నాడు 'జ్ఞాననిధి'.

లావా పైకి ఎగజిమ్మినట్టు భూమి ఉపరితలానికి వచ్చాడు. సొరంగం మూతపడింది. ఇప్పుడక్కడ గొయ్యి తవ్విన అనవాళ్ళేవీ లేవు.

దాహ్మ ప్రపంచంలోకి రాగానే ఆతడి స్మృతిపదంలో మెదిలింది
'భగవూజ'

'క్లిం, ఐం, జౌత్యహః, ఐం క్లిం'

-మంత్రం నోదీనుంది వెలువడింది.

-కళ్ళముందు తన క్లాస్ మేట్ గాయత్రి కదలాడింది.

* * * *

ఎవరో బాది వెన్నుపై చరిదినట్లు ఉలిక్కిపడి లేచాడు ఆ ఇంటి
యజమాని నల్లపిల్లి ఒకటి ఎదురుగానున్న గదిలోకి వెళ్ళింది ఆ కిటికీలోని
దబ్బా తొలికిందపడింది.

-నిద్ర లేస్తూనే ఎదురుగా నల్లపిల్లి.

-ఆమె ఆల్బర్టాడిపోయిన ఆ మరు రుద్రగుణాచల సడకతో భక్తి
గదిలోకి వెళ్ళాడు.

-పీడకల వద్దింది కాబోలు గాయత్రి ముఖమంతా వీరభావంగా
స్వేదం అలుముకుని వుంది ఒడ్డున వడిన చేతులా ఒక్క విరుముకు
బోంది.

-ఆమెను పలకరించే ప్రయత్నం దేయకుండా తిన్నగా పూజ
గదిలోకి వెళ్ళాడు ముద్దహారతి కర్పూరం చేతిలోకి వెలిగింది పల్ల
కున్నారు. ఆ అమ్మవారి స్తోత్రపఠనం ప్రారంభించారు.

ఆ అమ్మవారి రూపమొక్కటే తెలుస్తోంది.

నేటిని కాబ్బురున్న హారతి కర్పూరం ఉనికే తెలియదంటేదు.

అమ్మవారి స్తోత్రపఠనం ముగిసింది.

నేటిలో హారతి కర్పూరం హరించుకుపోయింది.

ఆమెను అమ్మవారి కుంకుమ తీసుకొని తిన్నగా కూతురున్న గది
లోకి వెళ్ళారు. కుంకుమ దిద్దారు.

నిశ్చింతగా వెనుదిరిగారు. పడకగదిలోకి వెళ్ళడానికి మనస్క
మీదక పీడితైవు నడిచారు.

-ఎక్కడ్నించో మదమక్కలవాని కమరుకం తీలగా వినిపి
స్తోంది.

ఎవరో హెచ్చరిస్తున్నాడు బుంబుక్కలయ్య.

చివారున వెనుదిరిగారు. లోపల గోడను భక్తాంజనేయుని పోటో
వుంది. వ్యాధియం చీల్చి సీతారాముల్ని చూపుతున్న ఆ భక్తాగ్రేసరుని
రెండు పాదాలపై చేతులుంచి "రామాంజనేయా- భక్తాంజనేయా- ప్రస
న్నాంజనేయా- దాసాంజనేయా- నీతిక్కడ వుండగానే ఇదెలా సాధ్య
మయ్యి గావో" అని వేడుకున్నాడు ఆ ఇంటి యజమాని.

దయగల హృదయమే భగవన్నిలయము

* * * *

"గురూ! డింగ్ డాంగ్ వస్తోంది" అన్నాడు భరణి.

ఆ గురువు — వంశీ!

వారు చెప్పకునే డింగ్ డాంగ్ - గాయత్రి.

"సవాలు ఆమెలులో వున్నట్టే?" గుర్తు చేసాడు శ్రీనుపండు
అనబడు శ్రీనివాస్

"యస్...అమెతో 'ఐ లవ్ యూ' అనిపిస్తాను పి ఈజ్ మైన్ -
ఈ రోజునుంచి ఆమె వేపు ఎవరయినా కన్నెత్తి చూస్తే ఒక కన్ను కాదు
రెండు కళ్ళు పీకేస్తాను" అన్నాడు వంశీ

సగ్గా అదే సమయంలో -

కాలేజీ ఆవరణ ముందు రిజ్ దిగాడు సుకుమార్.

కూలింగ్ సెక్స్ పెట్టుకున్న సుకుమార్ నుద్దేశించి అడిగాడు ఒక మిత్రుడు- "ఏమిటి గురూ- కాలేజీకి కూలింగ్ సెక్స్ పెట్టుకుని వస్తున్నావు" అని.

"ఈ అందాలు మాడటానికి రెండు కళ్ళు చూడలేదు. నాలుగు కళ్ళతో చూద్దామని"

అప్పుడే బస్ దిగి కాలేజీ ఆవరణలోకి అడుగు పెడున్న గాయత్రి వేపు చూస్తూ అన్నాడు సుకుమార్.

అంతకు షణకాలం మునుపే ఆమె వేపు కన్నెత్తి చూసిన వాడి రెండు కళ్ళూ పిక్కెత్తినవి వంటి శపథం చేసాడు.

ఆమె అందాన్ని రెండు కళ్ళతో కాక నాలుగు కళ్ళతో అన్నా దించడానికే తాను కూలింగ్ సెక్స్ దరించానని ప్రకటించాడు సుకుమార్!

ఒక సాధారణ మానవుడు-

మరొకరు మంత్ర మహిమాన్వితుడు-

అదే రోజు సాయంత్రం కాన్పురెన్ను హాలులో జరిగింది ఈ విచిత్రం.

దాదాపుగా మూడువందలమంది కూర్చునే ఆ హాలులో ఒక విఖ్యాత కవి ప్రసంగం వుంది ఆ ప్రసంగం చినటానికి డిగ్రీ స్టూడెంట్స్ అంతా వచ్చారు.

మొదటి బెంచీ నుంచి అఖిరి బెంచీ వరకూ అందరూ వేదిక మీద నున్న వ్యక్తికి కప్పించేలా స్టేప్స్ ఉన్నాయి.

ఆ హాలులో....

"గురూ.... అవకాశం చిక్కింది. గాయత్రికి మన తదాఖా చూపించాలి" అన్నాడు. చిదంబరం వంటివి ఉద్దేశించి.

"అదెంత పని చూద్దాం...." ఆదపిల్లల వెనుక వరుసలో కూర్చుని వున్న వంటి తదుపరి కార్యక్రమాన్ని రూపకల్పన చేస్తూ భరోసా ఇచ్చాడు.

వీరి ముందు కూర్చున్న ఆదపిల్లల్లో గాయత్రి కూడా వుంది.

నాటి ముఖ్య అతిథిని విద్యార్థులకు పరిచయం చేశారు ప్రిన్సిపాల్

ముఖ్య అతిథి ప్రసంగ కార్యక్రమం ప్రారంభమవుతుండగా జరిగింది-

బ్లాక్ బోర్డు దగ్గర ఉడెన్ స్టాడ్ పారం వుంది. దానికి ఎదురుగా సిమెటు మెట్లు.... స్టాడ్ పారమ్ దగ్గరున్న వ్యక్తికి మొదటి బెంచీలోని మనవి మరి స్పష్టంగా కనిపిస్తాడో, అఖిరి బెంచీలోని వ్యక్తి అంతే స్పష్టంగా కనిపిస్తాడు.

ముందు బెంచీలో గాయత్రి అండ్ కో కూర్చుని వున్నాడు. వారి వెనుక బెంచీలో వంటి అండ్ పార్టీ. గాయత్రికి ఒక అలవాటుంది- భానురో కూర్చున్నప్పుడు కాళ్ళకు వున్న జోళ్ళు ఏదిచి కూర్చుంటుంది. ఇది గమనించిన వంటి నెమ్మదిగా తన కాలును ముందుకు దాపాడు. ఆమె చెప్పు ఒకదానిని వెనుకకు లాగాడు. ఆ చెప్పును కాలి సత్తువకోడ్డి తన్నాడు. ఆ చెప్పు జరుగన జారుకుంటూ తిన్నగా వెళ్ళి ముఖ్య అతిథి కాళ్ళ దగ్గర పడింది.

ఈ తరంగం తెలియనివారు అతిప్రాయపడేది-

విద్యార్థులలో ఎవరో కాలి చెప్పు తీసి ముఖ్య అతిథి మీదకు విసిరాడ!

ఈ హటాత్పరిణామంతో అందరూ నివ్వెరపోయాడు.

ముఖ్య అతిథి సామాన్యుడు కాదు, ముటనా ముటన సభ
భుడు.

ప్రిన్సిపాల్, ఇతర సిబ్బంది సమక్షంలో జరిగిందది.

దానితో ప్రిన్సిపాల్ అగ్గిమీద గుగ్గిలం ఆయ్యారు చెప్పనులే
లోకి తీసుకుని "ఈ చెప్పి ఎవరిది.... మర్యాదగా లేని నిల్పింది...."
అంటూ హాంకరించారు.

ప్రిన్సిపాల్ చేతిలోని చెప్పి మాడగానే తర్తరపాటుగా క్రిందకు
చూసింది

ఒకే చెప్పి వుంది. అది తన చెప్పి అని నిర్ధారించుకున్న ఆమె
తటాటున లేచి- "క్షమించండి సార్" అంది.

హాలంటా నూది క్రింద పడితే విసిపివేటంత నెక్కులై ఆమె
చింది.

"చెప్పి విసిరినందుకా ఆ క్షమాపణ, లేక...." అని ఆయన
యింకా ఏదో చెప్పబోతుండగా "అది విసిరింది లేను కాదు" అంది

"ఓహో నీ కాలి చెప్పి నీకు తెలియకుండానే ఇంకొడికి పరుగెత్తు
కొచ్చిందన్నమాట" అని, "వాదన అనవసరం.... మోర వరాభిషేకం.
అందరి ముందు కవిగారి కాళ్ళు పట్టుకుని క్షమాపణ కోరుకో.... తర్వాత
ఏమిటన్నది నిర్ణయిద్దాం" అన్నారు ప్రిన్సిపాల్ చేతిలోని చెప్పి క్రింద
పడేస్తూ.

ఇహ ఆమె తర్జన భర్జన సాగించలేదు. నీటు దగ్గర్నుంచి వేడిక
వేపు కదిలింది— ఆయన కాళ్ళు పట్టుకుని క్షమాపణ చెప్పడానికి.

అప్పుడు వినిపించింది "అగండి...." అన్న శేక.

అందరి దృష్టి ఆ శేక వినిపించిన వేపు మళ్ళింది.

'అగండి ...' అన్న వ్యక్తి 'జ్ఞానవిధి'గా రూపాంతరం చెందిన
సుకుమార్.

నెమ్మదిగా కదిలాడతడు.... ఒక మదగజం కదులుతున్నట్లుంది
అతడి నడక.... ఆ నడకలో ఒక వెళ్ళటాటిదీ వుంది.

వేదిక వద్దకు వచ్చి- "మీరు చెప్పి అంటున్నది దీనినేనా...."
అంటూ జేములోని కర్నీప్ తీసి ఆ చెప్పి మీద వేసాడు. చెప్పిలో సహా
కర్నీప్ చేతిలోకి తీసుకున్నాడు ఒక్క నిమిషకాలం తర్వాత కర్నీప్
తెరిచాడు .. అందరూ చూస్తుండగా !

ఇప్పుడక్కడ చెప్పిలేదు, మల్లెపూల దండ మాత్రమే వుంది.

ఆ దండని అటు ఇటు తిప్పి వాసన చూసాడు. చిత్రంగా క్లాసంతా
చట్టమైన మల్లెపూల వాసన వ్యాపించింది.

"గౌరవనీయులయిన ముఖ్య అతిథిగారూ.... పరమ పూజ్యులైన
ప్రిన్సిపాల్ గారూ! మీ కన్ను చెదిరి వుంటుంది.... ఆ అమ్మాయి ముఖ్య
అతిథిగా పిల్లలపూల వేసే అవకాశం చిక్కక తాను కూర్చున్న బోటు
నుంచే పూలపూల విసిరింది. ఆ పూలపూలని మీరు కాలి చెప్పిగా వ్రేసు
పడ్డారు. ఈవిధంగా పూలపూల విసరడం తప్పుయితే, అందరి సమక్షంలో
ఆమె లేక రాళ్ళు పట్టింది క్షమాపణ చెప్పించండి. లేదా ఈ విషయాన్ని
ఇంతటితో మర్చిపోండి" అన్నాడు సుకుమార్.

ఎం జరుగుతుందో తెలియని స్థితి....తాము చూసింది పాదరక్ష?
పూలపూల? ఏదన్నది తెబ్బుకోలేని స్థితి.

ఆ స్థితి నుంచి ముందుగా లేరుకొన్నది ముఖ్య అతిథి మాత్రమే.

"మాకు సన్మానాలు, అవమానాలు- పూలదండలు, చెప్పిల
దండలు- సహానమే పొగడ్తలకు పొంగిపో, విమర్శలకు కృంగిపో,
ఒక విద్యార్థిని అభినందల మూల సమర్పిస్తుండే గాన పాదరక్ష వినుడు
యూదా? అలా విసిరితే ఆమె విద్యార్థిని ఎందుకవుతుంది? అన్నాడు.

ఆ గండం అలా గడిచినందుకు ప్రెస్సిపాల్, స్టాఫ్ తో సహా అందరూ గుండెల విందా గాలి పీల్చుకున్నారు.

పూలమాలతో ఆక్కడ్నించి కదిలిన 'జ్ఞాననిధి' అనబడు సుకుమార్ ఆ పూలమాలను ఆమె నిలుచున్న చోట క్రిందకు జార పడదాడు.

చిత్రం- క్రింద పడింది పూలమాల కాదు ఆమె పాదరక్ష!

ఆమె కళ్ళు విశాలమయ్యాయి. ఆమెతోపాటు ఆ బెంబిలో కూర్చున్న మిగతా అమ్మాయిల పరిస్థితి కూడా దాదాపు అలాగే ఉంది జరిగినదేమిటో, జరుగుతున్నదేమిటో అర్థంగాక చూస్తుంది తోయారు వంటి అండ్ సార్టీ.

వంటి బృందం మార్పున్న టాపీ దగ్గరకు స్థాగత కళ్ళతో చూసి వారి వైపు చూశాడు. 'జ్ఞాననిధి' అనబడు సుకుమార్!

చూపులు కలిశాయి.

అది సర్పటి జాలదరింపు కాదు. లక్ష ఓట్లల పోక్-వంటి బృందానికి.

ఆ క్షణాన తన జీవితానికి గ్రహణం పట్టించని గాయత్రికి కూడా తెలియదు.

★ ★ ★ ★

"ట్రోయ్...."

"క్యాట్" అంటూ కుక్కని పిలిచి దూరంగా బంతి విసిరింది గాయత్రి.

ట్రోయ్.... వెంపుడు కుక్క పేరు.

దొర్లకుంటూ వెళుతున్న బంతిని వెంటాడి పట్టుకున్న ట్రోయ్ అంతే వేగంతో వెనుదిరిగి వచ్చి గాయత్రి కాళ్ళ దగ్గర వదిలింది. తిరిగి

ట్రోయ్ ని అలర్ట్ చేస్తూ బంతి విసిరింది గాయత్రి. యథాప్రకారం బంతి వెనుక పరుగెత్తింది ట్రోయ్.

గాయత్రి వెంచుతున్న మరో రెండు మూగజీవాలు-పిల్లి, చిలుక. చిలుకొక్కటి శగిలించిన ద్రాక్ష గుత్తి నుంచి ఒక్కొక్క ద్రాక్షపండు తీసి క్రిందకు వదులిచ్చి చిలుక, ఆ ద్రాక్షపండు క్రింద పడకుండా పట్టుకుని తెచ్చి గాయత్రి పాదాల దగ్గర వుంచుతోంది పిల్లి.

పచ్చని వచ్చికలో మూగ జీవాలతో కాలక్షేపం చేస్తున్న గాయత్రి ఇంది గేటు ముందాగిన రిజాని మాడలేదు. రిజా దిగి పెరట్లోకి అడుగు పెడుతున్న వ్యక్తిని మాడలేదు. అందుకే బంతి బలంగా విసిరింది అలవాటు ప్రకారం బంతి వెనుక పరుగు ప్రారంభించిన ట్రోయ్ ఎంత వేగంగా ముందుకి కదిలిందో అంతే వేగంతో తల వెనుకకి త్రిప్పకుండా వెనుకకి పరుగెత్తింది. ద్రాక్ష గుత్తి తెంపి ఒక్కొక్క ద్రాక్షగా విడిచి వెళుతున్న చిలుక రెక్కలు తెగిన దానిలా హఠాత్తుగా గాయత్రి కాళ్ళ దగ్గర వారింది. కుక్క, పిల్లి ఆమె వెనుక చేరి భయం భయంగా చూస్తున్నాయి.

రిజా దిగిన ఆ వ్యక్తి- 'జ్ఞాననిధి' అనబడు సుకుమార్!

ఆరెడ్డి గమనించిన ఆమె, "రండి... రండి" అంటూ సాదరంగా ఆహ్వానించింది. "కూర్చోండి.... వాన్న గార్ని పిలుస్తాను" అంటూ కుర్చీ చూపింది తోవరికి వెళ్ళింది. ఆమె తండ్రిని వెంటబెట్టుకుని వచ్చేసరికి ఆరెడ్డుడ లేడు. ఆమె గమనించలేదు తన కర్చీఫ్ ఆక్కడ లేదని!

గాయత్రిని నిత్యం ఉపాసించే ఆమె తండ్రి భృకుడి ముడివడింది

గొంతు సులిమిపట్టు చిలుక పలుకురాక చిత్రమంతా మిగిలి పోయింది

★ ★ ★ ★

“అగ్నిస్తంభన యంత్రం”

ఆ హోమగుండం నిలువెత్తున వున్నది.

దానిలో అగ్ని రగుల్తోంది.

ఆ అగ్నికి మేడి కలప, అపు నెయ్యి అర్పిస్తున్నారు.

హృదయాన్ని బీల్చి చదవటంలో మేడి.

బ్రహ్మాండమైన విగ్రహం-

అగ్నివంటి మనిషి-

ముక్కుంటి మూడవ నేత్రం నుంచి వెలువడే అగ్ని జ్వాలల్లా వున్నాయి ఆతడి చూపులు.

ఆతడి బీకర ఏకకృతాననం కాబడి దున్నపోతు దర్శనం వుంది.

దండతాడిత కుజంగం బిన్నున తోకపై తేచి నిల్చున్నట్లున్నారు.

ఆయన చూపుల దాటికి తట్టుకోవడం కష్టంగా వుంది.

భూర్ష పత్రం మీద మంచి గంధం-గోరొజనం-అబుడముసు

కలిపిన దానిలో తన పేరును లిఖించి ఒంటి రేఖతో వృత్తాన్ని ఏర్పరిచాడు దాని నలువైపుల ‘వ’ అనే బీజాక్షరాన్ని రాసి పైన చతుర్కోణాన్ని లిఖించాడు.

ఆ మంత్రానికి దశమిద వహ్నికళల ప్రాప్తికి పుష్పాక్షరలతో మంత్రాన్ని పూజిస్తూ మంత్ర పఠనా ప్రారంభించాడు. దీనివలన సాధకుడు అనుష్ఠించే మంత్రానికి ప్రాణ కళలు ప్రాప్తిస్తాయి.

యం—ధూమ్రార్చిషా కళాయై నమః

రం—హిష్యాకళాయై నమః

లం—జ్వాలిని కళాయై నమః

వం—జ్వాలిని కళాయై నమః

ళం—విస్ఫులింగిని కళాయై నమః

షం—సుశ్రీకళాయై నమః

సం—సురూపా కళాయై నమః

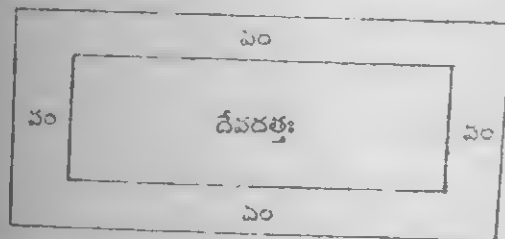
హం—కపిలా కళాయై నమః

ళం—హద్యవాహకళాయై నమః

డం—కన్యహాకళాయై నమః

ఆ యంత్రానికి పూజచేసి బ్రాహ్మణునికి స్వయంసాకం సమర్పించాడు. ఆ మంత్రాన్ని మూడు తోవలతో చేసిన తాయెత్తు నంటించి దండము మీద దండెంచాడు—‘జ్ఞాననిధి’ అనబడు సుకుమార్.

వాస్తవానికి ఈ విద్యలు—ముద్రలు ఆర్థించడానికి కొన్ని సంవత్సరాల సాధన అవసరం. కానీ ఆచార్య కాలనేమివారు తమ సాధన సంపత్తిని ధారపోయడంతో ఆధ్యాత్మికంగా సుసంపన్నుడయ్యాడు ‘జ్ఞాననిధి’ అనబడు సుకుమార్.

అప్పుడు దిగాడు హోమగుండంలోకి.

—ఆ యంత్రం ఏ ఇంట్లో వుంటే ఆ ఇంటికి అగ్ని తలుపులు లేవు.

—ఆ యంత్రం ఎవరి శరీరంపై వుంటే ఆ వ్యక్తిని అగ్ని బాధించదు.

—ఆ యంత్రం దరించిన సాధకుడు అగ్నిదేవుణ్ణి పూజిస్తే శ్రీఘృణా దర్శనమిస్తాడు. కోరిన కోరికలు ప్రసాదిస్తాడు.

మంత్ర పఠనంలో ప్రతి అక్షరానికి, మాటకీ నిర్దిష్టమైన ఆర్థం వుంది. డ్యేయం వుంది. మాడ్యులేషన్- డిక్షన్ అతి ప్రధానం!

హోమగుండంలోని మేడికలప, అవునెయ్యి నుదులు తిరుగుతాయి.

నిలువెత్తు అగ్ని జ్వాలల మధ్య నిలబడి వున్నాడతను. మంత్రం పఠనంవలన అతడిలో పెల్లుబిగుతున్న భావావేశం అతడి శరీరంతో....కనుబొమ్మల్లో....మొహం అంతా ప్రతిఫలిస్తోంది.

ఆ కంఠధ్వని సమీపాలు చేరుస్తూ ఆవునెయ్యి అర్చిస్తున్న వాటి ప్రజ్వల రంధ్రాలలో గిరుగిరు మంటున్నాయి.

జ్ఞానవిధి బాహ్య దృష్టికి కనిపించే సర్వ చరాచర ప్రపంచమూ అతడి దృష్టి పతాన్నుంచి నిష్క్రమించింది. అతని ప్రపంచమతనిది.

అతని శరీరంలో తీవ్రమైన సంఘటనం ప్రారంభమయింది.

ఎర్రని జ్వాలల మధ్య ...మెగ్నీషియం తీగ మండినట్లు తెల్లని వెలుగు దర్శనమిచ్చింది.

ఆ వెలుగుని....ఆ తీవ్రతని సామాన్య మానవుడు చూడలేడు. కానీ గురుకృప పొందిన 'జ్ఞానవిధి' ఆ సూర్య భగవానునికి సమస్తం అవుతుంది.

దేవ దేవా....మీ దర్శన బాగ్యంతో నా జన్మదన్యమయింది.

ఐందం, కృశించడం లేని అర్థనారీశ్వర తత్వాన్ని ప్రసాదించండి స్వామి...." అని వేడుకున్నాడు.

ఊర్ధ్వరేతస్కుత....

రేతస్సు క్రింగకు దిగకుండా, ఊర్ధ్వ భాగానికి నడిపించేవాడు.... రేతః పఠనం కానివాడు 'ఊర్ధ్వరేతస్కుడు.'

శివునికి వున్న అనేక పేర్లలో ఇదొకటి.

నాదీ మండలంలోని ఉద్రేకాన్ని, ఉష్ణాన్ని తగ్గించేది 'రతి'.

ఈ రతి క్రియలో రేతః పఠనం కాకుండా ఊర్ధ్వభాగానికి నడవడం ఒక సాధన.

జన్మరాహిత్యానికి ఉత్తమ సాధన 'భగవూజ'

భగవూజ చేయగలిగినవాడు శివుడవుతాడు.

ఈ భగవూజ అనేది ఒక కఠోర డీక్ష.

ఈ డీక్షని సక్రమంగా నిర్వహించలేనివాడు పిచ్చివాడవుతాడు.

ఇది ఒకరు చారాద త్రం చేస్తే సంక్రమించేది కాదు. ఉపాసించి సాధించాలి.

ఈ భగవూజ రెండు విధాలు.

శ్రీతో సంగమం

శవంతో సంగమం

శ్రీతో సంగమం-జన్మ రాహిత్యానికి.

శవంతో సంగమం-ఈ జన్మలో అతీంద్రియ శక్తుల సాధనమ.

పరమేశ్వరుడు ఎప్పుడూ ధ్యానముద్రలో కనిపిస్తాడు.

అందే-తనలో తాను త్యాగత్యం చెందుతున్నాడన్న మాట.

త్యాగానికి ఇది పరాకాష్ఠ.

'శివ శక్త్యాత్మకం బ్రహ్మ' అన్నారు.

'ం' నుంచి ప్రారంభమై అనంతానికి వ్యాపిస్తుంది.

అదే 'అవధూత' తత్వం.

He is the unseen guest in every meal.

He is the silent diftner in every conversation

He is the unknown participant in every function.

అజీమ-అతి దిన్న

మహిమ-అతి పెద్ద

లఘుమ-అతి తేలిక

గరిమ-అతి బరువయిన

ప్రాప్తి-కోరుకున్నది

ప్రాకాశ్యమ-కావలసిన రూపం

ఈశత్వం-అన్నిటా అధికారం

వశత్వం-అందరినీ వశీకరించుకోవడం

—ఇవే ఆష్టసిద్ధులు....

అదే ఈశ్వరత్వం!

అదే 'అవధూత' తత్వం!

అదే జన్మరాహిత్యం.

బాల-పసిపాప తత్వం

దీ న్తత్వ-వీధివాది తత్వం

పిశాచ-నిశాచరుడు, ప్రకృతి శక్తులేవీ వీధి కదిలించలేవు.

తర్వాత దశ-'అవధూత'

సూర్యభగవానుడు ఈ విధంగా ఉపదేశించి అంతర్ధానమయ్యాడు.

హోమగుండం నుంచి బయటకు వచ్చిన 'జ్ఞాన నిధి' అనబడు సుకమార్ అన్ని సంపత్తురాలు సాధనతో సాధించడానికి ఇష్టపడలేదు. కనుక సాధించడానికి కంకణం కట్టుకున్నాడు.

ఆతడు పన్ను పన్ను మార్గం :

అమోరేశ్వర తత్వం.

బాహ్య ప్రపంచంతో అనుసంధానమయ్యేవాడు బాల:

మరో ప్రపంచంతో అనుసంధానమయ్యేవాడు యోగి

సాహసద్వారా ముక్తిని కనుగొనేవాడు యోగి.

లాజిక్ ద్వారా విముక్తిని పొందేవాడు అమోర.

★ ★ ★ ★

కూతురి పేడన శని జపం చేస్తున్నారు వావాయనాచార్యులవారు.

ఆ కూతురి పేరు- గాయత్రి.

₹ 19,000 సొద్దు జపం చేస్తున్నారాయన.

జపమాల మధ్యలో తెగిపోవడంతో ఆ రోజుకి జపానికి స్వస్తి పలికి లేచారు. జపం అనంతరం ప్రసాదం కొంత భాగం తీసుకుని

చెళ్ళి తూర్పు గోడమీద పెట్టి వెనుదిరగకుండా వస్తారు. కాళ్ళూ, చేతులూ, ముఖమూ కడుక్కుని పుక్కిలించి గాని ఇంట్లోకి ప్రవేశించడం అప్పుడే గాయత్రి తీర్థప్రసాదాలు తీసుకుంటుంది.

నిర్ణీత సమయానికి నిత్యం ప్రసాదం గోడమీద పెడతారు గనుక కాకి ఒకటి వచ్చి ఆ గోడమీద నిద్రిస్తూ వుంటుంది.

శని వాహనం కాకి-ఆ చూపంలో శని దేవునికి ప్రసాదం ఇందించని తృప్తిపడతారాయన.

ఆరోజు పూజలో జపమాల పెరిగినందుకు కాదు అయిన కలవర పడింది-నిత్యం గోడమీద వుండే కాకిస్థానంలో ఓ నల్లపిల్లి కూర్చున్నది.

అపశకునం అయిదు రంగులలో కనిపించిందాయనకి.

* * * * *

ప్రిన్సిపాల్ గారినుంచి కబురొచ్చినందుకు వారు ఆశ్చర్యపడలేదు.

కాకపోతే తమని వారి యింటివద్ద కలవమన్నందుకు వారు ఆశ్చర్యపడ్డారు.

"అవును గురూ! నీవు ఆ పోలిచెప్ప తీసి ముందుకు తన్నితే ఆ చెప్పని నుకుమార్ పూలదండ ఎలా చేశాడు గురూ?" వంటిని ఉద్దేశించి అడిగాడు ప్రభాకర్.

"అదేదో కనికట్టు అయి వుంటుంది గురూ...." అని తేల్చేశాడు శ్రీనివాస్

"అది కనికట్టు అయినా, అద్భుత శక్తి అయినా-ఆ సమయంలో హిరో మాత్రం వాడే" అన్నారు భరణి.

"అది నిజమేరా... ప్రిన్సిపాల్ గారి వర్గర్నించి స్టాప్-ఘౌడెంట్స్ మాదా గొప్ప టెన్షన్ లో పడిపోతే నిద్యుయేషన్ ని సేవ్ చేసిందిమాత్రం వాడే" అన్నాడు చిదంబరం.

"ఎస్! ఆరోజు వాడిదే... మనం చెత్తగా చిత్తయిపోయాలి" అంటే పలవరించినట్టుగా అన్నాడు వంశీ.

"ఆ రోజున కాదు, ఈరోజున చిత్తయిపోతున్నాం. ప్రిన్సిపాల్ గారు కాలేజీలో పీరివి పుంటే మొహం వాచేట్టు లిట్టేవారు, లేదా సస్పెండ్ చేసి వుండేవారు. కానీ ఇప్పుడు ఇంటికి పిలిచారు. ఏం చేస్తారో ఏమో" భరణి

"ఇంతకీ ఆ మనకార్యం మనదేనని ప్రిన్సిపాల్ కి తెలిసిందంటావా?" ప్రభాకర్ సందేహం.

"ఇంకా అనుమానమా? ఈ కాలేజీలో ఇంత దౌర్భాగ్యం మన పతాపం కాకపోతే మరెవరిది?"-శ్రీనివాస్.

"అయినను కలవబోతున్నాంగా! ఇప్పుడే బుర్ర బద్దలు కొట్టుకోవడం దేసికీ?" అని సమాధానపరిచాడు వంశీ.

ఆ సాయంత్రం అంతా కట్టకట్టుకుని ప్రిన్సిపాల్ గారి ఇంటికి వెళ్ళారు

వారు ఊహించినదానికి తిన్నగా రిసెప్షన్ లభించింది. కాలేజీలో ఏమీ జరగడంలే ప్రవర్తించసాగారు.

లాన్ లో కుర్చీలు వేయించుకొని కూర్చున్నారు!

ప్రతి ఒక్కరి కుటుంబ విషయాలు అడిగి తెలుసుకొంటూండగా వచ్చింది గాయత్రి డ్రైలో కూల్ డ్రింక్స్ పెట్టుకుని.

"మా అమ్మాయి గాయత్రి" పరిచయం చేశాడు ప్రిన్సిపాల్.

నన్నది జలదరింపు కాదది, లక్ష ఓట్టుల పాక్!

"అ లవ్ యూ! అని నీతోనే అనిపిస్తాను. పండెం"

....ఒకరోజున తాను వినిన సవాలు గుర్తుకొచ్చింది వంశీ.

నిశ్శబ్ద జలాశయపు అడుగున వున్నట్టుండి పిన్నోడుగా నట్టు తృప్తిపడ్డారు వంశీ అండ్ కో.

అరచేతులు చెమటలు పట్టసాగాయి.

"తీసుకోండి...." ప్రేతోవి స్పాక్స్, డింక్స్ ఆఫర్ చేసి గాయత్రి.

తాము ఇంతకాలం టీజ్ చేసింది ప్రిన్సిపాల్ గారమ్మాయి.

"బోయ్స్... తీసుకోండి, ఇది కాకేజీ కాదు, ప్రిన్సిపాల్ దు... అంతకన్నా కాదు. ఇక్కడ మన మధ్య జరిగేదే... అవ్వాలి... నేనీహతులుగా మాట్లాడుకుందాం. సుకుమార్ మల్లహాలికాడు అతని సాధ్యం? ప్రైవేట్ అ హుల గుణాశింపు కూడా నిశ్చయంగా వుంటు కునేగా న్నెల్ వచ్చింది ఆ దెస్ట్ లో ఎవరూ ఈ విషయం గమనించ లేదు. కొందరు దీనిని కనికట్టుగా భావిస్తున్నారు. మరికొందరు ఏమి గానే మల్లహాల వినిరేసినట్టు అభిప్రాయపడుతున్నారు నాతోడుకో రెండు నిజా వాదనిస్తోంది. ఏదో జరుగుతోంది అదేమిటో తెలుసుకోవాలంటే, ఆ రోజున అసలేం జరిగిందన్నది తెలియాలి..." అని గారు ప్రిన్సిపాల్.

సుకుమార్ ఆ సమయంలో ప్రదర్శించింది గారడీ ఏదా? ఈ అతడికి అతీగ్రాడియ శక్తులు వున్నాయా?

ఇంత చిన్న వయసులో అంతటి భారణీవిద్య తెలా అర్జించ గలిగాడు?

ఇవీ ఆయన తెలుసుకోవాలనుకుంటున్న ఆసలు విషయాలు.

గాయత్రి వాళి ప్రేతో లోపలికి వెళ్ళింది.

అప్పటికిగాని వంశీ అండ్ కోకి దైర్యం కలగలేదు.

"లేదు సార్....వంశీగాడే గాయత్రి చెప్పని కాలితో లాగిరయాన్ ముందుకి తప్పాడు...." అన్నాడు భరణి.

"అవున్నార్...." అంటూ ఆ రోజున జరిగింది జరిగినట్టు పూస గుప్పెట్టు చెప్పాడు వంశీ.

దాదాపుగా గాయత్రి చెప్పిన విషయం, వంశీ చెప్పిన విషయం ఒక్కటే! పిన్సిపాల్-నారాయణదారులు—అలోచనలు ఒక కాలిక్కి వచ్చాయి.

* * * *

అక్కడ ప్రాంత అంతా చిద్నీ వచ్చి పడిపోయినట్టు స్తంభించి వుంది.

అది కళ్ళలో ఏదో భావ పరంపర పెట్టుకుంటోంది. పెదవులు ఏదో జపించడానికి అన్నట్టు సన్నద్ధమవుతున్నాయి. గొంతు కడుపులోని శబ్దాలను పేర్చుకుంటున్నట్టు గుటకలు వేస్తోంది.

చందమామను పాము పట్టేసినట్టుంది.

నిలువెల్లా విషం వ్యాపించిన ఆ వెన్నముద్ద నల్లగా మారి గోలుంది.

అరడి ఎదురుగా ఆమె-ముడిపడిన జుట్టు ముఖమంతా వ్యాపించి వుంది.

అమె సన్నంగా వుంది. పూల పుప్పొడి పులిమినట్టున్న ఎర్రని శరీరంపై గుండె మీద రెండు కుంకుడు గింజలు పెట్టుకున్నట్టున్నాయి టుడాగ్ర భాగాలు.

అమె శరీరంలో ప్రతి అవయవమూ పెద్దదే!

అయితే అతడు ఇదేమీ గమనించే స్థితిలో లేడు.

ప్రతిమలా వుందామె-నిర్జీవ ప్రతిమ అమె.

ప్రాచీనులు లోకకళ్యాణం కోసమే తమకు తెలిసిన ఏదైనా విన్నోడినే అంకితం చేశారు. లోకకళ్యాణం కోసమే ఆ విద్యల్ని సాధించాలన్న తపనతో ఎన్నో అద్భుతమైన త్యాగాలు చేశారు. కానీ ఈ బ్రహ్మచారి అద్దదోవన పరమహంసతత్వాన్ని ఆకళింపు చేసుకుంటున్నాడు. శవంతో సంబోధించబోతున్నాడు. సంబోధించడానికి ముందు కొన్ని ప్రకృతి శక్తుల్ని స్వాధీనం చేసుకుంటున్నాడు.

అతడు— 'జ్ఞాననిధి'గా నూరిన నుకుమార్.

నేలమీద పెద్ద ముగ్గువేసి వుంది. దానిదమీ పనుపు, మంకుష చల్లివున్నాయి. ఆ ముగ్గుమీద శవాన్ని పడుకోబెట్టాడు.

ఆ శవం తల అగ్నేయ దిశకు, కాళ్ళు నైరుతి దిశకు వుండేలా వెల్లకిలా పడుకోబెట్టాడు. ఆ శవంపైనే గాదు, అతడి శరీరంపై కూడా నూలుపోగు అనేది లేదు. ఆ శవంపై పద్మాసనం వేసుకుని కూర్చున్నాడు. కూర్చునే ముందు మంత్రాలు చదువుతూ శవం చుట్టూ ముగ్గులాంటి తెల్లనిబొడి చల్లాడు. ఆ తరువాత శవంమీద కూచున్నాడు. గుప్పెడు హారతి కర్పూరం తీసుకుని శవం నుదుటిపై పెట్టి వెలిగించాడు.

“శరీరేణ జితాస్పర్శే శరీరం యాగి భుజితం”

“శరీరం అందర్నీ జయిస్తుంది, కానీ శరీరాన్ని యోగి జయిస్తాడు” అని ఉపనిషత్తులు ఉద్ఘోషిస్తాయి.

సరైన సమయంలో—ప్రదేశంలో-పద్ధతిలో యోగాభ్యాసంచేస్తే-
యమ నియమాలను పాటిస్తే-

అమోర

అసన, ప్రాణాయామ, ప్రత్యాహారాలను ఆచరిస్తే-

ధ్యాన, ధారణ, సమాధులను పొందగలిగితే-

అతడికి శరీరం స్వాధీనమాతుంది.

అతడు మహాయోగి అవుతాడు.

యోగశాస్త్రానికి సంబంధించిన ఇరవై రెండు ఉపనిషత్తులను అపోశనం పట్టినవాడు, కాయకల్పం పొందిన ‘మహాయోగి’ ఆచార్యశాల నేమీ ఈ శవ పూజలు, శవ సంపర్కాలు చేయలేదు. అన్ని విద్యలూ ఆయనకు తెలిసినా వుద్రాన్ని ఉపాసించలేదు. కాంతి పూజలే చేశారు. ఆయన తనకు తెలిసిన సమస్త విద్యల్ని జ్ఞాననిధికి ధారపోయడం వలన కేదరి, జలందరి, ఉడ్డియాణం, వాదబిందు, జ్ఞానబిందు లాంటి వీర విద్యలు కూడా అలవడ్డాయి.

యోగ శాస్త్రోపనిషత్తుల లక్ష్యం సమాధి స్థితిని పొందటమే!

వుద్రాన్ని ఉపాసించి సమాధి స్థితిని పొందడానికి ప్రయత్నిస్తూ ‘జ్ఞాననిధి’ అనబడు నుకుమార్ శవంతో సంబోధిస్తున్నాడు.

పరమహంస స్థాయికి చేరేవారికి ఉచ్చస్థలాలుండవు- శవానికి క్రికి రేడా వుండదు, ఇది తినవచ్చు-అది తినకూడదు అని వుండదు—కేవల పడుకోవచ్చు అక్కడ పడుకోరాదు అని వుండదు.

ఒక్క చార్మ్యంలో చెప్పాలంటే వారు మానసికంగా ఇదేమీ గమనించే స్థితిలో వుండరు.

కాన్ని సంవత్సరాల తరబడి సాగించే ఉపాసన ద్వారా వారు మానసికంగా ఆ స్థితికి చేరతారు. ఆ స్థితికి చేరినవారు ఏ యే పనులు చేస్తారో, ఏలా జీవిస్తారో అలా చేయడం వలన....అలా జీవించడంవలన ఆ స్థితిని అపొదించుకుంటాడు ‘అమోర’.

సంబోధనలో రేత: పతనం కారాదు.

శవంబుద కూర్చోవడంతో, సాదకుని బరువుకి శవంతోని గాలి యటకుపోవడం-శబ్దం రావడం-కదలడం జరుగుతుంది. ఈ హఠాత్పరిణామంతో భయపడేవారు, మరి భ్రమించే సాదకులు ఎందరో!

శవ సంబోగం సామాన్య విషయం కాదు. శరీరం విగును పోవడం కద్దు. అంగప్రవేశం ఐహా కష్టసాధ్యం.

ఒక్కో దేవతను ప్రసన్నం చేసుకోవడానికి ఒక్కో తరహాపూతో పూజించినట్లే కొన్ని కొన్ని నీధులను పొందడానికి కొన్ని జాతుల శ్రీలతో సంబోగించడం, భగవూజ చేయడం కద్దు.

శ్రీలందరూ అన్ని రకాల పూజలకు పనికిరారు.

జాతకరీత్యా-

వారి వారి శరీర నిర్మాణాన్ని బట్టి-

వారి ప్రవర్తనను బట్టి శ్రీలను 20 రకాలుగా విభజించారు.

1. పద్మినీ :

దయార్థి హృదయం. అమిత ప్రేమ, అనురాగం వలకబోస్తూ ఆత్మంత సుందరంగా ఈమె వుంటుంది. నడకలో హాసగమనం, విశాలమైన నేత్రాలు, సన్నటి నడుము, పొడుగాటి జడ, తోతైన నాటి కల్లి వుంటుంది. తల్లిదండ్రుల ఎడ ప్రేమాభిమానాలు మెండు. శరీరం నుండి ఒక విడమైన పద్మముల నుండి విరజిమ్మే సుగంధం కలిగి వుంటుంది.

అందానికి తగ్గగుణం, భర్తను సంపూర్ణంగా సుఖపెట్టడం ఈమె లక్షణం. అదృష్టవంతురాలు, తక్కువ సంతతి కలిగివుంటుంది.

2. చిత్రాణి:

విశ్వాసం కలిగి ప్రేమానురాగంతో వుంటారు. వారి అందాను

వారే మురిసిపోతారు. ఎక్కువ శ్రమపడరు. తెలివి లేటలు కలిగి వుంటారు. ఈ జాతి శ్రీలు శివస్స గుండ్రముగా వుండి, చురుకైన నేత్రాలు గలిగి వుంటారు. గమనంలో ఏనుగువలె వుండి, నెమలివలె చుట్టూ తూరు. ఇట్టి శ్రీలకు అతి సుకుమార శరీరం, అమిత నిగ్గు. భర్త సృత్యముతోను, ప్రేమ, అందములతో అలరిస్తారు.

3. హస్తినీ:

భర్తయొక్క కోర్కెలకు అనుగుణంగా ప్రవర్తించే శ్రీ ఈమె. అమిత కామకత్వం ఉండటం సహజం లక్షణం. దృఢంగా వుంటుంది. ఒక్క నిగ్గు, అమితంగా వుండవు. ముక్కు, పెదవులు, మెడ మందంగా వుంటాయి. నేత్రములు చిన్నవిగా వుంటాయి. అతి పనిమివర్ణంగానూ వుంటాయి పెదములు మందంగా వుండి, నడక ఏనుగువలె వుంటుంది ఆ తలోనే కోపం, ప్రశ్నలు కురిపించడం వారి సహ లక్షణం. భర్తలో తృప్తి అంతగా చెందక, పర పురుషుల సంబంధం ఏర్పరచుకోవాలని ఐనను ఉపన్యూనరుతుంది.

4. శంభినీ:

పొడవుగా వుండి, వేల అధిరేటట్లు నడుస్తారు. నడిచేటప్పుడు పిడుమలు కదుల్తాయి. కళ్ళు వక్రంగా వుంటాయి శరీరం లావణ్యంగా వుండదు వీరు అధిర్యతకోసం ప్రాకులాడుతారు. అనుక్షణం కామప్రేమ వల్ల వుంటారు. మత్తుపానీయాలపట్ల మోజు ఎక్కువ. పరపురుషులపై ప్రేమ అధికం.

5. పద్మినీ:

భర్తపట్ల ప్రేమ, అనురాగం. సర్వసాధారణ ప్రవృత్తి. నిగ్గు, విడియూ అందంగా వుంటుంది. మధురమైన గొంతు- భర్తను అన్ని విధాల సుఖపెట్టుటలో ఆరితేరి ఉండురు.

6. మైత్రాయని:

అపురూప సౌందర్య లావణ్యవతి. ఇతరులను ఆకర్షిస్తారు. పరిచయం చేసేటప్పుడు నడిస్తారు. అయితే ఈమెకు లభించే భర్త ఈమె అందాన్ని ఇతరులు చూస్తున్నారే అన్న తలంపుతో కూర్చుడిగా ప్రవర్తిస్తూ సాధిస్తుగా మారడం ఈ జాతి స్త్రీ చేసుకున్న దురదృష్టం. సంసార జీవితం అంత సుఖప్రదంగా వుండదు. ప్రతివారూ ఈమెను ఆకర్షిస్తారని.... ఈమె పర ధర్మం జోలికి పోదు-అని శాస్త్రవచనం.

7. కలహకారిణి:

కనుబొమలను తరచూ అడిస్తూ వుంటుంది. నడుస్తున్నప్పుడు దున్నపోతులా ఉంటారు. మీద ఇనుక చల్లినా పట్టించుకొను. దేవుని వస్త్ర-భర్తను నైతం చంపడానికి వెనుకాడదు. ఇతరులతో సూరిం పెట్టుకోవడం వారి తెలివి కోటలుగా భావిస్తారు.

8. గృహస్థిణి:

పేరులోనే గృహాలక్ష్మి ఈమె. సంసారం. బాపత్రయం అధికం భర్తకు అనుకూలంగా వుంటుంది. మితంగా మాట్లాడుతుంది ఇతరుల మోసం చేయదు. పరపురుషులను ప్రేమించదు. సౌందర్యంకోసం పాట పడదు. కుటుంబ గౌరవం కోసం పాటుపడే ఇల్లాలు.

9. అతుర:

ప్రతి పని చకచక చేయాలనుకుంటారు. సర్వ సాధారణ సౌందర్యం. భర్తపై ప్రేమ-తరచూ భర్తతో మోరంగా కలహం వహించడం జరుగుతుంది. ఇటువంటి స్త్రీ మనోభావాలు ఇతరులు అవగాహన చేసుకోవడం కష్టమే మరి.

10. భయాతుర:

అందమైన శరీరదాయ. నాజూకుతనం. మాటల్లో బెరుకు. ఏకా

కంగా వుండేను. అందర్నీ ప్రేమించే మనస్తత్వం. తెలివైన మెంటా టి అధికం.

11. కాశిని:

పుత్రా మాటల్లో మోసం చేసే వనిత ఈమె. కళ్ళు ఎర్రగా వుంటాయి. నాస్తికంగా అమిత పేరును అలకబోస్తారు. అంతర్గతంలో అపవిత్ర ఇతరులను నులభంగా మోసగిస్తుంది. ఈమె స్నేహం చామతో తెలిమిలాంటిది. ఈమెతో భర్త జీవితం దుర్లభం.

12. హంసిని:

హంసగమన నడక. బాలా అనందమైన జీవితం గడవగలది. ముఖం పశ్చిమ. ఎల్లప్పుడూ విజృంభించే ప్రాతివిద్యం వహిస్తుంది. అందరితో ప్రేమాస్పదంగా సుఖపెట్టుంది. అదృష్ట చిహ్నం శ్రేయస్థ భావ కలిగివుంటుంది.

13. బహువంశిని:

తల్లిని శరీర దాయ. గృహ జీవితం పట్ల అసక్తి. భర్త ప్రేమానుభావం పొందుతుంది. సుఖంలో గౌరవింపబడే వనిత.

14. క్రిపాణి:

నిగ్గు, దిడియం అంటే ఏమిటో తెలియని వనిత. బలహీనంగా వుంటుంది. చెడు ప్రవర్తన కలిగి వుంటుంది ఎవరితో ఏ ఏమిటన్నా నిర్భయంగా మాట్లాడుతుంది ధనం కోసం ఎవరితోనైనా కలిసి ఏడిస్తుంది.

15. భువినీ:

తల్లి తన పుత్రుగా ఇతరులను నులభంగా మోసగిస్తుంది. పైకి

తేనె లాలితే పలుకులు పలుకుతూ మనసులో విషాన్ని నింపుటనే మన
త్యం-అబద్ధం పట్ట ఈమె.

16. ప్రేమిని:

అందంగా వుంటుంది. భర్తతో ప్రేమింపబడే స్త్రీ ఇతరులను
నవ్వించడానికేగా వుండి త్యాగగుణం కల్గి చిరునవ్వుతో ఇతరులను పం
కరిస్తుంది. నోడవైన జాతు ఈమె సొందర్యాన్ని ఇనుముడింప వస్తుంది.

17. క్రిష్టాన్ని:

తానే తెలివిగలదానన్న నమ్మకం. కోపదారి గుణం ఇతరులను
పలికేటపుడు తత్తరపాటు గుణం కల్గిన వ్యక్తి.

18. మదమన్ని:

కామవాంఛ అధికంగా గల్గినది. పురుషులను పట్టప్పుడూ ఈ
వేపు తిప్పకోగల తత్త్వం వ్యతిరేకం. ఏ ప్రదేశంలోనూ స్థిరం
వుండదు.

19. కుల్చిపేదని:

ఈమె Iron Leg.

గౌరవం గూర్చి పట్టించుకోదు. ఆమె మేలు ఆమెకుంటే దాని
అన్న లక్ష్యం గలది. వ్యతిరేకం.

20. నరకి:

చిన్న కళ్ళు. పాపం చేయాలనే తలంపుతోనుండి ప్రైవేట్ మాట్లాడు
వేదాను వల్లిస్తుంది. ఇతరులను మోసంచేసే గుణం కలది.

21. వర్జిని:

విశ్రాంతమైన మతపరమైన అలోచనలు. అందరిలో నెక్స్టు
జగత్తులో పుట్టాలన్న మాట. పెద్దలు-పిల్లలు గురించి తన
పురుషుడిని సంఘంలో గౌరవం, భర్తను గౌరవం

దాని సంతోషించబోతున్నది వచ్చినాది శ్రీనివాసుని గుర్తించగానే
జ్ఞానాది అనబడు సుకుమార్ లో ఒక విచిత్రమయిన ఆలోచన వాడు
చేసింది.

శవాన్ని నిద్ర లేపితే?

శవాన్ని నిద్రలేపేందుకు తీసుకొచ్చి, శవం నాలుక బయటకు లాగి
అది శవం దగ్గర జాగ్రత్తగా దాచుకుంటారు; దండంలా వాడు
కుంటారు సాదాశుభం, ఇది ఎవరివద్ద వుంటే వారికి అతీంద్రియ శక్తులు
వచ్చేవి అవుతాయి వారి నమ్మకం. అయితే, నిద్రలేచిన శవం వేయి
పాదాలలో నడుచుకుంటుంది. వేయి పాదాల బలమున్న ఆ శ్రీనివాసుని లోగడీయ
చేసేవారే....

9

అష్టమి చంద్ర విలాసం

విశ్వాకర్షులు మనసా వానా చతుర్విధ కిర్మలు జరుపుతూ
విశ్రాంత, సవగ్రహ, అష్టదిక్పాలక, సప్తమూలలతోపాటు షోడశాక్షర
'అ' నుండి 'ఆ' వరకు) అమావాస్య మొదలు పౌర్ణమి వరకుగల ఆది
పక్షం, చంద్రకళలు (16) జరుగు యజ్ఞమే- అష్టమి చంద్ర
విలాసం.

పరిరోజు రాత్రి 6-30 గంటలనుండి అష్టమి వారికి సుహృద్
పాతలం పుత్రులూ- పౌర్ణమిరోజు రాత్రికి జరిగే పూజని బయలు ప్రదేశ
లో పూజించుట చాలా చేస్తారు. శక్తుల మనసెరిగి భగవంతుడు
మనకు సహకరిస్తాడు.

అష్టమి చంద్ర విలాసం

16 అందాహుపాలు—

16 అధిదేవతలు—

16 అకర్షణ శక్తులకి

జరిపేపూజ అద్భుత ఫలితాన్ని ఇస్తుంది. కానీ సుకుమారు
కాంతిపూజల్ని ఎన్నుకోలేదు. శుద్ధపూజల్ని ప్రారంభించాడు అందు
దాగంగా శవాన్ని నిద్రలేపే ప్రయత్నం చేస్తున్నాడు. లోక కర్మ
సేకే కాంతి పూజలు చేయవలసినవాడు బ్రహ్మదయ శుద్ధపూజలు చే
స్తాడు.

పసుపు-కుంకుమ-సున్నంతో మూడురకాల ముగ్గులేనీ వున్నా
నోమీద!

అ ముగ్గుమీద వెల్లెకిలా పడివుంది శ్రీ శవం.

అ శవంపీద సుకుమారుడు. ముందుగా నుదుటిపై హరి
గిందాడు. తర్వాత శవం చెవిదగ్గర మంత్రపతనం ప్రారంభించాడు.
మంత్రోద్ఘాటన పరాకస్థాయికి చేరుతున్నకొద్దీ శవంలో చలనం ఆరంభ
మైంది.

శవం కదలికలకు అనుగుణంగా తన శరీరాన్ని మలుపు
తాగాడు.

అదొక విచిత్రమయిన పరిస్థితి.

శవం చెవిదగ్గర మంత్రపతనం ఆగితే జీవం పోనుకుంటున్న
శరీరం నిశ్చలమవుతుంది.

శవంలేనీ, శవంపై అద్భుతంగానున్న అతడు క్రింద పడతాడు.

నిద్ర మేల్కొన్న శవానికి పది ఏనుగుల బలం వుంటుంది.
నిద్రమేల్కొన్న శవం ముందుగా దాడిచేసేది శవసాదకునిపైనే....

శవాన్ని నిద్రలేపడానికి మంత్రపతనం కొనసాగించవలసిందే;
సుమీక్షించి మేల్కొన్నట్టు జాగ్రదావస్థకు చేరుకొన్న ఆ శవాన్నుంచి
చేదవరకే మరణం తథ్యం.

ముందుగా శవం తల కదిలింది.

తర్వాత కాళ్ళు చేతులూ—

శవంపై పద్మాసనం వేసుకొని కూర్చుని, ముందుకి వంగి
160 చెవిదగ్గర మంత్రపతనం గావిస్తున్న సుకుమార్ అప్రమత్త
మయ్యాడు.

హఠాత్తుగా శవం తల గాలిలోకి లేచింది.

ఇదే విచిత్రమయితే గుండె గుబుగుబలాడటం చిరుచెమటలు
లోడు. సుకోవడం— గుండె ఆగి పోవడం భాయం!

అ శవం మాపులు మరల్చుకోవడంతోంది. ఎవరో హిస్సా బైట్
సేస్తున్నా సోరదీ

అ మాపున్నుంచి దృష్టి మరల్చుకోవడం కష్టంగా వుంది.

సప్తాక్షిపుడు— మనసా వాదా చర్యైద తర్కాలు జరిపిన తర్వాత
వాక్ నిర్లక్ష్యమను మనో ఉపాసకుడు— అద్యాకాలనేమి ఎవడికి దార
పోకు చ్చాలు విజృంభనంగా పనిచేస్తున్నాయి.

చుట్టూ వున్నవారి ప్రాణాలు పీచుపీచుమంటున్నాయి; చుట్టూ
డిక్కుపెట్టూ నిలబడిపోయాడు; ముఖాలు కెల్లగా పారిపోయాయి.

వాడు, కలకు లాడించి శవం గాలిలోకి లేవడం ప్రారంభించింది.

అంతే. రెండు చేతులతో అమె మెడ చుట్టాడు క్రిందికి జారిపో
బయట పట్టుకున్నాడు.

శవం పూర్తిగా లేచి నిలబడింది. శివమెత్తినదానిలా ఉంగిపో
తోంది.

రాంకతో తగ్గుచున్నాయి. అరమోడ్పు కన్నులకింద ఆరాటం చూపింది. ఏదో ట్రాన్స్లోకి వెళ్ళిపోయింది.

— ఆ స్థితి; ఆమె స్థితి సుకుమార్ కి అర్థమయింది.

ఆమె బలహీనతను పసిగట్టాడు ఇహ ఆలస్యం చెప్పడం ఆమెను రెచ్చగొట్టాడు.

కోరికతో బదులెక్కిన కళ్ళలో-తమకం తరించలేనట్లు చూసి, తన చేతులతో బంధించి పెట్టడంపై నోటిని గట్టిగా ఆదిమి వేసి బలమైన నాలకతో రాసింది. పక్షస్థానాన్ని బలంగా ఆతని రాతికి అడిగింది ముఖం ముఖంపెట్టి ఉన్న ఆమె ఉచ్చాసన నిశ్వాసలు ఆతడికి వెచ్చగా తగులుతున్నాయి.

ఆ స్వల్ప ఆమెకు మహాం బలాలన్నీ స్పష్టమైంది. ఆమెకు ఆమెకు సహృదయంగా ప్రాప్తిస్తోంది!

అది రెండు శరీరాల కలయిక. ఆమెకు ఆ తన-శరీరం పనులను పాపే ద్రియాలను చూచి ఆమెకు సహృదయంగా ప్రాప్తిస్తోంది. ఆమెకు ఆ తన-శరీరం పనులను పాపే ద్రియాలను చూచి ఆమెకు సహృదయంగా ప్రాప్తిస్తోంది.

గురువునుంచి ఆన్ని విద్యల్ని అందుకున్న సుకుమార్ సహృదయంగా ప్రాప్తిస్తోంది.

ఆమె ఆ అనుభూతినుంచి తేరుకునేలోపే 'కిల' పదాన్ని ప్రయోగించాడు.

కళ్ళు తేలిపోతున్నాయి; శరీరం దూదికన్నా చాలా తేలికగా ఉంది; ద్రీమిగా ఉంది.

ఆమె బలహీనతని సకాలంలో సరిగా వినియోగించుకున్నాడు.

ఒక శక్తిలా కదిలిన ఆమె పురుష స్వర్గంలో సగటు శ్రీరామం పోవడాన్ని తనకు అనుకూలంగా తిప్పకొన్నాడు.

న్ని క్రిడలవలెనే రతి క్రిడకూ తొన్ని నియమ నిబంధనలు, బలనాలు, మాటలు వున్నాయి. అయితే సగటు శ్రీకి అవస్థ తెలియదు. శ్రీల సంగతి ఎందుకు, ఎందరో పురుషులకి కూడా ఈ విషయం తెలియదు. ఒకవేళ తెలిసినా ఆశ్చర్యబంధనం, సర్వబంధనం వారమే తెలియడానికి అవకాశం వుంది. గజబంధనం, మకర బంధనం తెలియడానికి అవకాశంలేదు. ఆమెకు ఆ అవకాశం ఇవ్వడంబట్టి తేలి

ఆమెకు ప్రాణాంతకమైన బంధాన్ని తనపై ప్రయోగించబోతున్నాడని ఆమెకు తెలియదు.

శక్తితో సంగమం మహాప్రమాదం.

యో: కందరాలు బిగుసుకు పోవడంవలన అంగప్రవేశం దుర్లభమవుతుంది. బలవంతాన అంగప్రవేశం జరిపినా సహజనిర్ధంగా యోనిలో ప్రవేశించడం అసాధ్యం. అందువలననే రతి చాలా కష్టం.

అందుకే సహృదయం మారలు వీటికి అతీతులు శ్రీతో ఏమి చేయాలి? అందువలననే శవంతోనూ అదే విధంగా రమించగలరు.

అలా శవానికి ప్రాణంపోసి సుకుమార్ సాధారణ ఆమోదేశ్వరం వలెనే సమస్యను అధిగమించాడు. పది ఏనుగుల బలాన్ని అది ఎక్కిన ఆమెపై గజబంధనం ప్రయోగించబోతున్నాడు.

అతడు ఆమెను బలంగా బంధించడానికి చేతులన్నీ వాడుకున్నాడు. తప్పుతారు. కానీ పై నామ మాత్రంగా ఆచ్ఛాదన ఏర్పాటు చేసి, దానిపై ఏనుగుని ఆకర్షించడానికి అది ఇష్టపడే తినుబండారాలను చూడారు. దిండి కోసం వచ్చిన ఏనుగు ఆ గోతిలో పడుతుంది. ఆ గోతిలో వుండలేక, ఆ గోతిలోనుంచి బయటకు రాలేక అది పెట్టే మూరంతో అది చిచ్చరిస్తుంది.

ఇప్పుడూ అదే జరగబోతోంది.

శృంగారంలో ఎవరు పైన ఎవరు క్రింద; ఎవరు ఏ అవయవం ఏ విధంగా తాకుతున్నారో అన్న భాస వుండదు.

అదొక మైమరపు

అదొక యుద్ధం!

ఈ యుద్ధానికి నియమ నిబంధనలు లేవు.

భావప్రాప్తి పొంది ఆమె;

రేతఃపతనం కాక అతడు.

ఆమె 'లలాటేష్టితకం' ప్రయోగించాలని చూస్తోంది.

తన కాలిలో అతడి కాలు నొక్కిపట్టి, రెండో కాలు అతడి కంఠం మీదుగా వేరుమొట్టి, ఒక భామవును వీటెవ్వరినా చిట్టి రెండో భామవుతో అతడి మెడ వంటకూ ముద్దు పోటుకోవడానికి వెట్టు. క్రింద అతడి మైకి శృంగారానికి ప్రయత్నిస్తోంది. ఆమె పట్టుకున్న ప్రయత్నం 'వృషాధిరూఢకం' అంటారు.

అయితే సుకుమారుడు ఆమె ఆట సాగనివ్వడంలేదు.

పైపెచ్చు ఆమె భావప్రాప్తి పొందింది.

ఆమె బలహీనతని గమనించిన అతడు 'గజబంధనం' ప్రయోగించడానికి ముందు

'లిల లిండులకం' ప్రయోగించాడు.

ఒకరి తొడతో ఒకరి తొడను, ఒకరి భామవుతో ఒకరి భామవును గట్టిగా కౌగలించుకోవడాన్ని 'లిల లిండులకం' అంటారు.

ఆమె ఎముకలు విరిగిపోయేదీ, ఒడలు చీరుకుపోయేదీ గమనించే నీతి దాటిపోయింది.

భగ లింగాలు తాగిస్తూ సఖ్యత్రాలలో, ప్రణయ తాదనలతో అరాటంతో దూషిస్తున్నాడు. ఆమె ముఖంతో ముఖంపెట్టి, కళ్ళలో కళ్ళు పెట్టి పాల భాగన్ని పాలభాగంపై మోపి 'లాలాడికం' ప్రయోగించాడు. దుఃఖన పంచకంతో - చుంబనం, అలింగనం, దంతకత్తం, సఖ్యత్రం, ప్రణయతాదనం-ఆమెను వశం చేసుకున్నాడు.

నుదురు, ముంగురులు, బుగ్గలు, కళ్ళు, వక్షస్థలం, పెదవులు, నాచిక, గజ్జలూ, చంకలూ, భగమూ ముద్దులతో నింపాడు. ఆమె తనని తాను మరచిన స్థితిలో వుండగా ఆమె రెండు కాళ్ళూ అతడి రెండు మేడలపై అచ్చి తల కిందితు వాల్చింది. అలా వాల్చడంలో ఆమె తల అతడి రెండు కాళ్ళ దిగువన చిక్కుకుంది. పెదరెక్కలు పిరికిపట్టు ఆమె రెక్కలు రెండు ఒరిసి పట్టుకున్నాడు. చతుష్పత్తి కళల్ని అదక్షణలో పెడుతూ ఆమెను పిప్పిలికం చేశాడు.

కాళ్ళూనేకలూ వదలితేని స్థితి ఆమెది. క్రమ క్రమంగా ఒకటి మెడవారిపోతోంది కానీ పిల్చడంకూడా కష్టమవుతోంది. నోటిలో గాలి పిల్చడానికి విశ్వ ప్రయత్నం చేస్తోంది కళ్ళు తేలిపోతున్నాయి. అప్పటికి ఆమె నాలుకను తన నోట్లోకి తీసుకున్నాడు. పదనీయ కత్తుతో కత్తిరించినట్టు వళ్ళతో ఆమె నాలుక కొలిచాడు.

అంతే!!

చెట్టు కూలినట్టు ఆమె శవమైంది నేలకూలింది.

ఆ నాలుకను భద్రపరుచుకున్నాడతడు.

శవంతో సంభోగించిన అమోఘులున్నారు. కానీ శవాన్ని నిద్ర లేపి లేపి పతనం కాకుండా సంభోగించినవారు; నిద్రలేచిన శవం నాచికను కత్తిరించినవారు దాదాపుగా కనిపించరు.

గురు శృంగారంలో అసాధారణమైన తాంత్రిక వస్తువుని సాధించాడు 'జ్ఞానసిద్ధి' అనబడు సుకుమార్.

శవాన్ని నిద్రలేపిన జ్ఞానసిధి తన తడవరి శారీరకమాన్సి శీతలా ప్రయోగంగా నిర్దాశించాడు. ఆ సహృదయ ప్రారంభించున అనుచరులకు పురమాయించాడు.

* * * *

'గురు దింగ్ దాంగ్ వస్తోంది....' అన్నాడు భరణి

భరణి చెప్పిన ఆ దింగ్ దాంగ్ గాయత్రి.

వంశీ పరిస్థితి కుడిలోపద్ధ ఎలుకలా మారింది. అమె ప్రిన్సిపాల్ గారమ్మాయి

ప్రిన్సిపాల్ గారు తనను చాలా అభిమానంగా ఇండి? పలికారు. గౌరవంగా పూజారు. గాయత్రితో కానీ చెప్పినారు అటువంటి గాయత్రిని అటవట్టించడమా? ఎలా?

అతడి ఆలోచనలు ఎక్కడి ఆగిపోయాయో అక్కడ గాయత్రి స్వరం వినిపించింది. "ఏమిట డీ వంశీగరూ- చార్లీ చాప్లీన్ లా పేస్ మాస్కో చేసుకొని చూస్తుండిపోయారు. ఇది మూకీల వాణం కాదు-టూకీల యుగం. చాకిటూకీల యుగం" అన్నది గాయత్రి.

ఒక అబ్బాయిని, అందునా పిల్లని-టి వాగుడుతాయన ఓ అమ్మాయి అంత పట్టికేగా కామెట్ పేసేసరికి చుట్టూపెన్న అమ్మాయిలు కిసుక్కున నవ్వారు. దానితో ఖండగుడిన్న అబ్బాయిలు 'తక్షణ కర్తవ్యం ఏమిటి గురు' అన్నట్టుగా వంశీవైపు చూశారు.

చిక్కదలికతో తడవరి శారీరకమాన్సి నిర్దేశించారు. అయితే అతడికాక్షణాన తెలియదు 'జ్ఞాన సిధి' అనబడు సుకుమార్ రూపంలో ఓ పెద్ద ప్రమాదం పొందివుందని; తాను ఆమెను పులిముందు 'ర'గా విసరబోతున్నానని!

* * * *

అత్మాత్మం గిరిజా మతి:

సహచర: ప్రాణా: శరీరమే గృహవే

సంచారం పదమో: ప్రదక్షిణ విధి:

సోత్రాణి సర్వాగిరో

పూజాతే విషయోప బోగరచన

నిదానమాది స్థితి:

మద్యమూర్మ కరోమ

ఏతతత్త్వం శంభోతవాచారసమే.

అంజీ-

శివా! నీచేనా ఆత్మ-

గిరిజ బుద్ధి-

ప్రాణాతే ప్రదమ గణాలు-

శరీరమే నీ గృహం-

నేను సడిచిందంతా నీ ప్రదక్షిణం-

నెను మాట్లాడిందంతా నీ స్తోత్రం-

నేను విషయ పాంచర్మి అనుభవించడమే నీ పూజ-

నా నిద్రే నీ సమాధి స్థితి-

నేను ఏ పని చేస్తున్నానో శివా-

అదంతా నీ ఆరాధనమే!

అని అ గుర్తొచ్చి ప్రార్థిస్తున్నాడు ఓ బుడబుక్కలవాడు.

అప్పుడు సమయం తెల్లవారుజామున రెండు గంటలయింది.

అ స్థలం: ఊరుకి దక్షిణాన వున్న రుద్రకూమి.

ఎందరెందరో ప్రశాంతంగా భూగర్భంలో శయనిస్తున్న చోట.

సగంకాలిన కద్దెల మధ్య; ఖాదీద ముగ్గుల మధ్య కూర్చున్నారారు అ ముక్కంటిని ఆరాధిస్తున్నాడు.

* * * *

గాయత్రి తండ్రి- కాలేజీ ప్రెస్సిపాల్- నారాయణాచార్యులుగారు తన గదిలో వున్నారు. ఎప్పుడూ ఆర్ధరాత్రి దాదేవరకు ఏదో ఒకటి వదవడం ఆయనకు అలవాటు. కానీ ఆ రోజున మనసు పు స్తక పతనం మీద నిలవలేదు. ఆలాగని వేరొకపని చేయబుద్ధి కాలేదు.

బయట వాతావరణమంతా ప్రశాంతంగా వుంది.

తుపాను వచ్చే ముందు ప్రశాంతత!

మెయిన్ లైటు ఆరేసి బెడ్ రైట్ వేశాడు.

నీలివర్ణం గదంతా అలముకుంది. రాక్లో ఓ వేపు బుక్స్: మరో వేపు ఆడియో క్యాసెట్స్, ఆ గదంతా నిశ్చల చాయా చిత్రంలా వుంది. ఆయనకు ఏం చేయాలో తోచని స్థితి. టెవ్విరికార్డర్ 'ఆపి' వేశాడు. "సిల్కమర్" నీనిమాలో ముఖేష్ గాత్రం- తన ప్రీయువాలిని మర్చి పోలేని రాజ్ కుమార్ అత్మ పాడేపాట అది!

ఆ పాట వింటూనే తృప్తిపడ్డాడు ఆ సమయంలో ఆ పాట విని బానికి మనస్సుకిందం వెళ్ళి టెవ్విరికార్డర్ 'ఆపి' వేశాడు. అప్పుడు గమనించాడు...చాయ ఒకటి కిటికీకి అవలివేపున కదలాడుతున్నట్లు రటాలున బయటకు నడిచాడు. అప్పటికే ఆ చాయ ఆ గది గాయత్రి వేపు వెళ్ళిపోయింది. ముగ్గుల మధ్య... క్యాసెట్ పెట్టుకుని వినడమో చేస్తుండటం వలన మాస్టారి ప్రేమ

కారణంగా చాలుతోని దివాన్ మీద నడుం వాలుస్తుంది. గాయత్రికి కేర గది వుంది. తన గదిలో తానుంది.

ఆ చాయ గాయత్రి గదివేపు వెళ్ళడం గమనించిన మాస్టారు వదిలిపోయి ఆ వేపు నడిచారు.

సరిగ్గా ఆ సమయంలో—

తెగిపోయిన మల్లెవెండు పోగుపడినట్టుగా నడిమంచంమీదం వెలు.

కంటిమిడికి వాలిన అల్పిపుల్లంటి రెప్పల్ని తెరిచి, శూన్యంలోకి చూస్తున్నావామె పెదపులు భయంవల్లనో, బలహీనతవల్లనో కాని అల్పిగా అదరుతున్నట్టుగా అనిపిస్తున్నాయి. తెల్లని నుదురుమీద నల్లని ముంగురులు జీరాడుతున్నాయి. ఇయర్ డ్రాప్స్ పాడుగాలికి ఉయ్యాల వాగుతున్నాయి. ఉయ్యలు దీర్ఘతరంగా తీస్తు వటంవలన గుండె బిల్బిత ఎగనీ ఎగనీ పడుతోంది.

ఆమెను ఆ స్థితిలో చూసిన నారాయణాచార్యులు గారితో నరాలు కేగే డెన్సిన్!

నిశ్శబ్దం గుండెల్ని పిండేసే శ్మశాన నిశ్శబ్దం....

అగ్నిపర్యతం బద్దలవతోచూ ఆఖరి క్షణంలో చల్లారిపోయిన రావణ.

గగర్వాలుతో ఆయన గొంతు తదారిపోయింది. ఏనాడూ ఇటు మీద చుష్టాంతరాలను చూడని నారాయణాచార్యులుగారు ఎంతగా కల వికషాడూ అంటే, అప్పటికే ఆయన శరీరం చెనుటతో తడిసి పోయింది.

మరణంకూడని ఏ అపశృతి ఆయన కళ్ళముందు కదిలిందో... పొరల్లో నున్న ఏ రాగబంధం కల్లోలితమయిందో- ఏ... గాయత్రి గదికి... చావానికి ఆ ఖావానికి మధ్య

అప్పుడు ఆరంభమయింది: దూరాన ఏదో వప్పుకు భూతానింబద్ధ చెట్లమధ్య నుండి ప్రేతాత్మల మోషలా అలణ్ణి రావడం చీకటి గాలులు.

వేదమంత్ర పఠనంలా సాగే నదిలా. యుక్తాయుతాలను వేదంలా వురాణంలా - రంజింపజేసే కావ్యంలా - పాడుతున్న గోదామణి అక్కణ్ణింది కదిలాదాయన.

ఎవరో తనను అనుసరిస్తున్న అనుభూతిని తరుముతూ, గుండ్లలోకి అణచుకుంటూ కాళ్ళను కూడదీసుకుని కదిలాడు.

మరొకరు, వేరొకరు అయితే కంగారుపడి గాయత్రి సవరణ చేయడమో, ఇంట్లో వాళ్ళని నిద్రలేపడమో చేసేవారు. కానీ ఆయన అవేమీ చేయలేదు. తిన్నగా స్నానాలగిడికి వెళ్ళాడు. తలమీదుగా తొలి బెట్టు ఎత్తి పోసుకున్నాడు. మడిబట్ట కట్టుకుని పూజగదికి వెళ్ళాడు. నుదురు కుంకుమ దిద్దుకుని దీపారాధన చేశాడు. పద్మాసనం చేసుకుని జపమాల దరించాడు.

గుండెలో ప్రారంభమైన ప్రకంపన సెకండ్లలో శరీరం మొత్తం వ్యాపించింది.

దెన్నెలో కూడా దెవంపట్ట విశ్వాసాన్ని విస్మరించలేదు. మెడికల్ పొరల్లో; గుండె ఆరల్లో; రప్పించుకుని మంత్ర పఠనం కొనసాగించాడు.

ఏ పాళం అతడి గుండెల్ని మెలిపెట్టి ఉదేశపరచిందో ఆయన పూర్తిగా పరిసరాల్ని మర్చిపోయాడు. 'గాయత్రి' జపంలో తాదాత్మ్యం చెందాడు.

సరిగ్గా ఆదే సమయంలో మరికొన్ని సమయాల చాలా వేగంగా అగిరిపోయాయి. అంతవరకూ మౌనంగా వున్న ప్రకృతి పూర్తిగా మొదలయిన ఉరుములు మెరుపులతో మరింత భీతావహంగా మారిపోయింది.

ఆకాశం గుండె పగిలిన హోరుమంటూ వర్షం.

ఇక్కడ ఇలా జరుగుతుందగా -

జావాహరిని బహుమారంగా అవు పేదతో అలికి ముగ్గులు పెట్టి కట్టేస్తూ ఆహారం చేసిన అతడు కాలిమడమను లింగమునందు, పద్మాసనం మూలమందు, వెన్నును నిటారుగా వుంచి భూమధ్య ముఖాన్ని వుంచు

దీని నిర్ధాననం అంటారు.

దీనివలన త్వరగా నిద్ర పొందుతారని సాధకుల ఉవాచ.

నిర్ధాననం చెసిన ఆ సాధకుడు 'జ్ఞాననిధి' అంటాడు నుకుమార్.

అతడి చేతుల బొటన వేళ్ళు రెండూ రెండు చెవులను -

మామ్రు ప్రేళ్ళతో కళ్ళను -

మిక్కిల ప్రేళ్ళతో ముఖాన్ని -

అంతర ప్రేళ్ళతో ముక్కుని బంధించాడు.

'మన' అని బీజాక్షరాన్ని పతిహ్రా మానసిక జపం చేస్తున్నాడు.

దీని 'యోగముద్ర' అంటారు. శివశక్తుల కలయిక వంటి దానిని సాధకుడు పొందుతాడు)

పద్మాసనం వేసి, యోనిముద్ర దరించిన 'జ్ఞాననిధి' కుండలని పోల్చుతాడు

యోనిని సూర్యకాంతులవంటి 'శాంతి', కోడికోడి చంద్రులతో పోల్చుతాడు. 'యోగముద్ర' అంటారు. శివశక్తుల కలయిక వంటి దానిని సాధకుడు పొందుతాడు)

జీవుడు నువ్వు నాడిలో బ్రహ్మలిముఖంగా పయన్మయమై
శక్తి సహస్రారంలో శివునితో విహరిస్తుండగా జరిగింది ప్రకృతి
లిఖితం.

రగులుతున్న నెగడు ఆ యుంయూహరుతానికి దశ దిశలా
వెదురయింది.

అతడి ఉపాసన భగ్గుమయింది. జాగ్రదావస్థకు చేరుకున్నాడు.
పుర్రగా తలిన చింతనిప్పుల్లో గాయత్రీదేవిని ఆరాధిస్తున్న నారాయణ
చార్యులు, పూజగది గుమ్మం వద్ద నిలబడి వున్న ఆచార్య భార్య కన్న
చారు.

దెబ్బతిన్న పులి మేనీటర్ గా మారుతుంది.

మేనీటర్ సాగించి మారణకాండను అక్షరాలతో పాఠం
కట్టం.

ఉపాసన భగ్గుమై ఆ సాధకుడు సాగించే శ్రమేదాన్ని నిలబడి
రించగలవారుండరు.

వగతో ప్రతీకార జ్వాలలా లేచి నిలబడ్డాడు. సుకుమార్.

* * * *

తలలో ముక్కు గ్రుచ్చినట్లు-

కాళ్ళలో మేకులు దిగబడినట్లు -

జేడుతో ఒక్కంటా గాట్లు పెట్టినట్లు వుంది.

అసలు తనకేం జరిగిందో; నిజ వెత్తు నిన్నుతున ఎందుకు
శ్యామినిందో అర్థం రావడంలేదు. ముచ్చగా కళ్ళు మూసుకున్నాడు.
రండ్రి పోవ్వలతో గుడికి అడుక్కింది. అది ముచ్చగా తన
కలిసున్నాయి.

"గాయత్రీ... మహాలక్ష్మమ్మ మానుకి ప్రదక్షిణం చేసిరామ్మ"
అదే బాబు నారాయణాచార్యులు. పట్టు దోవతి కట్టుకుని, ప్రేమచ వేసు
కున్న చన సుదురు తిరుమార్గం బొట్టు బాసిపోయింది....

గాయత్రీ-వేప కలిసి వున్న మాను చుట్టూ మందపం వుంది. ప్రద
క్షిణం చేయడానికి మందపం మెట్లెక్కసాగించి గాయత్రీ ఎదురుగా
కుప్పిడి అయం వేపు నడిచారు నారాయణాచార్యులుగారు.

ముకుళిత సాస్త్రాలతో మంత్ర బంధం చేస్తూ ప్రదక్షిణం చేస్తున్న
గాయత్రీ, "గాయత్రీ.... ఈ దీనుడ్ని కనికరించు, ఈ దీనుడిపై నీ కరుణా
బాక నిక్షణం ప్రసాదించు" అన్న మాటలు వినిపించిన వేపు
బాసింది.

గాయత్రీ-మహాలక్ష్మమ్మ మానువద్ద సాష్టాంగదండ ప్రణామంచేస్తూ
గాయత్రీదేవిని స్మరిస్తున్నారు.

'గాయత్రీ....' అని ఆ దేవదేవిని స్మరిస్తున్నాడని అర్థం చేసు
కున్న ఆ గాయత్రీ ముందుకు వెళ్ళబోయింది. కానీ ప్రాణాచారం పడిన
అతడుకు "గాయత్రీ.... గాయత్రీ" అంటూ అంగపూజ ప్రారంభించ
బోయే అతడి ముఖంలోకి చూసింది.

అతడు- వంగి. అతడి కౌంచెతనానికి అప్రయత్నంగా నవ్వింది
అమ్మ.

"ఎక్కడ ... ఎక్కడ, ఇక్కడే ఎక్కడో పడ్డాయి" అంటూ
మరసాగాడు.

"నిమిషి బాయా వెదకుతున్నాన్?" అప్పుడే వచ్చిన ఓ ముత్తయి
కు అంది.

"... అలా పడ్డాయి..."

"... అలా?"

“అవునండీ... ఈ అమ్మాయి నవ్వింది”

“ఈ అమ్మాయా?” అన్న ప్రశ్నకు తలెత్తాడు.

ఎదురుగా ముత్యమయిన కూడా వచ్చిన పనిపిల్ల కనిపించింది. నిగ్గుతో చితికిపోయిన వంటి ఒక్క ఉదుటున గుడి మెట్టెక్కుతున్న గాయత్రి వేపు పరుగుతీశాడు.

అలుపుకన్నా సూక్ష్మమయింది, శక్తివంతమయింది బీజాక్షరం.

బీజాక్షరసయిత మంత్రాన్ని నియమనిబద్ధలతో ఎవరయితే పాట్రో వారు కాలాన్ని, మృత్యువుని జయించగలరు.

ఒక ఉపాసకుడు మరో ఉపాసకునితో వైరం పెట్టుకోడు.

ఒకరి శక్తి సంపదలను మరొకరు ఛాలెంజ్ చేయరు.

దాని ‘జ్ఞానసిధి’ అనబడు సుకుమార్ తన ప్రయత్నం ద్వారా కావంతో చెప్పిపోయాడు. జ్యేష్ఠ పూర్ణిమ రోపు గాయత్రిని పశచాత్తాపితరాలని శపథం చేశాడు.

10

దూరాన ఎక్కడో ఓ తీతుపుపిట్ట ఆడుస్తోంది.

ఆ రోజు ఏకాదశి. పగలంతా ఉపవాసం వుండి రాత్రికి భోజనం చేస్తాడు.

ఆ ఇంట్లో!

ఆ ఇంటి యజమాని- కాలేజీ ప్రెసిపాల్- నారాయణాచార్యులు. అంటి ఛానెలేడు, చేపుని ఛానెస్, చింతన తప్ప.

పగలంతా ఉపవేశం వున్న ఆ కుటుంబ సభ్యులు తండ్రి అగిరి పడితే గాని తాము ఎంగిలి పడరు. అంతా కలిసే భోజనము చేస్తారు.

ఆ రోజున ఉమ్మి కూడా మింగకుండా కరోర నియమాన్ని పాటిస్తాడు.

ఆ ఇంట్లో వారికి అపశకునం అయిదు రంగులలో దర్శనం వుంది.

అప్పుడు సమయం- రాత్రి తొమ్మిది గంటలు. అయితే అవశం ఉపవృత్తమై పెనుదీకట్లు దట్టంగా అలుముకున్నాయి.

మృతి బీభత్సాన్ని నారాయణాచార్యుల్లో ఆందోళన ఎక్కువవుతోంది- పిట్ట దట్టమగుతున్న చొద్దీ ఆయనకు నేలపై కాలు నిలవడం కష్టం.

“గాయత్రీ...” అని పిలిచాడు ఆయన.

ఆయన పిలుపుకి జవాబు రాలేదు.

అప్పుడు గమనించారు- గాయత్రి తమ మధ్య లేదని.

“మరి... గాయత్రీ....” అన్న పిలుపులో ఆ ఇల్లు మార్కొ బెనెటో.

అప్పుడే అటు కో.ం మోదసాగారు తన మీదున్న గాయత్రిని పిలిచినా పిట్టకుని గాయత్రీ జపంచేస్తూ గాయత్రి కోసం వెదుకుతున్న ఆయన పిట్టాని రోపల బాదాగిన్ని దాచుకుని, పైకి నిర్మలంగా కనిపించేట్లు పర్యతంలా వున్నాడు. “గాయత్రీ.... గాయత్రీ....” అన్న కోర్కె దట్టించుకోవడం లేదాయన. ఏదో అతీంద్రియ శక్తి లాక్కుపోయి పిట్ట నడుస్తున్నారు. అలా నడుస్తున్న వాడల్లా బ్రాత్రూమ్స్ పక్కా శున్న స్టోరూమ్ దగ్గర ఆగిపోయాడు.

అపస్మారక స్థితిలో- స్టోర్ రూమ్ లోని పాత సామాన్యలో పాత వస్తువుగా పడి వుందామె ముఖమంతా కమిలిపోయివుంది నేరే తిన్న నోరులా వుంది పెదవుల రంగు. చెమట జిగట ముఖం చోటు చేసుకుంది గుండె ఎగిసి పడుతోంది వెక్కిళ్ళు వచ్చిన్నట్లు కంటా కదిలిపోతోంది.

జక్క చూపుతో ఆమెని చదివేసిని నారాయణాదర్శనం పూజ గదిలోకి వెళ్ళారు. గాయతీదేవి పాదాల వద్ద ఉన్న ముగ్గుల తీర్థం తీసుకొని వచ్చారు. ఆమె చెమట అమ్మనాని ముక్కు దిద్ది పోనోట్లో పోతారు. ఆ తర్వాత ఆమెను రెండు చెతులతో లేపివేసి పాదాలలోని జడలంతా వృక్షం మొదలు వగ్గర పడుకోబెట్టారు. తర్వాత ద్యాన ముద్రలో మునిగిపోయారు.

* * * *

ఆకాశాన చుక్కల చీర పరిచినట్లుంది.

మహాప్రస్థానం— ఐతిహాస సమాధులపై బ్రహ్మ జెమ మొక్కలా, చిన్న చిన్న ముళ్ళపొదలు, జాట్లు పిరబోసుకున్న కమ్మలా మురిచెట్టు—

దక్షిణ స్థానం యమస్థానం.

పూరుకి శ్మశానం దక్షిణాన వుంటుంది.

మృద దేవతోపాసకులు దక్షిణం వేపు తిరిగి తమ కార్యక్రమాల నిర్వహించేది అందుకే!

ప్రేతాత్ములు దక్షిణం వేపు నుంచి మునిగిని గమనిస్తూ వారు ఆర్యులు పేర్కొన్నారు.

మనిషి నిలువెత్తు నున్న అగ్నిగుండం- చింతనిప్పులు కలిసి మందుతున్నాయి.

చింతనిప్పుల పెరదనం అతడి మొహంమీద ప్రతిబింబిస్తోంది అది ఎదిరిగా వస్తువు, కుంకుమ, ముగ్గుతో చిత్ర విచిత్రమయిన పాతాళానికి చెందిన ముగ్గు వుంది ఆ ముగ్గుపైన విచిత్రమయిన అల్పచిత్తం. కోసిన నిమ్మకాయలు, తలతెగిన కోడి పదిపున్నా వున్నాయి.

ముగ్గులను నిలుబడి వున్న అతడు పెరుమీద వేసి, గింజలా పెట్టుకు.

అతడి రెండుకళ్ళ మధ్య రక్తవర్ణంలో కుంకుమ బొట్టు

కాగితగా చూస్తే లోతయిన అతడి కళ్ళలో కదలాడే కని, ముగ్గుల ముగ్గులను క్రూరత్వం, దిగించిన పెదాల మధ్య పట్టు చింతనిప్పు.

అతడు 'జ్ఞానసిధి' అనబడు సుకుమార్

అతడు ప్రయోగించిన శిశులా ప్రయోగం బెడసి కొట్టింది.

పిన్ననితోపై శిశులా ప్రయోగం చేస్తాడో అమె తనకు తానుగా చూసుకున్న దగ్గరికి నడచి వస్తుంది. భోగపూజకు సహకరిస్తుంది. పూజా చేసిన వాడికి 'పుంసత్వం' అమరత్వంగా మారుతుంది. ఆమె చూస్తున్న అతడి పరమపుత్రాయి. ఆమె తనకు తానుగా తన శరీరాప ముగ్గులను చూసింది హోమ గుండంలో వేసి మృదదేవతల్ని తృప్తి పరుస్తాడు. అతడు తాను ఆ హోమగుండంలోకి దూకడం ద్వారా తనని తాను మృదదేవతలకు అర్పించుకుంటుంది.

అతడు శిశులా త త్రాగి గానం చేసి ముగ్గులను పెట్టుకు. 'జ్ఞానసిధి' అనుకుమార్, కానీ తంత్రం పారలేదు తంత్రం అతడు అతనిని ప్రయోగించినవాడు చేస్తాడు....మహా దారుణం.... రక్తం కక్కుకుంటూ, కొన ప్రాణాలతో నిలవిల్లాడుతూ అతడు లోజులు తరబడి నరకవేదనని అనుభవిస్తూ హేయమైన దావు చిస్తాడు.

'జ్ఞాననిధి' అనబడు నుకుమార్కి ఆ దుస్థితి లాభమేమిటి? లాభం. అలాగే కాంక్షేమీ దారపోసిన శాంతి పూజం ఫలం.

తాను ప్రయోగించిన శీతలామంత్రం 'గాయత్రి'పై ముద్ర వేసడంతో 'జ్ఞాననిధి' అనబడు నుకుమార్ అహం దెబ్బతిన్నది. అతని పంట సమయంలో సాదకడు ఏం చేయవలసింది అనడమే తప్పు. తన జ్ఞాననిధికి అనుభవం కూర్చుంటే అయినందుకు అతని పంట సమయం. అప్పుడు వివిధించింది- సన్నగా తలవేసినట్లు- అది రింగ్ వాయిస్!

ఆ వైపు చూశాడు జ్ఞాననిధి

చిన్నతనాలు మినహా అతడి ఒకటిమీద ఇతర అవార్డులు లేవు.

పాదమీద గడ్డం

మెడలో పాము ఎముకలు గుడిచిచ్చం పూల

తక్కు ఉబికి రక్తం గడ్డకట్టినట్లున్నాయి

త్వదదేవతల్ని ఉపాసించేవారు వెలుగుని ఇష్టపడం; మిమ్మలని అరికేందరు; తక్కువగా మాట్లాడతారు

అతడి రెండు చేతుల్లో రెండు కపాలాలు వున్నాయి. అవి అతని 'మీమాంస' అవుతాయి.

విశ్వం ఉపాసించే వైపు చూచి కుంగిడ్డు పుం

హానిపడ్డాడు. ఆ మంత్రం వానగని వలన వచ్చింది. శరీరం నుండి శక్తిని బాగాగా వచ్చిన తర్వాత హానిపడ్డాడు. అదపగట్టుకు పోయింది.

ఉపాసకులకు అతి ముఖ్యమయినది మంత్రోచ్ఛరణ.

ఉపాసకులకు నియమనిష్ఠలు అతిప్రధానం. నిర్ణీత సమయంలో నిర్ణీత పద్ధతి మంత్రాన్ని ఆరోహణ అవరోహణక్రమంలో పఠించాలి. ఇది ఉపాసకులలో తేడా వస్తే ఫలితాలు వారుగా వుండాయి కనుకనే శాస్త్రాన్ని మంత్రగాడు- అన్న అనుమానం వస్తేదాని ఆ వ్యక్తి పట్ల పితృభయం!

అతడు కపాలాలు రెండు చేతుల్లో పట్టుకుని వచ్చిన అతగాడికి కంఠాన్ని సవ్యంగా లేపు.

అప్పుడేగా వుండేవాడని అతడు తన జీవితానికి జ్ఞాననిధి ద్వారా సాధించ సంకల్పించాడు.

"జ్ఞాననిధి! ఉపాసకుడు ప్రయోగించిన మంత్రం విఫలమయితే అది అతని దుష్టి హాస్తుది. ఏ వ్యక్తిపై నీవు శీతలామంత్రం వుంచావా అతనికి దుష్ట శక్తులు వలకు నీవు విశ్రమించకు నీ పాపం తీర్చుకోవాలి. అలాగే అతని దుష్ట శక్తులు తీర్చుకోవాలి. ఏ ఉపాసకునికయినా పరమ పితృభయం- పరమ హంసతత్వం!"

అతడు - అతని పాపం తీర్చుకోవాలి. అలాగే అతని దుష్ట శక్తులు తీర్చుకోవాలి.

అతడు - అతని పాపం తీర్చుకోవాలి. అలాగే అతని దుష్ట శక్తులు తీర్చుకోవాలి. అతడు - అతని పాపం తీర్చుకోవాలి. అలాగే అతని దుష్ట శక్తులు తీర్చుకోవాలి.

ఏ ఉపాసకుని పాపం తీర్చుకోవాలి. అలాగే అతని దుష్ట శక్తులు తీర్చుకోవాలి. అతడు - అతని పాపం తీర్చుకోవాలి. అలాగే అతని దుష్ట శక్తులు తీర్చుకోవాలి.

చారుణ హోమం అరంభమయింది.

ఏ ఇంట్లో ఔదంబర వృక్షం వుంటుందో ఆ ఇంట్లో అరికి రక్షకవచంగా ఉపయోగపడుతుంది. దత్తాత్రేయుని శిష్యులకు ఈ వృక్షం కల్పతరువువంటిది. ఈ వృక్షం ఏ ఇంటి వుంటే ఆ ఇంటివేపు గోడ గణాలు కాలుకదవలేవు. ఈ ఔదంబరే వృక్ష కాండాన్ని హోమం నడిచేటటుగా వాడతారు. ఈ ఔదంబర వృక్షం మెడిసిన్ గా కూడా ఉపయోగపడుతుంది. ఈ ఔదంబరే వృక్షానికి పౌరాణిక గానం కూడా వుంది.

శ్రీరసాగమదనంలో ఉద్భవించిన ఆమృతాన్ని సేవించే వారే తలకు అమరత్వం సాధించింది ఇహ రాక్షసులు తమనేమీ సాధించలేకపోయిన దేవతలు తమ శక్తిని, ఆయుధాలను దీనిని మహర్షి వాడే పోతారు, అయితే రాక్షస బలంముందు నిలువలేక పోయారు. రాక్షసుల ఎదుర్కొనితానికి తమ ఆయుధ సంపత్తి అవసరమయింది. ఆ సమయంలో దీనిని మహర్షి ఆ సర్వకర్తవ్వి తనతో పోయివున్నాడు. దేవతలూ వచ్చి దీనిని మహర్షి పాదాలపైబడి తమ వేదనకు ఆయన ముగిచగా ఆ మహర్షి దయాశుభై తనని చంపి తన శరీర భాగాల్ని : తన వలసిందిగా చెప్పారు. ఆ మహర్షి వెన్నెముక దేవేంద్రునికి వ్రజాంశమయింది. ఆ విధంగా ఆ మహర్షి దేవతలకు ఉపయోగపడ్డాడు. ఆ సమయానికి ఆ మహర్షి భార్య నెండు ముఠాలు ఆమె తనకు మరణవార్త విని శోకించి, తన భర్తని చంపిన దేవతలను కపి శర్మగా ఆ దేవతలంతా వచ్చి ఆమె కాళ్ళపైబడి క్షమాపణ కోరారు. “వేద పుట్టితేయే నా బిడ్డకు తండ్రి ఎవరు?” అని ప్రశ్నించగా, అశ్రీమ “నీకు పుట్టితేయే బిడ్డ ముల్లోకదాసులకు పూరియకర్తాడు. పాద బంధుగా విరాజిల్లుతాడు” అని వరమిచ్చాడు.

“అదిగో” ఆ ఔదంబర వృక్షం ఆ ఇంటికి రక్షకవచంగా వుంది.

ఆ ఇంట్లోనే గాయత్రి వుంది.

ఆ ఇంట్లోనే గాయత్రి దేవిని ఉపాసిస్తున్న నారాయణాచార్యుల వాస్తవం.

గయ త్రిపై శివలామృతం ప్రయోగించాలంటే ముందుగా ఆ ఇంటి పెరట్లోని ఔదంబర వృక్షాన్ని తొలగించాలి. తర్వాత గాయత్రి ఉపాసకులమన నారాయణాచార్యులుని తన మంత్రశక్తితో నిర్విర్యం చేయించి శక్తి జ్ఞానినిధి వుండాలి.

★ ★ ★ ★

“గురూ! ఈ ఇదు నల్లమక్కపిల్లల్ని ఎక్కడికి తీసికెళ్తున్నావ్?” అని అడగడం అడిగాడు భరణి.

“నా ప్రేమ కానుకగా గాయత్రికి ఇట్టామని....”

“వరయనా చాలా చితో చేసిన తాజ్ మహల్ ఇస్తారు. పిల్లల బొమ్మ ఇస్తారు. అని నల్లమక్కపిల్లల్ని ఇస్తారట్రా?” అనడిగాడు భరణి.

“నా సెయిలేవేరు—” అంటూ కుక్కపిల్లల్ని తీసుకొని మాస్టా పండ్ల బోగ్గారు వంశీ.

నాగా అదే సమయానికి ఆరుబయట లాన్ లో తండ్రి-కూతుళ్ళు వాళ్ళు వున్నారు.

ఆ సమయంలో కుక్కపిల్లల్ని చూసి గ్రాయత్రిని ఎలా అటు పట్టి లాన్ తెలియక సందిగ్ధంలో పడ్డాడు వంశీ.

రాత్రి ఆ అబద్ధ మక్కపిల్లల్ని చూడగానే దత్తాత్రేయుని వద్ద ఉన్న పిల్ల హాసంలో నున్న అయిదు వేదాలు స్మరణకు వచ్చాయి నాస్తిక!

వంశీ కమాషాకి తీసుకొచ్చిన కుక్కలు వేదాలుగా కనిపించాయి. పిల్లలారా నారాయణాచార్యులుగారికి.

ఋషులను పరీక్షించడానికి దత్తాత్రేయుడు చందాలుని రూపంలో పంపాడు. వంశీకి ఆ దత్తాత్రేయుడెవరో, ఆ కథ ఏమిటో తెలియదుగాని ప్రసిద్ధిపొందే గారి అమ్మాయిని గాయత్రిని అటపట్టివదానికి కుక్కపిల్లలి తీసుకొచ్చాడు.

వంశీ తీసుకొచ్చిన ఆ అమ్మడు సుక్కపిల్లలు అమ్మడు రంగులలో పున్నాయి.

తంత్రితో 'కుక్కచేళ్ళరం' అని ఒకటి వుంది.

విశిష్ట సాదనతో మనిషిని పశువుగాను, పక్షిగాను మార్చగలిగి దివ్యశక్తి వారికి వుంది. పశువుగా, పక్షిగా మారినవారు తిరిగి మానవరూపం పొందుతారు.

ఆ సాదనల ముఖాలలో లేతస్వప్న ఉద్భవమవుతుంది. వారి పరస్పర చట్టా శాంతి మండలం తిరుగుతున్నట్లుగావుంది.

—అయితే వంశీలో ఆ లక్షణాలేవీ కనిపించలేదు. వాని ప్రసిద్ధి పొందే గారి ఆ చిక్కపిల్లల్ని మాదగానే భక్తి పారవశ్యంతో పూజిస్తోందాడు. ఆ చిక్కపిల్లల్ని మహా పరాచంగా స్వీకరించాడు.

తాను గాయత్రిని అటపట్టివదామని తీసికెళ్ళిన కుక్కపిల్లడు గాయత్రికి రక్షణ కనడంలా పని చేయకొత్తూ మని వంశీకి తెలియదు.

యమధర్మరాజు అంతటివాడే ఖైరవవదూపంలో ధర్మరాజుని అనుసరించాడు!

—రావి చెట్టు

—జెదంబర వృక్షం

—తులసి మొక్క

—నాలుగు కుక్కలు (వేదాలు) కలసివున్నచోట వుద్రవిద్యలు పనిచేయవు.

★ ★ ★ ★

మేఘం ఉరిమిపట్టు విసిపిస్తోంది 'నువ్వేమార్' అనబడు జ్ఞాననిధి స్వరం.

తంత్రినికి పవిత్ర స్థలం మనోహర ప్రదేశం 'శ్మశానం'

'తా' పురల మాల ధరించి నృత్యంచేసే కూకాళ వేదిక ఇది: 'జీత' విహారిచే ప్రకాశత భూమి ఇది; 'కురనేళ్ళరి' నిద్దపీఠం ఇదే; కా' పున్నమయ్యేది ఇక్కడే; 'చిన్నమన్న' అష్టనృత్యం చేసేది.... 'హువతి మాతంగి' విహారిచేది ఇక్కడే?

శ్మశాన శాగరణ - అష్టాధారభైరవ - వోమభైరవ - కూతనాథ భైరవ తదితర భైరవ తంత్రి నివ్వలలో నిద్రించినవారు మాత్రమే "హువతి"ని పిలుస్తారు. చేసుకోగలరు. 'జ్ఞాననిధి' అనబడు సుషుప్తిలో ఆ మాతాన్య రోజున-శ్మశానంలో "ప్రశ్నంగిరి"ని ప్రసన్నం చేసి ప్రయత్నం చేస్తున్నాడు.

యజ్ఞకుండం దక్షిణ దిశ మహానాలుసి అనానస్థలం. ఆ దిశగానే మహాలక్ష్మి ఆహుతి సమర్పించాలి.

మహాలక్ష్మి అహుతి 'జ్ఞాననిధి' లో ప్రసన్నం అయితే సర్వత్ర విజయిస్తాడే మంత్రపఠనానికి అనుగుణంగా ఆహుతి ఇవ్వవలసిన పాత్ర పోషించు అందిస్తున్నాడు దయ్యంలా పున్న ముసలివాడు.

తెలచి ముసల - పసుపు - కుంకుమలతో దీప్తిని పంచకోణం: ఆ పాత్రాన్ని గానించి పంచ భైరవులు, మవ్వలో కూడాధారి భైరవం అష్టదిగ్గంధం చేసి చేతుల రెండూ గాలిలో పూపుతూ-మాలయ బాంధవ భోగి పోలిక పొందన" అంటూ గుర్తు తెచ్చాడు. సులతా అంబుల పాత్రాన్ని అహుతి ముగించుకుంటే వదిలి

చాడు హోమ ద్రవ్యం హోమగుండంలో పడగానే గుండంలో పెద్దజ్వాల
పైకిలేచింది ఆ కాన్నీ మింగేనేట్టు!

ఆవాల, మిరియాలు, అవంగాలు పడగానే అంత పెద్దమంట
ఎలా లేచిందో లాంటి కలకలకే తెలియాలి!

ఆ తర్వాత ఆలస్యం చేయలేదు జ్ఞాననిధి తన కుడిచేతి చిటికె
నేలా చిటికే హోమగుండంలోకి విసిరాడు-మహాకాలాగ్ని ఆహూ
చేస్తూ!

పక్కనే వున్న ముసలివాడు అందించిన సారానీసాలోని సా
తీసి భైరవునికి బోగం చేశాడు. ఆ తర్వాత గతంలో పరీక్షాక రహస్య
మంత్రాలు తనలోకానే గొణుక్కుంటున్నట్టు చదవసాగాడు మంత్ర
పఠనం పూర్తయ్యేసరికి తెగిన చిటికెన వేలు దానికి ఆదిగా తిరిగి వచ్చి
అటుక్కుంది.

"ప్రత్యంగిం" ప్రసన్నమయితే తలపెట్టిన పని పూరితాకపోతు
మన్నది లేదు. ప్రత్యంగిరి ప్రసన్నమైన మరుక్షణాన గాయత్రిపై శీతలా
ప్రయోగం చేస్తాడు. గాయత్రి అరుద్రభూమిలోకి అడగిడిన పురు
క్షణాన భగవంతుని చేస్తాడు.

భగవంతుని నిత్య యవ్వనం సంక్రమిస్తుంది.

ఆమె తనకు తానుగా తన శరీరావమాల్ని కోసి, హోమగుం
డులో అగ్నికి అహుతి ఇస్తుంది. అప్పుడు 'కృత్య' తన పాతం అవు
తుంది.

"ప్రత్యంగిరి" ప్రసన్నం కావడానికి ఏకవిష్టతో నిజమంతా
వల్లించాలి. బీజమంత్రాలు వల్లినూ ప్రతిసారీ స్మరణాన్ని హోమగుం
డులో ఒకటి చాలి. తన తొడనుండి ఒక మామ భాగం ఎదురుగా
వెలుగుతుంది. ఆ భాగం పూర్తిగా ముగ్ధమైపోయింది.

ఈ ఉపాసన విధానం బహుశా తనలా పూజించే వాళ్ళందరికీ

అనుకోని హోమగుండంలో ముందు నేలలో సాతి పెట్టాలి. ముష్టికా
పహారాని ఆ పురెకు అప్పుడే నాల్చిన శవ భస్మం రాసి కుక్కుమ
లొట్టి పెట్టాలి ఆ పురె కళ్ళలో రెండు మేకులు కొట్టాలి-రాతిముక్క
తో ఆ పురె చెవులు మూయాలి-నాసికా పుటాలలో కుంకుమ దట్టం
వేయాలి.

అ పదంగా కంకాశదశ ద్వారాలూ బంధింపబడాలి.

తరువాత కార్యక్రమానికి ఏర్పాట్లు చురుగ్గా సాగుతున్నాయి.

జ్ఞాననిధి 'కృత్య' వశమైతే 'ప్రత్యంగిరి' ప్రసన్నం కావడం
వచ్చు. అప్పుడతడు గాయత్రిపై శీతలా ప్రయోగాన్ని దిగ్విజయంగా
పూర్తిచేయగలడు.

గాయత్రి గంగానది అంతటి పవిత్రమైనది. కన్నెపొర తొలగని
పవిత్రుణ్ణి ఆమె శరీరంలోని ప్రతి రక్తపు బొట్టూ ఒక పూజా
భవమే! ఆమె శరీరంలోని ప్రతి అవయవమూ శుద్ధ దేవతలకు మహా
ప్రసాదమే!

శుద్ధ దేవతాస్థానములు కోరుకునేది ఆ వ్యక్తి పరపూర్ణ ఆరోగ్య
మంతా? కాదా? అని కాదు.

కోగలపుట్టి అయినాసరే మంచి వంశం, సదాచార సంప్రదాయ
పట్టుబాటుంచి వచ్చిన వ్యక్తిని పూజ్య వస్తువుగా స్వీకరిస్తారు.

గాయత్రి సదాచార సంపన్నురాలు. ఆమె తండ్రి నిత్యం సూర్య
మస్కారాలు, గాయత్రి జపం చేయనిదే పచ్చి గంగ కూడా నేనిం
చుంది.

అతని తండ్రి ఇల్లను బోధిస్తే....?

అతని తండ్రి తండ్రి శీతలా ప్రయోగం చేయబోతున్నాడు
అని అతని తండ్రి అతని తండ్రికి తెలుసుకోవాలి.

అందుకు అవసరమైన క్రతువులకి ఏర్పాట్లు మరుగ్గా సాగుతున్నాయి.

అయితే ఆమె ఇంటి నిత్యం గాయత్రీదేవి నామస్మరణ జరుగుతుంది.

ఆ ఇంటి బెదంబర వృక్షం వుంది. తాజాగా కుక్కపిల్లలుమీద చేరాయి.

మనిషికి అనుపించని పేలాత్మలు, దవ్వకకులు ఆ భైరవులశక్తి కప్పలేవు.

ఒక రాత్రినేళ కుక్కలు భయంకరంగా మొరుగుతుంటాయి మాదావిడిగా లేచిమాస్తే మనకు ఎవరూ కనిపించరు కుక్కలు ఎందుకీ అరిచాయో అర్థంకాక మన నిద్రను పాడుచేయాలని వినుకుంటూ వెళ్ళి పడుకుంటూం గానీ కుక్క గాయత్రీదేవిని కొద్దిసేపు జపించి తరువాత అంతరంగమును తలచుకొంటే...

—ఆ షణ్మాస మనశా ఆలోచనేరాదు.

ఈ స్వప్నిలో మన కంటికి కనిపించేవేగాదు, కనిపించినవి కూడా చాలా తిరుగుతుంటాయి.

ఆర్థరాత్రినేళ - గోదగడియారం ఒకటిన్నర చూపుతున్న సమయంలో గాయత్రీ తన గదిలో వత్తిగిలి పడుకొని ఉన్నది. అప్పుడే పరమానిశ్చలంగావున్న బెటెయిల్లు ఎవరో కదలినట్లు అర్థమైనాదు. నిశ్చలంగా వేచివున్న ఆ గది కలెక్షన్ కొద్దిగా కదలడం గాయత్రీ ఒకటిమీటర్లు దూపుకొని వెళ్ళి లాగిట్టు ప్రయత్నం చేసింది.

ఆ నిశ్చల నిశీధిలో కొద్దిగా కదలిక—

ఆ ఇంట్లోనివారంతా గాఢనిద్రలో మునిగి ఉన్నారు.

ఎవరో అరికాలిలో గీరినట్లు గమిక్కున లేచి కూర్చుంది గాయత్రీ.

ఆ సమయంలో ఆ యింటి వారావరణంలో హఠాత్తుగా మార్పు వచ్చింది. ప్రతి వస్తువులోనూ చిన్న కదలిక; గాలికి రెపరెప! కానీ ఆ పెట్టోని ఒకే ఒక బెట్టు అకుకూడా కదలడంలేదు అది బెదంబర వృక్షం.

అంతకు మించిన మార్పొకటి స్పష్టంగా కనిపిస్తోంది.

అంతర్గతం రోజునే ఆ యింటికి వచ్చిన అయిదు కుక్కపిల్లలు ఏడు బోడురుగా అరుస్తున్నాయి ఆ కుక్కపిల్లలకు మెడలో గొలుసులు లేవు. ఆ అయిదింటిని కలిపి ఒక జాబులో పడేశారు. వెదురు కరలో తయారుచేసిన ఆ జాబుని తమ ముద్దలలో ఎత్తివేయాలని కొన్ని ప్రయత్నిస్తుంటే, వెనుక కాళ్ళమీద నిలబడి ముందుకాళ్ళతో బెడద జాబుల్ని గీరుతున్నాయి మరికొన్ని.

ఈ కుక్కల అరుపులకి ఇంట్లో వారంతా నిద్రలేచారు.

మందుగా మేల్కొన్న నారాయణాదాయలుగారు లెట్టువేస్తూ కుక్కపిల్లల దగ్గరకొచ్చారు. ఆ జాబులోకి పురుగు పుట్రా ఏదయినా వచ్చిందేమోనని అనుమానంగా చూసారు. అటువంటిదేమీ కనిపించకపోవడంతో "కొత్తగదా....అలవాటులేక అల్లరి చేస్తున్నాయి కాబోలు" అనుకున్నారు. వాటిని సమదాయించి వెనుదిరిగారు.

గాయత్రీ పడుకునివున్న విషవక్తగా వెళ్ళా యాదృచ్ఛికంగా అగదిలోకి చూసారు-అప్పుడే గాయత్రీ క్రిందపడివున్న దుప్పటి తీసుకుని బయటకుపోయింది.

"ఈ గోదవకి నిద్రలేచినట్లుంది....." అనుకున్నారుగాని, "హమ్మ... నిద్రపట్టకం లేదా?" అని కూతుర్ని అడిగివుండే దానందేది.

అయిన యరాలాపంగా వెళ్ళిపోయారు.

గాయత్రి దుప్పటికప్పుకుని వడుకుంది.

వెదురు జాబులోని కుక్కపిల్లలు నాలుకజార్చి రొప్పుతున్నాయి. వాటికళ్ళలో నీలినీడలు ఇంకా దోబూచులాడ చూసే వున్నాయి.

సరిగ్గా అదే సమయంలో—

బుడబుక్కలవాదొకడు పూరు! దక్షిణాన వున్న సరిగ్గా స్నానింది, తన్మం దరించి పూజాదికాలు పూర్తిచేసి దమరుకమ్మెగిల్చి ఊళ్ళోకి ప్రవేశించాడు.

బలిపీఠం దగ్గరకు తిన్నగా వెళ్ళాడు.

దేవాలయంలో అధిదేవతలుంటారు.

ఆ అధిదేవతలకు ప్రత్యధిదేవతలు మరికొందరు వుంటారు. దేవాలయాన్ని ఆశ్రయించుకున్న వున్న దేవతలకోసం అర్పించే దేవనా స్థలమే బలిపీఠం.

బలిపీఠం దగ్గర నిలబడి గాలిగోపురంవేపు చుట్టే సారించాడు అ బుడబుక్కలవాడు.

ఒక్క శ్రీరంగంలోనే గాలిగోపురం సప్త ప్రాకారాలతో ఉంటుంది. అంటే- సప్తలోకాలు/అగ్నికి సప్తజిహ్వలు/సప్తఆర్కాలు/సప్త పూజావిధానాలు- అన్న భావాన్ని స్ఫురింపజేస్తుంది.

కానీ యిక్కడ ఒకే ఒక గాలిగోపురం వుంది.

"ఓ పురజనులారా- అంబ పలుకుతోంది; జగదాంబ పలుకుతోంది గరుడధ్వజం వెంటనే లేపండి"

—ధ్వజ సంతకం ఆ గ్రామానికి/పట్టణానికి రక్షణచరణం.

—గరుడధ్వజం ఆ గ్రామంలోకి దుష్టశక్తులు అడుగిడకుండా వెళ్ళిస్తుంది.

'గరుడ ధ్వజం' లేపమన్న హెచ్చరిక—

దుష్టశక్తులు/దుష్టదళక్షుల రాకని తెలియజేస్తున్నాయి.

అ రోజున ఆ బుడబుక్కలవాడు పదేపదే యీ హెచ్చరిక చేశాడు.

* * * *

"అయ్యో ఇదేమిటండీ- తులసి కుంపటి పగిలిపోయింది" నాచ్చు ఓది నారాయణాచార్యులగారి శ్రీమతి నుందరమ్మ.

ఆమె నిత్యం తులసిపూజ చేస్తుంది. ఆ యింట్లో తులసిమొక్క పెరిగడంతో ఆమె ఓ కురిడి తెప్పించి అందులో తులసిమొక్క పెరిగింది. ఆ మట్టికుండే ముక్కలయింది. మొక్క చిందరవంద కయింది.

"మాదండి మీ కుక్కపిల్లల నిర్వాకం...." కుక్కపిల్లలే ఆ ఓది కుండీని పాడుచేశాయనుకొని కంప్లెయిండ్ చేసినదామె.

"కుక్కపిల్లలకి తులసి మొక్కతో పనేమొచ్చిందబ్బా.... అయినా పెరిగేది కుక్కపిల్లల్ని ఆడిపోసుకుంటే పాపం వస్తుంది. మరో మెత్త తెచ్చుకో" అన్నారు మునిమునిగా.

సరిగ్గా అప్పుడే ఓ అదోవద్ది యిండిముందాగింది.

ఓ నడివయసు వాడు అబోదిగాడు.

అయితే- నారాయణాచార్యులుగారి బావమరిది, నుందరమ్మగారికి భర్త అమ్మడు.

అల్లాదారి- శాక్టర్ చల్లాదారి- సంప్రదాయ బ్రాహ్మణ కుటుంబం.

బంతో జన్మించినా వృత్తిరీత్యా కొంత; సహవాసరీత్యా మరికొంత నాస్తికభావాల్ని జీర్ణింపజేసుకున్నారు.

సూర్య సమస్కారాలు పూర్తికావితే గంగనయినా ముట్టని జ్వరం గారు, గాయత్రికి హారతి యివ్వనిదే ఇల్లు కదలని బావగారు ఆయన దృష్టిలో పరమభాండవులు.

ఆయన బాధ అక్కా-బావల గురించి కాదు, మేనకోడలు-గాయత్రి గురించే!

ఈ పోటీ ప్రపంచంలో దిగి వదులుతున్న అడవిల్లో కనిపించని నేడేం నేడర్ ఈమెలో కనిపించడంలేదు; పూజలు-వ్రతాలు-ప్రదక్షిణలు అని కాలయాపన చేస్తోంది, ఈ సమయాన్ని కాంపీటీటింగ్ ఎగ్జామ్స్ కి కేటాయించవచ్చు గదా!

—అన్నది ఆయన అభిప్రాయం.

ఆ సమయంలో ఆయన ఆ యింటికి రాకుండా ఉన్నట్టుయితే నారాయణాచార్యులు నిత్యం కొలిచే గాయత్రిదేవి; సుందరమృగాడి పూజించే తులసి ఆ యింటిని ఏ విధంగా కాపాడేవో ...!

* * * *

పసుపు-

పసుపు రంగులోనే వుంటుంది. కానీ జ్ఞాననిధి ముందు పసుపు నలుపు రంగులో వుంది. ఇది మధ్యప్రదేశ్ లో నర్మదా తీరాల్లో మండలా ప్రాంతంలో లభిస్తుంది. మధ్యప్రదేశ్ - ఆంధ్రప్రదేశ్ లో హద్దులో వున్న ఐస్టర్ అడవుల్లోకూడా లభిస్తుంది. నేపాల్ లో మిల్వాన్ పూర్ లోపల దొరుకుతుంది.

—దీని రుచి పసుపు రుచే: రంగు మాత్రం నలుపు. అదే!

—తాంత్రిక ప్రయోగాలలో ఈ నల్లపసుపును కాళికాదేవి నుండి తిలకంగా దిద్దుతారు. కాళికాదేవికి ఈ నల్ల పసుపు చాలా ఇష్టమట!

దీనిని కాలి హల్ది అంటారు.

కాలేకు దీనిని ద్రవాన్ని తీసి కాలి హల్దిలో పోసి ముద్దచేశాడు ఇది.

కాలి రుచిలో నీళ్ళు విసిరి కాళికాదేవిని పూజిస్తే సాదకుని మనోనాశిక నెరవేరుతుందని తాంత్రికుల నమ్మకం.

మాయాలుగా సౌరకాయను/గుమ్మడికాయను ఒకవైపు పగులగొట్టి వాచాత్రగా సాదుపులు వాడతారు. అయితే రాజస్థాన్ అడవులలో-పటిపూర్ కొండ ప్రాంతాలలో గంగోత్రి వద్ద తాదిబెట్టలా ఒక చెట్టు క్రింద దీని పండ్లు క్రింద రాలాయి వీటి రంగు నలుపు, బాగా పండిన పండ్లతో పోతలు తయారుచేస్తారు.

కాళికాదేవి ప్రసన్నం చేసుకున్న తర్వాత 'జ్ఞాననిధి' విరజోను మి. జనరంగం రుద్రజనను చేతిలోకి తీసుకున్నాడు అప్పుడే కాల్చిన ఇదే పూదానికి దాని ఆలంకరించాడు. మంతుమ సెట్టాడు కార్య సిద్ధి నైవేద్యం సమర్పించాడు.

(పశుమజ్జాన్ని భగ్నం చేయడానికి పరమశివుడు కూడా రుద్ర జిగురు చుట్టూ తండ్రికి జారవిడిచాడు ఆ యజ్ఞగుండం నుంచి వెలువడిన పశువులు స్వయంగా కాళికాదేవి సోదరుడే! కాళికాదేవి అలయంలో తీర్చిదిద్ది ముందుగా స్తుతించడం ఆనవాయితీ అయింది. శైరవ (వాల-108)

విపరీత కాశీక్రియ చేపట్టాడు జ్ఞాననిధి.

గెల్లని అవాలు చేతిలోకి తీసుకుని—

“వజ్రై రోదనీయే దేహి దేహి

ఏహి ఏహి, గృహ్తా గృహ్తా

మమ నిధి దేహి, దేహి

మమ శత్రున్ మారమ, మారమ

కరాళికే యాంభద్- అంటూ ఉచ్చైస్వరంతో ఉచ్చరిస్తూ అలలను విసిరేశాడు

మాస్తూండగానే ఒక పెద్ద అగ్నిజ్వాల లేచింది. వెంటనే ఈ బ్రహ్మాళిఖను చేతులతో లాగి అగ్నిశిఖను సమర్పించాడు.

ఆ అగ్నిజ్వాల నుడిగుండు గాలికొద్దీ లేచిపట్టు లేచింది.

అగ్నిశిఖ మాస్తూండగానే తెల్లని పొగలా మారింది. ఆ పొగ మానవాకృతిని ధరించింది.

ఇహ అలస్యం చేయలేదు 'జ్ఞాననిధి' అనబడు నుకుమార్.

కృత్యాశ్రయగానికి పూర్వం బ్రహ్మాళిఖను చేతులతో తెగిపోయిన కుండ తొలి విసిరేయడం అనవాయితీ-గురువు సూచనలను చేరిన కృత్యకు తొంగిపోతున్నానని దీని అర్థం.

ఆ సమయంలో ఉపాసకుని ముఖంలోకి మావటాకి విచిత్ర నిర్దశధారించి దాని అర్థం-దానికి తెగి-చారనే!

'హూం ఫద్' అంటూ గుప్పెట్ట గట్టిగా పూసి అగ్నిలోకి తులు కనికొద్దీ విసురుతున్నాడు పక్క మానవ మనస్సులను దిగవట్టి మంత్రోచ్ఛారణ చేస్తున్నాడు.

తన చేతి వేలుని గామ చేసి రక్త యజ్ఞసుండంలోకి దాల్చి ఉన్నాడు.

యజ్ఞకుండలంలో సమర్పించిన రక్తం లక్షలకొలది పిండుపుగా వికీర్ణమై నలువైపులా చిమ్మింది.

ముడిపడిన అతడి భృకుడి మానీ ప్రకృతే వణికింది—

—అన్నట్టు మానవాకృతి ధరించిన పొగ అక్క-డ్చింది ఆహ

హగ్గాన బయల్దేరింది. అతడి మంత్రోచ్ఛారణ వేగాన్ని పుంజుకుంటూ కొద్దీ ఆ పొగమనిషి వేగం హెచ్చింది

తనపూజ వాంఛ జ్ఞానసిద్ధి అనబడు నుకుమార్ కళ్ళలో మెరుక్కోటి. సుదీర్ఘమీద ముడుతలు మామూలే. సానికా పుటాలు అదురుతూ ఉన్నాయి. అతడి కళ్ళు ఎర్రగా రక్తపు గడ్డల్లా వున్నాయి.

★ ★ ★ ★

కృత్యాశ్రయిస్తాల్ నారాయణాచార్యుల గారింటికి వేరుకోవడానికి కొద్ది నిమిషాలు ముతమే పట్టింది. కృత్యా ఆగమంలో ఆహారం అల్లకల్లోతుయింది. దారుమబ్బులు దొంగరు దొంగర్లుగా ఆకాశాన్ని కప్పే గాయి.

మన గృహానికి కొంతమంది దేవతలుంటారు భూమి పూజ చేసే దుర్గా ఆ భూమిని ఆశ్రయించి కన్న ప్రసాది దేవలక్ష్మి. శ్రృష్టిపరమం జరుగుతుంది.

— పడేడింది నిత్యం అనష్టానం జరిగే ఇంట్లో ఈ దేవతలూర్చి ఆవాహనం చేయడం, ఉద్వాసన పలకటం జరుగుతుంది.

అయస్కాంతానికి అరర్దజక క్తి ఎలా వుంటుందో, అలాగే అయస్కాంతానికి ఇంటికి కొన్ని శక్తులుంటాయి. 'బెస్మూడా' బ్రహ్మశిరోశి అవలు ఏ విధంగా ప్రవేశించలేవో అదే విధంగా తులసి అక. బెదంబర నృశం పున్న పెరట్లోకి దుష్టశక్తులు ప్రవేశించలేవు. అయితే ఆ ఇంట్లోని తులసి కుండి పగిలిపోయింది ఇహ మిగిలింది బెదంబర నృశం మాత్రమే....

ఆ బెట్టు ఆ ఇంటి పెరట్లో పున్నంతలాంటి ఏ దుష్టశక్తి ఆ ఇంట్లో వాళ్ళని ఏమీ చేయలేదు.

కృత్యా ఆ ఇంటి పెరడులోకి ప్రవేశించలేక కొట్టుమిట్టాడు అంటే.

ఒక సాధకుడు ఒక శక్తిని ఒక వ్యక్తిపై ప్రయోగిస్తే ఆ శక్తి అవతలి వ్యక్తిని పీడించి తీరవలసిందే. లేకుంటే ఆ శక్తిని ప్రయోగించిన వ్యక్తికి అకుటం కలుగుతుంది

—వంటి బహుళకరించిన కుక్క పిల్లలు భయంకరంగా మెరుగున్నాయి.

—వాతావరణంలో హఠాత్తుగా వచ్చిన మార్పుకి కాబోలు పక్షి పిల్లలు మెరుగుతున్నాయి అనుకున్నారంతా. అంతలో కరెంటు ఎలా పోయింది. ఇదలు ఎరబోసుకున్న దేవతలా దూగిపోతున్నాయి వెళ్ళిపోయింది.

—చీకటి నాట్యమాడుతున్న వేళ గాయత్రి భయంకరంగా తే పెడుతూ వదిలిపోయింది.

ఎమర్జెన్సీ లెట్లు వెలిగించారు.

నారాయణాచార్యులు దానమంది - డాక్టరు కంగ-హోగి నిందిత పరీక్షలు ఇరిపి పరూ మేదీ కేసుని నిర్ధారించాడు.

"తమ్ముడూ, ఎందుకలా పడిపోయింది... ఈడొచ్చి కల్లైతే కన్ను చెదిరిందేమో" అన్నది నుందరమ్మ.

'ఈడొచ్చిన పిల్ల.... కన్ను చెదిరింది' అనడంలో వేరొక వ్యక్తి స్ఫురించింది డాక్టరుకి

'ఇదేం లేదక్కా.... హిస్టోరిక్ రియాక్షన్, అంటే షాక్ తాపదం వలనగాని, ఏదయినా చూడరానిది చూస్తేగాని ఇలాగే రియాక్షన్ తారు ప్రస్తుతానికి ప్రమాదమేం లేదు.... ఇంజక్షన్ ఇస్తాను, దాని పడుతుంది. మనిషికి కొంచెం నిస్పృహ అనిపించవచ్చు.... దాని వాతదం మంచిది" అంటూ మెడిసిన్స్ రాసిచ్చాడు.

మిగిలినవారు కూడా ఆయన ఆధిప్రాయంతో వివేదింపలేదు మందులు తెప్పించాడు నారాయణాచార్యులు గారు.

* * * *

తెల్లవారింది—

అంతక్రితం రోజు తాలూకు ప్రభావం ఇంకా తొలగిపోలేదు.

వాస్తవానికి ఆ సమయానికి నారాయణాచార్యులుగారు పూజచేసి ఇదిల్లిపాడికి తీర్థం ఇస్తారు. తానీ గాయత్రి అన్యస్తత ఆయనను కలవర పరిచింది. డాక్టరు వావమరిది లేకపోతే పూజచేసి తీర్థంతోపాటు విదూది కూడా హుతురినోట్లో వేసేవారాయన.. డాక్టరు ఇంట్లో వుండడం వలన ఆయన తాను పర్యటించే గాయత్రి కన్నా డాక్టరు ప్రెనేపక్కంగా ఆచారవద్దాడు.

కూతురు పొద్దిగా నలతపడితే ఆ తండ్రి పతనం ఆరాటాన్ని చూసి ముని మునిగా నవ్వుకుంది నుందరమ్మ.

"కూతురి పెళ్ళి చేసి మాపుమన్నప్పడు ఈయనను పట్టుకోలేం బాబుడు చచ్చి పడిన పడుతుంటే ఈయన తట్టుకోగలడా?" అను విన్నవించడంపై, "అమ్మాయి చేసి తన పనులు తాను చూసు ఉంటుంది గాని, మీరు వెళ్ళి పూజాకార్యక్రమం ముగించి రండి" అన్నది.

కూతుర్ని విడిచి వెళ్ళాలని అనిపించకపోయినా పూజా కార్యక్రమం పూర్తి చేసి గనక తప్పనిసరై వెళ్ళాడు.

మరో గంటకు అంతరికీ తీర్థంయిచ్చి ఇదిముందరకు వెళ్ళాడు. అక్కడ వాతావరణమంతా కొత్తగా వుంది, గందరగోళంగా వుంది

అన్యస్తంగా నావమరిది నిల్చున్న వేపు నడిచాడు. -బావా.... ఈ చెట్టు కరెంట్ తీగల్ని తాకుతున్నాయి పన్నుచెట్టుకదా.... షాక్ తొడు తుంటే కొట్టిపోతాను అయినా నీకు ఇంత ఆజాగ్రత్త అయితే ఎట్లా బావా... పైగా పెద్ద పెద్ద చెట్లు వుంటే పిడుగులు పడతాయంటారు గదా? అంటూ ఇంకా ఏదో చెప్పకుపోతున్నాడు.

నారాయణాచార్యులవారికి ఆవేమీ వినిపించటంలేదు. ఆ చెట్టుని కొట్టిన వ్యక్తినే చూస్తున్నాడు.

పొడవాటి గెడ్డం-

చిన్న తువ్వలు మినహా అతడి ఒంటిమీద ఇతర ఆవులకు ఏమీలేదు.

మెడలో పాము ఎముకలు గుది గుచ్చిన మాల-

కళ్ళు ఉబికి రక్తం గడ్డ కట్టినట్లున్నాయి

అంతక్రితం రాత్రి ఒక కపాలంలో మేక మూత్రం, రోజు కపాలంలో పేర్చిన కనుగుడ్డు 'జ్ఞాననిధి'కి అంకితమైన 'కాలుడు' వాడు!

ఆ 'కాలుడు' నరికిన చెట్టు బొదంబర వృక్షం!

క్రితం రాత్రి 'కృత్యా' వృద్ధశేవత అ ఇం. పెరట్లో పడే శింపకుండా ఏ బొదంబర వృక్షం ప్రతిఫలించిందో ఆ బొదంబర వృక్షాన్ని నరికేశాడు.

ఆ ఇంటి పెరట్లోని తులసి చెక్క నరికి చిన్న బొదంబర వృక్షం నరికివేయబడింది ఇహ మిగిలింది నా మదానంబర అరాధించే గాయత్రి, వంటి బహుకరించిన కక్కలను.

గాయత్రితో తగ వూజు!

'జ్ఞాననిధి' అనబడు సుకుమార్ సుందర స్వప్నమది.

జీవితాశయం కూడా!

11

సన్నగా గాలి వీచింది. అప్పటివరకూ నిశ్చలంగా వున్న చెట్ల కొమ్మలు కదలడం మొదలెట్టాయి. చూస్తూ వుండగానే గాలి ఉర్చు

మొంది. ఈ హఠాత్పరిణామానికి విస్తుబోతూ కిడికి తలుపులు వేయడానికి లేచింది గాయత్రి తల్లి సుందరమ్మ.

అప్పుడు చూసినదామె. పెరట్లోని దుమ్ము కదలికలో ఓ ప్రత్యేక పుంధి వేస్తున్న కిడికిలను ఎవరో బలవంతాన తెలుస్తున్నట్లుంది. ఎదుటామలపై ఎవరో నడుస్తున్న శబ్దం.

పెరట్లోని వెదురుజాబు క్రింద దాచిన కుక్కపిల్లలు ఎలా యటపడ్డాయో తెలియదు. ఒకటికి ఐదు మోరదాచి చెవులు రిక్కించి, కళ్ళు కిక్కించి, గొంతు చిందుకుని అరుస్తున్నాయి.

ఆ వేపు చూసింది సుందరమ్మ. ఎవరూ కనిపించలేదు. కానీ ఎవరో వున్నట్లు ఐదు కుక్కలూ ఆ వ్యక్తివేపే చూస్తున్నట్లు, ఆ పక్క మూడుకు కదలనియకుండా నిలెనట్లు మొసగుతున్నాయి

ఆ కుక్కల అరుపుకి నిద్రలేచారు ప్రిన్సిపాల్ గారు, ఆయన భావ మిది.

సందేహస్మగాలికి ఏమీ అరం కావడంలేదు. ఏదో జరుగుతోందని హఠం నీక్స్ సెన్స్ చెబుతోంది తెల్లగా రక్తం లేనట్లు మొహం పాలి పోయింది ఏదో ఉన్మాదం ఆనవించినట్లు పెద్దగా కేరలు పెట్టింది. కేలు పెడతూ మోడలు నరికిన చెట్టులా కూలింది. ఆ తర్వాత ఏం జరిగిందో అమెకు తెలియదు.

ఆ తర్వాత ఏం జరిగిందన్నది తర్వాత తెలుసుకుందాం. అంతకుముందు ఏం జరిగిందన్నది ముందుగా తెలుసుకుందాం

అదివారం-

అమావాస్య కలసిరావడం చాలా అరుదు.

ఎప్పుడూ ఏ భావమూ కనిపించని అతడి ముఖంలో ఇప్పుడు ఓ భావం కనిపిస్తోంది.

అతడు 'కాలుడు'

'అందోళన.... ఆత్మత.... ఆశ' కాక్ డెయిర్ అయిన వావూరి ఎగ్జిక్యూట్వ్ మెంట్ తో అతడి నరాలు తెగిపోయేట్లు వున్నాయి. అతడు 'జ్ఞాననిధి' అనబడు సుకుమార్ నే చూస్తున్నాడు.

కోనీ రాసిపోనిన నిమ్మరెక్కలు, తెగిన కోడి తలలు, వెడల్పైన పసుపు కుంకుమలు, హోమగుండంలో పేలుతున్న తెల్ల ఆవాలు, పిప్పల పటలాడుతున్న పేళ్ళు, హోమగుండంనుంచి సుడులు తిరుగుతున్న మంటలు.

ఎర్రగా కందిన మొహం.

ఆవేశంతో అదురుతున్న పెదవులు.

కియంకరమైన నిశ్శబ్ద సేవకర్తలతో వేగంగా కదులుతున్న పెదవులు;

ఆరోహణ ఆనరోహణ క్రమంలో దశదిశలా వ్యాపించిన మృత పరసం.

కళ్ళనిండా ముక్కునిండా నీళ్ళు సుడులు తిరుగుతున్న పేను తెగిపోయేలా వున్నా అతడు మంత్రోద్వారణ ఆపలేదు.

ఆ స్మృతానందో దక్షిణ భాగాన జరుగుతున్న ఈ మోర మోర హోమాన్ని చూసి ప్రకృతి కూడా భయంతో నిగునుడుపోతున్నట్లుంటుంది.

'అదో ఇదో' లేల్చుకునే సమయమది.

కంటినిండా నిద్ర, కడుపునిండా తిండి లేక చిక్కి శ్మశానం 'జ్ఞాననిధి' అనబడు సుకుమార్ కి తెలుసు. కాలుడికి తెలుసు-ఈ రోగంలో ఏ చిన్నలేదా వచ్చినా ఫలితం దారుణంగా వుంటుంది!

మంత్రోద్వారణలోనే కాదు, కూర్చున్న భంగిమలో హోమ కర్వాల విడుదలలో ఓ నియంత్రణ, నిబద్ధత వుంది. ఆ పద్ధతి ప్రకారం జరగకపోతే ఫలితం దారుణంగా వుంటుంది. ఉపాసకుడే తొలి లిపిభవవృత్తాడు.

కళ్ళుచూసి సాధకుని లక్షణాన్ని చెప్పొచ్చు.

కళ్ళలో మెరుపు వున్నవాడే యోగి!

"ఆరోగ్యకరమైన మనసుని ఒకే విషయంపై కేంద్రీకరిస్తే అది సమాధి."

-బుద్ధ

ఆరోగ్యం - No excitement

-non emotional

-non exhaugaratioe

తంత్రం ఇక్కడే ఆరంభమవుతుంది.

పంచమకారాలు స్థైరాయద్ వలె పని చేస్తాయి.

అయిదోది- మండలం- శారీరక దిగ్బంధం!

సమయం గడుస్తున్న కొద్దీ కాలుడిలో ఆత్మత ఎక్కువవు తోంది. దిగులు దిగంతాలకు వ్యాపిస్తోంది.

మృదోష్ణానుకీ నియమ నిబంధనలున్నట్టే నిర్ణీతకాల వ్యవధి వుంది. ఏ నిర్ణీత కాలంలోనే కార్యక్రమం ముగియాలి. ముద్రదేవత కని దించాలి. లేకపోతే విపరీత పరిణామాలు కనిపిస్తాయి.

దెబ్బకున్న పులి మేన్ హుటర్ గా మారి ఎటువంటి బీభత్సాన్ని సృష్టించుకో ఆవిష్కరింపబడని ముద్రదేవత అంతకు వందరెట్లు బీభత్సాన్ని సృష్టిస్తుంది.

చూరాన ఎక్కడో రెండు గంటలు కొట్టినచప్పుడు వినిపిస్తోంది. ఫేలాకుడ్ని అవాహం చేస్తున్నాడు 'జ్ఞాననిధి'.

వేగాన్ని పంజాకున్న పెదవుల్ని దిగ్గరగా వినిపిస్తున్న మంత్రం బట్టి జ్ఞాననిధి మానసిక స్థితిని అంచనా వేయవచ్చు.

అతడి కదలికలు అతడిలో పడగవిప్పిన ఆరేగాన్ని చెప్పక చెబుతున్నాయి.

అప్పుడు జరిగింది విచిత్రం.

జ్ఞాననిధికి, హోమగుండానికి మధ్యనున్న ఖాళీ ప్రదేశంలో పిండితో గీసిన ఫేలాకుడు నైవేద్యాన్ని బ్రక్షిస్తున్నాడు.

కళ్ళు పెద్దవిచేసి మరీ చూశాడు. నైవేద్యానికి కాళ్ళు వచ్చాయో, ఫేలాకుడి రెక్కలు విచ్చుకున్నాయోగాని నైవేద్యం ఫేలాకుడి నోటివరకు సడిచవెళితోంది.

కాలుడి పెదవులపై నవ్వు- వరద గోదారిలా- ఉబ్బింది. చెదిరిన కలలా స్మశానమంతా వ్యాపించింది.

క్షుద్రదేవత కృత్యాప్రయోగం బౌద్ధంబర వృక్షంతో వివరణ కావడంతో మరుసటి రోజున ఫేలాకుడ్ని ప్రయోగిస్తున్నాడు జ్ఞాననిధి.

* * * *

ఒక మంచుకొండ భగ్గమని మండినట్టయింది.

ఆమె కళ్ళలో నెలయేళ్ళు చిమ్ముతున్నాయి.

మనసంతా గందిరగోళంగా వుంది. అపశమనం అయిదు రోజులలో కనిపిస్తోంది. ఇల్లాలా వీకటి అలముకున్నట్టు వుంది. ఆ వీకటి శాశ్వతం అవుతుందేమోనని ఆమె వీతి! స్వర్ణగా వణకడం ప్రారంభం

ంది. భార్యను ఆ స్థితిలో చూసిన నారాయణాచార్యులుగారు తట్టుకోలేక పోయారు. "శ్రీ...." అంటూ గావుతేక పెట్టారు.

ఎప్పుడూ గాలిభీర్యంగా, నెమ్మదిగా వుండే నారాయణాచార్యులు గారు "శ్రీ...." అని వీతిగా తేకపెట్టడం కాక్టరు అల్లాచారికి విస్మయం కలిగించింది.

అప్పటికే సుందరమ్మకి స్పృహ తప్పింది. ఆమెను ఆ స్థితిలో కిక్కిపెట్టి కావా మరుదులు యిద్దరూ పరుగెత్తారు. కాక్టరు అల్లాచారి తన మెడికల్ టీవీ చీనుకొస్తే, నారాయణాచార్యులుగారు పూజగదిలోకి వెళ్లి తీర్థం, కుంకుమ తీసుకొచ్చారు.

నారాయణాచార్యులు తీర్థం నోట్లోపోసి నుదురు మంకుమ దిద్దితే, కాక్టరు అల్లాచారి ఇంట్రావీనస్ ఇంజక్షన్ ఇచ్చాడు.

అంతకు కొద్దిక్షణాల క్రితం ఆమె ముఖంలో దోబూరులాడిన ఆవేపన యిప్పుడులేదు. నిద్రలోకి జారుకున్నట్టుంది. ఎగళ్ళాస దిగ గ్యాసతో గుండెలు ఎగిరిపడుతున్నాయి. ఆమెను పంచంమీద పడుకో పెట్టారు.

కళ్ళుమానుకుని గాయ తిని చదువుతున్న నారాయణాచార్యులు కళ్ళు తెరిచారు.

"అల్లా.... ఎందుకిలా జరిగింది?" అని అడిగారు.

"ఏదో షాక్ తిన్నట్టుంది"

"కన్ను చెదిరిందంటావా?" రెట్టింఛారాయన.

"ఆ కుక్కపిల్లల్ని తీసుకొచ్చావు గదా, ఒకటికి అయిదు- కొత్త ప్రదేశం కావడంతో గీబర గాబరాగా అరుస్తున్నాయి. మంచి నిద్రలో ఆ కుక్కలు వినిపించి వుంటాయి" అని ఆయన యింకా ఏదో చెబుతుంటూ అయిదుమంచి ఒక విచిత్రమయిన శబ్దం వినిపించింది.

అంతకుపూర్వం- అయిదు కుక్కలూ ఎవరో ఒక వ్యక్తిపై దాడి చేస్తున్నట్లు అరిచాయి. ఇప్పుడు అలాకాదు. ఎవరో ఒక కుక్కపిల్లను క్రిందపడేసి పీకమీద కాటేసి తొక్కుతుంటే అది చేస్తున్న అర్హదం భీకరంగా వినిపిస్తోంది. మిగిలిన నాలుగు కుక్కలూ ఆ వ్యక్తిపై పడి పీకుతున్నట్లున్నాయి. ఆ వ్యక్తి ఎవరో 'వేకెడ్ ఐ'కి కనిపించడం లేదు.

"బావా, ఎవరయినా పెంచిలే ఒక కుక్కపిల్లని పెంచుతాడే లేదా రెండు కుక్కల్ని పెంచుతారు కానీ నీ వలే అయిదు కుక్కపిల్లల్ని పెంచరు. చూడు, ఆ అయిదు ఎలా డెబ్బలాడుకుంటున్నాయో ఒకదాన్నొకటి పీక్కుంటున్నాయి...." అన్నాడు దాక్టరు లక్ష్మణాచారి.

అసలు ఏషయం బోధపడక యింటితలుపు తెరుచుకుని నారా యణాచార్యులుగారు పెరట్లోకి వెళ్ళేసరికి ఒక మోరూ జరిగింది.

ఆ అయిదు కుక్కల్లో ఓ కుక్కపిల్ల అవేతనంగా పడిపోయింది. దాని పీకమీద కాలువేసి నులిమెనట్టు, పదునయిన గోళ్ళతో పొట్ట పిల్చి పేగులు లాగినట్టు భీకరంగావుంది ఆ దృశ్యం

మిగిలిన నాలుగు కుక్కల కళ్ళలో భీతి, మొదుగుతున్నాయి- విషాదంగా!

ఇక్కడ ఇంత హడావిడి జరుగుతున్నా ప్రిన్సిపాల్ గారమ్మాయి గాయత్రి ఎక్కడుంది? ఎందుకు రాలేదు? మెలకువ రాలేదా?

—అన్న అలోచనల, ప్రిన్సిపాల్ గారికి, దాక్టర్ లక్ష్మణాచారి రాలేదు! వస్తే బాగుండేది!

ఆ సమయంలో గాయత్రి తన గదిలో మంచంమీద లేచి, నెలమీద స్పృహతప్పి పడిపోయి వుండని గ్రహించేవారు.

★ ★ ★ ★

మూ రీతినించిన విషాదంలా నిలబడ్డ ప్రిన్సిపాల్ గార్ని చూడగానే బాబ్ కి కడుపులో దేవినట్లయింది.

ఖాదర్ - కాలేజీలో ప్రిన్సిపాల్ గారి దగ్గర పనిచేసే వ్యూసు.

చనిపోయిన కుక్కపిల్లను బయట పారేయడానికి ఖాదర్ ని పిలిపించారు ప్రిన్సిపాల్ గారు.

"ఎంచుకు బాబుగారూ, ఇటువంటి పనులు చేయడానికి గదా పేమున్నది" అంటూ వచ్చాడువాడు.

పొడవాటి గడ్డం, మెడలో పాము ఎముకలు గుదిగుచ్చిన మాల, అది గడ్డకట్టినట్లున్న కళ్ళు—మొలకు తువ్వాయి!

వాడు 'కాలుడు'.

బెంచర్ వ్యవస్థ సరికి ఆ యింటి రక్షకవచాన్ని చేదించిన వ్యవస్థతోపానకుడు; 'జ్ఞానః ధి'.... అనబడు సుకుమార్ అను పదడు.

తేలాకుడు చేటాడిన ఖైరతుద్దీ భుజిస్తే శక్తి లభిస్తుందని వారి నమ్మకం. అందుకే ఆ మృత శరీరంకొరకు వచ్చాడతడు. అది వారికి ఎహ ప్రసాదం.

కాలుడు

—మెడలో పాము పూసలమాలను ధరించిన అతర్ని చూడగానే బాబ్ దృష్టి సూచించురాయిలా అతర్ని అతుక్కుపోయింది.

పిచ్చి ఎక్కడో చూసాను....

ఎక్కడ?

ఎక్కడ?

—జాదర్ ఆలోచనలనుంచి లేరుకోకపూర్వమే చచ్చిపోయి
కుక్కపిల్లని తీసుకుని కాలుడు అక్కడ్నించి కదిలాడు

జాదర్ లబ్ధాచారికి అంతా కన్ఘ్యాజన్ గావుంది. తన సోదరు
సుందరమ్మ గారికి వి.పి, మగర్ చెక్ చేయించాడు. ఏ సమస్యలేదు.
ఆమెకు జీవితంలో ఒడిదుడుకులనేవి లేవు సుమూలో హోదా, గౌరవం
వున్నాయి. అర్థికంగా ఏ లోటూ లేదు. అయినా ఆమె మానసికంగా
అందోళన చెంది కొత్త సమస్యలు తెచ్చి పెట్టుకుంటోంది ఆమెకు పూర్వం
ఆ సమస్యలేమిది?

—అని తన అక్క గురించే ఆలోచిస్తున్నాడుగాని మేనకోడలు
గాయత్రి రూపంతో ముంచుకొస్తున్న ప్రమాదాన్ని పసికట్ట
చాయన!

క్రిస్టిపార్ నారాయణాచార్యులుగారు చూడ!

12

ఎవరి భృకుడి ముడిపడితే ప్రకృతి భయంతో కంపిస్తుందో—

ఎవరి పేరు చెబితే రాంత్రికులు గడగడలాడిపోతారో—

ఆ కపాలనాడున్న అవాహనం చేస్తున్నాడు సుకుమార్!

అతడి కుడిచేతిలో కపాలం వుంది. అది మానవరక్తంతో నిండి
వుంది.

పెదవులు- కనురెప్పలు- ఎడమచేయి ఒక క్రమంలో కంపిస్తున్నాయి. అతడి ఎదురుగానున్న అగ్నిగుండంనుంచి జ్వాలలు పైకి
వస్తున్నాయి. అతడి చేతిలోని రుధిర కపాలాన్ని అగ్నికోవడానికి చాలా
చాస్తున్నాయి.

హఠాత్తుగా అతడి స్వరం హెచ్చింది.

"శ్రీ స్థాం క్లిం ఇం వజ్రావైరోచ ఏయే హూం హూం ఫద్
హ్మమ్"

—అంటూ కుడిచేతిలోని రుధిర కపాలాన్ని అగ్నిగుండంలోకి
జారవిడిచాడు.

కపాలాన్ని యజ్ఞగుండంలోని జాజ్వల మానమైన జ్వాలలలో
అహరిగా సమర్పించగానే భయంకరమైన గర్జన వినిపడింది. రక్తంతో
నిండిన పురై త వేగంగా అతడి కుడిచేతి నుంచి యజ్ఞగుండంలోకి
జారిపోతే అదే వేగంతో పైకి— గాలిలోకి— ముక్కలు ముక్కలై
పూర్వ దరగా లేచింది. ఆ రక్తం లక్షలకొంది బిందువులుగా
విస్తమిస్తున్నవైపులా విస్తరించింది ఆ పురై వేలకొలది ముక్కలై
గాలిలో కలిసిపోయింది. నలువైపులా దృశ్యం భయానకంగా వుంది.

చానివేలిలో చుట్టూ గిరి గిరి మధ్యలో నిలబడిన సుకుమార్
జుబాలో వింత లేజన్ను పడగవిప్పిన త్రాచులా కనిపిస్తోంది. ఎర్రని
రక్తం అగ్నిగోళాల్లా మెరుస్తున్నాయి.

అప్పుడు అందించాడు కాలుడు— కుక్క మాంసాన్ని— మహా
ప్రసాదంగా!

"ఓం కాళీ కంకాళీ కింకారి క్లిం రక్త కంఠితే మహాదేవి మృతుక
మృత్యావయ, చాలయ చాలయ, పర్యతాం కంపయసీలయ హూం హూం
హూం హూం భూతేశ్వరాయ అజ కింకరోత్రమ కంకాళీ మహాకాళీ కేరీ
కల్యాణం హూం హూం"

—అంటూ ఆ కుక్కమాంసాన్ని మహాప్రసాదంగా యజ్ఞగుండం
లో జారవిడిచాడు, తాను స్వీకరించాడు.

అప్పుడు లేచిందొక దట్టమైన పొగ. కాలుడి మెడలోని సర్ప
అంబుల మాలిడీపా పోసుకున్నట్టు గాలిలోకి లేచింది. నలువైపులా వింత

శక్తాలు శృణానంలో నలునైపులా భూత, ప్రేత పిశాచాలు విచిత్ర వికృత దృశ్యాలతో వింత ఆకృతులతో పుట్టుకొస్తున్నాయి యజ్ఞకుండం నుంచి వెలుగు పొగ నుడిగాలిలా మారింది. శృణానానికి నైదుదిశవేపు లేచిపోసాగింది ఆ వేపున ఊరుంది- గాయత్రి ఇల్లు వుంది.

సత్తువ తా కూడదీసుకోవాని ప్రయత్నిస్తోందిగాయత్రి. నుదురు మీద వెదురు చుక్కలు బంగారంమీద తాపిన ముత్యాల్లో మెరుస్తున్నాయి ఆమె చేతులు వణుకుతున్నాయి. అంత రాత్రివేళ అందరూ ఆదమరది నిద్రపోతున్నారు. శరీరంలోని భాగాలన్నీ పారలైజ్ చేయబడినట్లున్నాయి గొంతు తడారిపోతోంది ఏం జరుగుతుందో ఆర్థం కావడంలేదు దక్షిణ దిశ నుంచి ఎవరిదో పిలుపు వినిపిస్తోంది. రుద్ది భూములు ఊరికి దక్షిణాన వుంటాయి. ప్రేతాత్ములు మనిషిని దక్షిణం వేపు నుంచి గమనిస్తుంటాయి, క్షుద్ర దేవతోపాసకులు దక్షిణం వేపు తిరిగి అన్ని పనులూ చేస్తారని ఆమెకు తెలియదు. ఆ సమయంలో గాయత్రి మంత్రం పఠించినా, హనుమాన్ చాలీసా చదివినా ఆమెకు ఆ గండం గడిచేదే! ఇవేమీ తెలియని ఆమె ఈ రెండిలో ఏదీ చేయలేదు.

పాములు పగబడతాయని మనవాళ్ళు నమ్ముతారు కానీ పగటి తాన్ని నమ్మరు 'హిప్నోటిజిమ్' ఈ రోజులలో అత్యంత ప్రచారం లభించింది. హిప్నోటిజాన్ని విశ్వసించే ఒక వ్యక్తిని మరో శక్తి ఆధిపత్యంలోకి తీసుకునే విషయాన్ని కూడా మనం నమ్మితిరాలి.

ఆ ఇంట్లో ఇప్పుడు ఆదే జరిగింది. ఎవరో మత్తుపండు చల్లిస్తే ఆ ఇంటిల్లిపాదీ గాఢ నిద్రలోకి జారుకున్నారు. అప్పుడు సమయం సరిగ్గా రెండు గంటలు.

ఆ సమయంలో ఆ ఇంటి పెరట్లో ఒక నుడిగాలి తిరిగింది. ఆ నుడిగాలి మానవ రూపం దరించింది. ఆకాశం నుంచి పొగ మేఘం నుడిగాలిలా నేల మీదకు దిగడం గమనించిన జీవులు నాలుగే కాదుగా అవి- కుక్కపిల్లలు.

పేగులు తెగేలా మొరగడం ప్రారంభించాయి.

ప్రాదీనులు లోక కళ్యాణం కోసమే తమకు తెలిపిన విద్యలన్నిటినీ అంకితం చేశారు. లోక కళ్యాణం కోసమే ఆ విద్యల్ని సాధించాల్సి వస్తే వస్తో ఎన్నో అద్భుతమైన త్యాగాలు చేశారు అవార్థానాంసేమి అద్భుతంతోనే తాను అర్జించిన విద్యలన్నింటినీ సుకుమార్ కి భార చేశారు.

అమోరగా మారి అద్భుతానిన పరమహంసగా మారాలని, నిత్య ముష్ణాన్ని హఠించాలని-మృత్యువుని పారద్రోలాలని కంకణం కట్టుకున్నాడు సుకుమార్.

అమోర రచిక్రియకు ఎన్నుకునేది రోగిష్టి మనిషి? అపూర్ణ ఆరోగ్యంతురాలా? — అంటే రోగిష్టి అయినా అత్యంతరం లేదు. కాక అమ్మాయి మంచి వంశం నుండి వచ్చి వుండాలి, దైవదీక్షన పొంది వుండాలి.

అందుకే సుకుమార్ గాయత్రిని ఎంచుకుంది తగపూజకు.

ఆ నుడిగాలి యువకునిగా మారింది.

గాయత్రి గది ముంగిట ఆగింది. తలుపులు వాటంతట అవే తెరుచున్నాయి.

ఆమె పడుకుని ఉన్న మంచం మీద కూర్చున్నారతడు. "గాయత్రి.... గాయత్రి" అని పిలుస్తున్నాడు.

ఆ మాట తీరు.... ఆ పిలుపు.... ఆ మధురమైన కంఠస్వరం.... అక్కడక్కడికో దూర తీరాలకు తీసుకెళ్తుంది. మెస్మరైజ్ చేస్తోంది. అది కష్టం మీద కళ్ళు తెరిచింది...

ఆ కఠం విన్న తర్వాత అతర్ని చూడాలన్న కోరికలను అణచుకోలేక కళ్ళు తెరిచింది.

అంతటిసౌందర్యం మగవాళ్ళలో వుండదు. అంతటిసౌకుమార్యం మగవారిలో అనంతవం.

నందయిన విగ్రహం, బదడుగుల పది అంగుళాల త్తు, కోమలమోహం, కళ్ళు మిల మిల మెరుస్తున్నాయి. సూర్యుడైతే అంతటి వ్యక్తి చూపుల్ని లాగేసుకుంటున్నాయి.

ఆ కళ్ళ నుంచి చూపు తిప్పుకోవడం కష్టం.

"కమాన్ గాయత్రి.... కమాన్...." అంటూ చేయి అందించాడు. అతడు.

అతడెవరో తెలియదు. తన గదిలోకి ఎలా వచ్చాడో అతడు తెలియదు. అక్కడికి వెళదామంటున్నాడో కూడా తెలియదు. అతడు ప్రక్కననే చేయడం లేదామె

ప్రతిమిడిందే. ప్రశ్నించే స్థితిలో లేదామె. అమె మునుపే స్నానానంతో లేదు. అమె ఏమీ ఆలోచించే స్థితిలో కూడా లేదు. అమె చెయ్యి అందించాడు ఆ చెయ్యి అసరాగా పట్టుకుని ఉన్నాడు అమె.

మనిషి పంచభూతాత్మకం- మానవ శరీరం నిష్కలం, అతడు గాత్రం, అశాశంశో తయారు చేయబడింది. అందులో భూతాత్మకం అమె అందుకే నేలను అంటిపెట్టుకుని వుండేది. కానీ భూత పేరే అమె నులు త్రివాణాత్మకం.

పిడికి పొడవు, వెడల్పు, ఎత్తు వుంటాయి లోతు పురుగులు తమ ఆకాశాన్ని మార్పుకోగలవు భూమ్యాకర్షణ శక్తి పిడిపైకి చేయదు. గాత్రానికి కణంలో ఎక్కడికయినా వెళ్ళగలవు

గాయత్రి గదిలోకి వచ్చిన అతడి పాదాలు నేల మీద ఆగి లేదు. నేల మీద నిలబడి వున్న గాయత్రి ఈ విషయమే గమనించి లేదు.

గాయత్రిని తన వెంట బయటకు తీసికెళ్ళిన అతడు ఆమెను కోపానితనం బలపరుపుగా సుకుమార్ ముందు నిలబెట్టివాడే కానీ నాలుగు మిల్లీలూ నాలుగు దిశల నుంచి వచ్చి కమ్ముకోవడంతో ఆగిపోయాడు. మంత్రజాలం చిలకరించినట్లు ఆ కుక్కల నోడి నించి కారు వచ్చి బాగా అతడ్ని నిర్భయ్యి చీకాయి

చూసాల్సివే అక్కడే వుంటే రజా కవచంలా వున్న ఆ నాలుగు దిశల తలమిక్కెట్టటం మాట ఎలా ఉన్నా కాను అక్కడ్నించి కదలలేకపోయింది. అనుమానం వచ్చిందతనికి. గాయత్రిని అక్కడ విడిచి పోయాడో అలాగే వెళ్ళిపోయాడు. అప్పటి వరకూ అచ్చాదనగా వున్న అతడు హఠాత్తుగా తప్పుకోవడంతో అమె కుప్పకూలి పోయింది.

అమె బ్రాం చేయడం పడినట్లు చిట్టచివరికి అంది

అమె గతజన్మ నడవేపులా నాలుగు కుక్కలు. భూతం ఆ అమె పుడికెళ్ళి నుంచి కాపాడిన బౌద్ధంబర వృక్షం, తులసి మొదలైనవి అమె అందరు ఇప్పుడు ఆ యింట్లో చేరు ఉన్నవి కుక్కలు మాత్రమే

కానీ నాడుకు అంతటి అతడు చిక్త హస్తాలతో చిగిరి రావడంతో అమె లోపల ఉడికిపోయాడు సుకుమార్

అమె కోపం తెప్పించి అతడ్ని ఉడించడం తండ్రి శాస్త్రంలో ఉంది

అమె వున్న ప్రమాదాన్ని పసిగట్టిన కాలుడు రంగ ప్రవేశం కాదు. గుడ్ బై! ఆ యింట్లో గాయత్రి ఉపాసకుడయిన నారాయణాన్ని చూడలేదే దూపాంతరాలయిన నాలుగు కుక్కపిల్లలు ఉన్నంత వరకు అమె ఉన్నాయి ఈ విధంగానే బెడిసి కొడుకుంటాయి. ఆ కాలుడు కాలులు అయ్యి నోరు పడిపోలేకాని ఆ యింట్లో గాయత్రిదేవి అమె అగడ్త.

అప్పుడు గాని నీవు ప్రయోగించే శక్తులు ఆ యింట్లో బీవత్తువాన్ని సృష్టించలేవు. అ కుక్కపిల్లల్ని చంపే బాధ్యత నాది నారాయణాదామయ్యలు నోరు, చెయ్యి వదిలొయేలా చూసే బాధ్యత నీది కానివ్వ...." అంటూ తక్షణ కర్తవ్యాన్ని ప్రబోధించాడు.

తృటికాలంపాటు నుకుమార్ శక్తుల మూతలు పడ్డాయి.

ద్రవాణ తంత్ర సాధనలో సమస్త శక్తులను అధీనం చేసుకోవడానికి నిర్ణయించుకున్నాడు స్నానం చేసివచ్చి నాదాదు కూర్చోవాలని నిశ్చయించుకున్నాడు, లేపు వేపు పడిచాడు.

వేద వందితుడు ప్రిన్సిపాల్ నారాయణాదామయ్యలుగారి కాలు, చేయి, పదిహేవటానికి నేపథ్యం నిర్దేశించాడు.

* * * *

ఒకప్పుడు ఆ ఇల్లు పూజాపునస్సారాలలో కళ కళ నాటా వుండేది,

ఇప్పుడు ఆ ఇంటి పెరట్లో మొదలు నరికిన బొదంబర వృక్షం వుండే పూజేదోట తోనీకా నటనతోంది పెరట్లో పెద్దా పెద్దా చెట్టులా పడివుంది గాయత్రి

మార్నింగ్ వాక్కి బయల్దేరిన డాక్టరు లల్లాదారి గాయత్రిని ఆ స్థితిలో చూసి మొదట కంగారుపడ్డాడు. పర్వే చూసి స్థిమిత పడ్డాడు. రెండో చేతులతో ఆమెను లేవత్రి తోపటికి తీసుకొస్తూడగా రెండో సంఘటనలు జరిగాయి.

ఒకటి—

ప్రిన్సిపాల్ నారాయణాదామయ్యలుగారి వద్ద కాలేజీలో పనిచేసే ఖాదర్ రాత్రంతా విద్ర లేకుండా విరాహార దీక్షలో వుండి కావలసిన శయానచేసి తీసుకొచ్చాడు. ఆ రావీడు ఆమె ఒంటి మీదున్నంతకాలం ఏ కుద్రశక్తి గాయత్రిని సమీపించలేదు.

రెండు—

బ్రహ్మ ముహూర్తంలో గాయత్రి జపం పూర్తిచేసిన నారాయణాదామయ్యలుగారు మాతురుకి తీర్థం యివ్వడానికి తీసుకొస్తున్నారు. ఒక్క సక్క ఆమె గోంతులోకి దిగితే చాలు అణుకాంటు కన్నా శక్తిమంతంగా పనిచేస్తుంది, దుష్ట శక్తుల్ని పటాపంచలు చేస్తుంది!

13

రాత్రి నీరస వాతావరణంలో రాశీ స్తోత్రం చేస్తున్నాడు జ్ఞానసిధి అనబడు నుకుమార్.

పక్ష రాశిలలో ఉద్భవించి తాతా శవ భస్మ తెచ్చి విశాలాక్షి పైట పలకా దిద్దాడు. తాతా శవ సూంసు తెచ్చి విశాలాక్షికి భోగం చేశాడు.

కాల భైరవుడు - కాల భైరావుడు - ముండి భైరావుడు - రక్త భైరావుడు - సిద్ధి భైరావుడు - కంకాల భైరావుడు - కంకాల భైరావుడు - ముండి భైరవుడు - రక్త భైరవుడు - సిద్ధి భైరవుడు - కంకాల భైరవుడు - త్రిశైత్ర భైరవుడు - ఘనవ భైరవుడు - అనంత భైరవుడు - అదిగా గా భైరవ గణాలను ఆవాహనం చేశాడు, ప్రసన్నం చేసుకొన్నాడు.

తర్వాత 'గ్రేయ ప్రైవేట్' డిజిటల్ వేవుగా ముఖంకెట్టి మహా కాల యజ్ఞశిండంముందు కూర్చున్నాడు మూడు ముంతల సారా తాగాడు. మిగిలిన సారా వెత్తి కుమ్మరించుకుని స్మశాన భైరవు దర్శింపాడు.

నిత్యం గాయత్రిజపం చేసే నారాయణాదామయ్యని నిర్విరజ్జీవ చేయడానికి 'మహాభైరవ ప్రయోగం' చేస్తున్నాడు జ్ఞానసిధి ఖడ్గమాల నిద్రి పొందినవాడు-కుండలిని జాగృతపరచి తిహ్య ద్వారా కపాలాన్ని

స్వర్గించి 'అమృతీక రణ క్రియ' సాధించిన నారాయణాచార్యులు గాయత్రీ జపం చేస్తున్నంతకాలం, ఆయన కుమార్తె గాయత్రీ తన వశం కాదు. గాయత్రీని వశం చేసుకోవాలి. భగవంతుని ఆమెను వశం కాశికలకు ఆర్పించాలి. ఆమె రక్తాన్ని హోమమునందులో తర్పణం చేయాలి. ఆమె మానాన్ని మహాప్రసాదంగా ఆర్పించాలి.

ఒక న్యక్తి పక్షవాతంవచ్చి కాలు, చెయ్యి కదపలేక-చోట చూడ రాక పడిపోయేలా చేయడానికి అధిచాక్రియతో బోధించి కృత్యం ప్రారంభించాలి.

యజ్ఞకుండంలో అగ్ని ప్రజ్వలిల్లింది. గురువునుంచి హుతిగా 'హోమదాకియ' సాధించి జ్ఞాపిది హుతిగా చేయమని మానవ తదితర సాక్షాత్త స్పృహడు. తాతాశవ భూత తన సాక్షాత్త చర్మి, మిగిలి జంతువు తన శరీరం తాతా శవ భూత కరణ బైరవుడిగా మారాడు. అతని కళ్ళలో వెలుగుతున్నది మన దేహిని చూడటం బునలు కొడుతోంది.

మాంసంలో నిండిన ఒక విశిష్ట పాత్రని శూన్యంలోంచి సృష్టించాడు. మంత్రాలతో ఉచ్చరిస్తూ మాంసం ముక్కలు ముక్కలు చేసి ఆహుతి ఇస్తున్నాడు. మాంసం, మదिरం. ఈ రెండూ ఆహుతి నీన వాననతో రాతానరణం విచారంగా విదిలక గా పులి విరజితమై నమిదలు మండుతున్నాయి.

వామాచార గ్రీయలు ముగించి నకు వేపున్న గడ్డితో నిశామియి ఉండెనవేలు. అది దారుణంగా చీల్చుకున్నాడు. తాంబూల పచ్చి రక్తాన్ని యజ్ఞకుండంలో సమర్పించాడు.

ఏకఃష్టవో దీప మంత్రాలు వర్తిస్తూ ప్రతిసారి స్వరరైర్ని సమర్పిస్తున్నాడు, మంత్రం మొదలు చివరలో మాంసం ముక్కలు సమర్పించి కృత్య అవిర్భావం కోసం మార్గం సుగమం చేస్తున్నాడు.

క్షీత పాలనుని తనముందు ప్రత్యక్షం చేసుకుని కృత్యను అహం చేశాడు బ్రహ్మ శిఖను చేతులతో తెంపి యజ్ఞకుండంలో పోడు. సకల సుఖదాహుతి తెంచుకొని కృత్య వెలువడబోతోంది. అగణకాండ ప్రారంభం కాబోతోంది.

సరేగా అదే సమయంలో - ఆ బ్రాహ్మముహూర్తానికి పూజ చేయ గలిగి నారాయణాచార్యులవారు తలారా స్నానం చేసి సట్టు వస్త్రం ధరించి అగ గదిలోకి అడుగుదే ముందు పూలకోసం పెరట్లోకి వెళ్ళాడు.

ఇక్కడే జరగండి జరిగింది -

పూలకోసం పెరట్లోకి వెళ్ళుచుండూ ఆయన తిన్నగా పూజ గదిలోకి అడుగిడితే ఏ కుద్రకత్తి ఆయనను సమీపించేదిరాదు. కనిసం పెరట్లో బెడంబడ వృక్షం పున్నా ఆ ప్రాగణంలోకి వుద్రశక్తులు రాకగలిగి కాదు.

నారాయణాచార్యులవారి శ్రీమతి మదిషస్తులతో మహా ప్రసాదం తయారుచేస్తోంది.

అప్పుడు జరిగిందది -

గురుభూమిలో జ్ఞాపిది పట్టు నూనెలూ దవడ కండరాలూ విగ్రహ మంత్ర చార్పణ చేస్తున్నాడు, గుప్పెలు గట్టిగా మూసి 'హోమద్' అంటూ అగ్నిలోకి ఆహుతులు విసురుతున్నాడు.

ఆ యజ్ఞకుండంముందు కపాలంపుంది. అది మానవరక్తంతో నిండి వుంది. దానిపై కుతుకుతో 'హోమద్' అని రాసివుంది.

ఆ మధిర కపాలాన్ని యజ్ఞకుండంలోని జాజ్వంతైన జ్వాలలలో ఆహుతిగా సమర్పించగానే భయంకరమైన గర్జన వినిపింది. యజ్ఞ మంటలో సుమర్పించిన ఆ రక్తం లక్షల కొలది దిండువులుగా వికిరణమై విజేషులా చిమ్మింది. ఆ పుర్రె ముక్కలు గాలిలో కలిసింది.

యజ్ఞకుండం బద్దలై పొగ దుమారం లేచింది. ఆ దుమారం క్రమక్రమంగా ఒక అక్కడి దరించింది.

భైరవ సాక్షాత్కారంలో ఉన్నాదిలా మారాడు జ్ఞానసిధి. రుధిరం-మాంసం-మద్యం మహాప్రసాదంగా సమర్పించి తక్షణ కర్తవ్యాన్ని నిర్వహించాడు.

ఆ భైరవుడు గగన మార్గాన నారాయణాచార్యులగారి ఇంటివేలి బయల్దేరింది.

పెదట్లోని పూలు, ఆకులు తెంచుకుని-బావిలోని నీటిని తీసుకుని ఇంటిలోకి అడుగు పెట్టబోతున్న నారాయణాచార్యులుగారు కుక్కపిల్లలు భయంకరంగా మొరగడం చూసి లోపలకు వెళ్ళబోతున్నవాడలా అప్రయత్నంగా అగామ. అంతలో ఒక బలమైన తెరటంలా గాలి ఆయనను ముందుకు పడవేసింది. చేతితోనివస్తువులన్నీ చెల్లాచెదురయ్యాయి. గుండెలమీద ఎవరో కూర్చున్నట్టు ఊపిరి పీల్చడమే వ్రంంగా ఉన్నట్టు అతలాకుతలమయ్యారాయన. జవనత్వాలు ఉడిగిపోతున్నట్టు, అమలా ఊగిపోయారు ఆయన మూలగులకి వంటి ఇంటిలోని సుందరమ్మగారు ప్రసాదాన్ని అలాగే విడిచి పెట్టి ఒక్క ఉడుటున పెరట్లోకి వచ్చింది.

కోడిపిల్ల రెక్కలు విరిచినట్టు ఆయన కాలు, చెయ్యి పిక్కుపోసాగాయి. మూడి ఒక వేపుకు తోసుకుపోసాగింది

డాక్టర్ ఆయన ఆయన బావమరిది వస్త్రోపోషే జరిగిందని

కుంకుమపూజ చేయడానికి-తిర్థం ఇవ్వడానికి-హారతి ఇవ్వడానికి యిప్పుడాయన కుడిచేయి కదలదు.

ఇప్పుడాయన సుంత్రసతనం చేయలేదు. నోట్లోంచి మాట రావడమే కష్టం!

ఆ ఇంటిని కాపాడే బౌదంబర వృక్షం లేదు. తులసిమొక్క లేదు.

అమోర

161

గాయత్రీ జపంచేసే నారాయణాచార్యులుగారు లేరు.

నారాయణాచార్యులుగారి కుమార్తె గాయత్రిని భగ పూజకు తీసి వెళ్ళడాన్ని ప్రతిఘటించే శక్తి ఏదీలేదు-నాలుగు కుక్కపిల్లలు మినహా! తుంగ పరకలు ఒకటిగా చేరి మదగజాన్ని బంధించగలవా?

ఎక్కడో స్మశానంలో యజ్ఞకుండం ముందు కూర్చుని ఇంత తీవ్రాన్ని సృష్టించే శక్తి అతడికి వుండగా-ఆ చిన్న కుక్కపిల్లలకు హిత్రం ఆ శక్తిని ప్రతిఘటించే శక్తి లేదని ఎలా చెప్పగలం?

* * * *

ప్రిన్సిపాల్ గారికి పక్షవాతం వచ్చిందట!

ఈ వార్త బయటకు పొక్కడంలో స్టాఫ్, స్టూడెంట్స్ ఆయనను అడ్డియ్ చేసిన హాస్పిటల్ కి వెళ్ళారు.

ఈ హాగానిడిలో మరో మోరమైన పొరపాటు జరిగింది. నారాయణాచార్యులుగార్ని హడావిడిగా హాస్పిటల్ కి తీసుకెళ్ళే ప్రయత్నంలో ఎవరికీవారు ఆ రోజున ఆ ఇంట్లోని పూజగదిలో దీపారాధన చేయలేదని, నైవేద్యం పెట్టలేదని మర్చిపోయారు. సుందరమ్మగారు ఇంట్లో ఉన్న గాయత్రినికూడా గుర్తుచేసుకోలేదు. గాయత్రీ గదిలోకి తొంగి చూసినా ఆమెకు విషయం బోధపడేది.

గాయత్రీ అసలు టాగ్గెడ్.

నారాయణాచార్యులు-తమకు ప్రతిబంధకం కాకూడదనే మొదటగా ఆయనను తమ దోషనుంచి తప్పించింది.

ఆ ఇంట్లోని వారెవరయినా పరిశీలకగా చూసివుంటే కేవలం ఆ ఇంటిమీదే మేములా అవరించివున్న విద్విత్తమైన అకారాన్ని గమనించి వుండేవారు, ఏ ఒక్కరూ ఆ మేమాన్ని గమనించలేదు.

అంజనేయం చేస్తున్న ఏ ఉపాసకుడయినా ఆ ఇంటి పెరట్లోకి అడుగు పెట్టినా-

గాయత్రీ ప్రోత్ర పతనం అక్కడ వినిపించినా ఆ ముట్టు మటు మాయమయ్యేదే?

వీటిలో ఏ ఒక్కటి జరగలేదు.

ఇంతకు మించిన విచిత్రం ఒకటి అక్కడ చూపేసుకుంది.

అకాశంలో పయనిస్తున్న పక్షి సయితం ఆ ప్రాంగణ ప్రాంతానికి రాగానే తన దిశ మార్చుకుంటోంది.

ఒక వాక్యంలో చెప్పాలంటే-అక్కడ ప్రకృతి స్థితిని పోయింది.

ఆ విశ్వం నీరవంలో కుక్కల తాలాకు ప్రకంపనలు భయం కరంగా వ్యాపిస్తున్నాయి. ఒక విస్ఫోటపు ప్రాంతాన్ని కలిగిస్తున్నాయి.

అకాశంలో ప్రేట్ అయి నట్టున్న మేఘాన్ని, నేలమీద తోకలు ముడిచి- మోరలు చాచి మొదగుతున్న కుక్కల్ని చూస్తే తాంత్రిక విద్యలలో పరిచయం వున్న వారెవరికైనా వెచ్చుకో సన్నది జలదరింపు మొదలవడం ఖాయం!

ఆ సమయంలో గాయత్రీ తన గదిలో నేలమీద పడివుంది ఆమె స్పృహలో వున్నట్టు కనిపించడంలేదు. గాఢనిద్రలో వున్నట్టు గారిని పీల్చి వదిలినపుడు గుండెలు ఎగిసి పడుతున్నాయి!

ఆమె మొహంలో అదోరకమైన కళ తాండవిస్తోంది.

అకాశంలో తారట్లాడుతున్న ఖైరపుడు ఆమెకు తార్కిక ప్రభావితం చేయలేకపోతున్నాడు. కుక్కపిల్లల ప్రతిఘటన లేకపోతే ఖైరపుడు గాయత్రీని కదిలించేవాడు.

అక్కడ మరొక విశేషంకూడా వుంది-శుద్ధశక్తులు రాత్రికాల విజృంభిస్తాయి, పగటిపూట ఓణిస్తాయి.

గాయత్రీని ఖైరపుడు చేయవలసినంతగా ప్రభావితం చేయక పోవడానికి ఇది కూడా ఒక కారణం!

దీకటి పడితే....?

ఆ కుక్కపిల్లలు ఖైరపుడ్ని నిరోధించగలవా?

అపస్మారకంగా పడున్న గాయత్రీ గతి ఏమిటి?

* * * *

ప్రిన్సిపాల్ గారిని చూడటానికి వచ్చిన వారిలో ఆ హాస్పిటల్ టిట్యులారుతోంది ఎవరికి తోచినట్టు వారు మాట్లాడుకుంటున్నారు. కానీ ఆ హాస్పిటల్ ప్రాంగణంలో ఓ చెట్టుకింద ఆసీతనంగా కూర్చున్నాడు ఒక వ్యక్తి అతడి మనసు పరిపరి విధాల ఆలోచిస్తోంది.

అతడు-ఖాదర్-కాలేజీ షూన్!

ప్రిన్సిపాల్ గారింట్లో వరుసగా జరుగున్న పరిణామాలు అతడ్ని పరిపరి విధాల ఆలోచింప చేస్తోంది.

తాను తాయెత్తు సార్ కి ఇవ్వకుండా తప్పుదేశాదా?

తాయెత్తు కట్టుకుంటే సార్ కి ఈ ప్రమాదం వాటిల్లేది కాదేమో?

ఇది ప్రారంభమా? పరాకాష్ఠా??

సరిగ్గా అప్పుడే అతడి ఆలోచనలు భంగపడుతూ మోటార్ సైకిల్ కళ్ళం వినిపించింది.

వంశీ-మోటార్ సైకిల్ మీదొచ్చాడు.

ఖాదర్ మెదడులో ఏదో మెరిసినట్టుయింది. చతుష్కృత లేదాదు. అతడి ముహూ పెద్ద పెన్నిది దొరికినట్టు ఆనందం తో నిండిపోయింది. ఒక్క ఉడుటున వంశీని సమీపించాడు.

ఖాదర్ వేపు విచిత్రంగా చూసిన వంటి అతడు వెలుతున్నది వింటుంటే అప్రయత్నంగా నవ్వాడు.

ఖాదర్ ఇదేమీ గమనించే స్థితిలో లేడు. తాను చెప్పదలచుకున్నది చెప్పుకుపోతున్నాడు-వెలుతున్న ఖాదర్ కళ్ళు మిలమిల మెరుస్తున్నాయి.

ఖాదర్ చెప్పేదంతా విన్న వంటి కోట్లాదిగా చెప్పాడు....

“ఖాదర్! చిన్నప్పుడు ఇటువంటి విషయాలు మేము కథలు-కథలుగా విన్నాం. ఇప్పుడిక ఇటువంటి కథలలో నినిమలోస్తున్నాయి. నీవు ఏదో పూహించుకుని మాకు ఏదో చెబుతున్నావు నీకు నేను తప్ప చెవుతో పూపు పెట్టుకున్నవాడు మరెవరూ కనిపించలేదా?” అంటూ మోటార్ సైకిల్ లాకం జేబులో వేసుకొంటూ నిమెంటు చస్తూ మీదుగా హాస్పిటల్ కారిడార్ వేపు నడక ప్రారంభించాడు.

అలా వెలుతున్నవాడల్లా అప్రయత్నంగా వెనుదిరిగి చూడు. కళ్ళు తుడుచుకుంటున్న ఖాదర్ కనిపించాడు.

తాను చెప్పింది నమ్మనందుకు అతడు బాధపడుతున్నాడా? లేక ప్రవ్విపాల్ గారి పరిస్థితి చూసి ఏడుస్తున్నాడా?

ఎందుకో ఖాదర్ పట్ల జాలేసింది.

అప్పుడు గుర్తువచ్చింది గాయత్రి ఆమె ఈ షాక్ కి ఎలా తట్టుకోగలిగింది?

ఆమె కోసా వెలికాడు. ఎక్కడా కన్పించలేదు. ఇంకా దగ్గర వుండేమో అన్న ఆలోచన కలిగింది. ఆమెను చూడాలన్నా-ఉదార్శులన్న కోరికను చంపుకోలేకపోయాడు. వెంటనే వెనుదిరిగి వచ్చాడు.

మోటార్ సైకిల్ ప్రవ్విపాల్ గారింటివేపు బయర్లేంది.

★ ★ ★ ★

అపస్మారక స్థితిలో పడున్న గాయత్రికి తెలియదు-తానే స్థితిలో వున్నది. ఆ యింటిలో ఆ కొద్దిసేపట్లో జరిగిన విపరీత పరిణామాలూ!

ఆమె ఆ స్థితిలో వుండన్న సంగతి ఏ ఒక్కరికీ తెలియదు. ఆమెను పట్టించుకొనే నాడుడే లేడు.

ఆమెను ప్రణావితం చేసి మరుభూమికి తీసికెళ్ళడానికి భైరవుడు చొచ్చివున్నాడు. భైరవుణ్ణి నిరోధిస్తూ కుక్కపిల్లలు గొంతులు పగిలేలా పొగిలి పొగిలి మొరుగుతున్నాయి.

పగడి కాంతి ప్రకాశవంతమౌతున్న కొద్దీ భైరవుడు బలహీన పుతున్నాడు.

సరిగ్గా ఈ ‘పులి-మేక పోరాటంలోకి వంటి ఆమాయకంగా అడుగిడవోతున్నాడు.

14

గారిపూజలు చేసేవాడు దేవతా విగ్రహాలకు పూలు, పళ్ళు పంపుస్తే వుండోపాసకులు మధ్యమాంసాలు వివేదిస్తారు. అంతే లేదా!

ఈ రెండికీ భిన్నమయిన స్థితిలో ఉన్నాడతడు.

అతడి ముందు ఏ దేవతా విగ్రహాలా లేవు మడిగాలు వేసుకొని ముందుకు వంగి పాలబాగాన్ని నేలకు తాకించాడు. తలపై బోపి!

సమాధి స్థితికి చేరుకున్నట్టున్నాడు. మానంగా తన దైవాన్ని తనలోనే అరాధిస్తున్నాడు.

అతడు-జిబ్బార్ సాబ్!

ఆయన ముఖంలోని ముగతలు ఆయన వయస్సుని తెలియజేస్తున్నాయి

ఆయన ముఖంలోని ప్రశాంతత అధ్యాత్మికంగా ఆయనస్థానాన్ని తెలియజేస్తోంది

తెల్లటి పొడుగాటి గడ్డం—

మెడిలో దండని కప్పుతూ భుజంమీద వేసుకున్న షాల్—

పండుటాకులా మనిషి వున్నా దంతాలన్నీ పుండవలసిన స్థానములో వున్నాయి.

రోజుకి ఏడుసార్లు సమాజ్ చేస్తాడాయన. ఆయనిచ్చే లావీజ్ కట్టుకుంటే శుద్ధశక్తులు సమీపించవని అక్కడివా. విశ్వాసం. ఆయన సమాజ్ చేసి ఎవరితో మాట్లాడకుండా బయటకు వస్తున్నప్పుడు చెంబుతో నీళ్ళు తీసుకెళ్ళి ఆయన కరుణా కటాక్ష విచక్షణల కోసం నిలుచుటాన ఎండలో!

సమాజు చేసిన నోడితో ఆయన ఆ జలాన్ని పవిత్రం చేస్తాడు. ఆ పవిత్ర జలం లోపలికి తీసుకుంటే రుగ్మతలన్నీ తొలగిపోతాయని ఆ చుట్టపక్కలవారి విశ్వాసం.

అందుకే ఆయన సమాజు నుంచి వచ్చే సమయానికి కుల-మత ప్రసక్తి లేకుండా నీటి చెంబుతో నిలబడి పుండడం అక్కడ ఆనవాయితీగా వస్తోంది.

మక్కా యాత్ర చేసి వచ్చిన ఆయన దివ్యపురుషుడు. ఆయన కరస్పర్శ వునీతుల్ని చేస్తుందని అక్కడివారి నమ్మకం.

ఆయన కళ్ళలో మాగ్నెటిక్ పవర్ వుంది.

జబ్బార్ సాబ్ నుంచే లావీజ్ తెచ్చాడు ఖాదర్.

అతడు తెచ్చిన లావీజ్ కట్టి, తనకు నుదుట పెడితే ఆ కుటుంబము కథ మరోలా వుండేది కానీ అలా జరగలేదు.

ప్రశాంతత మినహా ఎప్పుడూ మరో భావం కనిపించని ఆయన ముఖంలో మరో భావం తొంగి జూసింది. అది దుష్టశక్తుల అగమనానికి సూచక కావచ్చు దుష్టశక్తులకు హెచ్చరిక కావచ్చు!

* * * *

గాయత్రి పడుకుని వున్న గదిలో నిశ్చలంగా వున్న రత్నెస్టు కాడ్డిగా కదిలి పట్టయ్యాయి. చెట్ట కామ్మల్ని ఎవరో నరికినట్టు 'పెళ పెళ' మంటూ విచిత్రశబ్దం వినిపించింది.

—ఆ యింటపై అబ్బాదనగా మేఘదుపంలోనున్న చైరపుణ్ణి మక్కపిల్లలు పసిగట్టాయి. గొంతులు పగిలేలా మొరుగుతున్నాయి.

ఆ మేఘం కిరిగి క్రమక్రమంగా నేలమీదకు జారడం మొదలెట్టింది.

ఆ మోరాన్ని మాదరేక ప్రకృతిస్రేళం మూగదానిలా మిగిలి పోయినా కుక్కపిల్లలు మాత్రం తమ కర్తవ్యాన్ని తాము నెరవేర్చుతున్నాయి.

పసికూనలకు ఎవరు నేర్పారో....

ఎవరు గాయత్రి భాష్యత అప్పగించారో....

హటాత్తుగా పెరట్లోని వాతావరణం మారిపోయింది. దుమ్ము నడిగాలిలా లేచి గాలిలో కలుస్తోంది. ఎండుటాకులు పెళ పెళ మంటూ మరుగుతున్నాయి. ఎవరి కాళ్ళో పడినట్టు! గదిలో నిస్రాణిగా పడివున్న గాయత్రి ఎవరో కుదిపినట్టు కళ్ళు తెరిచింది... లోతుగా పిక్కుపోయిన ఆ కళ్ళు గాజుగోళిల్లా వున్నాయి.... పెదవులు ఎండిపోయాయి. రక్తం లేనట్టు మొహం పిక్కుపోయింది.

నిత్యం పూజచేసే గాయత్రి అంతరాంతరాలలో ఎక్కడో, ఏదో అస్పష్టంగా కదులుతున్న అనుమానం.... ఏదో చెప్పబోయింది. కానీ గొంతు పెగలలేదు. నేలలో పాతేసినట్టు అక్కడ్నించి కదలలేక పోయింది.

సరిగ్గా అదే సమయంలో వంశీ బైక్ ఆకాంపాండులోకి దూసు కొచ్చింది. అక్కడ ఎవరూ లేకపోయినా కుక్కలు గొంతులు పగిలేలా మొరగడం అతడి దృష్టిని ఆకర్షించింది.

ఖాదర్ గుర్తొచ్చాడు అతడు చెప్పింది నిజమేనేమో-అన్న ఆలోచన రాగానే పెనంపిద వేసిన ఉప్పుగట్టలా మూడేసి అడుగులు ఒక అంగగా యింటివేపు పరుగెత్తాడు.

“గాయత్రి....గాయత్రి....” అని అతడు పెడుతున్న ఆ కేకలు ప్రతిధ్వనిస్తున్నాయి.

నిత్యం దీపారాధనచేసే గాయత్రి స్మారకంలో వుంది.... కానీ అమ్మవారిని స్మరించాలన్న ఆలోచన రాలేదు వస్తే ఇంత ప్రమాదం ముంచుకొరాకపోను-

“గాయత్రి.... గాయత్రి....” అంటూ అతడు పెడుతున్న కేకలు ఏకనామంలా వినిపిస్తున్నాయి. ఆ మహాశక్తిని కదిలిస్తున్నాయి. గాయత్రిని వెదుక్కుంటూ వంశీ వెళుతున్నాడు. వంశీకన్నా ముందుగానే ఖైరపుడు వాయుదూపంలో గాయత్రి గదిని సమీపించాడు.

పదునయిన కత్తితో నరికినట్టు, ‘గాయత్రి....గాయత్రి’ అన్న నామస్మరణ ఆ నిశ్శబ్ద నిశీరవాన్ని తుత్సనియలు చేస్తోంది.

“గాయత్రి....గాయత్రి” నామజపానికి వాయుదూపంలో నున్న ఖైరపుడు తట్టబిల్లిపోతున్నాడు. ఆ పిల్లవు దగ్గరవుతున్నకొద్దీ అతడి సర్వశక్తులూ సన్నగిల్లుతున్నాయి. ఓవేపు పగటి ఎండ ఖైరపుడ్ని ఒల పీనుడ్ని చేస్తోంది; మరోవేపు గాయత్రి నామస్మరణం!

అందుకే వంశీ దగ్గరయ్యేలోపే గాయత్రిని అక్కడ్నించి కదిలించడానికి కంకణం కట్టుకున్నట్టున్నాడు ఖైరపుడు.

ఎవరో రెండు వేతులతో పట్టి లేవనెత్తినట్టు నది నిలబడింది గాయత్రి....

గాయత్రిని కదిలించడానికి విశ్వప్రయత్నం చేస్తున్నాడు ఖైరపుడు. అయితే అది సాధ్యపడటంలేదు.

వంశీ ‘గాయత్రి....గాయత్రి’ అని ప్రెస్సిపాల్ గారవ్మయిని పిలుస్తున్నాడు. ఆ నామస్మరణకి ఎంతటి శక్తివందో అతడికి తెలియదు. అంతకుమించి అతడిజేబులో అంజనేయుని బొమ్మవుంది. నుడర్పనంలా దుట్టావున్న దువ్వశక్తుల పీచుమణవగం అంజనేయ నైజం.

తన జేబులో అంజనేయస్వామి బొమ్మ వుందని, దాని ప్రభావం అంతగా వుంటుందని వంశీకి తెలియదు- ‘గాయత్రి’ నామస్మరణ విషయం కూడా!

వంశీ తనను సమీపించేలోపే గాయత్రిని అక్కడ్నించి కదిలించడానికి ఎంతగా ఖైరపుడు ప్రయత్నిస్తున్నాడో అంతగా శక్తిహీనుడవుతున్నాడు.

ఉదయభానుని తీక్షణ కిరణాలవలె గాయత్రి- అంజనేయుల తీక్షణతని తట్టుకోలేకతున్నాడు ఖైరపుడు.

గాయత్రి గదివైపు పరుగెత్తుకొస్తున్న వంశీ గాయత్రి నిల్చున్న వంగిను చూసి ఆశ్చర్యపోయాడు. భూమికి రెండు అంగుళాల ఎత్తున నిలబడినట్టు-ముందుకు కదలడానికి అసరా దొరక్క గాలిలోనే తేలుతున్నట్టు చిత్రంగా కనబడింది.

వంశీని చూస్తూనే ఆమె ఏదో మాటాడటానికి ప్రయత్నిస్తున్నట్టు కనిపించింది-ఆమె కనుబొమల కదలిక! కానీ ఎవరో పిక నులిమి

పట్టుకున్నట్టు కళ్ళు పెద్దవయ్యాయి, నోరు తెరుచుకుంది. నాలుక బయటకు చొచ్చుకొచ్చింది.

హిహించని యీ పరిణామానికి దిగ్భ్రాంతి చెందిన వంటి, "గాయత్రీ...." అని అప్రయత్నంగా గాఢతేక పెట్టాడు.

అమె చేయి పట్టుకున్నాడు.

అంతే—నారసింహంలా పనిచేసిందా పిలుపు.

గాయత్రీని అప్పటివరకూ పట్టివుంచిన శక్తి చూడుమీద పెగేటమని చొప్పేనట్లుంది ఆ దెబ్బకు తట్టుకోలేక, తన అక్కసున కా వెళ్ళగక్కుతూ- తన శక్తికొద్దీ తన చేతుల్లోని గాయత్రీని విడుదలగానినరని పారిపోయాడు.

గవి ప్రేరేపకం కొట్టుకుని చిట్టు కొనిపించిన గాయత్రీ బహుశంకగా అరిచింది. అంత బలహీనంగా ఉన్న ఆమె అంతగా అలా అరిచి దోగమనినే స్థితిలో లేకు ముఖీ ఏదో షాక్ తగిలిపోయింది పోయాడు మెనచు ముద్దుబారి గోయింది. అంత, అస్థితిలో లేకుండా దాని ఎంత నేను పట్టిందో తెలియదుగాని, స్మారకానినప్ప ముగ్ధ గిరి కొట్టుకుంటూ కనిపించింది గాయత్రీ ఇహ ఆంధ్ర పేదలోని భోజనాడ్ల తుదా వేసుకున్న పక్కమచ్చునికా ఆమె తుదా వేసుకుని బయలుదేరాడు-హాస్పిటల్ కి!

* * * *

ప్రిన్సిపాల్ నారాయణాచార్యులుగారి టెడ్ పక్కన వున్న డాక్టరు లల్లావారి

పక్కనే మనిటర్....హార్ట్ బీట్ దాగానే వుంది. కానీ నినిషి రంగు మారిపోతున్నాడు.

డాక్టరు లల్లావారితోపాటు మరో ఇద్దరు డాక్టర్లున్నారు ఇద్ద మొహావేసుకుని మాన్యు ఆ డాక్టర్లని హామకీ ఇయం చోద

పడింది. కింది పెదవిపై పంటికింద పగిలిపోసాగింది. డాక్టరు లల్లా వారి అలోచనలని తెగ్గొద్దూ వంటి ప్రవేశించాడు— తుజు మీద గాయత్రీ.

* * * *

"అద్భుతశక్తులు ఉన్నాయా...." పరివర్తిస్తున్నట్టుగా ప్రశ్నించాడు వంటి

అరడీ ప్రశ్న అదగదం మూడోసారి.

జరిగిందంటా కలా? నిజమా? అన్న సందిగ్ధంలో వున్నాడు వంటి ఆది నిజమని నమ్మడానికి వానను అంగీకరింగవంలేదు కానీ హాస్పిటల్ లోని గాయత్రీని చూసాక నిజమని నమ్మక తప్పదు లేదు.

వంటి ముఖంలోకి ఆశగా, ఆదుర్దాగా మాన్యు కాలేటి హ్యూను దాడిలో ఆగాడు. "అవును డాబూ, నిజం, అతింద్రియ శక్తులున్నా వంటి నిజం. కాబట్టి హాజీ సాల్ తో తనరే మాట్లాడి...." అని!

ప్రిన్సిపాల్ గార్ని- ఆయన కుమార్తెను సెతాన్ ఏడిస్తుందని భయపడకం జబ్బార్ అనుబడు 'హాజీ చాద్' ఇచ్చే కాపీట్ ఆ గిల్లికామక్కని కాపాడుతుందని అరడీ నమ్మకం. కానీ ఆ హాస్పిటల్లో- అనిబేలు, నిబూమలు, అంటే సప్రతారని భయం అంగుకే తగ్గవయ గానీకి సారథిగా వంటిని ఎంచుకున్నాడు.

అగ్నిహోత్రం నంది అడుగుబాన్ని తుదకత్తులు చిన్నాచిన్నం చేయడం చాడకేక కాబోలు ప్రక్కటి ఆక్రోశిస్తోంది. ఉరుములు మెరుపులతో తుల ఆవేదనని ప్రెక్కగక్కుతోంది బోరుమని ఏడుస్తున్నట్టు నీడి చారంతో నింపుతోంది.

వంటి ఒక నిర్ణయానికి వచ్చాడు. "ఖాదర్ బయల్పేరు..." అన్నాడు.

ఆ ఒక్క వాక్యంతో ఖాదర్ మొహంలో రకరకాల బావాలు మిశ్రితమై దర్శనమిచ్చాయి. అందోళన, ఆశ, ఆశ్రుత... ఒకడమిడి అన్ని రకాల బావాలు కాక్ డెయిల్ అయి కనిపించాయి ఎక్కడో మెంట్లో వణికిపోయాడు.

ఉత్సుకతతో నరాలు తెగిపోతున్నాయా అన్నట్టుంది అతడి పండ్లది. వడివడిగా వంటి మోటార్ సైకిల్ వైపు నడిచాడు.

ఆ వర్షం రాత్రి మోటార్ సైకిల్ దూనుకుపోతోంది.

గాయత్రి ఆ ఇంట్లో వుంటే చతుర్వేదాలవలె ఆ నాలుగు పిల్లలు కొంతవరకు రక్షించగలిగేవి.

వంటి జేబులోని అంజనేయుడు ఆమెకు రక్షణ ఇచ్చేవాడు. గాయత్రి పక్కన వంటి వుంటే చాలు.

ఇవేమీ తెలియని వంటి ఆమెను ఆ హాస్పిటల్లో వదిలి బయట పోయాడు; నైస్సోగ్గాని బాంబుకున్న ఒక్కనిందని లజ్జాచాపి అప్పుగింప బయల్పేరాడు.

-మరో పెద్ద పొరపాటు జరిగింది.

★ ★ ★ ★

ఒంటిమీద గోపీ మినహా మరే ఇతర ఆధారంలేదు.

అభోజనంతో వుండటం వలన ఎముకలు కనబడేటంత నన్నుగా వున్నాడు 'జ్ఞానవిధి'

ఒక పెద్ద ముగ్గు మధ్యలో కూర్చుని వున్నాడు.

అతని ముందున్న సాంప్రాణి పొగ దట్టంగా అలుముకొంది.

సాంప్రాణి విప్పు ఎర్రదశం అతడి మొహమీద ప్రతిబింబిస్తోంది.

నైవేద్యంగా సమర్పించే మధ్యం తాగి, వచ్చి మాంసం తిని ఎక్కువకున్న అతడి కళ్ళు చింతవిప్పుల్లా వున్నాయి.

కాలభైరవుడు కూడా విఫలమవడంతో అతడు రెచ్చిపోయాడు.

మనసి మనుగడను సవాలుచేస్తున్న ఆ సమాధుల మధ్య, జాట్లు నిరభోనుకున్నట్టున్న మర్రిచెట్టుక్రింద కూర్చునివున్న 'జ్ఞానవిధి' చేత కాలడు మరో తంత్రప్రయోగం ప్రారంభింపజేశాడు.

అప్పుడు వినిపించింది సన్నది తేక-

జ్ఞానవిధితోపాటు కాలడు కూడా కళ్ళు వికిలించి భగవదగమందు లాగ్న ఆ విప్పులవైపు చూశాడు.

సాంప్రాణి మొహంలో-

'హాజీ' జబ్బార్ సాబ్ ఇంటి ముంగిడించి వంటి మోటార్ సైకిల్.

సాది లెక్కయలోఫన్న మహమ్మద్ జస్మస్థలం తొలి పనీడు 'మక్కాని'; మహమ్మద్ నిర్వాణం చెందిన 'మదీనా' దర్శించి పవిత్ర యాత్రచేసి వచ్చినవారిని 'హాజీ' అంటారు.

మక్కాలో చేసిన పరాధీనిన పవిత్రతల ప్రతిష్ఠ జరిగింది. అశిలకు గుడుటితో ఆకి పవిత్రమైన 'హాజీ' జబ్బార్ సాబ్ ఇంటి మెట్లెక్కసాగారు ఖాదర్, వంటి.

★ ★ ★ ★

ముందుగదిలో నేలమీద కార్పెట్ పలిచి వుంది; గోడవారగా వాలీసులున్నాయి గోడలకు పవిత్ర ఖురాన్ నూక్కులున్నాయి. ఆ గదిలో వీధి గాలికికూడా పవిత్రత నాపాదించుకుంటోంది.

ఖాదర్, వంటి ఆ గదిలో బాల్ బిల్లులమీద కూర్చున్నారు. నిత్యం మనీడుకి వెళ్ళే ఖాదర్ కి ఆ వైబ్రేషన్స్ అందుతున్నాయి.

వారు ఆ గదిలోకి వచ్చిన పావుగంటకి జబ్బర్ సాబ్ వచ్చారు.

జబ్బర్ సాబ్ కి 'సలాం'లు చెప్పి, తాము వచ్చిన విషయం వివరించాడు ఖాదర్.

జబ్బర్ సాబ్ కొద్ది నిమిషాలు కళ్ళు మూసుకుని తనలో తానే మనసం చేసుకున్నారు; చేతివ్రేళ్ళతో ఏవో లెక్కలు చేసి "రేపు తేడు.... ఎట్లుండి కనిపించండి" అని ఆదేశించారు. "ఖుదాఫీ అస్సలామ్ ఆలే కుమ్...." అంటూ మరోమారు సలాం చెప్పి వెనుదిరిగారు. ఖాదర్ తో వంటి కూడా.

ఆ ఎట్లుండి ఆన్నది 48 గంటల తర్వాత....

ఈ 48 గంటలు ఎలా గడుస్తాయో....

సెలెన్స్ పార్ దోలకానికి 48 గంటల తర్వాత 48 గంటల నేపథ్యం ఆ భగవంతుని స్మరణలో కూర్చుంటూ ఉంటే.

* * * *

గాయత్రి తమ ఇంట్లోవుంటే కుక్కపిల్లలు కొంతవరకు ఆమెకు కాపాడేవి; హాస్పిటల్ లో ఉండడంవలన ఇప్పుడు ఆ రక్షణ కూడా లేకపోయింది.

చీకటి చీకట్లా అలముకుతోంది.

చీకటిపడితే శుద్రశక్తులు విజృంభిస్తాయి.

పడకమీదున్న గాయత్రి జాబ్బు చెదిరిపోయి వుంది; రక్తం ప్రసరిస్తోంది; మొహం పీక్కుపోయి వుంది.

ఆమె చూపులు ఒక విస్తోపు ప్రాంతాని కలిగిస్తున్నాయి.

సరిగ్గా అదే సమయంలో నారాయణాచార్యులుగారి వద్దనున్న సుందరమ్మ భర్త మగత నిద్రలోకి జారిపోవడంతో కూతురు దగ్గరికి వచ్చింది.

గాయత్రి వున్న గది తలుపులు తెరిచింది సుందరమ్మ.

ఇప్పుడేం జరుగుతుందా అని ప్రశ్న అంతా నిశ్చలంగా వేస్తోంది. కాదు మేమూ తన పయనాన్ని కొద్దిక్షణాలు వాయిదా వేసుకోవడం.

సుందరమ్మ వెన్నులో ప్రారంభమైన జలదరింపు ఒక్కంతా బయటపడింది; ప్రేతకళ గాయత్రి ముఖంలో స్పష్టంగా కనిపిస్తోంది.

కళ్ళు మూసుకుని వుంది గాయత్రి. కోమలీ వున్నట్టుంది.

ఎముకల పోగుకి చీర చుట్టినట్టుంది.

దిష్టిబొమ్మలా వుంది.

ఎవరో చేయి పట్టుకుని లేపివట్టు మ చంపివేసినట్టు వీచింది. జలదరింపు తీసుకెడుతున్నట్టు నడస్తోంది కళ్ళు మూసుకుని!

నడకని-ఆ చాలకాన్ని సుందరమ్మగారు పనిగట్టిరి. కానీ ఆ సహమానికే దాక్టర్ లట్లాచారి వచ్చాడు.

ఎక్కడో గడియారం పది గంటలు కొట్టింది.

"గాయత్రి నిద్రలో నడిచే అలవాటుందా...." అంటూ "తీసి వెళ్ళి మంచంమీద పడకకోబెట్టు" అన్నారు.

సుందరమ్మగారి మెదడు పనిచేయడం మానేసింది.

గాయత్రి చేయి పట్టుకుని వెనుకకు తీసుకెళ్ళబోయింది కానీ గాయత్రి చేయి విడిచింది. ఆ విడిచింపు ఒక యుర్రూమూతంలా వుంది తుపాకీలో మర్రిచెట్టు ఊగినట్టు సుందరమ్మగారు ఊగి

పోయింది తనను తాను నిలదొక్కుకునే ప్రయత్నంలో గాయత్రి మీద పడింది. ఏనుగుమీద కోటిపిల్ల పడినట్లయింది. అంత నీరసంగా వున్నా, గాయత్రి బ్యాటెన్స్ తప్పకేడు- తల్లి తనమీద పడ్డా!

డాక్టర్ లల్లాచారి పరిస్థితిని అర్థం చేసుకున్నాడు. బాగా పెరిగిన మైన జ్వరం వచ్చినప్పుడు 'పేషెంట్స్' ఇలాగే ప్రవర్తిస్తారు దీనినే 'సెంటి' అంటారు.

ఇహ ఆలస్యం చేయకేడు డాక్టర్ లల్లాచారి. నీరంజి తీసుకొచ్చి గాయత్రి జబ్బులోకి చచ్చడం రెప్పపాటు కాలంలో జరిగింది.

సరిగ్గా ఇప్పుడే శ్మశానంలో మర్రిచెట్టుకింద తండ్రి ప్రయోగం చేస్తున్న 'జ్ఞానసిధి' అనబడు సుకుమార్ కి ఓ సన్నటి కేక వినిపించింది.

అది కేకనుమించిన ఆర్తనాదం. కంట్లో నూది గుచ్చుకుంటే ఎటువంటి ఆర్తనాదం వినిపిస్తుందో, అటువంటి ఆర్తనాదమే వినిపించింది.

పరిస్థితి అకలింపు చేసుకున్న కాలిడు తటాయన గుగ్గిలం జ్ఞానసిధి చితికి అందిందాడు. ముత్రాలు చల్లకూ భగభగమూడుతున్న ఆ నిప్పులపై గుగ్గిలాన్ని కుమ్మరిందాడు.

అదేమి చిత్రమో- యజ్ఞమండలం నించి మంటలు లేవలేదు చట్టమైన పొగలు లేవాయి.

అంటే- రెండవ పర్యాయం భైరవ ప్రయోగం జరిగిందన్న మాట.

భైరవుడు కార్యార్థియై ఎన్నడూ రెండవసారి బయల్దేరడు బయల్దేరితే పని జరిగి తీరాలి. లేదా ప్రళయమైనా ముందుకు రావాలి!

ఆ భైరవుడు పొగ రూపంలో హాస్పిటల్ వేపు గగన మార్గాన యలుదేరాడు.

అమోర

177

హాస్పిటల్ ఎమర్జెన్సీ వార్డులో వుంది గాయత్రి. ఆమె ముక్కుకి స్పెషల్ ట్యూబు వుంది. కోడి కూత పెట్టినట్లు గుండె గుర గుర కులీంది.

గాయత్రి పల్స్ చూస్తున్న డాక్టర్ లల్లాచారి ముఖంలో దెస్తకు నబడుతోంది.

యిక్కడ పరిస్థితి ఇలా వుంటే గాయత్రిని భగభూజ శ్మశానానికి పంపడానికి జ్ఞానసిధి తన ప్రయత్నం చేస్తున్నాడు- గాయత్రిని పాడుకోవటానికి వంశీ, ప్రిన్సిపాల్ గారి కుటుంబాన్ని ముద్ర శక్తుల నుంచి కాపాడుకోవటానికి భాదర్ మానవ ప్రయత్నం చేస్తున్నాడు.

దేవుడు వున్నాడు అని నమ్మినవారు దయ్యాన్ని కూడా నమ్మి తీరాలి.

భాదర్ ఆ భగవంతుడ్ని నమ్ముతాడు కనుకనే సైతాన్ ని కూడా నమ్ముతున్నాడు.

ఈ హతాత్మరిణామాలకు ఏదో ఒక దానిని అలంబన చేయాలి అనుక భాదర్ చెబుతున్న దానిని నమ్మచూద్దాం- అనుకొంటున్నాడు కూడా.

హాడిసాబ్ 48 గంటల గడువు పెట్టడంతో ప్రత్యామ్నాయం కోసం వెదురుతున్న వానికి బుడబుక్కలవాడు గుర్తొచ్చాడు. ఆ బుడబుక్కలవాడి ఆధాకి కోసం వెదకసాగాడు.

'దేవుడు-దెయ్యాయి' అన్నవి ఎంత మిస్టరీయో, అంత మిస్టరీగా ఉన్నవాడు ఆ బుడబుక్కలవాడు.

ఆ యింటి చుట్టూ కోట బురుజులా ఎత్తయిన గోడలు, గోడల నడుమ సుందరమయిన పూల మొక్కలు, ఆ మొక్కల మధ్య చక్కటి రోడ్లు. అక్కడక్కడ నియాన్ లైట్లు, గేటు దగ్గర గూర్కొ, కారుకి ఓ పార్కింగ్.

ఇదీ ఆ బుడబుక్కలవాని యిల్లు.

యిల్లు కాదని బంగ్లా.

తమరుకం మోగిండుకుంటూ, భుజాన ఓ గంట వ్రేలాడేసుకని, ఒక్కఃలా బూడిద పూసుకుని నీదులన్నీ తిరిగే బుడబుక్కలవాడు అంత గొప్ప బంగ్లాలో వుంటాడా?

ఎవరో తమని జోక్ చేయటానికి చెప్పలేదు గదా!

-అన్న అనుమానం యిద్దరికీ కలిగింది. అయినా ఆశ యిద్దరినీ నిలదీసింది.

ఒకప్పుడయితే వంటి పరిహాసంగా మాట్లాడేవాడు, చూసేవాడు. కానీ యిప్పుడు గుండెలు బిగపట్టి దెన్నన్ తో చూస్తున్నాడు, ఆలోచిస్తున్నాడు.

హానివ శక్తిని మించిన అద్భుత శక్తులు ప్రెస్విటేర్ గారి కుటుంబాన్ని చిన్నాభిన్నం చేస్తున్నాయని వంటిని నమ్మించడానికి విశ్వ ప్రయత్నము చేస్తున్నాడు ఖాదర్.

కాదనడానికి తన వద్ద ఆధారాలు లేకపోవడంతో నమ్మక తప్పు లేదు వంటికి.

నిద్ర లేకపోవడం వలన, ఏమీ తినకపోవడం వలన నిస్వర్ణుడై వలసిందే, కానీ ఆ భయలేవీ కన్పించడం లేదు.

లక్షల విలువ చేసే ఈ బంగ్లాలో ఒక బుడబుక్కలవాడు నివాసము వుండటం నిజమైనప్పడు, దైవ శక్తుల్ని - ముద్రశక్తుల్ని ఎందుకు నమ్మగూడదు?

* * * *

మృత దేవతోపాసకులు సాధారణంగా తక్కువ మాట్లాడతారు.

ఒక శక్తిని ప్రయోగిస్తే ఫలితం కన్పించి తిరిగి, లేకుండా ఉపాసకుని శక్తి షీణిస్తుంది.

-అన్న విషయం జ్ఞానసిధికి తెలుసు. అందుకే పెనంమీద వేసిన గింజలా అల్లలాడసాగేడు.

యిది అఖరి ప్రయత్నం. ఈ ప్రయత్నం ఫలింపకపోతే విపరీత పరిణామాలు తప్పవు.

జాట్టు విరబోసుకున్నట్లున్న పెట్టు క్రింద - యజ్ఞ కుండలం ముందు - బానిం పెట్టు వేసుకొని కూర్చుని వున్నాడు. అతడు దక్షిణం దిక్కుగా తిరిగి కూర్చుని వున్నాడు ప్రేతాత్మలు దక్షిణం వేపు నుంచి గమనిస్తూ వుంటాయి.

వర్షంతో తడుస్తున్న సూదులు, ముళ్ళ పొవలు, మర్రిచెట్టు క్రింద దట్టంగా అలుముకుంటున్న పొగ, పెద్ద ముగ్గు మధ్యలో మొగ్గలా త్రాసేసిధి!

కాలుడు యజ్ఞకుండం వేపు, దక్షిణం వేపు మాన్చి మార్చి చూస్తున్నాడు.

గాయత్రి ఈ రాత్రికి రావడం ఖాయం!

తన జీవిత ద్యేయం- భగవంతుని- పీక్షణం ఖాయం!

రక్తపు గుడ్డులా వున్న అతడి కన్ను అందంతో అదురు తోంది.

* * * *

ఆ గేటుకి ఆపల రోడ్ పక్కనున్న పుట్టపాత మీద ఖాదర్ పక్కన జారగిలబడి కూర్చున్న వంటి మొహంలో చక్క రకాల భావాలు, ఇందోళన- అతృత- ఆశ- వగైరా వగైరా!

ఆ గేటులు తెరుచుకుంటాయా?

ఆ యింటి యజమాని ఒక బుడబుక్కలవాడా?

దమరుకం మోగిస్తూ అవరాత్రి వేళ పీఠుల వెంట తిరిగే బడ బుక్కలవాడు కోటిశ్చరుడా?

ఇవేమీ ఆలోచించే స్థితిలో లేడు

అక్కడ కూర్చుని కాలయాపన చేస్తున్నానా? అన్న ఆలోచన కూడా రాలేదు.

ఒక రహస్యాన్ని చేదించబోతున్నానన్న ఉద్వేగంతో కూర్చుని వున్నాడు.

నరాలు తెగిపోతాయా అన్నంత పుత్రుకత ఆతడిలో చోటు చేసు కుంది.

* * * *

కళ్ళు పెద్దవి చేసి చూస్తున్నాడు కాదు—

సమయం అసన్నమైంది.

ఈ ఉపాసనా కార్యక్రమంలో ఏ తేడా వచ్చినా ముందుగా మనీ అయిపోయేది ఉపాసకుడే!

ఆ స్మశానంలో జరగబోయే దారుణాన్ని ఊహించలేక కాబోలు ప్రకృతి బోరున విలపిస్తోంది ఎక్కడో గుడ్లగూబ వికృతంగా ఆడు స్తోంది తీతువుసిట్ట కర్ణ కఠోరంగా విలపిస్తోంది. సమయం గడస్తున్న చొద్దీ జ్ఞానసిద్ధి ఆవేశంతో ఊగిపోతున్నాడు. పెదవులు మరింత వేగంగా కదులుతున్నాయి.

సరిగ్గా ఆడే సమయంలో—

హాస్పిటల్ దాదాపుగా నిద్రావస్థలో జోగుతున్న దశలో.

గాయత్రిని ఎవరో పేసుపెట్టి పిలిచినట్లుంది. ఎక్కడో అగాధం నుంచి ఆ స్వరం పెల్లుబుతున్నట్లుంది. ఆ పిలుపులో స్పష్టత వుంది. ఆదేశం వుంది.

మరు నిమిషం సెలైన్ ట్యూబు ఊడిపోయింది ఏదో ఉన్మాదం అవలించినట్టు మంచం మీద లేచి కూర్చుంది. స్మశానంలో - సమాధిలో నుంచి శవం చేచినట్టు మంచం మీదున్న గాయత్రి లేచింది ఎవరో చేయి పట్టుకుని నడిపిస్తున్నట్లు నడవసాగింది.

సరిగ్గా ఆడే సమయంలో—

ఆ బంగ్లా వెనుకవైపు వున్న చిన్న గేటు కిరుమంటూ తెరుచు కుంది.

ఆ ఇంటి యజమాని ప్రపంచం దృష్టిలో ఒక కోటిశ్చరుడు.

పితాచాలు తిరిగి సమయంలో రోడ్డు మీద కొచ్చిన ఆతక్కి సిశ్చే వుండే చూస్తుండిపోయాడు వంశీ.

భాదర్, వంశీ చూసింది బుకబుక్కలవాణ్ణి.

‘శరీరేణ జితాన్సర్వే శరీరం యోగవర్తిక’

శరీరం చేత అందరూ జయింపబడతారు, కాని శరీరం యోగ చేత జయింపబడుతుందని ఉపనిషత్తుల ఉవాచ!

ఖచ్చితమయిన దానిలో యోగభ్యాసం అలవాటు చేసుకుని, యమ నిమిషాలనూ, అసర, ప్రాణాయామ, ప్రత్యాహారాలనూ, ధ్యాన, దారణ సమాధులనూ పొందగలిగితే శరీరం స్వాదీనమవుతుంది

యోగ శాస్త్రానికి సంబంధించి మొత్తం ఇరవై రెండు ఉపని షత్తులున్నాయి. వాటి పరమావధి....సమాధి స్థితిని పొందడమే!

యోగశాస్త్రోపనిషత్తు: లక్షణ సమాధిస్థితిని పొందడం ఎలాగో నవి బోధించటమే!

అందు: యోగశాస్త్రం పలుక కాయ కల్పం పొందాడు.

యమ నియమాలతో - ఆసన ప్రాణాయామ ప్రత్యాహార ధ్యాన భారంతో సమాధి స్థితి పొందినవారు మన మధ్యా వున్నారు. ప్యాంటు వద్ద దరించి మామూలు మనుషుల వలె మన మధ్యా మసలుతుంటారు. వారిని గుర్తించడం కష్టం.

ఆ బుడబుక్కలవాడు అటువంటి మహాసీయుడు.

నిజ జీవితంలో ఆతడొక పెద్ద ఆసనరు. ఆతడి ఇంటి గేటు దగ్గర గూర్చా.... షేడ్ లో కాదు....

ఆ బుడబుక్కల వాని కళ్ళలోకి నూటిగా చూశాడు వంశీ మిల మిలలాడి ఆ కళ్ళలోంచి కిరణ్ బాల్లా చూసుకువస్తున్న చూపుల దాడి శ్రీశ్రీకోలేకపోయాడు.

ఖాదర్, వంశీలను పరీక్షగా చూసిన ఆ బుడబుక్కలవాడు దీర్ఘంగా నిట్టూర్చాడు. ఆ నిట్టూర్పు పాము బుసలా వుంది.

* * * *

జ్ఞాననిధి-

సరయిన తిండి నిద్రలేక శుష్కించిపోయి వున్నాడు. ఆ రోజుక మరింత భయంకరంగా వున్నాడు. కళ్ళు మరింత ఎరబడ్డాయి; మొహం మరింత కర్కశంగా మారింది. శుద్రదేవతోపాసన ఆతడ్ని పీల్చే స్తోంది.

యజ్ఞకుండలంలోకి కళ్ళ పెద్దవి చేసి చూస్తున్న జ్ఞాననిధి పెద పులపై నవ్వు వెలసింది. అది బిగ్గరగా మారింది - అలలు అలలుగా న్మళానం అంతా అవరించింది.

* * * *

ఎత్తయిన చెట్ట - ఆకాశాన్ని ఆలింగనం చేసుకుంటున్నట్టు, చుట్టూ తునకల్ని ముద్దాడుతున్నట్టు!

ఆ చెట్ల మధ్యగా బాట - బతుకు ఆర్థాల్ని వివరించే కాలిబాట!
గాయత్రి కన్నీటితో నావి నిగనిగలాడుతున్నాయి. కళ్ళు ఎర్రగా చింతసిప్పుల్లా వున్నాయి.

ఆమె ముందు ఒక వ్యక్తి వున్నాడు - నిండయిన విగ్రహం, అరకుగుల ఎత్తులో బొద్దుగా వెడల్పుయిన ముఖం, కాటుక దిద్దిపట్టు కళ్ళు మిలమిల మెరుస్తున్నాయి. పొడవుగా సాగిన నాలుక. ఆతడి చూపులతో హిప్పోటిక్ పోర్స్ వుంది. ఆతని తలపై అచ్చాదనగా మేఘమాల వుంది.

మగవారిలో కనిపించే అరుదైన సౌందర్యం ఆతడిది. అంత సౌకుమర్యం అరుదుగా కనిపిస్తుంది. ఆ మాటల తీరు, ఆ మదురమైన కంఠస్వరం ఎవరూ ఎన్నడూ పని వుండరు. ఇప్పుడు గాయత్రి నిండోంది.

ఆతడు ఖైరవుడు! నేకెడ్ ఐకి కనిపించని సూపర్ నేచురల్ పవర్.

ఆతడు గాయత్రిని శాసిస్తున్నాడు. గాయత్రి పథాన్ని నిర్దేశిస్తున్నాడు. 'జ్ఞాననిధి' వున్న శ్మశానం వైపు ఆమెను తీసుకెళ్తున్నాడు.

* * * *

వంశీ, ఖాదర్ వేపు సాలోచనగా చూసి మాట మాత్రమయిరా మాట్లాడకుండా ముందుకు కదిలాడు బుడబుక్కలవాడు. ఆతడి చూపు లకి లిపి లేని భాష వుంది. ఆ భావాన్ని అర్థంచేసుకున్న వారిరువురూ ఆతడ్ని అనుసరించారు.

ఖాదర్, వంశీ ఆతడితో మాట్లాడటమే కాదు, తమలో తాము మాట్లాడ సాహసించలేకపోయారు. మౌనంగా ఆతడ్ని అనుసరించ సాగారు.

వంటి ఖాదర్ వేపు చూస్తే ఏం జరిగేదోగాని, నిద్రలో నడుస్తున్న వాడిలా బుడబుక్కల వాని అడుగుజాడల్లో నడుస్తున్నాడు- జెర్రీలా పొడవుగా బాకకొని వున్న బాటలో!

ఖాదర్ శరీరం మీద బట్టలన్నీ తడిసిపోయాయి. రవంత వణుకు తున్నట్టుగా కూడా వుంది. నుదురు మీద చెమట చుక్కలు బంగారం మీద తాపిన ముత్యాలలా మెరుస్తున్నాయి. చేతులు వణుకుతున్నాయి.

అప్పుడు జరిగింది.

దట్టంగా అలముకున్న చెట్ల పొదల మధ్య నుంచి వచ్చాడతడు. ప్లేడలో తులసి పూసలు, రుద్రాక్షలూ దరించి మొలకు ఒక చింకి పాత చుట్టుకుని వున్నాడు. పెరిగిన గడ్డం, ముక్రిపాలు లేపనం జేసి జడలు కట్టించిన కేశపాశాలు, పాదరక్షలు లేవు. ఎత్తయిన నుదురు, మునలేలిన ముక్కు, తాత్విక లోకాలకు చొచ్చుకుపోతున్నట్టు తొనలేలి గడ్డమ, అస్పృశంగా, తరళాయితంగా వున్న నేత్రాలూ! దృఢమయి అనాచ్ఛాదిత మయిన పాదాలకు ఎగువ భాగాన ఉక్కుముక్కల్లా నిగనిగలాడుతున్న పిక్కలు. బల్లెం దింపినా దిగనట్లున్న పొట్ట! కళ్ళు విశాలంగా వున్నాయి దీచును వచ్చిస్తున్నాయి. గాలిలో లేలుతున్నట్టు అడుగులు పడుతున్నాయి.

ఆయనను చూస్తూనే బుడబుక్కలవాడు ఆయన పాదాల మీద పడిపోయాడు.

ఖాదర్, వంటి గుండెలు విగసట్టి చెన్నతో మాస్తున్నారు.

ఖాదర్ పెదవులు అస్పష్టంగా, నెమ్మదిగా కదులున్నాయి. మంత్రాల్ని ఉచ్చరిస్తున్నాయి.

ఆ బుడబుక్కలవాని గురు పరంపరలో ఏడవ వాడాయన. దాదాపుగా వెయ్యేళ్ళ క్రితం సమాధి స్థితిలో కెళ్ళిన ఆయన మాత్రంగా లేచి వచ్చాడు.

చుట్టూ వున్న చెట్లకొమ్మల్ని రాసుకుంటూ ఎవరో వస్తున్న వప్పుడు, నేలపై నున్న కొమ్మలు విరుగుతున్న శబ్దం....

అదృశ్య శక్తులు సమావేశమవుతున్న సూచన!

ఆ సద్గురువు కళ్ళతోనే తన శిష్యుడిని ఆశీర్వదించాడు. అదృశ్య శక్తిగానున్న పరివారాన్ని వెంట బెట్టుకుని ఇలా వచ్చాడో అలాగే వెళ్ళిపోయాడు!

గురుసాక్షాత్కారం, ఆశీర్వదనం!

వంద ఏనుగుల బలంతో కదిలాడు బుడబుక్కలవాడు.

* * * *

శృణానంలో....

అనాశాస్నుంచి గెన్నగా గిరు ధార పడుతున్నా, ఓ పెద్ద శిట్టు పైద పేర్చిన చిలి చిటపటలాడుతోంది. పూల పట్టిలా నిప్పులు వెద జల్లుతోంది. శవం కాత్పేటప్పుడు పైకి లేవకుండా కర్రలతో నొక్కి చెడతాడు కావని.

అయినవారంతా శవాన్ని కాడికాపరి పాల్చేసి తమ పనయిపోయిన దానిని తిరిగి పోయినట్లున్నారు- కానాథ శవమయిందది.

ఆ వర్షంలో ఆ శవాన్ని, దాని తాలూకు జీవుని పాపపుణ్యాలకు వడిలేసి కాడికాపరి కూడా పీక వరకూ చుక్కెనుకుని చక్కని చుక్కని వెదుక్కుంటూ పోయినట్లున్నాడు.

చైతన్యం పోతే శవం;

చైతన్యం వుంటే శివుడు!

శవం శివుడయ్యే చోటు అది!

తన ప్రియ భక్తుడ్ని విడిచిపోలేక ఆ ప్రియభక్తుడ్ని బూడిదవేసి తన శరీరమంతటా పులుముకుంటాడు. శివుడు, బూడిద కాసుడా మిగిలిపోయిన ఎమురల్ని, పుర్రెలను అవరణాలుగా దరిస్తాడు శివుడు!

శివునికి తన భక్తులందే అంత ప్రీతి!

కానీ, ఆ శవామీద పోటీగా పెట్టిన కర్రలు జారిపోవడంతో ఆ శవం లేచి నిలబడింది దివిటీగా కాలుతోంది!

లేచి నిలబడి కాలుతున్న శవం ఒక వక్కగా గాయత్రి రాసున్నది మరో వ్రక్కగా బుడబుక్కలవాని వెనుక బాదర్, వశీ రాసున్నాడు.

* * *

“చిన్నా....చిన్నా....” ఎవరో పిలుస్తున్నారు.

మధురమయిన కంఠస్వరం ఆది

“ఇలా... యిటు వైపు ...ఇదే” మళ్ళీ వినిపిస్తోంది ఆ స్వరం.

పిలిచేవారు స్పష్టంగా కన్పించడంలేదు ఏ వైపునుంచి పిలుస్తున్నారో అర్థం కావటంలేదు. ఇటు తిరిగితే అటువేపునుంచి స్వరం వినిపిస్తోంది-అటు తిరిగితే ఇటువేపునుంచి వినిపిస్తోంది చిత్రమేమిటంటే-ఆ పిలిచేవ్వకి “గాయత్రి” అని పేరుపెట్టి పిలవడంలేదు పెద్ద కేమ్లో పిలుస్తున్నాడు.

“గాయత్రి....” అన్న నామ ఉచ్చారణ జరిగితే ఏమయ్యేదో!

ఆ పిలుపు ఎటువైపు వినిపిస్తే అటువేపు వదిలదిగా అడుగులేస్తోంది. ఆ పిలుపులో లాటిత్యం వుంది. లాలింపువుంది అజ్ఞ అంది.

అడుగులసంఖ్య పెరుగుతున్నకొద్దీ ఆ పిలుపు దగ్గరవసాగింది. అందుబాటులోకి రాసాగింది. పొగ మనిషి నేలమీదకు దిగాడు. జాగ్రత్తగా గమనిస్తే అర్థమయ్యేదే-ఆ పొగమనిషి పాదాలు నేలమీద లేవని:

అతడు గాయత్రి కళ్ళలోకి చూస్తున్నాడు....నూటిగా!

ఆమె చూపు మరల్చుకోలేక పోతోంది.

అతడిది నిండయిన విగ్రహం.

సాగిన కళ్ళు-బొడ్డుగా, వెడల్పుయిన ముఖం.

అతడి మాటేకాదు, చూపుకూడా హిష్టరైజ్ చేస్తున్నట్లుంది.

అతడి అజ్ఞ మేరకు నడుస్తోందామె-

కామరూపమనేది కథలలో కనిపించే పాంటసీ-మాత్రమే కాదు, అది యథార్థంకూడా-అని నిరూపింప బడుతోంది.

అతడు ఖైరవుడు.

అతడు ‘గాయత్రి’ నామస్మరణ చేయలేదు. గాయత్రి పేరు విని పిన్నదాలు అతడి శక్తి షీణిస్తుంది.

అపరాధి-అందునా భీకర వర్షం!

ఖైరవునికి రాత్రినేక శక్తి పెరుగుతుంది.

మిలమిలలాడే ఆ కళ్ళలోంచి కిరణాల్లా దూసుకు వస్తున్న చూపుల చాటికి తట్టుకోవడం కష్టం.

పీడమీద వేదాలు పలికేనట్లు మధురమయిన స్వరంతో తనని అణిచిస్తుంటే తట్టుకోలేక పోతోంది - మగవాడయినా అద్భుత సౌందర్య రాజిలా వున్నాడు. రెల్లు సువ్వలా వగలబడిపోతున్నట్లున్నాడు. వెన్నెల రాశిసోనినట్లున్నాడు!

“చిన్నా....చిన్నా....” అని నవ్వుతున్నాడు.

వెన్నెకన్నా తెల్లగా, మీగడకన్నా మధురంగా, మంచుకన్నా బట్లగా, లేనెకన్నా తీయ్యగా-ఈ సృష్టి రహస్యాన్ని తేదించే రహస్యాల కుంపటిలా నవ్వుతున్నాడు.

ఆ రూపాన్ని చూస్తున్నకొద్దీ ఉద్వేగం వెన్ను చదివిపోయింది. శరీరమంతా ఉద్వేగాన్ని పొందుతున్నట్లుంది.

కళ్ళముందు మెరుపులు మెరిసినట్లు ఉల్కులు రాలిపడినట్లు వుంది. అది ఏదో, ప్రీతి, బామోహమో, కామమో తెలియనిస్థితి.

కొన్ని అవయవాలు బరువుగా తయారై మొత్తం శరీరమంతా చిమ్మిరైక్కడం ప్రారంభమయింది

శక్తి కోరికతో అరగా చెక్కిన శక్తిగా తయారయ్యాడు. శక్తిని బరువుగా వదలడంవలన చాటి ఎగిరెగిరి పడుతోంది. అతని చుట్టూ నిలబడి ఆమె మునులో తుపానును రేఖితున్నాయి. ఆ గుండెను తిరిగి మనసును ముద్దలాచేసి ఎక్కడో కోర్కెల సుకిగుండంలో గిర్రాచే స్తోంది శరీరాన్ని సుతి మెత్తగా కోస్తోంది.

ఆమె మెడను పనిచేయగల మోతేసింది. ఏమి జరగబోతోందో గ్రహించి స్థితిలో లేదు.

పరిసరాల్ని గమనించే స్థితిలోనూ లేదు.

శ్మశానంలో-

హో...గుండం ముందున్న 'జ్ఞానాధి' పెరిచి నిడి...నవ్వాడు.

అతడికి కావలసిందదే!

గాయత్రి స్మశానానికి కొనిరాబడుతోంది. ఆమె మనసు ఈ మయింది. భగభగ ముందుతున్న సప్తల్లో ఆమె రూపాన్ని చూస్తున్నా పలకడు. ఆమెలోని ఏదో తెలియని అద్భుతమంత్ర ముగ్ధుడైశక్తి అర్పాలన్న సంగతి కూడా మరిచిపోయాడు, ఏ స్త్రీని హానికాదు అని ఆదోలాండి రస స్పందన అతనిలో మొదటిసారిగా కలిగింది. కొత్త అలజడికి లోనయ్యాడు.

ఆమె స్మశానానికి చేరుతూనే తలారా స్నానం చేయించాలి. వివస్రను చేయాలి. రక్తప్రసాదం అందించాలి. ఆ తర్వాత భగవూజ-

ఈ ఆలోచన వచ్చిందే తదపు కనుపాపట్లో శృంగారాన్నంతా కూడినట్లు మత్తుగా, డ్రీమీగా మారాయి.

సప్తల్లో కనిపిస్తున్న గాయత్రి రూపం-ఆ ఎత్తు గుండెలు గుండ్రంగా అతడిలో తుపాను రేపుతున్నాయి.

లోన్ క్ జాకెట్ లోంచి బయటకు ఉమకడనికి అవి తేస్తున్న ప్రయత్నం జాకెట్ వంపు దగ్గర అమృతంగా కనిపిస్తోంది. కలర్లు 'ట్రా' అమృత బాండాలును పెట్టుకోవడానికి అర్జిన చెక్క లా వుంది.

రెట్టింపు ఉత్సాహంతో విశేషమైన ప్రక్రియ.

ఈనూ ప్రతిసారి ఆహుతిలో 'హంపద్' అంటున్నాడు. గుప్పెట గట్టిగా పిన్చింగ్ చేయటం కనికొద్దీ పనురుతున్నాడు. సక్కు పటపట లాడిస్తూ దవడ కండగాలు దిగపట్టి ముత్యాలార్పణ చేస్తున్నాడు.

జ్ఞానాధికి ముత్యాలార్పణం చేసిన గురువు సామన్యకాదు. ఇదంతా సద్విమర్శించాడు- కుంబలినో జాగృతమరచి జీవ్యద్వారా రూపాలన్ని సృష్టించి 'అమృతీకరణ'ను నాధించినవాడు-కాయద, గిణితేష్ట సాధనలను శ్మశాన జాగరణ, భూతనిధి, కపాలనిధిను, భూలిసినిధి లాంటి కఠోర సాధనలలో విజయం పొందినవాడు.

అతడొక 'యతి'.

అతడొక 'పరమహంస'

ఆ భూమిపై సుపాదించుకున్న విద్యలను ఈ భూమిపైచే వదిలి పునర్జన్మ లేకుండా నిద్రిపొందాలన్న సుకల్పంతో తాను నేర్చుకున్న విద్యలన్నిటినీ సుకమూర్తికి దారబోసి అతణ్ణి 'జ్ఞానవిధి'గా అవిష్కరించాడు.

జడదానలం జీర్ణంచేసుకున్న ఆ మహాయోగి అపారదానం చేస్తున్నానని గ్రహించలేక పోయాడు అదే ఆయన చేసిన పొరపాటు. ఆయన చేసిన పొరపాటుకి ఆయన గురు పరంపర శిక్షను అనుభవించ బోతున్నారు.

గాయత్రి యజ్ఞకుండం చేరిన తర్వాత భగవంతుని చేయాలి.

అమె రక్షాన్ని తర్పణం చేయాలి.

అమె శవంతో సంబోధించడమేకాక, అమె మాంసంతో ఆకలి శాంతి జరిపించాలి.

అమెరలు కోరుకునేది అందమైన, ఆరోగ్యమైన శరీరాన్ని కాదు, పవిత్రమైన కుటుంబంతో జన్మించిన వారి శరీరాన్ని!

అగ్నిహోత్రంపండి కుటుంబంలో జన్మించింది గాయత్రి.

అమె తండ్రి వేద పండితుడు నిత్యం గాయత్రి చేస్తాడు. అమె కూడా చేస్తుంది.

అమె గొప్ప అందగత్తె, విజ్ఞురాలు. అందుకే అమెపట్ల ఆతడికి అంత మక్కువ!

గాయత్రి స్మశానంవేపు వేగంగా వస్తోంది.

అమెను హిప్పోటైక్ చేసినట్లు తీసుకొస్తున్నాడు బైరవుడు.

* * * *

వెక్కువేట్టి పిడిచిన బాణంలా దూసుకుపోతున్నాడు ఆ బుడ బుక్కలవాడు

వాడి భుజాన వేలాడుతున్న గంట మోకాలి దిగువ బాగాన రాకు తొడి. అడుగుతీసి అడుగేసినప్పుడల్లా వింత శబ్దం వస్తోంది!

అతడేమీ గమనించడంలేదు. దీక్షగా చూస్తున్నాడు. పాము కాటు

వేయబోయే ముందు అలాగే చూస్తుంది. పులి చార్జ్ చేయబోయే ముందు కూడా అలాగే చూస్తుంది.

అయితే ఆతడికి ఈ బాహ్యప్రపంచం స్పష్టంగా కనిపించడం లేదు. ఆతడు చూస్తున్నది వేరే ప్రపంచాన్ని! జరుగబోతున్న దారుణాన్ని!!

తిరుమణి-తిరుమార్గాలతో శరీరంమీద పండ్రెండుబోట్ల ఊర్ధ్వ పూత్రాలు-ద్యౌదశోర్ధ్వ పూత్రాలు ధరించడం వైష్ణవులకు ఎంత ముఖ్యమో, విభూతి పులుముకొని, ధమరకం దరించడం ఈ బుడ బుక్కల వానికి అంత ముఖ్యం అప్పుడుగానీ అతడిలో 'శక్తి' జనించదు, 'వాణి' పలుకదు.

అందుకే అంత వేగంగా వచ్చుతున్నాడు.

అతడి వెనుక ఖాదర్, వంకీ

ఆ వర్తంలో అతడెక్కడికీ తీసుకెళుతున్నాడో వారికి తెలియదు తెలుసుకోవాలన్న ద్యాసకూడా లేదు.

ఆ సమయంలో అతడే తమకి గురువు, గైడ్.

* * * *

దక్షిణం దిక్కునుంచి గాలి నుదులు తిరుగుతూ తీరాన్ని తాను తోంది. ఆ గాలి తీవ్రత ఎంతగా వుందంటే-నిల్చున్న మనిషిని పడ బోస్తున్నంత వేగంగా వుంది అకాశంలో మేఘాలు నుదులు తిరుగు తున్నాయి. ఎక్కడో సముద్రంలో ఏర్పడిన వాయుగుండం ఇక్కడ తన ప్రతాపాన్ని చూపుతోంది.

అకాశాన మెరుపుల వెళి వెళి రూపాలు చూస్తుంటే భూమి రెండుగా విడదలవుతుందా అనిపిస్తోంది.

ఈ చల్లని బీభత్స వాతావరణంలో కూడా దాక్టర్ లల్లాచారి నుదుటి చెమట చోటుచేసుకుంది.

ఆయన అందోళనకి కారణం-ప్రిన్సిపాల్ నారాయణాచార్యులు గారి ఆరోగ్య పరిస్థితి.

పల్స్ మాస్తే నార్మల్ గా వుంది కానీ పక్షవాతంవల్ల పక్కకు తోసుకుపోయిన నోరు సీలంగా మారిపోయింది. చేతిగోళ్ళు కూడా సీలంగా మారాయి. శరీరంలో ఒకపక్క అంతా చల్లబడినట్లుంది

గుండె నార్మల్ గా కొట్టుకుంటోంది.

దాక్టర్ లల్లాచారి మాన్యుండగానే ప్రిన్సిపాల్ నారాయణాచార్యుల గారి శరీరం నిప్పులమీద కాల్చిన అప్పడలా వంకర్లు తిరగడం కనిపిస్తోంది. అంతవయ్యింది తల అటూ ఇటూ విడిచిస్తూ భయానకంగా కళ్ళు విశ్రాంతి చేశారు.

ఈ హఠాత్పరిణామంతో సుందరమ్మగారు బెంబేలు చెందింది. బోరున ఏడ్వడం ప్రారంభించింది.

హాస్పిటల్ స్టాఫ్ సహాయంతో కాళ్ళూ చేతులూ నోక్కి పెట్టి శరీరం కదలకుండా వుండిన దాక్టర్ లల్లాచారి నారాయణాచార్యులుగారి నోరు బలవంతంగా తెరిచి జేబులోని కలాన్ని పళ్ళమధ్య కుక్కురు. ఆయన నాలుక పళ్ళమధ్యపడి ఎక్కడ తెగిపోతుందోనని!

ఆ ప్రయత్నం సఫలం కాలేదు. కలం రెండు ముక్కలవడంతో పక్కనే వున్న స్టైల్ పళ్ళమధ్య పెట్టారు.

ఆ హఠాపుడిలో కూడా ఆలోచనా జ్ఞానాన్ని కోల్పోలేదాయన. ఇంజక్షన్ చేశారు.

ఇంజక్షన్ ప్రభావం రెండే రెండు నిమిషాల తర్వాత కనిపించడము ప్రారంభించింది.

నారాయణాచార్యులవారి కళ్ళు నిద్రలో సోలిపోసాగాయి. తల, శరీరం కదలడం మానేసింది. ఉద్బ్రావన, విశ్వాసాలు తెలుస్తున్నాయి.

పేషెంట్ నిద్రలోకి జారుకోవడంతో స్టాఫ్ గుండెలనిండా గాలి నీల్చుకున్నారు.

ఎందుకిలా జరిగింది?

—ఆ దాక్టర్ పరిపరి విధాల ఆలోచించసాగాడు.

“నాయనో! మా కొంపకి ఏదో చెడుగాలి సోకిందిరో నాయనో! ఆ బెదంబర వృక్షం ఏ ముహూర్తాన కొట్టించామో, ఆరోజునుంచి మాకు డెడ్డరోజులు వాపురించాయిరో దేవుడా....” అని ఆమె దీప్తం తీస్తోంది.

అంత గజిబిజి ఆలోచనల్లోనూ దాక్టర్ లల్లాచారి ఒక్కసారిగా మాన్చుడిపోయారు.

‘యస్.... దావ ఆనారోగ్యానికి కారణమేమిటి? అక్క అంటున్నట్టు ఆల్బింద్రయ శక్తులున్నాయా?’

....కొత్త ఆలోచనల ఫలగు మెదడుని తొలవడం ప్రారంభించింది.

నేర్చుకున్న మెడిసిన్ ‘ట్రాప్’ అని కొట్టిపారేస్తోంది. కానీ పుట్టి పెరిగిన వాతావరణం, తరతరాలుగా నరనరాన జీర్ణించుకున్న సెంటి మెంట్స్ ‘నిజమేనేమో’ అనిపిస్తున్నాయి.

అప్పుడు గుర్తువచ్చింది గాయత్రి.

ఇహ అలస్యం చేయలేదు ఒక్క ఉదుటున లేచి గాయత్రి వున్న డార్ట్ వేపు దాదాపుగా పరుగెత్తినట్టే నడిచాడు.

బెడ్ ఖాళీగా వుంది

“గాయత్రి....” అప్రయత్నంగా పెనుకేక పెట్టాడు దాక్టర్ లల్లాచారి.

ఆ దీక్ష తప్ప వాతావరణంలో కూడా ఆ పెనుకేక వెళ్ళున విరిగిన చెట్టులా పేషెంట్స్ని ఉలిక్కిపడేలా చేసింది.

"గాయత్రీ.... గాయత్రీ" అంటూ హాస్పిటల్ కాంటిన్లో వెదక సాగాడు.

వర్షం ధారకడుతోంది

ఆకాశాన్నుంచి తెల్లదారాల్ని వ్రేలాడదీస్తున్నట్లు-వర్షపు ధారలు.

తాను తడిసిపోతానన్న స్పృహలేదు డాక్టర్ లల్లాచారికి.

కళ్ళు మిరుమిట్లు గొలిపే మెరుపు ఆకాశంలో చెవులు టల్లులు పడేలా ఉరుములు!

అయినా దేనినీ భావించేసే స్థితిలో లేదు.

"గాయత్రీ... గాయత్రీ" అని గొంతు పగిలేలా అరుస్తూ వీధి పడ్డాడు.

ఆ అరుపుల మధ్య రవంత అలోచన-గాయత్రీ ఇంటికి వెళ్ళిందేమోనని!

అంతే-ఇంటివేపు పరుగుదీశాడు గుండె గోలపెడుతున్నా!

పరుగెత్తుతూనే అలోచిస్తున్నాడు.

బొదంబర వృక్షం-కుక్కపిల్ల-అమావాస్య-రాహుకాలం.

ప్రిన్సిపాల్ గారి ఇంటి ఆవరణలోకి అడుగుపెట్టి డాక్టర్ లల్లాచారి అప్రయత్నంగా ఆగిపోయాడు. అప్పట్లోనే అరుపులు కర్ణపుటాలను తాకుతున్నాయి. ఏదో అనుమానం కడుపు పైగుల్ని కదిలిస్తోంది.

గాలిలో సన్నగా వచ్చిన అరుపులకి కళ్ళు చికిలి పడతూ చూశాడు వర్షానికి తడుస్తున్నాయి కుక్కపిల్లలు-హృదయ విదారకంగా

వినిపిస్తున్నాయి. కానీ గాలి, వాన పెడుతున్న ఊళ్లలో ఆ కుక్కపిల్లల అరుపులు వినిపించడంలేదు.

మరునిమిషంలో ఆ కుక్కపిల్ల ముందాగాడు డాక్టర్ లల్లాచారి.

పరుగెత్తుకు తావడంవలన నోరుతెరిచి గాలి పీయిస్తున్నాడు.

అయానం తగ్గటానికి క్షణకాలం ఆగి ఆ కుక్కల మెడలకున్న గొలుసుల్ని తొలగించాడు.

చిత్రం- ఆ కుక్కపిల్లలు తోపలికి పరిగెత్తలేదు యటకు వీధిలోకి- వానలోకి దొడుతీసాయి.

ఆ చలిలో గిజగిజలాడుతూ ఏడుస్తున్నట్లు మొరిగిన కుక్కపిల్లలు వానలోకి పరుగెత్తడం చూసి ముందు చిత్రరహితంగా ఉన్నాయి. తర్వాత వాటిని అనుసరించాడు.

ఊరుకి దక్షిణాన వున్న మహాప్రస్థానంవైపు అవి పరుగెడుతున్నాయని అతడికి వెలియదు. గుడ్డిగా వాటినే అనుసరిస్తున్నాడు.

సరిగ్గా అదే సమయంలో-

తెల్లటి సిటిధారల కాంతికి రాత్రి భక్తున తెలవారిన బ్రాంతి కలిగిస్తోంది.

సమాధులు వర్షం నీటితో అభిషేకింపబడుతున్నాయి.

చైతన్యం వుండే శివుడు, చైతన్యం అగిపోతే శవం.

శివుడికి, శవానికి వున్న తేడా అదే.

బుడబుక్కలవాడు నెమ్మదిగా ముందుకు కదులుతున్నాడు.

అతడి పెనుపులు నెమ్మదిగా అస్పష్టంగా కదులుతూ మంత్రాల్ని ఉచ్ఛరిస్తున్నాయి.

హఠాత్తుగా మంత్రోచ్ఛారణ చేస్తున్న ఆ బుడబుక్కలవాని పెదవులపై చిరునవ్వు తొంగిపూసింది.

ఆ చిరునవ్వు కుక్కపిల్లల ఆగమవానికి సూచన- ఆహ్వానం కూడా!

బుడబుక్కలవాడు ఒక కోణంనుంచి భవిష్యత్తుని చూస్తుంటే, 'జ్ఞాననిధి' మరో కోణంనుంచి చూస్తున్నాడు.

బుడబుక్కలవానికి కుక్కపిల్లలు కనిపిస్తే, జ్ఞాననిధికి గాయత్రి కనిపిస్తోంది. వర్షంలో తడిసిన దుస్తులు ఆమె శరీరానికి ఆతుల్య పోయి బహిర్గతం చేస్తున్న చతురత్నాలు కనిపిస్తున్నాయి.

ఇద్దరి కళ్ళలోను మాగ్నెటిక్ పవరుంది.

గురు పరంపరనుంచి సంక్రమించిన శక్తుల్ని లోక కళ్యాణానికి వినియోగిస్తున్నది ఒకరయితే, ఆ శక్తులను వినియోగించుకుని అద్భుతాలైన ఎదగాలని ప్రయత్నిస్తున్న 'ఆహార' మరొకరు!

దగభాష ఎలన సంక్రమించే మహా శక్తిసాతాన్ని జుర్రుకోవడానికి సిద్ధంగా ఉన్నాడు కాబుడు.

జ్ఞాననిధి యజ్ఞశండలపేరు యొక్క పెట్టి విడిచిన బాణంలాదూసు కొనోంది గాయత్రి.

ఆమెను కాపాడడానికి బుడబుక్కలవాడు, అతడివెనుక భాదర్. వంశీ తీరానికి బయల్దేరాడు.

మరో దిశలో నాలుగు కుక్కపిల్లలు ముందుకు దాటిపోతుంటే, వాడివెనుక దాక్టర్ లల్లాచారి.

* * * *

హాస్పిటల్ గడియారం ఎన్ని గంటలు కొట్టిందో గమనించే స్థితిలో లేడు సుందరమ్మ.

నారాయణాచార్యులుగారి ముక్కుకి అక్సిజన్ ట్యూబు అమర్చి వుంది- ఊపిరితిత్తులో గురక- పల్స్ పడిపోతోంది- బి.పి. కూడా బాగా వేరియేషన్ చూపుతోంది- డ్రైప్ ఎక్కువచేస్తే పల్స్ లేటు నార్మల్ అవుతోంది.

డ్యూటీ డాక్టరు జేమ్స్ టెన్స్ పీలవుతున్నాడు. ఫస్ట్ పోస్టింగ్ యిది.

పేషెంటు ఒక కాలేజీ ప్రెస్సిపాల్. డాక్టరు లల్లాచారికి స్వయాన బావగారు.

పేషెంటు కండిషనులో వేరియేషను కనిపిస్తోంది. తనకు మాట ఎక్కడానుండోనని కంగారుపడుతున్నాడతడు.... హఠాత్తుగా లల్లాచారి ఎక్కడికెళ్ళాడో తెలియక తిరిగివేకపడసాగాడు.

బయట వాతావరణం బీభత్సంగా వుంది. ఉరుములు, మెరుపుల నేపథ్యంలో ఎవరివో ఏడుపులు వినిపిస్తున్నాయి. ఆ హాస్పిటల్ లో ఎవరో పోయి వుంటారు; బందువులు ఏచూస్తున్నారు. ఆ గది కిడికి తలుపులన్నీ మూసాడు జేమ్స్.

నారాయణాచార్యులుగారి బెడ్ పక్కనే సుందరమ్మ కూర్చుని వుంది.

అప్పటివరకూ పొగిలి పొగిలి ఏడ్చిన ఆమె నిశ్చలంగా- భావ రహితంగా- మానంగా మిగిలిపోయింది. జుత్తు చెదిరిపోయివుంది, బట్టలు నరిగి వున్నాయి. కళ్ళు ఎర్రగా వున్నాయి- మొహం పీక్కుపోయి వుంది.

స్ట్రీట్ ప్రేములోని పోబోలా నిశ్చలంగావుంది. కళ్ళు తెరిచి పున్నా కోమాలో ఉన్నట్టుంది. ఈ కొద్ది వ్యవధిలోనే అస్థిపంజరంలా మారింది.

తుపాను కావడంతో నిస్టర్స్, వార్డ్ బోయ్స్, అంతా యెక్కడక్కడో సర్దుకున్నారు.

సరిగ్గా అప్పుడే కరెంటుపోయింది.

ఎవరో అగ్గిపుల్ల వెలిగించారు.

స్టాఫ్ ఎమర్జెన్సీ లైట్లు 'ఆన్' చేశారు.

అంత పెద్ద హాస్పిటల్ లో అయిదే అయిదు ఎమర్జెన్సీ లైట్లు.... గదిలోని క్యాండిల్స్ వెలిగించారు.

అంతటి చలిలోనూ జేమ్స్ నడుటిపై చీరచేమట్లు పోటుచేసుకున్నాయి. ఎమర్జెన్సీ వార్డునుంచి బయటకు రాబోతూ వెనక్కితిరిగి చూశాడు. మృత్యువు పొంచివున్నా ఆ మొహంలో ఏదో జీవకళ ఆ చిరు చీకట్లోనూ కనిపిస్తోంది.

బయటకు వచ్చిన జేమ్స్ ని ఈదురుగాలి చుట్టేసింది.

డ్యూటీ డాక్టర్స్ వుండేగది అక్కడికి వంద మీటర్ల దూరాన వుంది.

ఒక్క దాడు తీసాడు.

సరిగ్గా అప్పుడే ఓ అంజానిదర్ కారొకటి వచ్చి హాస్పిటల్ ముందాగింది.

ఏదో ఎమర్జెన్సీ కేసాల్సింది.

జేమ్స్ కి పనిపడింది.

అరిపోయేముందు దీపం దేదీప్యంగా వెలుగుతుంది; అఖిర శవాల్లో మనిషికి జ్ఞానం వస్తుంది.

—ఇదే నిజమైతే ప్రిన్సిపాల్ నారాయణాచార్యులుగారు అఖిర వివిషాలలో ఉన్నారనే చెప్పాలి.

ట్రాన్స్ లో ఉన్నట్టు భర్త ఉనికినే మర్చిపోయి కూర్చుని వున్న సూదరమ్మగారు ఎవరో తట్టి లేపినట్టు వుల్కిస్తోపడి చూసింది. అపస్మారకంగా పడివున్న నారాయణాచార్యులవారు కళ్ళు తెరిచలేదుగాని పెదవులు నెమ్మదిగా, అస్పష్టంగా కదులుతున్నాయి.

చుట్టూ చూసింది. డాక్టరు జేమ్స్ కాని, తన సోదరుడు డాక్టరు లల్లాచారికాని కనిపించలేదు. నిద్రలేమి— అభోజనం అంతకుమించి సిగ్గుపోయేది.

నవనాడులూ కృశించిపట్టయింది. మొహం తెల్లగా పారిపోయింది

బయటకు చూసింది.

వాతావరణం ఆమెను భయపెట్టలేదు. కానీ భర్తను విడిచి వెళ్ళాలనిపించక వెనుదిరిగింది.

నారాయణాచార్యులవారి కళ్ళు మూతబడివున్నా రెప్పల వెనుక కదలికలను పసిగట్టింది.

ఒక్క ఉదుటున ఆయన పక్కకు చేరింది.

అతికష్టంమీద గొంతు పెగుల్చుకున్నారాయన.

“గా....య....ప్రి.... గాయప్రి” ఇంకా ఏదో చెప్పాలని ప్రయత్నిస్తున్నారుగాని సాద్యం కావడంలేదు.

కానీచే వేదంలా-

బోదించే పురాణంలా-

రంజించే కావ్యంలా-

అంశశయ్యపైనున్న బిమ్మనిలా నారాయణాచార్యులు!

సుందరమ్మగారి గుండె తెలిసినట్టయింది.

వాస్తవానికి నారాయణాచార్యులవారు తన కుమార్తె గాయత్రిని
అడిగారు....

కానీ సుందరమ్మకి అమ్మవారు- గాయత్రి అమ్మవారు స్మృతి
పతంలో మెదిలారు!

వంశపారంపర్యంగా వస్తున్న ఆ దేవతార్చన ఈ రోజుకి ఫలం
చింది.

తన కూతురికి 'గాయత్రి' అని ఏ ఉద్దేశంతో ఆ పేరు పెట్టాడో
గాని ఈ రోజుకి అక్కరకు వచ్చింది.

'గాయత్రి' జపం చేయమని భర్త ఆదేశిస్తున్నాడనుకొంది సుంద
రమ్మ.

ఆ క్షణాన- ఆ తుపాను రాత్రి భర్తను వంటరిగా విడిచి వెళు
తున్నానని అనుకోలేదామె. గాయత్రి మాతకు అప్పగించి వెళుతున్నానని
బయల్దేరింది. ఆ బీకట్టి, ఆ ఉరుములు మెరుపుల్ని ఖాతరు చేయ
కుండా!

* * * *

గరళకంఠుడ్ని ఆవాహనం చేసిన అతని శరీరం మండే కొలిమి
నూని అప్పుడే బయటకు తీసిన లోహ ప్రతిమలా ప్రదండమైన ఎర్రని
కాంతితో వెలిసిపోతోంది. కళ్ళలో ఎర్రని ఊర! శరీరమంతా విరూపి
రేఖలు చేతిలో దక్షిణావర్త శంఖం.

ఆ బుడబుక్కలవాడు సామాన్యుడు కాడు- భూతభావన, సిద్ధి
సేవ, కాలశమన, ధూమాలోచన, యోగిని సిద్ధి, కపాలసిద్ధి పొందిన
వాడు అతడు అందించే మహా ప్రసాదాన్ని భూతనాడుడే స్వయంగా
స్వీకరిస్తాడని ప్రతీతి!

గరుడప్రయోగం చేసిన వాడతడు

బడబానలం జీర్ణం చేసుకున్నవాడతడు;

భద్రకాళిని ప్రసన్నం చేసుకున్నవాడతడు.

అటువంటి మహాశక్తి సంపన్నుడు ఓ అమోర అటు కట్టించ
దాని! సంసిద్ధుడవుతున్నాడు.

ఓ వైపు గాయత్రి జపంతో సుందరమ్మ;

ఘరోవైపు బుడబుక్కలవాడు!

ఆకాశం గుండె పగిలినట్లు హోరుమంటూ వర్షం. ఉరుములు
మెరుపులతో పెళపెళాల్పాటాలు.

పెనుగాలికి నేలకూలుతున్న చెట్లు, చేమలు-

అర్ధరాత్రి-యురూమాదత!

వాగ్రాంఖర ప్రాచిక కేళి!

ఆ బీకట్లో నక్కల ఊళలు- ఆ భయానక వాతావరణంలో
మృత్యువు అలీతో చేస్తున్న పెనుకేకల్లా వున్నాయి.

ఎందరి ఆక్రందనలో గుండెలో దాచుకున్న ఆ రుద్ర భూమి
దిక్కుమాలిన శవంలా వుంది.

ఆ సీరవ వాతావరణంలో ఖాదర్ వెంట బుడబుక్కలవాని
వెనుక వెళుతున్న వంటి గుండె చప్పుడు అతనికే వినిపిస్తోంది.

ఆయాసంతో రోప్పుతున్న వంటి మాతాత్తుగా ఉరిక్కిపడ్డాడు-

తను వెతుకున్న దోవ వైకి వంగివున్న చెట్టుమీదున్న ఓ లంగరు విక్ర తంగా అరిచేసరికి!

క్షణంపాటు రక్తా స్తంభించినట్లయిన వంశీ టక్కిన ఆగాడ.

చిత్రమైన దృశ్యలు దీని గొలుపుతున్నాయి.

అదురుతున్న గుండెతో చుట్టూ కలియజూశాడు

ఆ క్షణమే నిర్ణయించుకున్నాడు- నిబ్బరంగల వాడి మనసు నియమా రంపపుడోతతో నలిపే ఆ దుర్బర క్షణాలను మనస్సులో రాసివ్వగూడదని! ఆవేశం- గుండె నిబ్బరం మాత్రమే కాదు అలోచనలో ప్రతి క్షణాన్ని ఆయుధంగా వాడుకోవాలని!

చెట్టులు రిక్కించి, దృష్టిని నిశితంగా సాదిస్తూ గుబురుగా వెలిగి చెట్ల మధ్యను చూశాడు- ఏ క్షణాన ఎటువంటి పరిణామాన్నియినా ఎదుర్కోరానికి సిద్ధపడి!

వేగం, ఒడుపు ఏకాగ్రతలే ఆయుధాలయ్యాయి అప్పుడు చూశాడు- ముందు నడుస్తున్న బుడబుక్కలవానివైపు.

బద్ధలవబోతూ ఆఖరి క్షణంలో చల్లారిన అగ్నిపర్వతంల వున్నాడతడు.

ఆ బుడబుక్కలవాని కళ్ళలోకి చూసే అవకాశం లభించలేదు.

ఆ క్షణంలో ఆ బుడబుక్కలవాని దీక్షణమైన చూపునికి ఎవరయినా భయపడవల! ందే!

ఆ బుడబుక్కలవాని చూపులు మౌనంగా ప్రశ్నించగలవు; మౌనంగానే కోసాన్ని, అవతలివాడి అలోచనల్ని పసిగట్టగలవు.

ఆతడు తన జీవితకాలంలో ఎప్పుడూ పడనంత అందోళన పడకున్నాడు.

తాను కాలంతో పోటీ పడుతున్నానని అతడికి తెలుసు చీకట్లో కదిలిపోతున్న శివుడిలావున్న ఆ బుడబుక్కలవాణ్ని చూస్తూ చూస్తే గుండె అగిపోవడం భాయం!

ఏ విషయం చెప్పినా శ్రద్ధగా వినడం- వింటుండగానే అదినమస్క అయితే దానికి పరిష్కారం- పథకం అయితే ఎలా వేయాలనేది- ఇబ్బంది అయితే ఎలా అధిగమించాలనేది క్షణాలలో అలోచించగల స్థాయి కాలుదీది

సమయం గడుస్తున్న కొద్దీ 'జ్ఞానిని' ఆత్మన పెగుగుతోంది. పెళ్ళవులు మరింతగా కదుల్తూ మంత్రాలు చదువుతున్నాయి.

ఈ పూజలో ఏ మాత్రం లేదా వచ్చినా తన తల వెలువక్కలవుతుందని అతడికి తెలుసు.

ఆ స్మృతానంతో జరుగబోయే దారుణం తెలుసుకొని ప్రక్కటి కూడా ఉరుములా, మెరుపుల రూపంలో వెలిసిపోతున్నట్లు ది పర్వ రూపంలో భోరున ఏడుస్తున్నట్లుంది

'సుకుమార్' ఒకప్పుడు నన్నుగా, నాజుగా అంపిస్తున్న ఆదర్శిలా ముందుకు. అ కళ్ళలో మెరుపు... శరీరం పొరుగులలో ప్రదర్శన- కడుల తున్న కళ్ళలో వేటగాడి వాడి ఉత్తేజపూరితమైన తలలక... నిర్బంధం అనిపించుకో అరోగ్యంగా, బలిష్ఠంగా అనిపించుకు... అది ఇది అని చెప్పలేని ప్రత్యేక ఆకర్షణ

జ్ఞానినిగా మారిన తర్వాత ఏమి ఆ పాపాలు? కాంటులీనే ఆ కళ్ళు రాత్రులా లాగినట్లు చి తనిప్పులా వున్నాయి. పూర్వం దుశులు అశ్రీ మతం నలిగిపోతూ ఇప్పుడు దాదాపు దిగివచ్చి వున్నాడు. అన్యమాలానికి భర్తం తొడిగినట్లున్నాడు; రొమ్ముమీద దట్టంగా కాల్చిన శివు బూడిద పూసుకున్నాడు; మెడలో పూసలదండలు- చూడడానికి దెయ్యంలా వున్నాడు.

అతడు చూస్తున్నది గాయత్రి కోసం.

* * *

వీణమీద వేదాలు పరికిస్తున్నట్లుగా మదురమైన స్వరంతో తనను పిలుస్తున్న అతడు పువ్వుపువ్వులా పగలబడిపోతున్న ఆద్యుత సౌందర్యరాశిగా వున్నాడు. వెన్నెలకిన్నా తెల్లగా, మంచుకన్నా చల్లగా, తేనెకన్నా తీయగా ఈ సకల సృష్టికి ఆర్థాలను వివరించే ఆద్యుత గ్రంథంలా వున్నాడు.

గాయత్రికి కళ్ళముందు మెరుపులు మెరిసినట్లు, ఉల్కలు రాతి పడినట్లు అనిపించింది - రెప్ప వేయడమే మర్చిపోయి చూడసాగింది.

అదే రూపం - అదే చెరగని మదుర హాసం!

ఆ రూపాన్ని చూస్తూవుంటే వెన్నున చరిచినట్లుంది; శరీరమంతా ఉద్యోగస్థి పొడిచిట్లు అయింది.

ఏదో ట్రాన్స్ కో ఇన్నట్లు నడుస్తోంది.

అతడు - తెరవుడు.

* * *

గాయత్రైనిమః

శ్లో ॥ ఓ భూర్భువ స్సువః తత్సకత్వితుర్వేణ్యం !

భగ్గోదీపస్య ధీమయి ధియో యోనః ప్రచోదయాత్ !!

—ఇది గాయత్రి మంత్రం.

ఇది రాజర్షి ఆయి, ఆ తరువాత జ్ఞాన సాధనతో రాజసాన్ని విడిచి అహ్మర్షి అయిన విశ్వమిత్ర మహర్షి రూపొందించిన మంత్రం. గాయత్రిదేవి అధిష్ఠాత దేవత అయిన ఈ మంత్రం గాయత్రి మంత్రంగా ప్రసిద్ధి కెక్కింది.

సాత్విక రూపమైన ఈ గాయత్రి మంత్రం సాత్వికతత్వం గలిగినది. కోప తాప పరివర్తితులు తప్ప అన్యులు ఈ మంత్రాన్ని ఉపాసించినా ఫలితం భూన్యమనే చెప్పాలి.

మంత్రాలలో ఉత్తమోత్తమ మంత్రంగా ఈ గాయత్రి మంత్రం పేరొనబడింది.

ఈ మంత్ర సాధన వల్ల ఇహపర సుఖాలు రెండూ నిధిస్తాయి. ఎటువంటి దుష్ట శక్తి అయినా ఈ మంత్రం మందు నిరుపయోగమయి పోతుంది.

పంచముఖ దేవత అయిన గాయత్రీమాత పాంచ భౌతిక శక్తులన్నిటినై అధిపత్యం కలిగి సృష్టి స్థితి లయ స్వరూపిణిగా వర్ధిల్లుతూ జ్ఞాన స్వరూపిణిగా వుంటుంది.

ఈ గాయత్రి జపం వల్ల లేజన్యు, బలం, ఆయుష్షు, ఆరోగ్యం, ఐశ్వర్యం సర్వం నిధిస్తాయి. సర్వ దేవతా శక్తులను ఆపాదిస్తూ విశ్వామిత్రుడు తన జ్ఞాన, యోగ శక్తులతో రూపొందించిన రూపమే గాయత్రి రూపం.

ఈ రూపాన్ని త్రిసంధ్యల పఠించాలి. ఈ కేవలం ప్రత్యేక నైవేద్యాలు ఏమీ కావు. కేవలం జపంతో విడిచి నీరే. సంధ్యా యోగము గాయత్రైనిమః సావిత్రైనిమః సరస్వత్యైనిమః అంటూ అమె ముఖాలను వేరువేరు రూపాలు స్తుతిచేడం జరుగుతుంది ఈ గాయత్రి మంత్రాన్ని జపిస్తే గ్రహదోషాలు, ఎషదోషాలు, మృత్యుదోషాలు అయిన రోగాలు వచ్చవు. గాయత్రి సర్వశక్తి స్వరూపుణి.

అందుకు విశ్వరూపం దరించిన కృష్ణుడు సర్వశక్తులతో పిల నిల్లుతూ అర్జునుడికి గీతోపదేశం చేస్తూ మంత్రాలలో ఉత్తమోత్తమమైన గాయత్రి మంత్రం తానేనని - అంటే తననే ఉపాసించే మంత్రంగా పేరొన్నాడు.

దాని ఆర్థం కృష్ణుడని కాదు. అన్ని దేవతా శక్తులతో సృష్టి స్థితిలయ కారకమయిన ఏకైక స్వరూపంగా వ్యక్తి దేవతా రూపమే గావుతే అని ఆర్థం సర్వే జనా స్సుఖినోభవంతు అని అందరి జేమాన్ని కోరే వారు ఈ మంత్రాన్ని ఉపాసించటానికి అర్హులు.

కామ, కోప, లోభ, మద, మాత్సర్యాలకు అతీతులుగా, జ్ఞాన సముపార్జనే ద్వేయంగా, లోక కళ్యాణమే ఆశయంగా జీవించే వారే ఈ మంత్రాన్ని ఉపాసించి నిద్రి పొందగలరు. క్లిష్ట వారెవరయినా అవిష ద్వర్గాలకు అతీతంగా వుంటారని భావించినప్పుడు ఈ మంత్ర సాధన వలన జ్ఞానాన్ని పొందగలరు.

ఈ మంత్రం ఫలితం వారు సర్వోత్కృష్టముగా తావడమే కాక దైవత్వాన్ని పొంది సర్వశక్తుతో, జ్ఞానంతో విలసిల్లగలరని- సజ్జం ఉవాచ!

అటువంటి సరమ పవిత్రమయిన గాయత్రి మంత్రాన్ని పఠిస్తోంది నారాయణాచార్యులు సరీమణి నుండరమ్మ.

* * * *

సప్తకోటి మహామంత్రాః చిత్తవిభ్రమకారకాః

ఏకేషివ పరోమంత్రో 'గురు' రిత్యక్షర ద్వయః!

అట్లా మన పాఠశ్రావీ సుజ్ఞానమున వెలుగుతో జీవించి నడువగల శక్తి లోకంలో ఒక గురువుకే వుంది. అన్నింటే స్నానం పూజానాలో గురు గీత ములా అంటోంది. గుర్తూతో సమానమయి భారెవరు ఉరు. త్యాగి, దైవము, మందువర్తము, ప్రభువులంటే కూడా ఉన్నట్లు ఉరు. అందుచేతనే సప్తకోటి మహా మంత్రాల్లా' అవి మనోవైకల్యాలను కలిగించవచ్చు.

అన్నిటిని మించిన మంత్ర మొక్కటే అదియే "గురు" అనే రెండక్షరాల మంత్రము. దీనిని చిత్తశుద్ధితో నిత్యము మనము చేసినచో

మానసిక చైతన్యము కలిగి ఆనందము విరియును. గురువు మాటపై మనసును లగ్నపరిచిన శిష్యున కవజయము లేదు.

లోకమే ఒక పాఠశాల ప్రతి వ్యక్తి ఒక విద్యార్థియే. సామాజికంగా, రాజకీయంగా, న్యాయ, సీతి, నియమాలను నేర్పగల గురువులే విజయైన 'బోధ' గురువులు.

మిగిలినవారు—

చదనయిన నేల మీద జంబుఖానా పరిచి ఒంటి మీదన్న వస్తువుల్ని పుంపాడు తర్వాత కాపీసంధరించాడు. తన గురువుని ముందుగా స్మరించాడు.

ఆ తర్వాత రేపుకోటి దిగాడు. అయిదు పడగలున్న నాగులా బుసలు కొడుతున్న నదిలో పాదం మోపాడ. ఆ నది ఒడుగు భాగం ఆసీనులై నవ్వు నేనుకుంటున్న ఋషి పుంగవులని నమస్కరించాడు. ఆ తర్వాత స్నానం చేశాడు.

స్నానం సర్వాంగ శుద్ధిః పుటిన శుశిరం దేహకాంతి కరోత!

నానారోగోప కాంతిః హితకరణ కరం చిత్తశుద్ధిం కరోతి!

స్నానం వలన శుద్ధియే కాక దేహమునకు కాంతి ధాతువృద్ధి కలుగుతుంది.

శర్మ, ప్రైత్యము, దాహము తగ్గుతాయి.

శిరస్సు, చెవులు, పాదములు వీటికి తైలము మర్చించి నిత్యమూ అత్యంగస స్నానము చేయవచ్చు.

ఇది సర్వాంగాలకు పుష్టి నిస్తుంది.

ఆర్యాత్మిక కోణంలో స్నానం ధ్యానాన్ని పెంచుతుంది. తేజాన్ని నింపుతుంది సూర్యోదయానికి ముందుచేసే చన్నిత స్నానము ఆరోగ్య ప్రదం.

కుభకార్యాలలో మంగళ స్నానాలు, కర్మవిమోచనలో తిలामలక (ఉసిరికపప్పు) స్నానాలు దోషరహితమై చేస్తాయి.

బోజనం చేసిన వెంటనే, అర్ధరాత్రులయందును స్నానం చేయరాదని శాస్త్రకారుల వచనం.

* * * *

దీపం జ్యోతి పరంబ్రహ్మ!

దీపం సర్వసమోపగః!

దీపేన సార్యతే సర్వం!

సంధ్యా దీపం! నమోస్తుతే!!

శరీరము జ్యోతి స్వరూపము.

“నీవార శూకవత్ తస్మి....”

నెవరి ధ్యానపు మొలకలవలె, పచ్చని కాంతితో హృదయమున నున్నదియే అత్మజ్యోతి అదియే బ్రహ్మ, శివ, హరి, ఆక్షర రూపము. లోకమునకు వెలుగును ప్రసాదించునది జ్యోతియే. అన్నిటి పైనను సమానముగా రస లేజన్యును వ్యాపింపజేయు ఈ దీపము వలననే సర్వ తార్యములు సుగమములగుచున్నవి. అట్టి సంధ్యా దీపమా! నీకు నమ స్కారములు అని కవి వాక్కు.

జీవుడు (శీక) జీవాత్మ శరీరము కంటే భిన్నుడు. మానవుని స్థూల శరీరము పృథివి, జలము, లేజము, వాయువు, ఆకాశము అను పంచభూతాలతో నిర్మించబడింది చర్మము, కన్ను, చెవి, నాలుక, ముక్కు అనునవి జ్ఞానేంద్రియములు.

జీవుడు వీనికంటే భిన్నుడే.

శరీరములో ప్రాణ, అపాన, వ్యాన, ఉదాన, సమానములనే పంచ ప్రాణాలు వున్నాయి.

బుద్ధి, మనస్సు, చిత్తము, అహంకారము అనే వానితో వున్న సూక్ష్మ శరీరమూ ఉన్నది. కాని జీవుడు మాత్రము వీని అన్నిటికన్నను భిన్నుడే వీనికి చావు పుట్టుకలు లేవు. ఇతడు నిత్యుడు. ఎట్ట మార్పుంకును లోనుగాడు.

‘అవలోయం సనాతనః’

“భూతిర్ భూతకరి సర్వార్థ సంపత్కరి

భూతప్రేత రాక్షస గణానిస్తాది....”

అంటూ మంత్రం పఠిస్తూ భస్మధారణ చేశాడు.

(గురు ముఖతా పై ముత్రాన్ని సంపూర్ణంగా స్వీకరించి భస్మ ధారణ చేసినవారిని ఏ దుష్టశక్తి వీని చేయదని ప్రతీతి)

అనంతరం మెడలో ప్రేలాడుతున్న వెండి తరిణిలోంచి శివ లింగాన్ని తీశాడు. నడిచుచి తెచ్చిన సిటితో అభిషేకించాడు శివ లింగాన్ని నేలపై పుంచడండా వెంట తెచ్చిన త్రెలం, వత్తితో దీపారాధన చేసాడు.

మనిషిని పదబోనే ప్రపంచ వేగంతో గాలి వీస్తున్నా, ఆకాశం నుంచి నేలకు సీరు దారకడుతున్నా ఆ దీపం నిశ్చలంగా వెలగదం బాదర్ని, వంశిని ఆశ్చర్యపరిచింది.

కుడిచేతిలోశివలింగాన్ని దరించి జపం చేసుకుంటున్నాదా బుద్ధ బుక్కల వాడు. అప్పుడు చూచాది ఆయనవేపు....

చాలా ప్రశాంతంగా వున్నాడు.

ఆయన విగ్రహం లేజోవంతమయింది.

ఆయనే అంతర్గతంగా ఓ లావా, ఓ విద్యుత్తు, ఓ చైతన్యం ఆయనలో ప్రవహిస్తోంది. మూసిన రెప్పల వెనుకనుంచి ఆయన చూపులు మనసు పొరలను చాటి అంతరాత్మను పలకరిస్తున్నట్టున్నాయి.

ఆ బుధబుక్కలవాడు శివుడిలా వున్నాడు.

ఆ శివుడు కళ్ళు తెరిస్తే?

ఆ బుధబుక్కలవాని ముఖంలోకి ఆందోళనగా, ఆసహనంగా చూస్తున్నాడు వంశీ

దేవతలు, చిత్రపటాలు, విగ్రహాలు, మంత్రాలు, పూజా సంస్థారాలు వేరు. భూతప్రేత తదితర విద్య ఆభ్యాసాలు వేరు-స్మశానాలు, శవాలు, ఎముకలు, బొమికలు, బలి, వీటన్నిటితో కూడుకున్నది. కొన్ని సందర్భాలలో మార్పుకోరే అవకాశం కూడా వుంటుంది. బుద్ధిలో వకత ఏర్పడతుంది. ఎప్పుడూ ఎవరి మీదనో ప్రయోగించి వారిని బాధపెట్టడానికి పనికొస్తుంది. ఆత్మరక్షణకు సహకారం కోసం ఆత్మనింపదం పొందించి అహం పెంచుకొని సర్వం నాకనం అయినవారు యెందరో వున్నారు.

బాణామతి; ఊడావంటి విద్యలు కట్టాటకలో, పూర్వపు తెలంగాణ జిల్లాలో వున్నాయి. బాణామతి నేర్చుకొనే మంత్రోపాసకులు శుద్ధ శక్తులవలనే స్మశానంలో ఉపాసనం చేస్తారు. గురువు దిగింబరుడై వుంటాడు శుద్ధిగా స్నానం చేసి వచ్చి స్మశానంలో ఒకచోట మండపం ఆకారంలో ఒక గీత గీయడం, ముగ్గు, ససుపు, కుంకుమ ఆ మండపం చుట్టూ అష్ట భుజముల ఆకారం రెండు కోణాలు కలిపి గదులు గదులుగా విభజించడం. దిశలు కలుపుతూ గీతలు గీచి ఆ మధ్య చక్రాలుగా గీస్తారు కొందరు బొగ్గు వాడతారు. అప్పుడే తెచ్చిన శవమీద పువ్వులు వాడడం శ్రేష్టంగా భావిస్తారు.

చెమ్మబొమ్మగానీ, మట్టిబొమ్మగానీ చేసి ప్రయోగం చేయదలచు కన్న ప్యక్తి పోలికలు, లేదా అతడు ధరించిన ఏ చిన్న పియిన ముగ్గుల మధ్య పెట్టి మంత్రోచ్ఛారణ చేసి, నూది తీసుకుని, ముక్కుగింజ, నీల్వ ఆకు, నూదికి గుచ్చి దాంతో బొమ్మమీద గుచ్చడం, గుచ్చినప్పుడు

ప్రయోగించిన వ్యక్తులకు బాధ కలగడం కలుగుతుందని శుద్ధోపాసనా తంత్రం తెలియజేస్తున్నది.

అయితే ఈ విద్యలు అభ్యసించినవారు వివాశానికి కారణమౌతూ లోతారు. ఇటువంటి శుద్ధోపాసనా విద్యలనుంచి రక్షించుకోవడానికి ఇంటిలో తులసిచెట్టు, బయట చాకిలి చిమ్మి ముగ్గులేయడం, ఇంటిలో భగవతీ నామసూక్తిరూప కేసెట్టు కనీసం పెట్టడంవల్ల ఆ శుద్ధద్రక్షులు గడపదాటి తోనికి ప్రవేశింపవని ఉపాసనాతత్పరులు తెలియజేస్తూ వుంటారు.

దేవీ ఉపాసన ముందు శుద్ధోపాసనా బలం ఏమాత్రం పనిచేయదని శాస్త్ర వచనం.

మూత్ర తంత్రములతో బుద్ధించి ఆరీంద్రియ శక్తులు సంపాదించాలని ఆలోచించడం కన్నా అంతరాత్మను అడుపులో పెట్టుకోగలిగిన వ్యక్తి వ్యక్తిగత విరాసము, బలము, ఆరోగ్యము మానసిక శక్తిని పెంపొందించుకోవడం అత్యంత ఉత్తమోత్తమమని అనుభవజ్ఞుల ఉవాచ.

అయితే అనుభవజ్ఞుడైన గురుముఖతః వేలుచేసి మంత్రాలన్ని ఉపాసించడంద్వారా మానవుడు మహనీయుడు కాగలడు. శక్తిని పన్నుడు కాగలడు.

మూత్రశక్తి చిత్రమయింది. ఉచ్చరించే వారికి అర్థం కాకపోయినా ఆది అంతరాత్మలో పనిచేసి కార్యసాధనకు అవకాశమిస్తుంది.

అన్ని భాషలకు మూలమైన సంస్కృతములో మంత్రాలున్నాయి ఏమే సందర్భాల్లో ఏమే మంత్రాలు ఉచ్చరించాలో స్పష్టంగా మన పూర్వులు వెల్లడించారు.

దయ్యాలు, భూతాలు, తరిమివేయటానికి, ఎవ్వసర్వులనుంచి రక్షించటానికి, మనసు శక్తివంతం చేయటానికి, గర్భస్థవిమునుడి

చనిపోయేవరకు ఎప్పుడు ఏ మంత్రం ఉచ్చరించాలో స్పష్టంగా తెలిపారు.

సాదన, త్రికరణశుద్ధి ఒపికలతో మంత్రాలను జపిస్తే తప్పకుండా శక్తి వస్తుంది. ఒక్కొక్క మంత్రానికి ఒక్కొక్క అర్థం వుంది....

'రం' అంటే అగ్ని -

'ప్రీ' అంటే హృదయం -

'శ్చిం' అంటే త్రైలింగిక శక్తి -

అన్నింటికంటే మంచి మంత్రం 'ఓం'

అది శక్తినిస్తుంది.

ఇటీవల కాలంలో వైద్యశాస్త్ర నిపుణులు నయితరం మంత్రశక్తిని పరీక్షించి రోగాలను నయం చేసినట్లు ఒప్పుకున్నారు కూడా. బొంబాయిలో జద్ధరు మంత్రవేత్తలను పిలిపించి "ప్రీ" అనే వ్యవసాయ షేత్రాన్ని మంత్రశక్తితో సుక్షేత్రముగా మార్చుచేయడం గమనార్హం. మంత్ర జలముతో ఈ షేత్రములో పంటలు పండించారు మామూలు పోలాల్లో 10వేల కిలోగ్రాముల టమోటాలు పండతూ ఉంటే మంత్ర జలముతో సాగుచేయబడిన పంటములో ముప్పైవేల కిలోగ్రాముల టమోటాలు పండినాయి. అందుచే ఖా ప్రీ కేంద్రములో మంత్రశాస్త్ర ఆధ్యయనానికి పది హేనుమంది పట్టభద్రులను ఉచిత వేతనము, పాఠశాల వేతనాలతో ఏర్పాటుచేసారు మంత్రము కేవలం పద సముదాయం కాదు. మంత్రము యొక్క శక్తి ఉత్పాదనకు మూలము మంత్రాలతో చింతకాయలు చాలతాయా? అన్నారు. చాలక ఏం చేస్తాయి చాలతాయి. సరిగ్గా చేస్తే-మంత్రాలతో అంత్రాలనుచేసి ఆ అంత్రంలో మంత్రశక్తి కుదించి మనిషి ఉపయోగానికి ఇచ్చేవారు నేటికీ వున్నారు.

ఓం ప్రాం శ్రీం తంతంతం నమో

, భగవతే మను సర్వకార్యాణి సాధయ

సాధయమాం రక్ష రక్షశ్రీమం మాం

దవినం కురుకురు మాం వదే

శ్రియం దేహి.

ప్రజ్ఞాందేహి. మమాపత్రిం నివారయ నివారమి స్వాహా....

శివాలయంలో వుండే లింగముపైగానీ ఇంటిలో వుండే శివలింగముపైగానీ మట్టితో చేసిన లింగముపైగానీ ఏ శివలింగంపైనయినాసరే పై మంత్రము ఉచ్చరించి 7 మారేడు దళములు వేసి పూజించిన తరువాత ఈ మంత్రం 108సార్లు జపిస్తే ఏ ఆపదా ఆ భక్తుని దరి చేరదు.

పద్మాసనంలో గోపీగుద్ద ఉరించి నిశ్చలచితుడై భృకుటి మధ్య చూపును నిలిపి ఏ కార్కార్దియై తాను తలపోస్తున్నాడో ఆ విషయాన్ని తలచుకొని భౌపోసనపట్టాడు నిశ్చల స్థితిలో 'ప్రీ' మంత్రాన్ని ద్యానించాడు—అపరిత పరా మసిద్ధిక, దైర్యానికి- ఆ తర్వాత ప్రారంభించాడు మారేడు దళాలతో పూజ!

మారేడుదళాల పూజాంతరం మంత్రోచ్చారణ ప్రారంభించాడు. చేతిలోని రుద్రాక్షమాల ముందుకు కదుల్తోంది.

కదలి గర్భంలో రేగిన పెనుతుపానులా నాచిమంచి ఆవిర్భవించాయి బీభాక్షరాలు.

పెదవుల కదలికకు అనుగుణంగా బుడబుక్కలవాని చేతిలోని రుద్రాక్షమాల రిదమేదికగా ముందుకు కదుల్తోంది.

—ఈ మంత్రాన్ని 1008 సార్లు జపిస్తే చాలు.

"ఓం పసుదారే స్వాహా"

నేలమీద గంపంతో అలికి దానిమీద కూర్చుని అర్థరాత్రివేళ పై

మంత్రం రోజుకు వెయ్యి ఎనిమిదిసార్లు 40 రోజులు జపించిన కోరిన కోర్కె సిద్ధించును. ఆదిక దనలాటం కల్గును. ఆ తరువాత రోజుకు 108 సార్లు జపించుచూనే వుండాలి.

జ్ఞానవిధి ఆటకట్టు!

సృజాన జాగరణ, అష్టాదార భైరవ, వ్యోమభైరవ, భూతనాథ భైరవ తం. తాలన్నీ గురుపుద్గారా సంపాదించిన జ్ఞానవిధి అధీశంక నున్న కర్ణపిఠాది ఈ విషయాన్ని అతడికి చేరవేసింది.

విషయం వింటూనే జ్ఞానవిధి రక్తం సల సల కాగింది. భూత యోనులకంటే భయంకరమైన రాక్షస యోనులు, రాక్షస యోనులకన్నా భయంకరమైన బ్రహ్మరాక్షసి యోనులను సృష్టించాడు. తన కాలివేలితో చుట్టూ ౬ గిరిగిరి, మధ్యలో నిలబడ్డాడు.

అప్పుడు శ్మశానం మేల్కొంది.

జ్ఞాన శ్మశానం తంత్రంలో పవిత్రస్థలం. ఎంతో మనోహర ప్రదేశం.

'మహాకాళి' ఇక్కడే అలంకరించుకుంటుంది.

'తార' ఇక్కడే పుర్రెల మాల దరించి నృత్యం చేస్తుంది.

'షోడశి' ఇక్కడే సంచరిస్తుంది.

అది జగజ్జనని 'భువనేశ్వరి' నిద్ర పీఠం.

'భైరవి' యిక్కడే కాళిని ప్రసన్నం చేసుకుంటుంది.

—బుడబుక్కలవాని మంత్రోచ్ఛరణ సజావుగా సాగకూడదు. అతడు 1008సార్లు ఆ మంత్రాన్ని పూర్తిచేయరాదు. అదే జరిగితే తన లక్ష్యం నెరవేరదు.

జ్ఞానవిధి తనపనిలో నిమగ్నమయి వున్నాడు

"సమస్త విద్యలకు స్వానుభవమే ముఖ్యకారణం ఎన్ని శాస్త్ర ముల, పురాణములు చదివినా, ఎన్ని విద్యలు అభ్యసించినా, అనుభవజ్ఞానము లేకుంటే, ఏమీయూ రాణించవు. స్వానుభవము గలవారే కేవలద్యయై నేర్చుకొనినను నేర్చుకొనక పోయినను విశేషముగా ప్రకాశించును—"

గిరి ఆపల అలని ప్రియశృంగుడు- కాపాలికుడు- మెదలో సర్ప అస్థికల మూలతో నిల్చుని వున్నాడు.

సరిగ్గా అదే సమయంలో—

ఏ సిక్స్ సెన్స్ ప్రేరేపించిందోకాని 0.375 మేగ్నెట్ ఎక్స్ పెన్ రైజింగ్ మేగజీన్ లోనుంచి దూసుకొచ్చిన తూటాలా అక్కడ్నించి కదిలాడు వంటి.

వాస్తవానికి ఆ బుడబుక్కలవాడు నోరుతెరిచి ఇదమిద్దంగా 'ఇది' అని చెప్పలేదు.

అతడు చెప్పటోయేది వినడానికే ఖాదర్, వంటి ఆత్రం!

కానీ, ఏ గుండెవాగుకు గండి పడిందో—

ఏ మనసుపొర చిట్టి మెదడు నరాలను మెలిపెట్టి నిశ్చిప్తమయి వున్న నిష్పనెగల్గి పైకి చిమ్మిందో—

లావాలా ఉబుకుతున్న ఆవేశం అతడ్ని అక్కడ నిలవనీయలేదు.

మృత్యువు అలికతో పెడుతున్న పెనుకేకలా వినిపిస్తున్న ఆ భయానక వారావరణంలో బయల్దేరాడు వంటి—

★ ★ ★ ★

అదేశం, గుండెనిబ్బరం మాత్రమే కాదు, అలోచనతో ప్రతి

క్షణాన్నీ ఆయుధంగా మార్చుకునే వంశీ భూతాలనీడల్లా బీదని గొలుపుతున్న ఎత్తయిన చెట్లమధ్యగా నడుస్తున్నాడు-సృజన స్తబ్ధతనుమించిన నీరసం- రిపున పీస్తున్నగాలికి పొదలు పాముపడగల్లా తలలాడిస్తున్నాయి.

ఏదీ ఒడ్డునుంచి వంశీ పట్నుంచేపు వస్తున్న సమయంలో డాక్టరు లల్లాచారి ముందుకురుకుతున్న కుక్కలపిల్లలవెంట ఆనాలోచితంగా పరిగెత్తుకొస్తున్నాడు.

ఇంట్లో ప్రిన్సిపాల్ నారాయణాచార్యులుగారి సతీమణి నుండరమ్మ తలారా స్నానంచేసి అమ్మవారిముందు కూర్చున్నది దీపారాధన చేసి ఆచమనం తీసుకున్నది. ఆ సమయంలోనే జరగరాని రెండు సంఘటనలు జరిగిపోయాయి.

ఒకటి నాలుగు కుక్కపిల్లలవెంట వెళుతున్న డాక్టరు లల్లాచారి దూసరతీగలు తొక్కాడు. అంతే!! ఎవరో చుట్టపడేసినట్టు దూసరతీగలు ఆతర్ఫీ చుట్టుకున్నాయి.

రెప్పపాటు కాలంపాటు వెనుదిరిగి చూసిన ఆ కుక్కపిల్లలు డాక్టరు లల్లాచారిని విడిచే ముందుకు ఊరికాయ్.

ఏషయం బోదపడలేదు డాక్టరు లల్లాచారికి.

చూడటానికి ఎంతో ఆహ్లాదకరంగా కనిపించే ఆ దూసరతీగలు మృత్యుగహ్వరమై ఎందరి ఆరణ్యరోదనలకో, మరెందరి కన్నీళ్ళకో ఆలవాలమైపోయింది.

పెనుభూతంలా చుట్టుకుపోతున్న ఆ దూసరతీగల్నుంచి తప్పించుకోలేక పొలికేకలు పెడుతున్నాడు ఆ మృత్యుకరాళ దంష్ట్రమధ్య- అరికాలులో గుచ్చుకున్న తుమ్మముల్లు సలుపుతుంటే బాదను నిగ్రహించుకుంటూ

క్షణాలు గడుస్తున్నకొద్దీ కాలం చెల్లిపోతుందన్న భావన ఒకగాలి కెరటం జాలిగా స్పృశించినట్టు గూడెల్నికోసి వెళ్ళిపోయింది.

ఆతడి కళ్ళు నీటికుండలయ్యాయి.

నిస్త్రాణగా ఒళ్ళు తూలిపోతోంది.

నీరసంతో ఎక్కడ తూలిపడతానో, కూలిపోతానోనని బాదతో రొప్పుతున్నాడు.

చుట్టుకున్న దూసరతీగలు రంపాల్లా చర్మాన్ని చీల్చేస్తున్నాయి

క్షణక్షణానికి దూసరతీగల పట్టు దిగుస్తోంది.

ఎంతటి నిబ్బరంగలవాడి గుండెనయినా రంపపుకోతతో సలిపే దుర్బర క్షణాలవి.

నిలువెల్లా వ్యాపించిన భయం ఆతడి పూపిరితిత్తుల్ని నొక్కి పట్టింది

సమయానికి ఎటువంటి సహాయమూ అందని నిర్మాతల్యునిశీధితో మనిషి చాలా చాలా బలహీనడన్న సత్యానికి నిదర్శనంలా డాక్టరు లల్లాచారిలోని దైర్యం పిపిలిక ప్రమాణానికి దిగిజారిపోయింది.

డాక్టరు లల్లాచారి పరిస్థితి ఇలావుంటే,

శృణానంలో-ఆగ్నిగుండం ముందు నిల్చునివున్న జ్ఞానిది పగలబడి సవ్యాహు. ఎగతాళిగా కాదు— ఏహ్యంగా, బండరాళ్ళు చొర్లినట్టు, పులి ఎముకల్ని కొరికినట్టు.

కాపాలికుడు కద్దెలు వేయడంవల్ల చుట్టకుండంలో ఆగ్ని ద్రుజ్య రిద్దీంది

జ్ఞాననిధి శూన్యంలో చేతులు తిప్పి మానవ దుధిరపాత్ర స్పృష్టం కాదు; కాపాలికునివేపు చూసి స్రోచేసాడు. కాపాలికుడు తాణాశవ భస్మం తెచ్చాడు. కొంత భస్మం తన ఆననంక్రింద చల్లి, మిగిలిన భస్మం తన శరీరం అంతా పులుముకున్నాడు— 'కరాళ భైరవు'గా మారాడు.

అతని మనసులోని ప్రాచీనతనం "శ్మశాన" స్వప్నంగా కనిపిస్తోంది.

'హ్యామచారి' మంత్రంవలన శ్మశానంలోకి ఒక పాత్ర స్వప్నం వచ్చింది. ఆ పాత్రలోని మూలం నుంచి రక్తంబొట్టుగా పడుతోంది. రక్త తరచులతో ఆ రక్తభూమి సులువైతే మిత్ర ద్వయం ప్రాచీనమయ్యాయి - కూత ప్రేత పిశాచాలు విస్తృత చక్రవర్తి ద్వయంతో వింత ఆకృతులతో పుట్టుకొస్తున్నాయి.

హిమంప శక్యంకాని దృశ్యమిది.

ఎటు చూసినా భీతావహమైన వాతావరణం, ఒకటి జలదరింప జేసే పరిసరాలు.

అప్పుడు లేచిందొక దట్టమైన పొగ, యజ్ఞమండంనుంచి. అది పిన్నిపోల్ నారాయణాచార్యులుగారి ఇంకవేపు దొడుగిసింది.

కేవలం రెండేరెండు నిమిషాలు వుండి సుందరమ్మ అమ్మవారి ప్రోత పతనం ప్రారంభించేదే!

ఈలోపే ఎవరో గాది చూడుమీద చరిచిట్టయింది. దమ్మున ముందుకు పడింది సుందరమ్మ - ఆ పడటంకూడా అమ్మవారి పాదాల ముందు పడింది.

ఇక్కడ నారాయణాచార్యులుగారి భార్య సుందరమ్మగారి పరిస్థితి ఇలా వుండే, సుందరమ్మగారి సోదరుడు డాక్టర్ లల్లానాగి పూర్తిగా దూరదర్శిలతో కప్పబడ్డాడు. సుందరమ్మగారి మారుగు గాయత్రి వేరుగా జ్ఞాననిధిముందు నిలిచింది.

ఆమె సోగ:శ్మశాన అస్వస్థమయిన బడలిక మనసులో భాషతో వ్యక్తికరించలేని మగత, చిలిపిగా విచ్చుకున్న పెదవులు

* * * * *

, ఇనుప రజను విరిపినట్టు కళ్ళు ముందుకున్నాయి.

అయానంతో రొప్పుకూ నిల్చున్న మనీ హతాత్ గా ఉరిక్కి పడ్డాడు. కళ్ళు రిక్కింది చీకట్లోకి చూశాడు.

నిశ్శబ్ద స్వభావంలో భీకర మార్పు ప్రారంభమైంది.

ఆ మార్పు బుడబుక్కలవాని వలన జనించింది. పద్మాసనంలో గోబిరుద్ధ దరించి మంత్రపతనం చేస్తుంటే ప్రత్యర్థిపై ఆ ప్రభావం కనిపిస్తోంది.

ఒకవేపు గాయత్రి నిల్చునున్నది, భగవంతుని నిర్దమై-

మరో వేపు బుడబుక్కలవాడు తమ మంత్రప్రయోగం చేస్తున్నాడు.

భగవంతుని చేస్తే ఏ బుడబుక్కలవాడు, ఏ మంత్రమూ తనని దరిజేరలేదు.

భగవంతుని నిమగ్నమైవుంటే, భగవంతుని పూర్వయ్యలోపే ఆ బుడబుక్కలవాడు తనని మంత్రశక్తితో ఎదుర్కొనవచ్చు.

యం తానికి తండ్రిలానికే ప్రవృత్తియుద్ధం ప్రారంభమైంది.

కూత, ప్రేత, పిశాచాలు, రాక్షసులు త్రివర్గాత్మకమైనవి. ఇవి తమ ఆకారాన్ని చిన్నవిగా పెద్దవిగా మార్పులోకివచ్చి పీడిత పాదపు వెడల్పు, అత్తు ఉంటాయి లోతపు వుండదు కూత ప్రేతలు మౌన పాలిస్తే ప్రవేశించి తమ కోర్కెలు తీర్చుకుంటాయి పీడిత పీడిత అనేవి వుండదు. 'బాదుడు-కోడలు' వ్యత్యాసం వుండదు. 'తమ-నిక' తార తస్యాయి లేవు.

మానవుడు ఇందుకు విరుద్ధం.

మానవుడు పంచభూతాల్ని కలుపుకు. మానవుని శరీరం నిర్మల-నిరు-నేల-కారి-అనాశంతో తయారుచేయబడింది ఇందులో భూతత్వం ఎక్కువ. అందుకే నేలను అంటి పెట్టుకుని వుండేది.

రుద్రజపం పూర్తి చేసిన బుడబుక్కలవాడు రుద్రునికి భస్మాది పేకం చేశాడు.

దానితో స్మశానంలో జ్ఞాననిధిని అంటిపెట్టుకుని వున్న భూత ప్రేతాల-పిల్లనిచూసిన ఎలుకవలె- పులినిచూసిన టింకలవలె- తోడే కృను చూసిన మేకలవలె కణావికలై పోయాయి.

ఈ హతాత్పరిణామంతో జ్ఞాననిధిని నీడలా వెన్నుంటివున్న కాపాలికుడు చేష్టలుడిగి చూస్తుంటిపోయారు. జడపదార్థంలా మిగిలి పోయారు కళ్ళు బైర్లుకమ్మాయి. శరీరం పట్టతప్పి నేలమీద పడి పోయారు.

అప్పుడు ప్రయోగించాడు త్రిపురబైరవీశుని తాన్ని-బుడబుక్కల వాడు.

భూత ప్రేత పిశాచ సంబంధించికి మూసిన బాదల్ని, పిచ్చి పిల్లి దూరం చేయడానికి త్రిపురబైరవ మంత్రం ప్రయోగిస్తారు. పిల్లలకు ఈ యంత్రం బాగా ఉపయోగపడుతుంది

భూతప్రతంపై కర్పూరం- కస్తూరి- గోరోజనము తేనె- శ్రీగంధం దూర్ణముతో త్రాసి పూజిస్తారు రాగి, వెండి తాపిడు వంటివి చేసి అందులో దీవిని వింపుతారు. 1400 సార్లు జపం చేయడంవలన ఈ యంత్రానికి శక్తి వస్తుంది.

“హ్రీం భూత ప్రేత పిశాచ విశానిన్యై నమః”

అని మంత్రపఠనం చేస్తున్నాడా బుడబుక్కలవాడు.

విష్ణువు చేతిలోని సుదర్శన చక్రంలా,

ఆ పరమేశ్వరుని చేతిలోని త్రిశూలంలా ఆ మంత్రం జ్ఞాననిధి చుట్టూవున్న భూత ప్రేతాల పీచుమణి వేస్తోంది. ఆ మంత్ర ప్రభావానికి తట్టకొలేక భూత ప్రేతాలన్నీ పారిపోతున్నాయి.

అది చూసిన జ్ఞాననిధి లావాలా ఉడికిపోయాడు తాను గిన్నెగిన్నె చిన్నదై తన మీదకి ముందుకు రావడంతో అదేశంతో ఉడికిపోయాడు.

జ్ఞాననిధి భృకుడి నీకరంగా ముడిపడింది.

కళ్ళు నిప్పులు కక్కుతున్నాయి.

శరీరం కోపంతో వణికిపోతుంది.

మండే కొలిమినుండి అప్పుడే బయటకు తీసిన లోహ ప్రతిమలా ప్రచండమైన ఎర్రని కాంతితో వెలిగిపోతుంది అతని శరీరం.

వేయితలల నాగు బుసలు కొడుతున్నట్టు కాపాలికుని పెదవుల నుండి మంత్రాలు వెలువడుతున్నాయి.

“లం లం లం లంబదంతం ల ల ల ల లలితం దీర్ఘ జిహ్వంక కారాళయ

భూంభూంధూం దూమ్రవర్ణం

స్ఫుట వికృత ముఖ భాసురం భీమరూపమ్. రుం రుం రుం రుండమాలం రుదరమయ ముఖ తామ్ర నేత్రం విశాలమ్

మం మం మం సగ్నరూపం ప్రణమిత సవతం బైరవం శేత్య పాలపు”

మూర్తిపూజించి కోసాగ్నిలా పున్నాడు మంత్రోద్ధారణ చేస్తున్న జ్ఞాననిధి

ఆ మంత్ర ప్రభావం బుడబుక్కలవానిపై కనబడింది.

ఆ బుడబుక్కలవాని ముఖకవళికలు క్రమక్రమంగా మారు తున్నాయి శాలి, సొమ్మం, నీలిని ఆ స్థాంలో క్రోధం బోమనేసు కుందోరి. కరణ ప్రేమబుడలు కౌర్యం శిశుగా తాండవస్తోంది

గుడియి నిండా గాలి పీల్చుకుని జ్ఞాననిధి పూహాన్ని చేదించ సాగాడు.

హ్రీం రాహువే నమః
శుక్రాయ నమః.

హ్రీం రవియే నమః హ్రీం

హ్రీం కుజాయనమః
నమః

హ్రీం గురువే నమః హ్రీం శనైశ్చ

హ్రీం బుధాయ నమః
నమః.

హ్రీం కేరవే నమః హ్రీం సోమాయ

నవగ్రహాలను రషా కవచంగా ప్రార్థించాడు బుడబుక్కలవాడు.
అంతే!!

అకాశంలో పెద్ద విస్ఫోటనం!

ఒక మహాపద్రవం రాబోతోంది. ఓ మారణహోమం జరగబోతోంది రెండు నీహాలు ఢి కొంటున్నాయి. మంత్రానికి తంత్రానికి పోరాటం మొదలయింది. మధ్యలో లేడిపిల్లలా గాయత్రి.

మర్డర్ జరిగినట్టు అకాశం కాన్వాసుమీద రక్తం మరకలు! చెట్ల శిఖరాలు రక్త తిలకాన్ని అద్దుకున్నట్టు రాక్షసంగా కనిపిస్తున్నాయి.

గుండెలోని రక్తం గొంతులోకి ఎగజిమ్మినట్టు ఓణిపోయాడు కాలుడు అనబడు కాపాలికుడు.

ఆ బయంకరమైన కాళరాత్రుడి- ఒళ్ళంతా చెమటతో ఇంకా తడిసిపోతూనే వుండతనికి.

కర్మేంద్రియాలన్నీ చచ్చుబడిపోతున్నాయతనికి.

కళ్ళలో ఇనప రజను వింపినట్టు మండుతున్నాయి.

అదురుతున్న గుండెతో పరిసరాల్ని పరికించిన కాలుడు ఊపిరాడనట్టు వుండిపోయాడు కొద్దిక్షణాలు.

-గాయ తి దరిదాపులకి వచ్చేసింది.

భగవూజ పూర్తయితే ఇహ జ్ఞాననిధిని జయించే వారంటూ వుండరు.

రక్తం ఓడిన కళ్ళతో నిల్చునున్న అతడు నవ్వాడు. ఎగతాళిగా కాదు- ఏహ్యంగా, బండరాళ్ళు దొర్లినట్టు, పులి ఎముకల్ని కొరికినట్టు.

శరీరమంతా విషపూరితమైనట్టు ఒంటిరంగు నల్లబడి నిలబడు న్నాడు జ్ఞాననిధి.

నిబ్బరం గలవాడి గుండెనయినా రంపపుకోతతో నలిపే దుర్బర క్షణాలవి.

అంతకు క్రితం కొద్ది గంటలవరకూ ఎంతో అహోదకరంగా దర్శనమిచ్చిన ఆ ప్రకృతి మృత్యు గహ్వరమైంది. ఆ రుద్రభూమి రహస్యాన్ని చేపించడానికి చాలామంది సాహసించలేకపోయారు. సాహసించినవారు సాధించలేకపోయారు

జ్ఞాననిధికి అర్థమవుతోంది- బుడబుక్కలవాడు తనని త్వరలో అష్ట దిగ్బంధం చేయబోతున్నాడని

అతడి పూజా కార్యక్రమం పూర్తయితే తాను సాధించగలిగిందేమీ లేదు.

అంతే!? జ్ఞాననిధి ఓ నిర్ణయానికి రావడంతో శరీరమంతా విస్ఫులింగంగా మండడం ప్రారంభించింది.

జ్ఞాననిధికి అభిముఖంగా నున్న అగ్నిగుండం మండుతోంది. అందులోని జ్వాలలు నాలుకలు చాచి మింగేసేందుకే సిద్ధంగా వున్నాయి. నలువైపులా వాతావరణం భీకరంగా వుంది. జ్ఞాననిధి ఉచ్చాసన నిశ్వాసలు స్పష్టంగా విసబడుతున్నాయి. కోపంతో ఊగిపోతున్నాడు. పైపెద్దు మద్యం తాగిన ఆవేశంతో వున్నాడు.

సరిగ్గా ఆ సమయానికి గాయత్రి వచ్చి జ్ఞాననిధి ముందు నిలబడింది- అప్పరస బేతాకుని పరమయినట్టు!

జ్ఞాననిధి గాయత్రి ముఖంలోకి చూశాడు- తడేకంగా!

పాము కాదేయబోయే ముందు అలాగే చూస్తుంది; పులి పంజా విసరబోయేముందు అలాగే చేస్తుంది.

గాయత్రి శరీరంమీదున్న దుస్తులు ఒక్కొక్కటి మంచు దెబ్బ తిన్న గులాబీరేకుల్లా విడిపోతున్నాయి. ట్రాన్స్‌లో వున్నట్టు చెరగని చిరునవ్వుతో నిర్బీతిగా, నిర్లజ్జగా, నగ్నంగా నిలబడి వుంది గాయత్రి.

క్షేత్రపాలుణ్ణి, ఖైరవుద్దీ పరస్పర సంహార క్రియకోకిలించడం వలన 'కృత్య' ఆవిర్భవిస్తుంది. అందుకుగాను ఏక నిష్ఠతో

బీజమంత్రాలు వర్ణిస్తూ ప్రతిసారీ స్వరక్రాన్ని సమర్పిస్తున్నాడు. మంత్రం మొదలు చివరలో మాంసంముక్కలు సమర్పించి కృత్య ఆవిర్భావం కోసం మార్గం సుగమం చేస్తున్నాడు.

బుడబుక్కులవాని నుంచి ఆత్మ రక్షణార్థం కాక ఎదురుదెబ్బ తీసేందుకు 'ప్రత్యంగిరి'ని ప్రసన్నం చేసుకుంటున్నాడు జ్ఞాననిధి. ప్రత్యంగిరి ప్రత్యక్షమైతే శత్రువివాళనం తప్పదు.

జ్ఞాననిధి చేస్తున్నది వామాదార క్రియలు.

శత్రుసంహార క్రమం ప్రారంభమైంది.

యజ్ఞకుండం ముందు గాయత్రి నగ్నంగా నిల్చున్న క్షణాన బుడబుక్కులవాని శక్తి షీజీంచడం ప్రారంభమైంది.

డాక్టర్ లక్ష్మదారి దూసర తీగలకు బండి అయ్యాడు.

సుందరమ్మ అమ్మవారి పాదాలచెంత స్పృహతప్పి పడి పుండి.

జ్ఞాననిధి అప్పుడే కాల్చిన శవభస్మం తెప్పించి గాయత్రి ముఖాన పులిమాడు. కుంకుమ పెట్టాడు. కత్తితో ఆమె చీటికైన వ్రేలు అతి దారుణంగా చీల్చాడు; దానినుండి వచ్చే రక్తం యజ్ఞకుండంలో సమర్పించాడు ఏకనిష్ఠతో బీజమంత్రాలు వర్ణిస్తూ ప్రతిసారీ ఆమె రక్తాన్ని సమర్పించసాగాడు. మాంసం, మద్యం ఆహారీ ఇవ్వసాగాడు.

తదుపరి శార్యక్రమం- భగవూజ- అది వజ్రయాని సంప్రదాయం ప్రకారం!

వజ్రయాని సంప్రదాయం ప్రకారం శ్రీ శరీరంమీద సారాయి పోసి సాధకులు ఆ సారాయిని సేవిస్తారు; శ్రీ నగ్నదేహాన్ని పూజిస్తారు. శ్రీ పురుషులు పెనవేసుకుని పున్నప్పుడు మంత్రాలు జపిస్తారు. రోజుల తరబడి మైదునం సాగిస్తారు. వీరికి వీర్య స్కలనం జరుగదు. మనిషితో ఎలా సంబోధిస్తారో పశువుతోనూ అదే విధంగా సంబోధిస్తారు.

-సంప్రదాయ కుటుంబంనుంచి వచ్చిన,

-నిత్యం పూజచేసే

కన్నెపిల్లతో భగవూజ చేయడంవలన 'శ్మశానకాళి' తంత్రం సౌంతమవుతుంది. భూత, ప్రేత, పిశాచ, రాక్షసులను వశం చేసుకోవచ్చు. 'ద్రవాణ తంత్ర' సాధనతో సమస్త శత్రులనూ పొందవచ్చు. 'ధీరవాణ తంత్ర' సహాయంతో ఏ వస్తువు కావాలన్నా పొందవచ్చు.

కామం శివ రూపమని వీరి నమ్మకం.

శివుడు మన్నుడున్న భస్మంచేసినా, ఆ భస్మం శివుని శరీర మంతటా సుగంధంలా వ్యాపించి సమ్మోహితుడ్ని చేసిందని వారి విశ్వాసం.

-జ్ఞాననిధి ఒక్కొక్క తంత్రక్రియతో లక్ష్య సాధనకు దగ్గరవుతున్నకొద్దీ బుడబుక్కులవాడు బలహీనుడవుతున్నాడు. ప్రకృతి ప్రళయ ప్రభంజన లాకిడికి దద్దరిల్లుతోంది.

బాడర్ ఎన్నడో మూర్ఛిల్లాడు.

ఇహ మిగిలింది వంశీ.

గమ్యంలేనట్టు నడుస్తూనే వున్నాడు- మనసు ప్రేరేపించిన మార్గంలో.

గాయత్రి కోసం; ఆ కళ్ళు వర్షించే ఆయస్కాంత దృక్కుల కోసం బయలుదేరాడతడు. అతడియాత్ర అనంతయాత్ర. చీకటి వెలుగులతో పనిలేదు; క్రూరమృగాల క్రిసీదలు అతణ్ని భయ పెట్టలేవు. చావో బ్రతుకో దేనికయినా నిద్రమే అన్నట్టుగా దృఢమైన నిర్ణయం తీసుకున్నాడతడు.

ఏదో ఉద్యోగం నడిపిస్తోందతన్ని. ఫలానాది అని చెప్పుకోలేని అశాంతి!

సరిగ్గా అప్పుడే సుందరమ్మగారి తలవద్ద ఒక కాంతిపుంజం వెలువడింది.

అది గాయత్రి అమ్మవారి పాదాల తేజస్సు!

అమ్మవారి శిరస్సుచుట్టూ శాంతిమండలం!

ఆ శాంతిరేఖ రూపంలో అమ్మవారే తన భక్తురాలిని కాపాడుకోవడానికి బయలుదేరింది.

అసంపూర్తిగా మిగిలిన ఆటకు చరమగీతాలాపన ప్రారంభమయింది.

గుండెకి, గొంతుకి మధ్య కందరాన్ని చిట్టించే యాతన ఆది.

గడ్డకట్టిన గుండెవారుకి గండి పడినట్టు-

ఒక ఉన్నాదిలా ఏ శక్తి అవహించినట్టు-

దుముకుతున్నట్టు పడగెడుతున్న వంశీ ఎంత వేగంగా పరుగెడుతున్నాడంటే లేడిపిల్లకూడా అంత వేగంగా పరుగెత్తలేదు.

అతడికి తెలియదు- నాలుగు కుక్కపిల్లలు తనను దారిమార్చుతున్నాయని, ఒక శాంతిపుంజం తనను నడిపిస్తోందని.

సుకుమార్-

వంశీ-

ఇద్దరు ప్రత్యర్థుల మధ్య ఢీకర సంగ్రామం మొదలయింది.

బెన్నన్, రక్తం నోటిలోకి ఎగజిమ్ముతున్నట్టు గొంతులో వగరు!

అతడి కదలిక మామూలు కదలిక కాదు; రౌద్ర కళాకృతహృది కేతువు కదలిక ఆది!

* * * *

మేమూల రాపిడిలో మెరుపుల తళతళలు.

గుండె అట్టడుగు పొరల్ని స్పృహస్తూ విచిత్రమైన లాలనత్వాన్ని కలిగించే ఆ కళ్ళలోకి చూస్తున్నాడు 'జ్ఞానవిధి' అనబడు సుకుమార్.

అతడే చూస్తున్న కనుపాప నీడల్లో హఠాత్తుగా అలజడి మొదలయింది.

భగవూజ ప్రారంభించాడు జ్ఞానవిధి- స్వహస్తాలతో వండుకున్న పాపాన్ని భుజించడానికి!

అమె సోగ కళ్ళలో వెలుగు షీణించి జీవంలేని గాజుగోళాల్లా పాలిపోయాయి.

ఏ చూపుల స్పర్శతో అతడి రక్తప్రసరణ స్తంభించిపోయిందో-

ఏ సోగకళ్ళ దృక్పథాలతో మంత్రముగ్ధుడిలా తనను తాను మరిచేవాడో-

ఆ కళ్ళలోని యాంత్రికతకు అతడి గుండె కెలికినట్టయింది.

ఇక్కడే మోర తప్పిదం జరిగిపోయింది.

తాంత్రికశక్తి విద్యుల్లంబం బాంబింది. ఎక్కడయినా ఒక పర్యాయం అవాంతర మేర్పడితే అంతే!!

సరిగ్గా అప్పుడే ఓ తీతువు ఆరుచుకుంటూ వెళ్ళింది భయానకంగా!

తంత్రసాధన జరుగుతున్నవైపు పశుపక్ష్యాదులే కాదు, గాలి అల కూడా ఆ వైపు తొంగిచూడదు.

తీతువు ఆరుపుతో జ్ఞానవిధి ఏకాగ్రత చెదిరింది. గుండె చెదిరింది. -ఉపాసకునికి భయమనేది తెలియగూడదు.

నాలుగు కుక్కపిల్లలు అక్కడ ప్రత్యక్షం కావడంతో అతడి తంత్రశక్తులన్నీ అదృశ్యమయ్యాయి.

ఆ నేపథ్యంలో వంశీ గొంతు ఎంత కర్కశంగా వినిపించిందంటే కాపాలికుడు తన చేతిలోని వస్తువుల్ని నేలవిడిచాడు.

ఘనీభవించిన కనీ, ఉక్రోశం వంశిని వివరుణ్ణి చేశాయి; ఉద్రేకంగా గాలిలోకి డైవ్ చేశాడు.

అప్పటికే ఏ అదృశ్యశక్తి తన బద్ధంతో అతడి కుతుకను కత్తిరించినట్టు జ్ఞాననిధి తలవెళ్ళి యజ్ఞకుండంలో పడింది.

పెద్ద విస్ఫోటనం చెలరేగింది.

భూమి బ్రద్ధలయింది. భూగ్రహంలో కొలుపు తీరివున్న గురు పరంపర మేల్కొనక తప్పిందికాదు - ప్రాయశ్చిత్తం తప్పదు.

అప్పుడే ఓ మెరుపు మెరిసింది. మిండిని మట్టిని ఏకంచేస్తూ!

ఒక అంకం పూర్తయిందన్న సూచనగా నాలుగు కుక్కపిల్లలు అక్కణ్ణించి నిష్క్రమించాయి.

“అతీంద్రియ శక్తులు మానవ కళ్యాణానికి ఉపకరించాలిగాని, వ్యక్తి ప్రయోజనాలకు, విలాసాలకు దుర్వినియోగంజేస్తే దుష్ఫలితాలు మిగులుతాయి”

.... సమాప్తం ...